

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.5.2012 r.
COM(2011) 626 final/3

2011/0281 (COD)

CORRIGENDUM:

Annule et remplace le document COM(2011) 626 final du 12.10.2011 et le document COM(2011) 626 final/2 du 19.10.2011

Concerne toutes les versions linguistiques

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków”)

{SEC(2011) 1153 final}

{SEC(2011) 1154 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

We wniosku Komisji dotyczącym rozporządzenia określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020 (wniosek w sprawie wieloletnich ram finansowych)¹ określono ramy budżetowe i główne kierunki wspólnej polityki rolnej (WPR). W oparciu o te ramy Komisja przedstawia pakiet rozporządzeń ustanawiających przepisy dotyczące realizacji WPR w latach 2014-2020 wraz z oceną skutków realizacji alternatywnych wariantów rozwoju tej polityki.

Obecne propozycje reform są oparte na komunikacie dotyczącym WPR do 2020 r.², w którym przedstawiono szeroki wybór wariantów strategicznych, których realizacja pozwoli zmierzyć się z przyszłymi wyzwaniami dla rolnictwa i obszarów wiejskich i wypełnić cele wyznaczone dla WPR czyli: 1) cel rentownej produkcji żywności; 2) zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi i przeciwdziałania zmianie klimatu; oraz 3) zrównoważonego rozwoju terytorialnego. Od chwili przyjęcia komunikatu zaprezentowany w nim kierunek reform cieszy się szerokim poparciem zarówno wśród uczestników debaty międzyinstytucjonalnej³, jak i zainteresowanych podmiotów, z którymi przeprowadzono konsultacje w ramach oceny skutków.

Wspólną potrzebą, które wyłoniła się w trakcie tego procesu, jest potrzeba dbania o efektywność wykorzystania zasobów, aby móc osiągnąć w unijnym rolnictwie i na obszarach wiejskich inteligentny, trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu zgodnie ze strategią „Europa 2020”, z zachowaniem WPR opartej na dwóch filarach, w ramach których do osiągnięcia tych samych celów wykorzystuje się komplementarne środki. Filar I obejmuje płatności bezpośrednie i środki organizacji rynków, które zapewniają podstawowe wsparcie rocznych dochodów unijnych rolników, a także pomoc w przypadku szczególnych zakłóceń na rynku, filar II dotyczy zaś rozwoju obszarów wiejskich. W ramach II filaru państwa członkowskie sporządzają i współfinansują programy wieloletnie oparte na wspólnych ramach⁴.

Dzięki kolejnym reformom WPR rolnictwo stało się bardziej zorientowane na rynek, przy jednoczesnym zachowaniu wsparcia dochodów producentów, poprawiła się spójność wymogów w zakresie ochrony środowiska i zwiększyło poparcie dla polityki rozwoju obszarów wiejskich jako zintegrowanej metody rozwoju obszarów wiejskich w całej UE. Ten sam proces reform zwiększył jednak także oczekiwania co do lepszego rozdziału pomocy między państwa członkowskie i w tych państwach, oraz dał początek wezwaniom do lepszego

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów *Budżet z perspektywy „Europy 2020”*, COM(2011)500 wersja ostateczna z 29.6.2011.

² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów *WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi*, COM(2010)672 wersja ostateczna z 18.11.2010.

³ Zob. w szczególności rezolucję Parlamentu Europejskiego z 23 czerwca 2011 r., 2011/2015(INI) oraz konkluzje Prezydencji z 18.3.2011.

⁴ Obowiązujące obecnie ramy legislacyjne obejmują rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (płatności bezpośrednie), rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 (instrumenty rynkowe), rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (rozwój obszarów wiejskich) oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 (finansowanie).

ukierunkowania środków służących rozwiązaniu problemów ochrony środowiska i skuteczniejszego przeciwdziałania większej niestabilności rynku.

Poprzednie reformy służyły głównie rozwiązaniu problemów wewnętrznych UE, obejmujących znaczne nadwyżki produkcji i zagrożenia związane z bezpieczeństwem żywności; przyniosły one korzyści zarówno w samej UE, jak i na arenie międzynarodowej. Większość dzisiejszych problemów wywołanych jest jednak przez czynniki zewnętrzne wobec rolnictwa, a zatem wymagają przyjęcia strategii o szerszym zasięgu.

Przewiduje się, że nasilą się negatywne skutki dla dochodów z działalności rolniczej, gdyż rolnicy stoją w obliczu większej liczby zagrożeń, spadku wydajności i obniżenia marż ze względu na rosnące ceny środków produkcji. Istnieje zatem potrzeba utrzymania wsparcia dochodów i zwiększenia skuteczności instrumentów służących do zwalczania zagrożeń i reagowania w sytuacjach kryzysowych. Silne rolnictwo ma kluczowe znaczenie dla europejskiego przemysłu spożywczego i światowego bezpieczeństwa żywnościowego.

Jednocześnie wzywa się podmioty działające w rolnictwie i na obszarach wiejskich do nasilenia wysiłków na rzecz realizacji ambitnych celów związanych ze zmianą klimatu i energetyką oraz strategii dotyczącej różnorodności biologicznej stanowiących część strategii „Europa 2020”. Konieczne będzie udzielanie pomocy rolnikom i leśnikom, na których w głównej mierze spoczywa odpowiedzialność za gospodarowanie gruntami, z przeznaczeniem na przyjmowanie i utrzymywanie przez nich systemów i praktyk rolnych szczególnie sprzyjających realizacji celów w zakresie ochrony środowiska i klimatu, ponieważ ceny rynkowe nie obejmują zapewniania tych dóbr publicznych. Będzie to także konieczne do jak najlepszego wykorzystania zróżnicowanego potencjału obszarów wiejskich, a zatem przyczyni się do osiągnięcia wzrostu służącego włączeniu społecznemu i spójności społecznej.

Przyszła WPR nie będzie zatem polityką, która służy jedynie potrzebom niewielkiej, choć bardzo ważnej części unijnej gospodarki, ale polityką o strategicznym znaczeniu dla bezpieczeństwa żywnościowego, środowiska naturalnego i równowagi terytorialnej. Z prowadzenia takiej prawdziwie wspólnej polityki, która w najbardziej efektywny sposób wykorzystuje ograniczone środki budżetowe na utrzymanie zrównoważonego rolnictwa w całej UE, płynie unijna wartość dodana. Tak prowadzona polityka pozwala rozwiązywać istotne problemy wykraczające poza granice jednego kraju, takie jak zmiana klimatu, zwiększając solidarność między państwami członkowskimi, a jednocześnie umożliwiając elastyczność we wdrażaniu, aby dostosować rozwiązania do lokalnych potrzeb.

W ogólnych założeniach wniosku w sprawie wieloletnich ram finansowych przewidziano, że WPR ma zachować swoją dwufilarową strukturę, przy czym kwota budżetu dla każdego filara powinna zostać utrzymana w wartościach nominalnych na poziomie z 2013 r., z wyraźnym ukierunkowaniem na osiąganie wyników w odniesieniu do głównych priorytetów UE. Płatności bezpośrednie powinny być przeznaczone na wspieranie zrównoważonej produkcji dzięki przyznaniu 30 % finansowania z budżetu na obowiązkowe środki korzystne dla klimatu i środowiska. Poziomy płatności powinny stopniowo zostać zrównane, a płatności dla beneficjentów korzystających ze znaczących kwot pomocy stopniowo ograniczone. Wspólne ramy strategiczne powinny obejmować rozwój obszarów wiejskich, a także inne unijne fundusze podlegające zarządzaniu dzielonemu, które powinny zostać jeszcze bardziej ukierunkowane na rezultaty i podlegać bardziej przejrzystym ulepszonym zasadom dotyczącym warunków *ex ante*. Wreszcie, finansowanie WPR w zakresie środków wspierania rynków powinno zostać zwiększone z użyciem dwóch instrumentów spoza wieloletnich ram

finansowych: 1) rezerwy na wypadek sytuacji kryzysowych; oraz 2) Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w rozszerzonym zakresie.

Główne elementy ram legislacyjnych WPR na lata 2014-2020, uwzględniające powyższe kwestie, zawarte są w następujących rozporządzeniach:

- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej („rozporządzenie w sprawie płatności bezpośrednich”);
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków”);
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) („rozporządzenie w sprawie rozwoju obszarów wiejskich”);
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej („rozporządzenie horyzontalne”).
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Rady określającego środki dotyczące ustalania niektórych dopłat, refundacji i cen związanych z jednolitą wspólną organizacją rynków produktów rolnych;
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 w zakresie stosowania płatności bezpośrednich dla rolników w odniesieniu do roku 2013;
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do systemu płatności jednolitych oraz wsparcia dla plantatorów winorośli;

Rozporządzenie w sprawie rozwoju obszarów wiejskich oparte jest na wniosku przedstawionym przez Komisję dnia 6 października 2011 r., w którym określono wspólne zasady w odniesieniu do wszystkich funduszy działających na podstawie wspólnych ram strategicznych⁵. W późniejszym terminie przygotowane zostanie rozporządzenie w sprawie programu dostaw żywności dla osób najbardziej potrzebujących, który obecnie ujęty jest w innej pozycji wieloletnich ram finansowych.

⁵ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006, COM(2011)615 z 6.10.2011.

Ponadto w trakcie przygotowywania są nowe przepisy dotyczące publikowania informacji o beneficjentach, które uwzględniają zastrzeżenia zgłoszone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w celu znalezienia najodpowiedniejszego sposobu pogodzenia prawa beneficjentów do ochrony ich danych osobowych z zasadą przejrzystości.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Ocena skutków służy ocenie i porównaniu skutków trzech alternatywnych scenariuszy działania w oparciu o ocenę bieżącej strategii politycznej i analizę przyszłych wyzwań i potrzeb. Stanowi ona wynik długiego procesu, kierowanego przez zespół przedstawicieli różnych służb, zapoczątkowanego w kwietniu 2010 r., w ramach którego przeprowadzono szeroko zakrojoną analizę ilościową i jakościową, obejmującą określenie scenariusza wyjściowego w postaci średniookresowych prognoz dla rynków rolnych i dochodów do 2020 r. i modelowanie skutków różnych scenariuszy strategicznych dla sytuacji ekonomicznej sektora rolnictwa.

Ocena skutków obejmuje następujące trzy warianty: 1) wariant dostosowania, w którym kontynuowana jest obecna strategia polityczna jednocześnie z działaniami służącymi zajęciu się jej najsłabszymi stronami takimi jak kwestia podziału płatności bezpośrednich; 2) wariant integracji, który zakłada znaczące zmiany w strategii w postaci lepszego ukierunkowania i ekologizacji płatności bezpośrednich dla rolników i bardziej strategicznego ukierunkowania polityki rozwoju obszarów wiejskich, tak by była lepiej skoordynowana z politykami unijnymi w innych dziedzinach. Wariant ten przewiduje także rozszerzenie zakresu podstawy prawnej, aby w większym zakresie objąć współpracę producentów; oraz 3) scenariusz zmiany ukierunkowania, w ramach którego polityka zostaje ukierunkowana wyłącznie na środowisko ze stopniowym wycofywaniem płatności bezpośrednich, przy założeniu, że zdolność produkcyjna może zostać utrzymana bez płatności i że inne środki polityczne mogą służyć spełnieniu społeczno-ekonomicznych potrzeb obszarów wiejskich.

W kontekście kryzysu gospodarczego i jego negatywnego wpływu na finanse publiczne, w związku z którym UE przyjęła strategię „Europa 2020” oraz wniosek określający wieloletnie ramy finansowe, w ramach każdego z tych trzech wariantów przywiązuje się wagę do innego z trzech strategicznych celów przyszłej WPR, która służy temu, by rolnictwo stało się bardziej konkurencyjne i zrównoważone, a obszary wiejskie tętniły życiem. W ramach każdego z tych wariantów przywiązuje się jednak wagę do innego z trzech strategicznych celów przyszłej WPR. W celu lepszego dostosowania do strategii „Europa 2020”, zwłaszcza pod względem efektywności wykorzystania zasobów, coraz istotniejsze będzie zwiększenie wydajności rolnictwa przez wykorzystanie badań, transferu wiedzy i wspieranie współpracy oraz innowacyjności (w tym za pośrednictwem europejskiego partnerstwa innowacyjnego na rzecz wydajnego i zrównoważonego rolnictwa). Choć polityka rolna nie jest już realizowana w otoczeniu regulacyjnym prowadzącym do zakłóceń rynku, przewiduje się, że dalsza liberalizacja handlu, w szczególności w kontekście dauhańskiej agendy rozwoju czy umowy o wolnym handlu z Mercosur, będzie źródłem dodatkowego negatywnego wpływu na ten sektor.

Trzy warianty strategiczne zostały opracowane z uwzględnieniem preferencji wyrażonych w konsultacjach, które zostały przeprowadzone w ramach oceny skutków. Zainteresowane podmioty zostały zaproszone do przedstawienia swoich poglądów między 23 listopada 2010

r. a 25 stycznia 2011 r., a w dniu 12 stycznia 2011 r. zorganizowano posiedzenie komitetu doradczego. Poniżej podsumowano najważniejsze zagadnienia⁶:

- Między zainteresowanymi stronami panuje zgoda co do tego, że do zmierzenia się z wyzwaniami w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi i rozwoju terytorialnego potrzeba silnej WPR opartej na strukturze dwóch filarów.
- Większość respondentów jest zdania, że WPR powinna odgrywać rolę w stabilizowaniu rynków i cen.
- Zainteresowane podmioty mają różne poglądy dotyczące ukierunkowania wsparcia (a zwłaszcza redystrybucji wsparcia bezpośredniego i ograniczania płatności).
- Panuje zgoda co do tego, że obydwa filary mogą istotnie posłużyć do realizacji działań służących do walki ze zmianą klimatu i zwiększenia efektywności środowiskowej dla dobra unijnego społeczeństwa. Podczas gdy wielu rolników uważa że płatności I filara są już dobrze wykorzystywane, w przekonaniu opinii publicznej mogą one być wykorzystywane bardziej efektywnie.
- Respondenci pragną, by wszystkie części UE, w tym obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania, stały się miejscem przyszłego wzrostu i rozwoju.
- Wielu respondentów podkreślało potrzebę integracji WPR z polityką w innych dziedzinach takich jak: ochrona środowiska, zdrowie, handel i rozwój.
- Postrzegają oni innowacyjność, rozwój konkurencyjnych przedsiębiorstw i dostarczanie dóbr publicznych obywatelom UE jako sposoby dostosowania WPR do strategii „Europa 2020”.

Ocena skutków obejmuje zatem porównanie trzech wariantów strategicznych:

W ramach wariantu zmiany ukierunkowania zostałyby przyspieszone dostosowanie strukturalne w sektorze rolnym oraz nastąpiłoby przesunięcie produkcji w stronę obszarów najbardziej efektywnych pod względem kosztów i najrentowniejszych sektorów. Znacząco zwiększono by finansowanie ochrony środowiska, przy jednoczesnym narażeniu sektora na większe ryzyko ze względu na ograniczony zakres interwencji rynkowej. Ponadto wariant ten wiązałby się ze wysokimi kosztami społecznymi i szkodą dla środowiska, jako że mniej konkurencyjne obszary doświadczyłyby znacznej utraty dochodu, a jako że w ramach polityki utracono by możliwość oddziaływania poprzez płatności bezpośrednie powiązane z wymogami wzajemnej zgodności, nastąpiłaby degradacja środowiska.

W przeciwieństwie do powyższego, wariant zakładający dostosowanie pozwoliłby najlepiej zachować ciągłość polityki przy wprowadzeniu ograniczonych, ale wymiernych udoskonaleń zarówno w konkurencyjności rolnictwa, jak i w efektywności środowiskowej. Panują jednak poważne wątpliwości co do tego, czy wariant ten pozwoliłby odpowiednio sprostać przyszłym wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu i środowiskiem, które w długoterminowej perspektywie także warunkują zrównoważenie rolnictwa.

⁶ Zob. załącznik nr 9 do oceny skutków, w którym zawarto przegląd 517 otrzymanych opinii.

Scenariusz integracji jest nowatorski ze względu na lepsze ukierunkowanie i ekologizację płatności bezpośrednich. Analiza wskazuje na to, że ekologizacja jest możliwa rozsądnym kosztem z punktu widzenia rolników, choć nie da się całkowicie uniknąć obciążenia administracyjnego. Wariant ten mógłby stać się nowym bodźcem do rozwoju obszarów wiejskich pod warunkiem, że nowe możliwości zostaną skutecznie wykorzystane przez państwa członkowskie i regiony oraz że oparcie się na wspólnych ramach strategicznych z innymi unijnymi funduszami nie osłabi efektu synergii z I filarem ani nie odbierze szczególnych możliwości związanych z rozwojem na obszarach wiejskich. Jeśli osiągnięta zostałaby właściwa równowaga, taki scenariusz najlepiej posłużyłby osiągnięciu celu długoterminowego zrównoważonego rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich.

W związku z tym ocena skutków zawiera podsumowanie, że scenariusz integracji pozwala na zachowanie największej równowagi w stopniowym dostosowywaniu WPR do strategicznych celów UE i w realizacji różnych przepisów wniosków ustawodawczych. Niezbędne będzie także opracowanie zasad oceny, by mierzyć wyniki WPR w odniesieniu do wspólnego zestawu wskaźników powiązanych ze strategicznymi celami.

W tym procesie istotnym założeniem było uproszczenie, które powinno być osiągane na wiele sposobów, w tym przez udoskonalenie przepisów dotyczących wzajemnej zgodności i instrumentów rynkowych lub przez zaprojektowanie programu dla rolników prowadzących małe gospodarstwa. Ponadto ekologizacja płatności bezpośrednich powinna być zaplanowana w taki sposób, by zminimalizować obciążenie dla administracji, w tym koszty inspekcji.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Proponuje się utrzymanie obecnej struktury WPR opartej na dwóch filarach, w ramach której obowiązkowe środki powszechnego stosowania do corocznego wdrażania w ramach I filara byłyby uzupełnione lepiej dostosowanymi do uwarunkowań krajowych i regionalnych dobrowolnymi środkami w ramach programów wieloletnich II filara. Nowa koncepcja płatności bezpośrednich ma na celu lepsze wykorzystanie efektu synergii z II filarem, którego środki są z kolei umieszczone we wspólnych ramach strategicznych, by można było lepiej je skoordynować ze środkami funduszy w ramach zarządzania dzielonego.

Ponadto zostaje także zachowana obecna struktura czterech podstawowych instrumentów prawnych, przy czym zostaje rozszerzony zakres rozporządzenia finansowego, by ująć wspólne przepisy w jeden dokument zwany obecnie rozporządzeniem horyzontalnym.

Wnioski są zgodne z zasadą pomocniczości. WPR jest prawdziwie wspólnotową polityką: jest to obszar kompetencji dzielonych między UE a państwa członkowskie; są one wykonywane na szczeblu unijnym w celu utrzymania zrównoważonego i zróżnicowanego rolnictwa w całej UE, objęcia istotnych kwestii wykraczających poza granice państw, takich jak zmiana klimatu oraz zwiększenia solidarności między państwami członkowskimi. Z względu na znaczenie przyszłych wyzwań dla bezpieczeństwa żywnościowego, środowiska i zrównoważonego rozwoju terytorialnego, WPR pozostaje polityką o strategicznym znaczeniu dla skutecznego podejmowania strategicznych wyzwań i najbardziej efektywnego wykorzystania środków budżetowych. Ponadto proponuje się utrzymanie obecnej struktury instrumentów w obydwu filarach, w ramach której państwa członkowskie miałyby większą swobodę w dostosowaniu rozwiązań do lokalnych uwarunkowań oraz w dofinansowaniu środków II filara. W ramach II filara udostępnia się także narzędzia takie jak europejskie partnerstwo innowacyjne i instrumenty zarządzania ryzykiem. Jednocześnie wspólna polityka rolna zostanie lepiej

dostosowana do strategii „Europa 2020” (w tym przez umieszczenie jej we wspólnych ramach z innymi funduszami UE) oraz usprawniona i uproszczona. Wreszcie analiza przeprowadzona w ramach oceny skutków jasno ukazuje koszt braku działania pod względem negatywnych konsekwencji dla gospodarki, środowiska i społeczeństwa.

Rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków rolnych ustanawia zasady wspólnej organizacji rynków rolnych, przy czym program pomocy dla osób najbardziej potrzebujących zostanie objęty oddzielnym instrumentem.

Kryzys sektora mleczarskiego 2008-2009 unaoczniał potrzebę utrzymania skutecznego mechanizmu netto bezpieczeństwa oraz usprawnienia dostępnych narzędzi. Rozmowy w Grupie Ekspertów Wysokiego Szczebla ds. Mleka, które nastąpiły po kryzysie, również wskazały na potrzebę poprawy funkcjonowania łańcucha żywnościowego. Rozporządzenie ma zatem na celu usprawnienie, rozszerzenie i uproszczenie przepisów na podstawie dotychczasowych doświadczeń związanych z interwencją publiczną, prywatnym przechowywaniem, środkami wyjątkowymi/stosowanymi w nagłych przypadkach oraz pomocą dla konkretnych sektorów oraz w zakresie ułatwiania współpracy za pośrednictwem organizacji producentów i organizacji międzybranżowych.

Znosi się niektóre formy pomocy sektorowej (np. odnośnie do mleka odtłuszczonego, chmielu i jedwabników). System kwot mlecznych oraz zakaz sadzenia winorośli pozostają w mocy w ramach obowiązujących przepisów, które pod tym względem pozostają niezmienione. Kwoty cukru pozostają w mocy do dnia 30 września 2015 r. Wprowadza się wspólny przepis odnośnie do chorób zwierząt / utraty zaufania konsumentów oraz ogólną klauzulę odnośnie do zakłóceń na rynku, przy czym przedmiotowa klauzula obejmuje wszystkie sektory w ramach aktualnej jednolitej wspólnej organizacji rynku.

Zakres produktów odnośnie do uznawania przez państwa członkowskie organizacji producentów i ich zrzeszeń oraz organizacji międzybranżowych rozszerza się na wszystkie sektory w ramach aktualnej jednolitej wspólnej organizacji rynku. Wsparcie na rzecz tworzenia grup producentów w sektorze owoców i warzyw przypisuje się do rozwoju obszarów wiejskich.

Rozporządzenie odzwierciedla przedstawiony wcześniej wniosek odnośnie do sektora mleka, w którym określono podstawowe warunki, w przypadku gdy państwa członkowskie wprowadzą obowiązek zawierania umów pisemnych w celu wzmocnienia siły przetargowej producentów mleka w łańcuchu żywnościowym. Odzwierciedla również przedstawiony wcześniej wniosek odnośnie do norm handlowych w kontekście pakietu przepisów służących zapewnieniu jakości.

Z punktu widzenia uproszczenia, zniesienie niektórych form wsparcia sektorowego, oddzielenie programu pomocy w odniesieniu do sektora jedwabników od produkcji, zakończenie systemu kwot cukru oraz zniesienie wymogów odnośnie do rejestracji umów na dostawy i świadectwa równoważności w sektorze chmielu, ograniczy obciążenie w państwach członkowskich i biurokrację, z którą mają do czynienia podmioty gospodarcze. Nie będzie już konieczne utrzymywanie zdolności wdrażania sektorowych programów pomocy ani przydzielania zasobów do ich kontrolowania.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek w sprawie wieloletnich ram finansowych zawiera przepis stanowiący, że znaczna część unijnego budżetu powinna nadal być przeznaczana na rolnictwo, które jest wspólną polityką o strategicznym znaczeniu. Zatem proponuje się skoncentrowanie WPR na jej najważniejszych działaniach i przeznaczenie 317,2 mld euro, według cen bieżących, na I filar oraz 101,2 mld euro na II filar na okres 2014-2020.

Finansowanie I i II filara uzupełnione jest dodatkową kwotą 17,1 mld euro, na którą składa się 5,1 mld euro na badania i innowacyjność, 2,5 mld euro na bezpieczeństwo żywności oraz 2,8 mld euro na pomoc żywnościową dla osób najbardziej potrzebujących, ujętą w innych działach wieloletnich ram finansowych, a także 3,9 mld euro w nowej rezerwie przeznaczonej na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym oraz do 2,8 mld euro w Europejskim Funduszu Dostosowania do Globalizacji spoza wieloletnich ram finansowych, co stanowi razem całkowity budżet w wysokości 435,6 mld euro na okres 2014-2020.

Odnosnie do podziału wsparcia między państwa członkowskie, proponuje się, by wszystkim państwom członkowskim, w których płatności bezpośrednie wynoszą mniej niż 90 % unijnej średniej, zmniejszono różnicę wysokości wsparcia o jedną trzecią. Krajowe pułapy w rozporządzeniu w sprawie płatności bezpośrednich przeliczono w oparciu o powyższą zasadę.

Podział wsparcia na rozwój obszarów wiejskich oparty jest na obiektywnych kryteriach powiązanych z celami strategicznymi z uwzględnieniem obecnie obowiązującego podziału. Podobnie jak obecnie, regiony słabiej rozwinięte powinny nadal korzystać z wyższych stawek dofinansowania, co ma dotyczyć także niektórych środków takich jak: transfer wiedzy, grupy producentów, współpraca oraz Leader.

Wprowadza się pewną elastyczność w odniesieniu do przenoszenia środków między filarami (do 5 % płatności bezpośrednich): z filaru I do filaru II w celu umożliwienia państwom członkowskim wzmocnienia ich polityki rozwoju obszarów wiejskich oraz z filaru II do filaru I - w przypadku tych państw członkowskich, w których poziom płatności bezpośrednich utrzymuje się poniżej 90 % średniej UE.

Szczegóły finansowego wpływu wniosków w sprawie reformy WPR określa ocena skutków finansowych stanowiąca załącznik do wniosków ustawodawczych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków”)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 akapit pierwszy i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej⁷,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁸,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych⁹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą¹⁰,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt.: „WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi¹¹” określa potencjalne wyzwania, cele i kierunki wspólnej polityki rolnej (WPR) po roku 2013. W świetle debaty na temat przedmiotowego komunikatu z dniem 1 stycznia 2014 r. należy wprowadzić reformę WPR. Przedmiotowa reforma powinna obejmować wszystkie najważniejsze instrumenty WPR, w tym rozporządzenie Rady (UE) nr [COM(2010)799] z dnia [...] r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)¹². Ze względu na zakres reformy należy uchylić rozporządzenie (UE) nr [COM(2010)799] i zastąpić je nowym rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynków. Reforma powinna także, w miarę możliwości, ujednolicić, uspołnić i uprościć przepisy, w szczególności te, które obejmują więcej niż jeden

⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁹ Opinia z [...] Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹¹ COM(2010) 672 wersja ostateczna z 18.11.2010.

¹² Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

sektor rolnictwa, w tym poprzez zapewnienie, że Komisja będzie mogła przyjmować inne niż istotne elementy środków w drodze aktów delegowanych.

- (2) Szczególnie ważne jest to, aby Komisja podczas prac przygotowawczych prowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów. W procesie przygotowywania i sporządzania aktów delegowanych Komisja powinna zagwarantować równoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (3) Na podstawie art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Traktatu) Rada przyjmuje środki dotyczące ustalania cen, potrąceń, pomocy i limitów ilościowych. Dla jasności, w przypadkach gdy stosuje się art. 43 ust. 3 Traktatu, niniejsze rozporządzenie powinno wyraźnie określać, że Rada przyjmie przedmiotowe środki na jego podstawie.
- (4) Niniejsze rozporządzenie powinno zawierać wszystkie podstawowe elementy jednolitej wspólnej organizacji rynku. Ustalanie cen, potrąceń, pomocy i limitów ilościowych w niektórych przypadkach jest nierozdzielnie związane z tymi podstawowymi elementami.
- (5) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie odnośnie do wszystkich produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu w celu zapewnienia wspólnej organizacji rynku w przypadku wszystkich tych produktów, zgodnie z wymogami art. 40 ust. 1 Traktatu.
- (6) Należy wyjaśnić, że rozporządzenie (UE) nr [...] [rozporządzenie horyzontalne WPR]¹³ oraz przepisy przyjęte na jego podstawie powinny mieć zastosowanie do środków określonych w niniejszym rozporządzeniu. W szczególności [rozporządzenie horyzontalne WPR] ustanawia przepisy w celu zapewnienia przestrzegania obowiązków ustanowionych w przepisach WPR, obejmujących kontrole oraz stosowanie środków i kar administracyjnych w przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania obowiązków, jak również przepisy dotyczące wnoszenia i zwalniania zabezpieczeń oraz odzyskiwania nienależnych płatności.
- (7) Niniejsze rozporządzenie oraz inne akty przyjęte na podstawie art. 43 Traktatu zawierają odniesienia do opisu produktów i odesłania do pozycji lub podpozycji Nomenklatury scalonej. Poprawki do nomenklatury wspólnej taryfy celnej mogą wymagać związanych z nimi dostosowań technicznych tych rozporządzeń. Komisja powinna mieć możliwość przyjmowania środków wykonawczych, aby dokonywać takich dostosowań. W celu zapewnienia przejrzystości i uproszczenia rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/79 z dnia 5 lutego 1979 r. w sprawie procedury dostosowania nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej używanej dla produktów rolnych¹⁴, które aktualnie określa tę możliwość, należy uchylić a uprawnienia włączyć do niniejszego rozporządzenia.
- (8) W celu uwzględnienia specyfiki sektora ryżu Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do

¹³

¹⁴ ...
Dz.U. L 34 z 9.2.1979, s. 2.

aktualizowania definicji dotyczących sektora ryżu, określonych w części I załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

- (9) W celu zapewnienia ukierunkowania produkcji na określone odmiany ryżu niełuskanego, Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia środków wykonawczych w odniesieniu do ustalania podwyżek i obniżek cen interwencyjnych.
- (10) Dla zbóż, ryżu, cukru, suszu paszowego, nasion, oliwy z oliwek i oliwek stołowych, lnu i konopi, owoców i warzyw, bananów, mleka i przetworów mlecznych oraz jedwabników należy ustalić lata gospodarcze, dostosowane tak bardzo jak to możliwe do naturalnego cyklu produkcyjnego każdego z tych produktów.
- (11) W celu uwzględnienia specyfiki sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do ustalania lat gospodarczych dla przedmiotowych produktów.
- (12) Aby zapewnić stabilizację rynków oraz odpowiedni poziom życia ludności wiejskiej, opracowano zróżnicowany system wsparcia cenowego dla poszczególnych sektorów i wprowadzono systemy wsparcia bezpośredniego przy uwzględnieniu różnych potrzeb każdego z tych sektorów z jednej strony, oraz zależności zachodzących między nimi z drugiej strony. Środki te przyjmują formę interwencji publicznej lub – zależnie od przypadku – dopłat do prywatnego przechowywania. Istnieje potrzeba utrzymania środków wsparcia cenowego przy jednoczesnym usprawnieniu i uproszczeniu ich.
- (13) W celu zapewnienia jasności i przejrzystości przepisy powinny zostać objęte wspólną strukturą przy jednoczesnym zachowaniu założeń polityki dla każdego sektora. W tym celu należy dokonać rozróżnienia pomiędzy cenami referencyjnymi a cenami interwencyjnymi oraz zdefiniować ceny interwencyjne, w szczególności wyjaśniając, że tylko ceny interwencyjne w ramach interwencji publicznej odpowiadają stosowanym cenom administrowanym, o których mowa w pierwszym zdaniu ust. 8 załącznika 3 do porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie rolnictwa (m.in. wsparcie cen przy zastosowaniu różnicy). W tym kontekście oznacza to, że interwencja na rynku może przyjmować formę interwencji publicznej albo inne formy interwencji, które nie wykorzystują podawania cen ustalanych *ex-ante*.
- (14) W zależności od potrzeb każdego przedmiotowego sektora w świetle praktyk i doświadczeń w ramach poprzednich jednolitych organizacji rynku, system interwencji powinien być dostępny w pewnych okresach roku i w przedmiotowych okresach powinien albo być otwierany za każdym razem albo w zależności od cen rynkowych.
- (15) Wysokości cen, które powinny obowiązywać przy zakupie w ramach interwencji publicznej tj. wsparcie polegające na wyrównaniu różnicy cen, w odniesieniu do określonych ilości i niektórych produktów powinny być stałe, natomiast w pozostałych przypadkach powinny zależeć od procedur przetargowych, zgodnie z praktyką i doświadczeniem w ramach poprzednich jednolitych organizacji rynku.
- (16) W niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć możliwość zbytu produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej. Działania te należy podjąć w taki sposób, aby zapobiec zakłóceniom na rynku oraz zapewnić równy dostęp do towarów i równe traktowanie nabywców.

- (17) W celu zagwarantowania przejrzystości rynku Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do określania warunków, na jakich może ona podejmować decyzje w sprawie przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania w celu zapewnienia równowagi na rynku oraz stabilizacji cen rynkowych, uwzględniając sytuację na rynku.
- (18) W celu uwzględnienia uwarunkowań różnych sektorów Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do wymogów i warunków, które mają spełniać produkty skupowane w ramach interwencji publicznej przechowywane w ramach systemu przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania, w uzupełnieniu do wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, ustalania podwyżek lub obniżek cen podyktowanych względami jakości zarówno odnośnie do zakupu jak i sprzedaży oraz przyjmowania przepisów dotyczących obowiązku agencji płatniczych w zakresie odkostniania całej wołowiny po jej przejęciu i przed wprowadzeniem do miejsca przechowywania.
- (19) W celu uwzględnienia różnorodności sytuacji związanych z przechowywaniem zapasów interwencyjnych w Unii oraz zapewnienia podmiotom gospodarczym odpowiedniego dostępu do interwencji publicznej Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do wymogów, które muszą spełniać miejsca przechowywania interwencyjnego produktów zakupionych w ramach systemu, przepisów dotyczących sprzedaży bardzo małych ilości pozostałych w miejscach przechowywania danego państwa członkowskiego oraz niektórych przepisów dotyczących przechowywania produktów zarówno na jak i poza terytorium państwa członkowskiego, które jest odpowiedzialne za produkty oraz ich traktowanie, jeżeli chodzi o należności celne i wszelkie inne kwoty przyznawane lub pobierane w ramach WPR.
- (20) W celu zagwarantowania, że prywatne przechowywanie wywiera pożądany wpływ na rynek, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do środków zmniejszania wypłacanej kwoty dopłat, w przypadkach gdy ilość przechowywana jest mniejsza od ilości przewidzianej w umowie, i warunków przyznawania zaliczek.
- (21) W celu zabezpieczenia praw i obowiązków podmiotów gospodarczych uczestniczących w środkach interwencji publicznej lub prywatnego przechowywania Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do przepisów dotyczących stosowania procedur przetargowych, kwalifikowalności podmiotów gospodarczych i obowiązku składania zabezpieczenia gwarantującego.
- (22) W celu normalizacji prezentacji różnych produktów do celów poprawy przejrzystości rynku, notowania cen i stosowania systemu interwencji rynkowej w formie interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do unijnych skali klasyfikacji tusz w sektorach wołowiny i cielęciny, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego.
- (23) W celu zapewnienia dokładności i wiarygodności klasyfikacji tusz Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w

odniesieniu do kontroli stosowania klasyfikacji tusz w państwach członkowskich przez unijną komisję.

- (24) Istniejący program dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii, przyjęty w ramach wspólnej polityki rolnej, powinien stanowić przedmiot oddzielnego rozporządzenia, które uwzględni jego cele w zakresie spójności społecznej. Należy jednak włączyć do niniejszego rozporządzenia przepis umożliwiający zbyt produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej poprzez udostępnianie ich do wykorzystania w ramach programu.
- (25) Należy zachęcać dzieci do spożywania owoców i warzyw oraz przetworów mlecznych, m.in. poprzez trwałe zwiększanie udziału przedmiotowych produktów w diecie dzieci na etapie, na którym kształtują się ich nawyki żywieniowe. W związku z tym należy wspierać pomoc Unii na finansowanie lub współfinansowanie dostarczania tego rodzaju produktów dzieciom uczęszczającym do placówek oświatowych.
- (26) W celu zagwarantowania należytego zarządzania budżetami programów należy wprowadzić odpowiednie przepisy. Pomocy Unii nie należy wykorzystywać do zastępowania finansowania jakichkolwiek istniejących krajowych programów dystrybucji owoców w szkołach. Ze względu na ograniczenia budżetowe państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość zastępowania swojego wkładu finansowego na rzecz programów środkami z sektora prywatnego. W celu zwiększenia skuteczności programu dystrybucji owoców w szkołach państwa członkowskie powinny określić środki towarzyszące, na które powinny mieć możliwość przyznawania pomocy krajowej.
- (27) W celu promowania zdrowych nawyków żywieniowych dzieci, zagwarantowania skutecznego i właściwie ukierunkowanego wykorzystania funduszy europejskich i propagowania wiedzy o programie Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do programu dystrybucji owoców w szkołach w zakresie: produktów, które nie kwalifikują się do programu; grupy docelowej programu; krajowych lub regionalnych strategii, które państwa członkowskie muszą opracować w celu korzystania z pomocy, obejmujących środki towarzyszące; zatwierdzania i wyboru wnioskodawców występujących o pomoc; obiektywnych kryteriów rozdziału pomocy między państwa członkowskie, orientacyjnego rozdziału pomocy między państwa członkowskie, metody ponownego rozdziału pomocy między państwa członkowskie na podstawie otrzymanych wniosków, kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, obejmujących możliwość ustalenia pułapu w odniesieniu do tych kosztów łącznie; i zobowiązania państw członkowskich uczestniczących w programie do rozpowszechniania informacji o dopłatach z programu.
- (28) W celu uwzględnienia zmian modelu konsumpcji przetworów mlecznych oraz innowacji i rozwoju na rynku przetworów mlecznych, zagwarantowania, że do dopłat kwalifikować się będą odpowiedni beneficjenci i wnioskodawcy, oraz propagowania wiedzy o programie pomocy Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do programu dystrybucji mleka w szkołach w zakresie: produktów, które kwalifikują się do programu; krajowych lub regionalnych strategii, które państwa członkowskie muszą opracować w celu korzystania z pomocy, grupy docelowej programu; warunków przyznawania

pomocy; wnoszenia zabezpieczenia gwarantującego wywiązanie się z obowiązków w przypadku wypłaty zaliczki pomocy; monitorowania i oceny oraz zobowiązania placówek oświatowych do rozpowszechniania informacji o dopłatach z programu.

- (29) Program pomocy dla producentów chmielu stosowany jest tylko w jednym państwie członkowskim. W celu uzyskania elastyczności i ujednolicenia podejścia w tym sektorze z podejściem w pozostałych sektorach należy znieść ten program pomocy, umożliwiając jednocześnie wsparcie organizacji producentów w ramach środków na rzecz rozwoju obszarów wiejskich.
- (30) Finansowanie unijne musi zachęcać uznane organizacje podmiotów gospodarczych do sporządzania programów prac do celów poprawy jakości produkcji oliwy z oliwek i oliwek stołowych. W tym kontekście w niniejszym rozporządzeniu należy określić, że wsparcie unijne przydzielane będzie zgodnie z priorytetami ustalonymi dla podejmowanych działań w odpowiednich programach prac. Przedmiotowe działania należy jednak ograniczyć do najpotrzebniejszych i wprowadzić współfinansowanie w celu poprawy jakości tego rodzaju programów.
- (31) W celu zagwarantowania, że pomoc przydzielana organizacjom podmiotów gospodarczych w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych prowadzi do realizacji jej celu, a mianowicie poprawy jakości produkcji oliwy z oliwek i oliwek stołowych, oraz zagwarantowania wywiązywania się przez organizacje podmiotów gospodarczych w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych z ich obowiązków, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do warunków zatwierdzania organizacji przedsiębiorców do celów programu pomocy oraz zawieszania lub wycofywania takiego zatwierdzenia; środków kwalifikujących się do finansowania unijnego; przyznawania finansowania Unii na szczególne środki; działań i kosztów, które nie kwalifikują się do finansowania Unii; wyboru i zatwierdzania programów pracy oraz dotyczących wymogu wnoszenia zabezpieczenia.
- (32) Niniejsze rozporządzenie dokonuje rozróżnienia między owocami i warzywami (które obejmują owoce i warzywa przeznaczone do wprowadzenia do obrotu oraz przeznaczone do przetworzenia) a przetworzonymi owocami i warzywami. Przepisy dotyczące organizacji producentów, programów operacyjnych i pomocy finansowej Unii stosuje się jedynie do owoców i warzyw oraz owoców i warzyw przeznaczonych wyłącznie do przetworzenia.
- (33) Produkcja owoców i warzyw jest trudna do przewidzenia, a produkty łatwo się psują. Nawet ograniczone nadwyżki mogą spowodować poważne zakłócenia na rynku. Należy zatem ustanowić środki zarządzania kryzysowego, które należy nadal włączać do programów operacyjnych.
- (34) Produkcja i wprowadzanie do obrotu owoców i warzyw powinny w pełni uwzględniać zagrożenia ochrony środowiska, w tym metody uprawy, gospodarkę odpadami i sposób zbytu produktów wycofanych z rynku, w szczególności pod kątem ochrony jakości wody, zachowania różnorodności biologicznej i dbałości o tereny wiejskie.
- (35) Wsparcie na rzecz tworzenia grup producentów w odniesieniu do wszystkich sektorów i wszystkich państw członkowskich należy określić w ramach polityki rozwoju

obszarów wiejskich, w związku z czym należy znieść szczególne wsparcie w sektorze owoców i warzyw.

- (36) W celu przyznania organizacjom producentów w sektorze owoców i warzyw większej odpowiedzialności za podejmowane przez nie decyzje finansowe i w celu nakierowania środków publicznych dla nich przeznaczonych na spełnienie przyszłych wymogów, należy ustalić warunki wykorzystania tych środków. Wspólne finansowanie funduszy operacyjnych utworzonych przez organizacje producentów stanowi właściwe rozwiązanie. W szczególnych przypadkach należy zezwolić na dodatkowe możliwości finansowania. Fundusze operacyjne należy wykorzystywać jedynie do finansowania programów operacyjnych w sektorze owoców i warzyw. W celu nadzorowania wydatków Unii pomoc przyznana organizacjom producentów, które tworzą fundusz operacyjny, nie powinna przekraczać określonego pułapu.
- (37) W regionach, w których organizacja produkcji w sektorze owoców i warzyw jest słaba, powinna istnieć możliwość zapewnienia dodatkowego krajowego wkładu finansowego. W przypadku państw członkowskich, które pod względem struktur znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, powinna istnieć możliwość zwracania przez Unię wniesionych wkładów.
- (38) W celu zapewnienia właściwie ukierunkowanego i skutecznego wykorzystania wsparcia na rzecz organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do funduszy operacyjnych i programów operacyjnych, struktury i treści ram krajowych i strategii krajowej; pomocy finansowej Unii; środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego i krajowej pomocy finansowej.
- (39) Ważne jest, aby w sektorze wina określić środki wsparcia służące wzmocnieniu struktur konkurencyjnych. Środki te powinny być określone i finansowane przez Unię, ale państwa członkowskie powinny mieć możliwość dobierania właściwych środków, które uwzględniałyby potrzeby ich organów regionalnych, biorąc pod uwagę ich cechy szczególne, tam gdzie to konieczne, oraz włączania ich do krajowych programów wsparcia. Państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za realizację tych programów.
- (40) Promocja i wprowadzanie do obrotu win Unii w państwach trzecich powinny stanowić jeden z głównych środków kwalifikujących się do krajowych programów wsparcia. Działania związane z restrukturyzacją i przekształcaniem powinny w dalszym ciągu być objęte wsparciem ze względu na ich pozytywny wpływ na sektor wina. Należy również udostępnić wsparcie dla tych inwestycji w sektorze wina, których celem jest poprawa wyników ekonomicznych przedsiębiorstw jako takich. Należy udostępnić wsparcie dla destylacji produktów ubocznych państwom członkowskim, które pragną korzystać z tego instrumentu, by zagwarantować jakość wina przy równoczesnej ochronie środowiska.
- (41) Instrumenty prewencyjne, takie jak ubezpieczenie zbiorów, fundusze wspólnego inwestowania oraz zielone zbiory, powinny kwalifikować się do pomocy w ramach programów wsparcia na rzecz sektora wina, co powinno sprzyjać kształtowaniu odpowiedzialnej postawy wobec sytuacji kryzysowych.

- (42) Zatwierdzono ostatecznie przepisy w sprawie wsparcia dla plantatorów winorośli w drodze przyznawania im uprawnień do płatności zgodnie z wcześniejszą decyzją państw członkowskich. W związku z tym jedyne tego rodzaju wsparcie, jakiego można udzielić, to wsparcie, o którym zdecydują państwa członkowskie do dnia 1 grudnia 2013 r. na podstawie art. 137 rozporządzenia (UE) nr [COM(2010)799] na warunkach określonych w wymienionym przepisie.
- (43) W celu zapewnienia realizacji celów programów wsparcia na rzecz sektora wina i właściwie ukierunkowanego wykorzystania funduszy europejskich Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do przepisów: w zakresie odpowiedzialności za wydatki poniesione w okresie od dnia otrzymania programów wsparcia i zmian do programów wsparcia do dnia ich wejścia w życie; kryteriów kwalifikowalności do środków wsparcia, rodzajów wydatków i działań kwalifikowalnych do wsparcia, środków niekwalifikowalnych do wsparcia oraz maksymalnego poziomu wsparcia na dany środek; dotyczących zmian programów wsparcia po ich wejściu w życie; dotyczących wymogów i progów dla zaliczek obejmujących wymóg wnoszenia zabezpieczenia w przypadku wypłaty zaliczki; zawierających przepisy ogólne i definicje do celów programów wsparcia; mających na celu zapobieganie niewłaściwemu wykorzystaniu środków wsparcia i podwójnemu finansowaniu projektów; na mocy których producenci wycofują produkty uboczne wyrobu wina, ustanawiających wyjątki od tego obowiązku mające na celu uniknięcie dodatkowego obciążenia administracyjnego oraz dotyczące dobrowolnej certyfikacji destylarni; ustanawiających wymogi dla państw członkowskich w celu wdrażania środków wsparcia, jak również ograniczania i kontrole w celu zapewnienia spójności z zakresem stosowania środków wsparcia; dotyczących płatności na rzecz beneficjentów, obejmujących płatności dokonywane przez pośredników ubezpieczeniowych.
- (44) Sektor pszczelarstwa charakteryzuje się różnorodnością warunków produkcji i wielkości plonów oraz rozproszeniem i zróżnicowaniem podmiotów gospodarczych, zarówno na etapie produkcji, jak i wprowadzania do obrotu. Ponadto, w związku z rozprzestrzenianiem się warrozy w kilku państwach członkowskich w ostatnich latach oraz w związku z problemami, które choroba ta stwarza dla produkcji miodu, niezbędne jest podjęcie działań na poziomie Unii, ponieważ choroby tej nie można całkowicie wyeliminować, a do jej zwalczania należy stosować zatwierdzone produkty. Zważywszy na powyższe okoliczności oraz w celu usprawnienia produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelich w Unii, co trzy lata należy sporządzać programy krajowe w celu poprawy ogólnych warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelich. Przedmiotowe programy krajowe powinny być częściowo finansowane przez Unię.
- (45) W celu zagwarantowania właściwie ukierunkowanego wykorzystania funduszy unijnych na pszczelarstwo Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do: środków, które mogą być włączone do programów pszczelarskich, przepisów dotyczących obowiązków związanych z treścią programów krajowych, ich opracowywaniem i powiązanych z nimi badań oraz warunków przyznawania wkładu finansowego Unii każdemu uczestniczącemu państwu członkowskiemu.

- (46) Dopłaty Unii do chowu jedwabników powinny zostać oddzielone od wielkości produkcji na rzecz systemu płatności bezpośrednich zgodnie z metodą stosowaną odnośnie do pomocy w innych sektorach.
- (47) Dopłaty do produkowanego w Unii mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonych na paszę oraz do przetwarzania na kazeinę i kazeiniany okazały się nieskuteczne przy wspieraniu rynku, należy zatem je znieść, podobnie jak przepisy dotyczące stosowania kazeiny i kazeinianów w produkcji sera.
- (48) Stosowanie norm handlowych dla produktów rolnych może przyczynić się do poprawy warunków ekonomicznych w zakresie produkcji tych produktów, wprowadzania ich do obrotu oraz do poprawy ich jakości. Stosowanie tego rodzaju norm leży zatem w interesie producentów, przedsiębiorstw handlowych i konsumentów.
- (49) Z komunikatu Komisji w sprawie polityki jakości produktów rolnych¹⁵ i związanej z nim debaty wynika, że właściwe jest zachowanie norm handlowych dla poszczególnych sektorów lub produktów, w celu uwzględnienia oczekiwań konsumentów oraz przyczynienia się do poprawy warunków gospodarczych produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rolnych oraz ich jakości.
- (50) W celu zagwarantowania, że wszystkie produkty są solidnej i właściwej jakości handlowej, oraz nie naruszając przepisów rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności¹⁶, w odniesieniu do produktów nieobjętych normami handlowymi dla poszczególnych sektorów lub produktów należy ustanowić podstawową ogólną normę handlową przewidzianą w wyżej wymienionym komunikacie Komisji. Jeżeli produkty te są zgodne z obowiązującą normą międzynarodową, w stosownych przypadkach należy uznać je za zgodne z ogólną normą handlową.
- (51) W przypadku niektórych sektorów lub produktów definicje, oznaczenia lub opisy handlowe są istotnymi elementami ustalania warunków konkurencji. Należy zatem ustanowić dla tych sektorów lub produktów definicje, oznaczenia i opisy handlowe, które mają być używane w Unii jedynie przy wprowadzaniu do obrotu produktów spełniających odpowiednie wymogi.
- (52) Dla norm handlowych należy wprowadzić przepisy o charakterze horyzontalnym.
- (53) Aby umożliwić zaopatrzenie rynku w produkty znormalizowanej i zadowalającej jakości, należy stosować normy handlowe, które powinny w szczególności odnosić się do definicji, podziału na klasy, prezentacji i etykietowania, pakowania, metody produkcji, konserwowania, transportu, informacji o producentach, zawartości określonych substancji, odpowiednich dokumentów administracyjnych, przechowywania, certyfikacji oraz terminów.

¹⁵ COM (2009) 0234 wersja ostateczna.

¹⁶ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

- (54) Uwzględniając zapotrzebowanie konsumentów na dokładne i jasne informacje na temat produktów, powinno być możliwe ustalenie miejsca produkcji dla każdego produktu z osobna i na odpowiednim poziomie geograficznym, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki niektórych sektorów, w szczególności w odniesieniu do przetworzonych produktów rolnych.
- (55) Normy handlowe należy stosować do wszystkich produktów rolnych wprowadzanych do obrotu w Unii.
- (56) Należy ustanowić przepisy szczególne dotyczące produktów przywożonych z państw trzecich, jeżeli przepisy szczególne obowiązujące w państwach trzecich uzasadniają odstępstwa od norm handlowych, o ile zapewniona jest ich równorzędność z prawodawstwem unijnym.
- (57) Należy wprowadzić możliwość przyjmowania lub utrzymania przez państwa członkowskie przepisów krajowych określających poziomy jakości odnośnie do tłuszczów do smarowania.
- (58) W celu zapewnienia odpowiedniej reakcji na zmiany sytuacji rynkowej, uwzględniając specyficzne uwarunkowania każdego sektora, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do przyjmowania, zmieniania i wprowadzania odstępstw od wymogów dotyczących ogólnej normy handlowej, jak również zasad dotyczących spełniania przedmiotowych wymogów.
- (59) W celu uwzględnienia oczekiwań konsumentów oraz przyczynienia się do poprawy warunków gospodarczych produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rolnych oraz ich jakości, jak również w celu dostosowania ich do ciągle zmieniających się warunków rynkowych, zmieniających się wymagań konsumentów oraz w celu uwzględnienia rozwoju odpowiednich norm międzynarodowych oraz zmian technicznych i uniknięcia przeszkód w tworzeniu innowacyjnych produktów, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do przyjmowania norm handlowych w odniesieniu do poszczególnych sektorów lub produktów, na wszystkich etapach wprowadzania ich do obrotu, jak również odstępstw i wyłączeń od stosowania takich norm oraz wszelkich koniecznych zmian, odstępstw i wyłączeń w odniesieniu do definicji i opisów handlowych.
- (60) W celu zapewnienia poprawnego i przejrzystego stosowania przepisów krajowych dotyczących niektórych produktów lub sektorów w odniesieniu do norm handlowych Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do warunków stosowania tego rodzaju norm handlowych, jak również warunków posiadania, obrotu i użycia produktów uzyskanych za pomocą praktyk eksperymentalnych.
- (61) W celu uwzględnienia specyfiki handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi, szczególnych cech niektórych produktów rolnych oraz specyfiki każdego sektora, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do tolerancji w odniesieniu do każdej normy handlowej, której przekroczenie powoduje, iż cała partia produktów uważana jest za niezgodną z daną normą, oraz w odniesieniu do przepisów określających warunki, na

podstawie których produkty przywożone uważane są za spełniające w wystarczającym stopniu wymogi Unii dotyczące norm handlowych i dopuszczające środki stanowiące odstępstwo od zasady, na podstawie której do obrotu w Unii wprowadza się wyłącznie produkty zgodne z przedmiotowymi normami i określających zasady związane ze stosowaniem norm handlowych w przypadku produktów wywożonych z Unii.

- (62) Pojęcie win gatunkowych w Unii opiera się między innymi na szczególnych cechach związanych z pochodzeniem geograficznym danego wina. Konsumenci mogą identyfikować takie wina dzięki chronionym nazwom pochodzenia i chronionym oznaczeniom geograficznym. Dążąc do przejrzystych i bardziej dopracowanych ram, w których można by zawrzeć postulaty jakościowe związane z danymi produktami, należy ustanowić system, w obrębie którego wnioski o przyznanie nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych rozpatrywano by zgodnie z podejściem stosowanym w unijnej horyzontalnej polityce jakości w odniesieniu do środków spożywczych innych niż wina i wyroby spirytusowe, określonej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych¹⁷.
- (63) W celu ochrony szczególnych cech wina objętego nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania surowszych przepisów.
- (64) Aby nazwy pochodzenia oraz oznaczenia geograficzne mogły korzystać z ochrony w Unii, muszą być uznane i zarejestrowane na szczeblu unijnym zgodnie z przepisami proceduralnymi określonymi przez Komisję.
- (65) Należy zapewnić ochronę nazw pochodzenia oraz oznaczeń geograficznych państw trzecich, w przypadkach gdy są one objęte ochroną w państwie pochodzenia.
- (66) Procedura rejestracji powinna umożliwiać korzystanie z prawa do wniesienia sprzeciwu każdej osobie fizycznej lub prawnej, która ma uzasadniony interes w danym państwie członkowskim lub państwie trzecim.
- (67) Należy chronić zarejestrowane nazwy pochodzenia oraz oznaczenia geograficzne przed wykorzystaniem prowadzącym do bezprawnego czerpania korzyści z reputacji, którą cieszą się produkty spełniające dane wymogi. Aby wspierać uczciwą konkurencję oraz aby nie wprowadzać w błąd konsumentów, ochrona ta powinna również dotyczyć produktów i usług nieobjętych niniejszym rozporządzeniem, w tym tych, które nie zostały wymienione w załączniku I do Traktatu.
- (68) W celu uwzględnienia praktyk związanych z etykietowaniem Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do dopuszczania stosowania nazwy odmiany winorośli, nawet jeżeli zawiera chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub składa się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego.
- (69) W celu uwzględnienia specyficznych uwarunkowań produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym, zapewnienia jakości i identyfikowalności produktów i zagwarantowania praw lub uzasadnionego interesu producentów lub podmiotów

¹⁷

Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

gospodarczych Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do zasad wyznaczania obszaru geograficznego, definicji, ograniczeń i odstępstw dotyczących produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym; warunków, na jakich specyfikacja produktu może zawierać dodatkowe wymogi; elementów specyfikacji produktu; charakteru wnioskodawcy, który może złożyć wniosek o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego; procedur, których należy przestrzegać w odniesieniu do wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, w tym wstępnych procedur krajowych, rozpatrywania wniosków przez Komisję, procedury zgłaszania sprzeciwu, procedur wprowadzania zmian, anulowania ochrony i zmian z chronionych nazw pochodzenia na chronione oznaczenia geograficzne; procedur dotyczących wniosków transgranicznych; procedur dotyczących wniosków odnoszących się do obszaru geograficznego w państwie trzecim; terminu, od jakiego stosuje się ochronę; procedur dotyczących poprawek do specyfikacji produktów; oraz terminu, od jakiego stosuje się zmianę dotyczącą ochrony.

- (70) W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony i zagwarantowania, że podmioty gospodarcze i właściwe organy nie poniosą szkody w związku ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do nazw win, które objęto ochroną przed dniem 1 sierpnia 2009 r., Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do przyjmowania ograniczeń dotyczących chronionej nazwy oraz przepisów przejściowych dotyczących: nazw win, które państwa członkowskie uznały za nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficzne przed dniem 1 sierpnia 2009 r.; wstępnej procedury krajowej; win wprowadzonych do obrotu lub opatrzonych etykietą przed określoną datą i poprawek do specyfikacji produktów.
- (71) Niektóre określenia są tradycyjnie stosowane w Unii i przekazują konsumentom informacje o właściwościach i jakości win, stanowiące uzupełnienie informacji przekazanych za pośrednictwem nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych. Aby zapewnić funkcjonowanie rynku wewnętrznego, uczciwą konkurencję oraz aby uniknąć wprowadzania konsumentów w błąd, te tradycyjne określenia powinny być objęte ochroną w Unii.
- (72) W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony uzasadnionych praw producentów lub podmiotów gospodarczych i uwzględnienia specyficznych uwarunkowań handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do przepisów dotyczących języka oraz pisowni określenia tradycyjnego, które ma być chronione; w odniesieniu do wnioskodawców, którzy mogą ubiegać się o ochronę określenia tradycyjnego; warunków ważności wniosku o uznanie określenia tradycyjnego; podstaw sprzeciwu wobec zaproponowanego uznania określenia tradycyjnego; zakresu ochrony, obejmującego związek ze znakami towarowymi, chronionymi określeniami tradycyjnymi, chronionymi nazwami pochodzenia lub chronionymi oznaczeniami geograficznymi, homonimami lub niektórymi nazwami winorośli; podstawy anulowania określenia tradycyjnego; terminu składania wniosku lub zgłoszenia; procedur, których należy przestrzegać w odniesieniu do wniosku o objęcie ochroną określenia tradycyjnego, obejmujące rozpatrywanie wniosków przez Komisję, procedury zgłaszania sprzeciwu oraz procedury anulowania lub zmiany ochrony, oraz w odniesieniu do warunków, na jakich określenia tradycyjne mogą być

używane dla produktów z państw trzecich, oraz ustanawiające odstępstwa w tym zakresie.

- (73) Opis, oznaczenie i prezentacja produktów objętych niniejszym rozporządzeniem w sektorze wina mogą mieć znaczny wpływ na ich zbywalność. Różnice w przepisach poszczególnych państw członkowskich w sprawie etykietowania produktów w sektorze wina mogą zakłócić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Należy zatem ustanowić przepisy uwzględniające uzasadnione interesy konsumentów i producentów. Z tego względu należy ustanowić unijne przepisy dotyczące etykietowania.
- (74) W celu zagwarantowania zgodności z praktykami związanymi z etykietowaniem, zgodności z zasadami horyzontalnymi dotyczącymi etykietowania i prezentacji oraz uwzględnienia specyfiki sektora wina; w celu zagwarantowania skuteczności procedur certyfikacji, zatwierdzania i kontroli; uzasadnionego interesu podmiotów gospodarczych oraz, że podmioty gospodarcze nie poniosą szkody, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do wyjątkowych okoliczności, które uzasadniają brak odesłania do określeń „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne”; prezentacji i stosowania na etykietach innych danych szczegółowych niż określone w niniejszym rozporządzeniu; niektórych obowiązkowych danych szczegółowych; fakultatywnych danych szczegółowych oraz prezentacji; dotyczące etykietowania i prezentacji win opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, których przedmiotowa nazwa pochodzenia lub przedmiotowe oznaczenie geograficzne spełnia konieczne wymogi; odnośnie do win wprowadzonych do obrotu i opatrzonych etykietą przed dniem 1 sierpnia 2009 r.; oraz w odniesieniu do odstępstw dotyczących etykietowania i prezentacji produktów.
- (75) Przepisy dotyczące wina należy stosować z uwzględnieniem umów zawartych zgodnie z art. 218 Traktatu.
- (76) Należy ustanowić przepisy dotyczące klasyfikacji odmian winorośli, zgodnie z którymi państwa członkowskie produkujące więcej niż 50 000 hektolitrów rocznie nadal będą odpowiedzialne za klasyfikację odmian winorośli, z których dozwolona jest produkcja wina na ich terytoriach. Należy wykluczyć niektóre odmiany winorośli.
- (77) Należy określić niektóre praktyki enologiczne i ograniczenia dotyczące produkcji wina, w szczególności odnośnie do kupażowania i stosowania niektórych rodzajów moszczu winogronowego, soku winogronowego i świeżych winogron pochodzących z państw trzecich. W celu przestrzegania międzynarodowych norm w dziedzinie przyszłych praktyk enologicznych Komisja powinna zasadniczo opierać się na praktykach enologicznych zalecanych przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV).
- (78) W przypadku sektora wina państwa członkowskie powinny mieć możliwość ograniczenia lub wykluczenia stosowania niektórych praktyk enologicznych i wprowadzania surowszych ograniczeń w odniesieniu do win produkowanych na ich terytorium, jak również dopuszczenia eksperymentalnego stosowania niedozwolonych praktyk enologicznych na warunkach, które należy określić.

- (79) Aby zagwarantować zadowalający poziom identyfikowalności odnośnych produktów, zwłaszcza w celu ochrony konsumentów, należy uwzględnić przepis dotyczący wszystkich produktów sektora wina objętych niniejszym rozporządzeniem, który nakładałby obowiązek dołączania do nich dokumentu towarzyszącego podczas obrotu nimi na obszarze Unii.
- (80) Do celów lepszego zarządzania potencjałem uprawy winorośli państwa członkowskie powinny przekazać Komisji wykaz swojego potencjału produkcyjnego opracowany na podstawie danych zawartych w rejestrze winnic. Aby zachęcić państwa członkowskie do przekazania wykazu, przyznawanie pomocy na restrukturyzację i przekształcenie ogranicza się do państw członkowskich, które przekazały wymieniony wykaz.
- (81) W celu ułatwienia monitorowania i sprawdzania przez państwa członkowskie potencjału produkcyjnego Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do zakresu i treści wykazu winnic oraz zwolnień.
- (82) W celu ułatwienia przewozu produktów sektora wina i jego weryfikacji przez państwa członkowskie Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do przepisów dotyczących dokumentu towarzyszącego, jego stosowania oraz odstępstw od obowiązku stosowania przedmiotowego dokumentu; warunków, na jakich dokument towarzyszący należy traktować jako potwierdzający chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne; obowiązku prowadzenia rejestru; określenia, kto ma prowadzić rejestr, i określenia odstępstw od obowiązku prowadzenia rejestru; wskazywania, jakie działania należy uwzględnić w rejestrze; ustanawiania przepisów dotyczących stosowania dokumentów towarzyszących i rejestrów.
- (83) Po zniesieniu systemu kwotowego nadal będą konieczne szczególne instrumenty do zapewnienia odpowiedniej równowagi praw i obowiązków między przedsiębiorstwami cukrowniczymi a plantatorami buraków cukrowych. Należy zatem ustanowić przepisy ogólne regulujące porozumienia między nimi.
- (84) W celu uwzględnienia specyfiki sektora cukru i interesów wszystkich stron Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do tego rodzaju umów, w szczególności w odniesieniu do warunków regulujących zakup, dostawę i przejęcie buraków oraz zapłatę za nie.
- (85) Organizacje producentów i ich zrzeszenia mogą pełnić użyteczną rolę w koncentracji podaży oraz propagowaniu najlepszych praktyk. Organizacje międzybranżowe mogą pełnić ważną rolę w umożliwianiu dialogu między podmiotami łańcucha dostaw oraz propagowaniu najlepszych praktyk i przejrzystości rynku. Istniejące przepisy w zakresie definicji i uznawania przedmiotowych organizacji i ich zrzeszeń obowiązujące w niektórych sektorach należy zatem ujednolicić, uspołnić i rozszerzyć w celu ustanowienia zasady uznawania w oparciu o wnioski na podstawie statutów określonego w prawie UE w odniesieniu do wszystkich sektorów.
- (86) Istniejące w różnych sektorach przepisy zwiększające wpływ organizacji producentów, ich zrzeszeń oraz organizacji międzybranżowych poprzez umożliwienie państwom członkowskim rozszerzania niektórych przepisów tego rodzaju organizacji

na podmioty niebędące członkami pod pewnymi warunkami okazały się skuteczne i należy zatem je ujednolicić, uspoźnić i rozszerzyć na wszystkie sektory.

- (87) W odniesieniu do żywych roślin, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj oraz mięsa drobiowego należy wprowadzić przepis umożliwiający przyjmowanie pewnych środków na rzecz dostosowania podaży do wymogów rynku, które mogą przyczynić się do stabilizacji rynków oraz do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia rolników.
- (88) W celu zachęcenia organizacji producentów, ich zrzeszeń i organizacji międzybranżowych do podejmowania działań na rzecz dostosowania podaży do wymogów rynku, z wyjątkiem działań związanych z wycofywaniem z rynku, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do sektorów żywych roślin, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj oraz mięsa drobiowego, mających na celu poprawę jakości; mających na celu wsparcie lepszej organizacji produkcji, przetwarzania i wprowadzania do obrotu; ułatwiających odnotowywanie tendencji w zakresie cen rynkowych i umożliwiających opracowywanie prognoz krótko- i długoterminowych na podstawie wykorzystywanych środków produkcji.
- (89) Aby poprawić funkcjonowanie rynku win, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wdrożenia decyzji podjętych przez organizacje międzybranżowe. Praktyki, które mogłyby zakłócić konkurencję, powinny jednak zostać wykluczone z zakresu takich decyzji.
- (90) Wobec braku prawodawstwa Unii w sprawie formalnych umów pisemnych państwa członkowskie mogą wprowadzić obowiązek ich stosowania w ramach krajowych systemów prawa, pod warunkiem, że prawo Unii będzie przestrzegane i w szczególności z poszanowaniem właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i wspólnej organizacji rynku. Zważywszy na różnorodność warunków w Unii, zgodnie z zasadą pomocniczości decyzja taka powinna należeć do państw członkowskich. Jednak w sektorze mleka i przetworów mlecznych w celu zapewnienia odpowiednich norm minimalnych dla tego rodzaju umów oraz dobrego funkcjonowania rynku wewnętrznego i wspólnej organizacji rynku niektóre warunki podstawowe stosowania tych umów należy ustanowić na poziomie Unii. W związku z tym, że statuty niektórych spółdzielni mleczarskich mogą zawierać przepisy o podobnym skutku, dla uproszczenia w takich przypadkach powinny być one zwolnione z wymogu stosowania umów. W celu zapewnienia skuteczności wszelkich tego rodzaju systemów należy stosować je również w przypadkach, gdy pośrednicy skupują mleko od rolników w celu przekazania go przetwórcom.
- (91) Aby zapewnić racjonalny rozwój produkcji, a tym samym odpowiedni poziom życia producentom mleka, należy wzmocnić ich siłę przetargową wobec przetwórców, co przyczyni się do sprawiedliwszego podziału wartości dodanej na poszczególnych etapach łańcucha dostaw. W celu realizacji tych założeń WPR należy zatem, na podstawie art. 42 i art. 43 ust. 2 Traktatu, przyjąć przepis umożliwiający organizacjom producentów skupiającym producentów mleka lub ich zrzeszeniom negocjowanie z mleczarniami warunków umów, w tym cen, na dostawę części lub całości produkcji członków tej organizacji. W celu utrzymania skutecznej konkurencji na rynku mleczarskim możliwość tę należy objąć odpowiednimi limitami ilościowymi.

- (92) Rejestracja wszystkich umów na dostawy chmielu wyprodukowanego w Unii jest uciążliwym środkiem i należy ją znieść.
- (93) W celu zagwarantowania, że cele i obowiązki organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów, organizacji międzybranżowych i organizacji podmiotów gospodarczych są jasno określone, przez co przyczyniają się do zwiększenia skuteczności ich działań, w celu uwzględnienia specyfiki każdego sektora i zapewnienia przestrzegania zasad konkurencji oraz dobrego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do: określonych celów, które mogą, powinny lub nie powinny być realizowane przez takie organizacje i zrzeszenia, obejmujące odstępstwa w ich zakresie wymienione w niniejszym rozporządzeniu; przepisów w zakresie zrzeszania się, uznawania, struktury, osobowości prawnej, członkostwa, wielkości, odpowiedzialności i działalności tych organizacji i zrzeszeń, skutków wynikających z uznania, wycofania uznania i łączenia się; międzynarodowych organizacji i zrzeszeń; outsourcingu działań i udzielania pomocy technicznej przez organizacje lub zrzeszenia; minimalnej wielkości lub wartości produkcji zbywalnej organizacji producentów i zrzeszeń; rozszerzenia niektórych przepisów dotyczących organizacji na producentów niebędących członkami i obowiązek płatności składek przez producentów niebędących członkami, w tym wykaz surowszych przepisów w zakresie produkcji, które mogą zostać rozszerzone, dalszych wymogów w odniesieniu do reprezentatywności, odnośnych obszarów gospodarczych, w tym kontroli przez Komisję ich określenia, minimalnych okresów, przez jakie przepisy muszą obowiązywać przed ich rozszerzeniem; osób lub organizacji, których dotyczą przepisy lub obowiązek płacenia składek i okoliczności, w jakich Komisja żądać odmowy lub wycofania rozszerzenia przepisów lub obowiązkowych składek.
- (94) Stworzenie jednolitego rynku wymaga wprowadzenia systemu wymiany handlowej na zewnętrznych granicach Unii. System ten powinien obejmować należności celne przywozowe oraz refundacje wywozowe i powinien zasadniczo stabilizować rynek Unii. System wymiany handlowej powinien opierać się na zobowiązaniach podejmowanych na mocy wielostronnych negocjacji handlowych w ramach rundy urugwajskiej oraz umów dwustronnych.
- (95) Monitorowanie obrotu handlowego jest przede wszystkim kwestią zarządzania, w odniesieniu do której należy stosować podejście elastyczne. Decyzja w sprawie wprowadzenia wymogów w zakresie pozwoleń powinna być podejmowana przy uwzględnieniu potrzeby wydawania pozwoleń w celu zarządzania danymi rynkami oraz, w szczególności, potrzeby monitorowania przywozu lub wywozu odnośnych produktów.
- (96) W celu uwzględnienia zmian w handlu i rozwoju sytuacji na rynku, potrzeb odnośnych rynków oraz monitorowania w razie potrzeby przywozu lub wywozu Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do wykazu produktów sektorów objętych wymogiem przedstawienia pozwolenia na przywóz lub wywóz; oraz przypadków i sytuacji, kiedy przedstawienie pozwolenia na przywóz lub pozwolenia na wywóz nie jest wymagane.
- (97) W celu określenia najważniejszych elementów systemu pozwoleń Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w

odniesieniu do: określania praw i obowiązków związanych z pozwoleniem, jego skutków prawnych obejmujących możliwość tolerancji w odniesieniu do obowiązku przywozu lub wywozu oraz wskazywania miejsca wytworzenia i pochodzenia w przypadkach, gdy jest to obowiązkowe; określenia, że wydanie pozwolenia na przywóz lub dopuszczenie do swobodnego obrotu objęte jest wymogiem przedstawienia dokumentu wydanego przez państwo trzecie lub właściwą jednostkę potwierdzającego między innymi pochodzenie, autentyczność i cechy jakościowe produktów; przyjmowania przepisów mających zastosowanie do przekazywania pozwoleń oraz, w razie potrzeby, ograniczenia możliwości przekazywania ich; przyjmowania przepisów koniecznych dla zapewnienia wiarygodności i skuteczności systemu pozwoleń oraz dotyczących sytuacji, kiedy do zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom lub w przypadku ich wystąpienia potrzebna jest szczególna wzajemna pomoc administracyjna państw członkowskich; oraz określenia przypadków i sytuacji, kiedy nie jest wymagane wnoszenie zabezpieczenia gwarantującego, że produkty zostaną przywiezione lub wywiezione w okresie ważności pozwolenia.

- (98) Zasadnicze elementy należności celnych stosowanych do produktów rolnych na mocy porozumień Światowej Organizacji Handlu (WTO) i umów dwustronnych są określone we wspólnej taryfie celnej. Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjmowania środków dotyczących szczegółowego obliczania należności celnych przywozowych na podstawie tych zasadniczych elementów.
- (99) W celu zapobieżenia lub przeciwdziałania wystąpieniu na rynku Unii niekorzystnych skutków, które mogłyby wynikać z przywozu niektórych produktów rolnych, przywóz takich produktów powinien w określonych warunkach być obciążony dodatkowym cłem przywozowym.
- (100) W celu zapewnienia skuteczności systemu cen wejścia Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do ustanowienia sprawdzania wartości celnej w porównaniu do wartości innej niż cena jednostkowa.
- (101) Na określonych warunkach należy otwierać przywozowe kontyngenty taryfowe wynikające z międzynarodowych umów zawartych na podstawie Traktatu lub wynikające z innych aktów i administrować nimi.
- (102) W celu zagwarantowania sprawiedliwego dostępu do dostępnych ilości, przestrzegania umów, zobowiązań i praw Unii i równego traktowania podmiotów gospodarczych w ramach przywozowego kontyngentu taryfowego Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do: określenia warunków i wymogów w zakresie kwalifikowalności, które podmiot gospodarczy musi spełnić, aby złożyć wniosek w ramach przywozowego kontyngentu taryfowego; przyjmowania przepisów dotyczących przekazywania praw między podmiotami gospodarczymi i w razie konieczności ograniczenia możliwości przekazywania w ramach administrowania przywozowym kontyngentem taryfowym; przyjmowania wszelkich niezbędnych przepisów dotyczących wszelkich specyficznych szczegółów, wymogów lub ograniczeń mających zastosowanie do kontyngentu taryfowego ustanowionych w danej umowie międzynarodowej lub innym odnośnym akcie.

- (103) Produktów rolnych mogą w określonych przypadkach w państwach trzecich dotyczyć korzystne szczególne regulacje przywozowe, jeżeli produkty te spełniają określone specyfikacje lub warunki cenowe. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania takiego systemu konieczna jest współpraca administracyjna organów państwa trzeciego przywozu z organami Unii. W tym celu odnośnym produktom powinny towarzyszyć certyfikaty wydawane w Unii.
- (104) W celu zagwarantowania, że wywożone produkty mogą pod pewnymi warunkami korzystać ze szczególnych regulacji przywozowych w państwach trzecich, zgodnie z umowami zawartymi przez Unię zgodnie z art. 218 Traktatu, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu nakładania na właściwe organy państw członkowskich obowiązku wystawiania, na wniosek i po dokonaniu odpowiednich kontroli, dokumentu potwierdzającego, że produkty spełniają wspomniane warunki.
- (105) System ceł umożliwia rezygnację ze wszystkich innych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Unii. W wyjątkowych okolicznościach jednak funkcjonowanie rynku wewnętrznego i mechanizmu celnego może okazać się niewystarczające. W takich przypadkach, aby nie pozostawić rynku Unii bez ochrony przed możliwymi zakłóceniami, Unia powinna mieć możliwość bezzwłocznego podejmowania wszelkich niezbędnych środków. Takie środki powinny być zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii.
- (106) Należy ustanowić możliwość wydania zakazu stosowania systemu uszlachetniania czynnego i biernego. W opisanych sytuacjach należy zatem dopuścić możliwość zawieszania stosowania procedur uszlachetniania czynnego i biernego.
- (107) Przepisy dotyczące przyznawania refundacji wywozowych z tytułu wywozu do państw trzecich na podstawie różnic między cenami w Unii Europejskiej i na rynku światowym, podlegające ograniczeniom wynikającym ze zobowiązań w ramach WTO, powinny służyć zabezpieczeniu możliwości udziału Unii w międzynarodowym handlu niektórymi produktami objętymi zakresem niniejszego rozporządzenia. Wywozy objęte refundacją powinny podlegać ograniczeniom pod względem wartości i ilości.
- (108) Zgodność z ograniczeniami pod względem wartości należy zapewnić w momencie ustalania refundacji wywozowych przez monitorowanie płatności zgodnie z przepisami dotyczącymi Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji. Monitorowanie może być ułatwione przez obowiązek wcześniejszego ustalenia refundacji wywozowych, z dopuszczeniem możliwości, w przypadku zróżnicowania refundacji, zmiany określonego miejsca przeznaczenia w ramach obszaru geograficznego, do którego odnosi się jedna stawka refundacji wywozowej. W przypadku zmiany miejsca przeznaczenia powinna zostać wypłacona refundacja wywozowa mająca zastosowanie do faktycznego miejsca przeznaczenia, przy czym pułap stanowi kwota mająca zastosowanie do miejsca przeznaczenia określonego z wyprzedzeniem.
- (109) Zgodność z ograniczeniami ilościowymi należy zapewnić poprzez wprowadzenie rzetelnego i skutecznego systemu monitorowania. W tym celu przyznawanie refundacji wywozowych powinno podlegać obowiązkowi posiadania pozwolenia na wywóz. Refundacje wywozowe powinny być przyznawane w ramach dostępnych limitów w zależności od konkretnej sytuacji każdego produktu. Wyjątki od tej zasady

można dopuścić tylko w przypadku produktów przetworzonych niewymienionych w załączniku I do Traktatu, w odniesieniu do których nie stosuje się ograniczeń ilościowych. Należy przewidzieć możliwość wprowadzenia odstępstwa od ścisłego stosowania reguł zarządzania, w przypadku gdy nie jest prawdopodobne przekroczenie pułapów ilościowych ustanowionych dla wywozu objętego refundacjami wywozowymi.

- (110) W przypadku wywozu żywego bydła należy przewidzieć możliwość przyznania refundacji wywozowych oraz ich wypłacenia wyłącznie pod warunkiem przestrzegania przepisów prawa unijnego dotyczących dobrostanu zwierząt, a w szczególności ochrony zwierząt podczas transportu.
- (111) W celu zagwarantowania równego dostępu do refundacji wywozowych eksporterom produktów rolnych objętych niniejszym rozporządzeniem Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do stosowania niektórych przepisów w zakresie produktów rolnych do produktów wywożonych w postaci produktów przetworzonych.
- (112) W celu zachęcania eksporterów do przestrzegania warunków dobrostanu zwierząt oraz umożliwienia właściwym organom sprawdzania prawidłowości wydatków w zakresie refundacji wywozowych w przypadkach, kiedy są one uzależnione od przestrzegania wymogów w zakresie dobrostanu zwierząt, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do przestrzegania wymogów w zakresie dobrostanu zwierząt poza obszarem celnym Unii, w tym wykorzystywania niezależnych stron trzecich.
- (113) W celu zagwarantowania wywiązywania się przez podmioty gospodarcze z ich obowiązków podczas udziału w procedurach przetargowych Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do ustanawiania zobowiązań pierwotnych dotyczących zwalniania zabezpieczeń towarzyszących pozwoleniom na refundacje wywozowe objęte przetargiem.
- (114) W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego podmiotów gospodarczych i organów Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do określania progów, poniżej których można odstępować od wymogu przedstawiania pozwolenia na wywóz, określania miejsc przeznaczenia lub operacji, w odniesieniu do których można uzasadnić zwolnienie z obowiązku przedstawiania pozwolenia na wywóz, oraz dopuszczenia wydawania pozwoleń na wywóz *ex post* w uzasadnionych przypadkach.
- (115) W celu uwzględnienia konkretnych sytuacji, które stanowią podstawę do całkowitej lub częściowej kwalifikowalności do refundacji wywozowych, oraz w celu pomocy podmiotom gospodarczym w wypełnieniu luki od momentu złożenia wniosku do końcowej płatności refundacji wywozowej Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do środków dotyczących: zmiany terminu refundacji; skutków odnośnie do płatności refundacji wywozowej, w przypadkach gdy kod produktu lub miejsce przeznaczenia podane na pozwoleniu nie odpowiada faktycznemu produktowi lub miejscu przeznaczenia; zaliczek z tytułu refundacji wywozowych, obejmujące warunki wnoszenia i zwalniania zabezpieczenia; kontroli i dowodów w przypadkach wątpliwości

dotyczących faktycznego miejsca przeznaczenia produktów, obejmujące możliwość przywozu powrotnego na obszar celny Unii; miejsc przeznaczenia uważanych za wywóz z Unii oraz włączenia miejsc przeznaczenia na obszarze celnym Unii, które są kwalifikowalne do refundacji wywozowych.

- (116) W celu zapewnienia wywozu produktów objętych refundacją wywozową z obszaru celnego Unii i zapobieżenia ich przywozowi powrotnemu oraz w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego podmiotów gospodarczych przy przygotowywaniu i przedstawianiu dowodów, że produkty objęte refundacją dotarły do państwa przeznaczenia w przypadku różnicowania refundacji, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do środków dotyczących: terminu, przed upływem którego należy zakończyć wywóz z obszaru celnego Unii, obejmujące czas na czasowe powrotne wprowadzenie; przetwarzania, jakiemu mogą w tym czasie być poddane produkty objęte refundacją wywozową; dowodów, że produkty objęte refundacją dotarły do państwa przeznaczenia w przypadku różnicowania refundacji; progów refundacji i warunków, na jakich eksporterzy mogą być zwolnieni z przedstawiania powyższych dowodów; oraz warunków zatwierdzania dowodów, że produkty objęte refundacją dotarły do państwa przeznaczenia w przypadku różnicowania refundacji, przez niezależne strony trzecie.
- (117) W celu uwzględnienia uwarunkowań różnych sektorów Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do szczególnych wymogów i warunków, które mają spełniać podmioty gospodarcze i produkty kwalifikowalne do refundacji wywozowej, obejmujących w szczególności definicje i właściwości produktów oraz ustalanie współczynników do celów obliczania refundacji wywozowej.
- (118) Aby nielegalne uprawy nie zakłócały rynku konopi uprawianych na włókno, należy określić w niniejszym rozporządzeniu możliwość kontroli przywozu konopi i nasion konopi w celu zapewnienia, że takie produkty oferują określone gwarancje pod względem zawartości tetrahydrokanabinolu. Ponadto przywóz nasion konopi przeznaczonych do celów innych niż siew powinien nadal być objęty systemem kontroli, który określa wydawanie upoważnień zainteresowanym importerom.
- (119) Minimalne ceny wywozowe cebulek nie są już przydatne i należy je znieść.
- (120) Na podstawie art. 42 Traktatu przepisy Traktatu dotyczące konkurencji mają zastosowanie do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi jedynie w zakresie ustalonym przez prawodawstwo Unii w ramach przepisów art. 43 ust. 2 i 3 Traktatu i zgodnie z przewidzianą w nich procedurą.
- (121) Reguły konkurencji odnoszące się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk, o których mowa w art. 101 Traktatu, oraz przepisy odnoszące się do nadużywania pozycji dominującej powinny mieć zastosowanie do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi w zakresie, w jakim ich stosowanie nie zagraża realizacji celów WPR.
- (122) Szczególną uwagę należy poświęcić organizacjom rolniczym, organizacjom producentów lub zrzeszeniom organizacji producentów, które zajmują się w szczególności wspólną produkcją lub wspólnym wprowadzaniem do obrotu

produktów rolnych, lub korzystaniem ze wspólnych urządzeń, o ile takie wspólne działanie nie wyklucza konkurencji ani nie zagraża realizacji celów art. 39 Traktatu.

- (123) Szczególną uwagę należy poświęcić niektórym działaniom organizacji międzybranżowych, pod warunkiem, że nie prowadzą one do podziału rynków wewnątrz Unii, nie wpływają na prawidłowe funkcjonowanie wspólnej organizacji rynków, nie prowadzą do zakłócania konkurencji lub wyeliminowania konkurencyjnych podmiotów, nie wiążą się one z ustalaniem cen ani nie prowadzą do dyskryminacji.
- (124) Przyznanie pomocy krajowej mogłoby zagrozić właściwemu funkcjonowaniu jednolitego rynku. W związku z tym postanowienia Traktatu dotyczące pomocy państwa powinny zasadniczo mieć zastosowanie w odniesieniu do produktów rolnych. W niektórych okolicznościach należy zezwolić na wyjątki. W przypadkach, w których stosuje się takie wyjątki, Komisja powinna jednak mieć możliwość sporządzenia wykazu istniejących, nowych lub proponowanych mechanizmów pomocy krajowej, przekazania stosownych uwag państwom członkowskim oraz zaproponowania przedsięwzięcia odpowiednich środków.
- (125) Ze względu na specyficzne uwarunkowania gospodarcze dotyczące produkcji mięsa z reniferów i przetworów z tego mięsa oraz wprowadzania ich do obrotu Finlandia i Szwecja powinny nadal wypłacać pomoc krajową w tym zakresie.
- (126) Aby rozwiązywać rzeczywiste sytuacje kryzysowe nawet po zakończeniu okresu przejściowego, stosując środki wsparcia dla destylacji określone na podstawie programów wsparcia w 2012 r., państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznawania płatności krajowych dla destylacji w sytuacjach kryzysowych w ramach ogólnego limitu budżetowego wynoszącego 15 % stosownej wartości odpowiedniego budżetu rocznego danego państwa członkowskiego przeznaczonego na krajowe programy wsparcia. Tego typu płatności krajowe należy zgłaszać Komisji; muszą one zostać zatwierdzone na mocy niniejszego rozporządzenia przed ich przyznaniem.
- (127) Przepisy dotyczące premii za karczowanie oraz niektóre środki w ramach programów wsparcia sektora wina nie powinny same w sobie stanowić przeszkody w wypłacaniu płatności krajowych w tym samym zakresie.
- (128) W Finlandii uprawa buraków cukrowych jest prowadzona w szczególnych warunkach geograficznych i klimatycznych, których niekorzystny wpływ na sektor będzie nakładać się na ogólne skutki reformy sektora cukru. Należy zatem przyznać temu państwu członkowskiemu stałe zezwolenie na wypłacanie płatności krajowych plantatorom buraków cukrowych na jego terytorium.
- (129) Należy zezwolić państwom członkowskim na utrzymanie płatności krajowych na rzecz orzechów, obecnie określonych w ramach art. 120 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w celu złagodzenia skutków oddzielenia wsparcia poprzedniego programu pomocy Unii na rzecz orzechów od wielkości produkcji. Ponieważ przedmiotowe rozporządzenie ma zostać uchylone, omawiane płatności krajowe należy dla jasności określić w niniejszym rozporządzeniu.
- (130) Ograniczenia swobodnego obrotu wynikające z zastosowania środków mających na celu walkę z rozprzestrzenianiem się chorób zwierząt mogą powodować trudności na

rynku w jednym lub kilku państwach członkowskich. Z doświadczeń wynika, że poważne zakłócenia na rynku, takie jak znaczny spadek konsumpcji lub cen, można przypisać utracie zaufania konsumentów spowodowanej zagrożeniami dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin. W świetle doświadczeń środki, które dotyczą utraty zaufania konsumentów, należy rozszerzyć na produkty roślinne.

- (131) Nadzwyczajne środki wspierania rynku dla wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i mięsa koziego, jaj oraz mięsa drobiowego powinny być bezpośrednio związane ze środkami zdrowotnymi i weterynaryjnymi przyjmowanymi w celu walki z rozprzestrzenianiem się chorób. Środki te należy przyjmować na wniosek państw członkowskich w celu zapobieżenia poważnym zakłóceniom na rynkach.
- (132) Należy określić specjalne środki interwencyjne w celu sprawnego i skutecznego reagowania na groźbę wystąpienia zakłóceń na rynku. Należy określić zakres przedmiotowych środków.
- (133) W celu sprawnego i skutecznego reagowania na groźbę wystąpienia zakłóceń na rynku spowodowane znaczącym wzrostem lub spadkiem cen na rynku wewnętrznym lub zewnętrznym lub innymi czynnikami mającymi wpływ na rynek, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do koniecznych środków w odniesieniu do danego sektora obejmujących, w stosownych przypadkach, możliwość rozszerzania lub zmiany zakresu, okresu stosowania lub innych aspektów pozostałych środków określonych w niniejszym rozporządzeniu lub całkowitego lub częściowego zawieszenia należności celnych przywozowych, w tym w odniesieniu do określonych ilości lub okresów.
- (134) Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia środków niezbędnych do rozwiązywania konkretnych problemów w nagłych przypadkach.
- (135) Podmioty gospodarcze, państwa członkowskie lub państwa trzecie mogą zostać zobowiązane do składania informacji do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, monitorowania oraz analiz rynku produktów rolnych i zarządzania rynkiem produktów rolnych, zapewnienia przejrzystości rynku, prawidłowego funkcjonowania środków WPR, kontroli różnego szczebla, monitorowania, oceny i audytu środków WPR oraz wdrażania umów międzynarodowych obejmującego wymogi w zakresie przekazywania informacji w ramach przedmiotowych umów. Aby zagwarantować jednolite, sprawne i uproszczone podejście Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków w zakresie przekazywania informacji. Komisja powinna uwzględniać przy tym potrzeby w zakresie danych oraz synergii między potencjalnymi źródłami danych.
- (136) Aby zapewnić szybkie, skuteczne, dokładne i racjonalne pod względem kosztów przekazywanie informacji Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów na podstawie art. 290 Traktatu w odniesieniu do charakteru i rodzaju informacji, które mają być przekazywane; metod przekazywania informacji; przepisów dotyczących praw dostępu do informacji lub udostępnianych systemów informacyjnych; oraz warunków i sposobów publikacji informacji.
- (137) Zastosowanie mają przepisy Unii dotyczące ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych, w

szczegółności dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych i rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych.

- (138) Należy przekazać fundusze z rezerwy przeznaczonej na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym zgodnie z warunkami i procedurą, o których mowa w ust. 14 porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami¹⁸, i należy precyzyjnie, że niniejsze rozporządzenie stanowi akt podstawowy.
- (139) W celu płynnego przejścia od ustaleń określonych w rozporządzeniu (UE) nr [COM(2010)799] do przepisów niniejszego rozporządzenia Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do niezbędnych środków, w szczególności środków koniecznych do ochrony praw nabytych i uzasadnionych oczekiwań przedsiębiorstw.
- (140) Stosowanie trybu pilnego powinno być dopuszczalne wyłącznie w wyjątkowych przypadkach, kiedy zostanie wykazana taka konieczność, w celu skutecznego i efektywnego reagowania na groźbę wystąpienia zakłóceń na rynku lub w przypadkach, gdy takie zakłócenia już występują. Wybór trybu pilnego powinien być uzasadniony i należy określić, w jakich przypadkach ma on być stosowany.
- (141) Komisja powinna posiadać uprawnienia wykonawcze w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁹.
- (142) Do przyjmowania aktów wykonawczych do niniejszego rozporządzenia należy stosować procedurę sprawdzającą, zważywszy, że akty te odnoszą się do WPR w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Jednak przy przyjmowaniu aktów wykonawczych do niniejszego rozporządzenia, które odnoszą się do dziedziny konkurencji, należy stosować procedurę doradczą, gdyż ogólną zasadą jest stosowanie tej procedury przy przyjmowaniu aktów wykonawczych w zakresie prawa konkurencji.
- (143) W przypadkach, gdy wymaga tego należycie uzasadniona pilna potrzeba, Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie w celu przyjęcia, zmiany lub uchylecia unijnych środków ochronnych, zawieszenia stosowania procedury uszlachetniania czynnego lub procedury uszlachetniania biernego, w razie potrzeby – natychmiastowego zareagowania na sytuację rynkową, rozwiązania konkretnych problemów w nagłych przypadkach, jeżeli rozwiązanie problemów wymaga natychmiastowego działania.

¹⁸ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

¹⁹ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

- (144) Odnośnie do niektórych środków wynikających z niniejszego rozporządzenia wymagających bezzwłocznego podjęcia działań lub polegających wyłącznie na stosowaniu przepisów ogólnych w konkretnych sytuacjach bez marginesu swobody, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów wykonawczych bez stosowania przepisów rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
- (145) Komisja powinna nadal posiadać uprawnienia do wykonywania niektórych zadań administracyjnych lub z zakresu zarządzania, które nie wymagają przyjęcia aktów delegowanych lub wykonawczych.
- (146) Na podstawie rozporządzenia (UE) nr [COM(2010)799] w odpowiednim czasie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia wygaśnie kilka sektorowych środków, m.in. dotyczących kwot mlecznych, kwot cukru oraz innych środków w odniesieniu do cukru oraz ograniczeń dotyczących sadzenia winorośli, a także niektórych form pomocy państwa. Po uchyleniu rozporządzenia (UE) nr [COM(2010)799] odnośnie przepisy należy stosować do zakończenia przedmiotowych programów.
- (147) W celu zapewnienia płynnego przejścia od ustaleń określonych w rozporządzeniu (UE) nr [COM(2010)799] do przepisów niniejszego rozporządzenia Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia środków przejściowych.
- (148) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1601/96 z dnia 30 lipca 1996 r. ustanawiające, w odniesieniu do chmielu, kwotę pomocy na rzecz producentów z tytułu zbiorów w 1995 r.²⁰ stanowiło środek przejściowy, który z uwagi na swój charakter jest już nieaktualny. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1037/2001 z dnia 22 maja 2001 r. zezwalające na oferowanie i dostarczanie do bezpośredniego spożycia przez ludzi niektórych przywożonych win, które mogły być poddane procesom enologicznym nieprzewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999²¹ zostało zastąpione przepisami Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie handlu winem przyjętej decyzją Rady 2006/232/WE z dnia 20 grudnia 2005 r.²² i z tego względu jest już nieaktualne. Dla jasności i pewności prawa należy zatem uchylić rozporządzenia (WE) nr 1601/96 i (WE) nr 1037/2001.
- (149) Odnośnie do stosunków umownych w sektorach mleka i przetworów mlecznych środki określone w niniejszym rozporządzeniu są uzasadnione w obecnej sytuacji gospodarczej na rynku przetworów mlecznych i przy aktualnej strukturze łańcucha dostaw. Należy je zatem stosować przez wystarczająco długi okres (zarówno przed zniesieniem kwot mlecznych, jak i po ich zniesieniu), aby mogły być w pełni skuteczne. Jednak z uwagi na ich daleko idące implikacje powinny one mieć charakter tymczasowy i podlegać przeglądowi. Komisja powinna przyjąć sprawozdania w sprawie rozwoju rynku mleka, które mają być przedstawione odpowiednio do dnia 30 czerwca 2014 r. oraz do dnia 31 grudnia 2018 r. i obejmować w szczególności ewentualne zachęty dla rolników do zawierania umów o wspólnej produkcji,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

²⁰ Dz.U. L 206 z 16.8.1996, s. 46.

²¹ Dz.U. L 87 z 24.3.2007, s. 1.

²² Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 12.

SPIS TREŚCI

UZASADNIENIE	2
1. KONTEKST WNIOSKU	2
2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW	5
3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU	7
4. WPŁYW NA BUDŻET	9
ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków”).....	Error! Bookmark not defined.
CZĘŚĆ I PRZEPISY WPROWADZAJĄCE.....	40
CZĘŚĆ II RYNEK WEWNĘTRZNY	45
TYTUŁ I INTERWENCJA NA RYNKU	45
ROZDZIAŁ I Interwencja publiczna i dopłaty do prywatnego przechowywania	45
Sekcja 1 Przepisy ogólne w zakresie interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania.....	45
Sekcja 2 Interwencja publiczna.....	46
Sekcja 3 Dopłaty do prywatnego przechowywania	49
Sekcja 4 Przepisy wspólne w zakresie interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania.....	50
ROZDZIAŁ II Programy pomocy.....	54
Sekcja 1 Programy na rzecz poprawy dostępu do żywności.....	54
Podsekcja 1 Program „Owoce w szkole”	54
Podsekcja 2 Program „Mleko w szkole”	56
Sekcja 2 Dopłaty w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych.....	58
Sekcja 3 Dopłaty w sektorze owoców i warzyw	60
Sekcja 4 Programy wsparcia w sektorze wina	67
Podsekcja 1 Przepisy ogólne i kwalifikowalne środki	67

Podsekcja 2 Szczególne środki wsparcia	69
Podsekcja 3 Przepisy proceduralne	74
Sekcja 5 Pomoc w sektorze pszczelarskim	75
TYTUŁ II PRZEPISY REGULUJĄCE WPROWADZANIE DO OBROTU I ORGANIZACJE PRODUCENTÓW	77
ROZDZIAŁ I Przepisy regulujące wprowadzanie do obrotu	77
Sekcja 1 Normy handlowe	77
Podsekcja 1 Przepisy wstępne.....	77
Podsekcja 2 Ogólna norma handlowa	77
Podsekcja 3 Normy handlowe dla poszczególnych sektorów lub produktów	78
Podsekcja 4 Normy handlowe związane z przywozem i wywozem.....	84
Podsekcja 5 Przepisy wspólne.....	85
Sekcja 2 Nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficzne i określenia tradycyjne w sektorze wina	86
Podsekcja 1 Przepisy wstępne.....	86
Podsekcja 2 Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne.....	86
Podsekcja 3 Określenia tradycyjne	96
Sekcja 3 Etykietowanie i prezentacja produktów w sektorze wina	97
ROZDZIAŁ II PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH SEKTORÓW.....	97
Sekcja 1 Cukier	97
Sekcja 2 Wino	97
Sekcja 3 Mleko i przetwory mleczne	97
ROZDZIAŁ III Organizacje i zrzeszenia producentów, organizacje międzybranżowe, organizacje podmiotów gospodarczych	97
Sekcja 1 Definicja i uznawanie	97
Sekcja 2 Rozszerzenie przepisów i obowiązkowe składki.....	97
Sekcja 3 Dostosowanie podaży	97

Sekcja 4 Przepisy proceduralne.....	97
CZEŚĆ III HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI	97
ROZDZIAŁ I Pozwolenia na przywóz i wywóz.....	97
Rozdział II Należności celne przywozowe	97
Rozdział III administrowanie kontyngentem taryfowym oraz szczególne regulacje przywozowe w państwach trzecich	97
Rozdział IV Przepisy szczególne dotyczące przywozu określonych produktów.....	97
Rozdział V Środki ochronne oraz uszlachetnianie czynne	97
Rozdział VI Refundacje wywozowe	97
Rozdział VII Uszlachetnianie bierne.....	97
CZEŚĆ IV PRZEPISY DOTYCZĄCE KONKURENCJI.....	97
ROZDZIAŁ I Przepisy mające zastosowanie do przedsiębiorstw	97
ROZDZIAŁ II Przepisy dotyczące pomocy państwa	97
CZEŚĆ V PRZEPISY OGÓLNE.....	97
ROZDZIAŁ I Środki wyjątkowe	97
Sekcja 1 Zakłócenia na rynku	97
Sekcja 2 środki wspierania rynku związane z chorobami zwierząt i utratą zaufania konsumentów spowodowaną zagrożeniami dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin.....	97
Sekcja 3 Szczególne problemy.....	97
ROZDZIAŁ II Przekazywanie informacji i sprawozdawczość	97
ROZDZIAŁ III Rezerwa przeznaczona na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym	97
CZEŚĆ VI PRZEKAZANIE UPRAWNIENÍ, PRZEPISY WYKONAWCZE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE	97
ROZDZIAŁ I Przekazanie uprawnień i przepisy wykonawcze.....	97
ROZDZIAŁ II Przepisy przejściowe i końcowe.....	97

ZAŁĄCZNIK I WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 2 Część I: Zboża	97
Część II: Ryż	97
Część III: Cukier	97
Część IV: Susz paszowy	97
Część V: Nasiona	97
Część VI: Chmiel	97
Część VII: Oliwa z oliwek i oliwki stołowe	97
Część VIII: Len i konopie	97
Część IX: Owoce i warzywa	97
Część X: Produkty z przetworzonych owoców i warzyw	97
Część XI: Banany.....	97
Część XII: Wino.....	97
Część XIII: Drzewa i inne rośliny żywe, bulwy, korzenie i tym podobne, kwiaty cięte i liście ozdobne	97
Część XIV: Tytoń.....	97
Część XV: Wołowina i cielęcina	97
Część XVI: Mleko i przetwory mleczne	97
Część XVII: Wieprzowina	97
Część XVIII: Mięso baranie i kozie	97
Część XIX: Jaja.....	97

Część XX: Mięso drobiowe	97
Część XXI: Alkohol etylowy pochodzenia rolniczego	97
Część XXII: Produkty pszczele.....	97
Część XXIII: Jedwabniki	97
Część XXIV: Pozostałe produkty	97
ZAŁĄCZNIK II DEFINICJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 1	
Część I: Definicje dotyczące sektora ryżu	97
Część II: Definicje dotyczące sektora chmielu	97
Część III: Definicje dotyczące sektora wina	97
Część IV: Definicje dotyczące sektora wołowiny i cielęciny	97
Część V: Definicje dotyczące sektora mleka i przetworów mlecznych.....	97
Część VI: Definicje dotyczące sektora jaj.....	97
Część VII: Definicje dotyczące sektora mięsa drobiowego.....	97
Część VIII: Definicje dotyczące sektora pszczelarskiego.....	97
ZAŁĄCZNIK III Standardowa jakość ryżu i cukru, o których mowa w art. 7	97
ZAŁĄCZNIK IV BUDŻET NA PROGRAMY WSPARCIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 41 UST. 1	
97	
ZAŁĄCZNIK V ORGANIZACJE MIĘDZYNARODOWE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 56 UST. 3	
97	
ZAŁĄCZNIK VI Definicje, oznaczenia i nazwy handlowe produktów, o których mowa w art. 60.....	
97	
Część I. Mięso z bydła w wieku poniżej dwunastu miesięcy	97
I. Definicja.....	97

II.	Opisy handlowe.....	97
	Część II. Produkty sektora wina.....	97
	Część III. Mleko i przetwory mleczne	97
	Część IV. Mleko przeznaczone do spożycia przez ludzi, objęte kodem CN 0401	97
	Część V. Produkty sektora mięsa drobiowego	97
	Część VI. Tłuszcze do smarowania.....	97
	Część VII. Opisy i definicje oliwy z oliwek oraz oliwy z wytłoczyn z oliwek	97
	Dodatek do załącznika VI (o którym mowa w części II) Strefy uprawy winorośli	97
	ZAŁĄCZNIK VII PRAKTYKI ENOLOGICZNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 62	
	Część I Wzbogacanie, zakwaszanie i odkwaszanie w pewnych obszarach uprawy winorośli	97
	Część II Ograniczenia	97
	ZAŁĄCZNIK VIII TABELA KORELACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 163	97
	OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI.....	97

CZEŚĆ I

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólną organizację rynków produktów rolnych, rozumianych jako wszystkie produkty wymienione w załączniku I do TFUE, z wyłączeniem produktów rybołówstwa i akwakultury wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr [COM(2011)416] w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury.
2. Produkty rolne, w rozumieniu ust. 1, dzieli się na następujące sektory wymienione w załączniku I:
 - a) zbóż, załącznik I część I;
 - b) ryżu, załącznik I część II;
 - c) cukru, załącznik I część III;
 - d) suszu paszowego, załącznik I część IV;
 - e) nasion, załącznik I część V;
 - f) chmielu, załącznik I część VI;
 - g) oliwy z oliwek i oliwek stołowych, załącznik I część VII;
 - h) lnu i konopi, załącznik I część VIII;
 - i) owoców i warzyw, załącznik I część IX;
 - j) przetworzonych owoców i warzyw, załącznik I część X;
 - k) bananów, załącznik I część XI;
 - l) wina, załącznik I część XII;
 - m) żywych roślin, załącznik I część XIII;
 - n) tytoniu, załącznik I część XIV;
 - o) wołowiny i cielęciny, załącznik I część XV;
 - p) mleka i przetworów mlecznych, załącznik I część XVI;

- q) wieprzowiny, załącznik I część XVII;
- r) mięsa baraniego i koziego, załącznik I część XVIII;
- s) jaj, załącznik I część XIX;
- t) mięsa drobiowego, załącznik I część XX;
- u) alkoholu etylowego, załącznik I część XXI;
- v) pszczelarstwa, załącznik I część XXII;
- w) jedwabników, załącznik I część XXIII;
- x) innych produktów, załącznik I część XXIV.

Artykuł 2

Przepisy ogólne wspólnej polityki rolnej (WPR)

Rozporządzenie (UE) nr [...] w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz przepisy przyjęte na jego podstawie mają zastosowanie do środków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje dotyczące niektórych sektorów określone w załączniku II.
2. W stosownych przypadkach, do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w rozporządzeniu (UE) nr [...] w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej, rozporządzeniu (UE) nr [...] ustanawiającym przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz rozporządzeniu (UE) nr [...] w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).
3. Ze względu na specyfikę sektora ryżu Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 160 w celu aktualizacji definicji dotyczących sektora ryżu określonych w załączniku II część I.
4. Do celów niniejszego rozporządzenia „regiony słabiej rozwinięte” należy rozumieć zgodnie z definicją tych regionów w art. 82 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) [COM(2011)615] ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące

Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006²³.

Artykuł 4

Dostosowania nomenklatury wspólnej taryfy celnej stosowanej w przypadku produktów rolnych

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – w przypadkach, gdy jest to konieczne ze względu na zmiany do Nomenklatury scalonej, dostosować opisy produktów i odesłania do pozycji lub podpozycji Nomenklatury scalonej w niniejszym rozporządzeniu lub innych aktach przyjętych na podstawie art. 43 Traktatu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 5

Kursy przeliczeniowe dla ryżu

Komisja może w drodze aktów wykonawczych:

- a) ustalać kursy przeliczeniowe dla ryżu na różnych etapach przetwarzania, koszty przetwórstwa i wartość produktów ubocznych;
- b) przyjmować wszelkie niezbędne środki dotyczące stosowania kursów przeliczeniowych dla ryżu.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 6

Lata gospodarcze

Ustanawia się następujące lata gospodarcze:

- a) od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku w przypadku sektora bananów;
- b) od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku w przypadku:
 - (i) sektora suszu paszowego;
 - (ii) sektora jedwabników;
- c) od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku w przypadku:
 - (i) sektora zbóż;

²³ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

- (ii) sektora nasion;
- (iii) sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych;
- (iv) sektora lnu i konopi;
- (v) sektora mleka i przetworów mlecznych;
- d) od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca następnego roku w przypadku sektora wina;
- e) od dnia 1 września do dnia 31 sierpnia następnego roku w przypadku sektora ryżu;
- f) od dnia 1 października do dnia 30 września następnego roku w przypadku sektora cukru.

Ze względu na specyfikę sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych, określających lata gospodarcze w odniesieniu do przedmiotowych produktów.

Artykuł 7

Ceny referencyjne

Ustala się następujące ceny referencyjne:

- a) w odniesieniu do sektora zbóż: 101,31 EUR za tonę – odnośnie do etapu sprzedaży hurtowej towarów dostarczonych do magazynu, przed ich wyładowaniem;
- b) w odniesieniu do ryżu niełuskanego: 150 EUR za tonę w przypadku ryżu standardowej jakości określonej w załączniku III pkt A – odnośnie do etapu sprzedaży hurtowej towarów dostarczonych do magazynu, przed ich wyładowaniem;
- c) w odniesieniu do cukru standardowej jakości określonej w załączniku III pkt B – odnośnie do cukru luzem, EXW:
 - (i) w odniesieniu do cukru białego: 404,4 EUR za tonę;
 - (ii) w odniesieniu do cukru surowego: 335,2 EUR za tonę;
- d) w odniesieniu do sektora wołowiny i cielęciny: 2 224 EUR za tonę tusz bydła płci męskiej klasy R3 według unijnej skali klasyfikacji tusz bydła dorosłego zgodnie z art. 18 ust. 8;
- e) w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych:
 - (i) w odniesieniu do masła: 246,39 EUR za 100 kg;
 - (ii) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku: 169,80 EUR za 100 kg;
- f) w odniesieniu do wieprzowiny 1 509,39 EUR za tonę tusz wieprzowych standardowej jakości określonych pod względem masy i zawartości chudego mięsa na podstawie unijnej skali klasyfikacji tusz wieprzowych na podstawie art. 18 ust. 8;

- (i) tusze ważące od 60 kg do mniej niż 120 kg: klasa E;
- (ii) tusze ważące od 120 kg do 180 kg: klasa R.

CZĘŚĆ II

RYNEK WEWNĘTRZNY

TYTUŁ I

INTERWENCJA NA RYNKU

ROZDZIAŁ I

Interwencja publiczna i dopłaty do prywatnego przechowywania

SEKCJA 1

PRZEPISY OGÓLNE W ZAKRESIE INTERWENCJI PUBLICZNEJ I DOPLAT DO PRYWATNEGO PRZECHOWYWANIA

Artykuł 8

Zakres

W niniejszym rozdziale ustanawia się przepisy dotyczące interwencji na rynku w zakresie:

- a) interwencji publicznej, w przypadku której właściwe organy państw członkowskich skupują i przechowują produkty aż do momentu zbytu, oraz
- b) przyznawania pomocy na przechowywanie produktów przez podmioty prywatne.

Artykuł 9

Pochodzenie produktów kwalifikowalnych

Do zakupu w ramach interwencji publicznej lub do przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania kwalifikują się produkty pochodzące z Unii. Dodatkowo, jeżeli produkty zostały wytworzone z upraw, uprawy te zebrano w Unii, a jeżeli zostały wytworzone z mleka, mleko to wyprodukowano w Unii.

SEKCJA 2

INTERWENCJA PUBLICZNA

Artykuł 10

Produkty kwalifikujące się do interwencji publicznej

Interwencję publiczną stosuje się w odniesieniu do następujących produktów podlegających warunkom ustanowionym w niniejszej sekcji oraz dodatkowym wymogom i warunkom, które określi Komisja – w drodze aktów delegowanych lub w drodze aktów wykonawczych – na podstawie art. 18 i 19:

- a) pszenicy zwyczajnej, jęczmienia i kukurydzy;
- b) ryżu niełuskanego;
- c) świeżej lub schłodzonej wołowiny i cielęciny objętych kodami CN 0201 10 00 oraz od 0201 20 20 do 0201 20 50;
- d) masła wyprodukowanego bezpośrednio i wyłącznie z pasteryzowanej śmietanki uzyskanej bezpośrednio i wyłącznie z mleka krowiego w zatwierdzonym przedsiębiorstwie w Unii, o minimalnej zawartości tłuszczu mlecznego w masie wynoszącej 82 % i maksymalnej zawartości wody w masie wynoszącej 16 %;
- e) odtłuszczonego mleka w proszku najwyższej jakości wytworzonego z mleka krowiego metodą rozpyłową w zatwierdzonym przedsiębiorstwie w Unii, o minimalnej zawartości białka wynoszącej 34,0 % w odtłuszczonej masie suchej.

Artykuł 11

Okresy interwencji publicznej

Interwencja publiczna jest dostępna:

- a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia i kukurydzy — od dnia 1 listopada do dnia 31 maja;
- b) w odniesieniu do ryżu niełuskanego — od dnia 1 kwietnia do dnia 31 lipca;
- c) w odniesieniu do wołowiny i cielęciny — przez cały rok gospodarczy;
- d) w odniesieniu do masła i odtłuszczonego mleka w proszku — od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia.

Artykuł 12

Otwieranie i zamykanie interwencji publicznej

1. W okresach, o których mowa w art. 11, interwencja publiczna:
 - a) zostaje otwarta dla pszenicy zwyczajnej, masła i odtłuszczonego mleka w proszku;
 - b) może zostać otwarta przez Komisję – w drodze aktów wykonawczych – dla jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego (w tym szczególnych odmian lub rodzajów ryżu niełuskanego), jeżeli wymaga tego sytuacja na rynku. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2;
 - c) może zostać otwarta przez Komisję dla wołowiny i cielęciny – w drodze innych aktów wykonawczych – jeżeli średnia cena rynkowa w reprezentatywnym okresie, ustalonym na podstawie art. 19 lit. a), w danym państwie członkowskim albo w danym regionie państwa członkowskiego, notowana na podstawie unijnej skali klasyfikacji tusz przyjętej na podstawie art. 18 ust. 8, jest niższa niż 1 560 EUR za tonę.
2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – zamknąć interwencję publiczną w sektorach wołowiny i cielęciny, jeżeli w reprezentatywnym okresie ustalonym na podstawie art. 19 lit. a) nie są już spełnione warunki określone w ust. 1 lit. c).

Artykuł 13

Zakup po ustalonych cenach lub w drodze procedury przetargowej

1. W przypadku otwarcia interwencji publicznej na podstawie art. 12 ust. 1 lit. a) zakupu dokonuje się po ustalonych cenach w ramach następujących limitów dla każdego z okresów, o których mowa w art. 11:
 - a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej – 3 mln ton;
 - b) w odniesieniu do masła – 30 000 ton;
 - c) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku – 109 000 ton.
2. W przypadku otwarcia interwencji publicznej na podstawie art. 12 ust. 1 zakupu dokonuje się w drodze procedury przetargowej, która służy określeniu maksymalnej ceny zakupu:
 - a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, masła i odtłuszczonego mleka w proszku – za ilości przekraczające limity, o których mowa w ust. 1,
 - b) w odniesieniu do jęczmienia, kukurydzy, ryżu niełuskanego, wołowiny i cielęciny.

W szczególnych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ogranicza procedury przetargowe do danego państwa członkowskiego lub danego regionu państwa członkowskiego lub, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 2, ustala ceny zakupu w ramach interwencji publicznej dla poszczególnych państw członkowskich lub regionów państw członkowskich na podstawie notowanych średnich cen rynkowych. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 14

Ceny interwencyjne

1. Cena interwencyjna oznacza:
 - a) cenę zakupu produktów w ramach interwencji publicznej, w przypadku gdy zakup dokonywany jest po ustalonych cenach, lub
 - b) maksymalną cenę, za jaką produkty kwalifikujące się do interwencji publicznej mogą zostać zakupione w przypadku zakupu w drodze procedury przetargowej.
2. Poziom cen interwencyjnych:
 - a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy, ryżu niełuskanego i odtłuszczonego mleka w proszku jest równy odpowiednim cenom referencyjnym określonym w art. 7 w przypadku zakupu po ustalonych cenach, a w przypadku zakupu w drodze procedury przetargowej nie przekracza odpowiednich cen referencyjnych;
 - b) w odniesieniu do masła jest równy 90 % ceny referencyjnej określonej w art. 7 w przypadku zakupu po ustalonych cenach, a w przypadku zakupu w drodze procedury przetargowej nie przekracza 90 % ceny referencyjnej;
 - c) w odniesieniu do wołowiny i cielęciny nie przekracza ceny, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. c).
3. Ceny interwencyjne, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mają wpływu na podwyżki ani obniżki cen pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego podyktowane względami jakości. Ponadto uwzględniając konieczność zapewnienia ukierunkowania produkcji na określone odmiany ryżu niełuskanego, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu określania podwyżek i obniżek cen interwencyjnych.

Artykuł 15

Zasady ogólne dotyczące zbytu publicznych zapasów interwencyjnych

Zbyt produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej odbywa się w taki sposób, aby:

- a) zapobiec jakimkolwiek zakłóceniom na rynku,

- b) zapewnić równy dostęp do towarów i równe traktowanie nabywców, a także
- c) zapewnić zgodność ze zobowiązaniami wynikającymi z umów zawartych zgodnie z art. 218 Traktatu.

Zbyt produktów może odbyć się przez udostępnienie ich w ramach programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii ustanowionego w rozporządzeniu (UE) nr [...], jeśli przedmiotowy program tak stanowi. W takim przypadku wartość księgowa przedmiotowych produktów odpowiada poziomowi odpowiednich ustalonych cen interwencyjnych, o których mowa w art. 14 ust. 2.

SEKCJA 3

DOPLATY DO PRYWATNEGO PRZECHOWYWANIA

Artykuł 16

Produkty kwalifikowalne

Dopłaty do prywatnego przechowywania mogą być przyznawane w odniesieniu do następujących produktów podlegających warunkom ustanowionym w niniejszej sekcji oraz dodatkowym wymogom i warunkom, które przyjmuje Komisja – w drodze aktów delegowanych lub w drodze aktów wykonawczych – na podstawie art. 17-19:

- a) cukru białego;
- b) oliwy z oliwek;
- c) włókna lnianego;
- d) świeżego lub schłodzonego mięsa z bydła dorosłego;
- e) masła wyprodukowanego ze śmietanki uzyskanej bezpośrednio i wyłącznie z mleka krowiego;
- f) odtłuszczonego mleka w proszku wyprodukowanego z mleka krowiego;
- g) wieprzowiny;
- h) mięsa baraniego i koziego.

Artykuł 17

Warunki przyznawania pomocy

1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych, gdy jest to konieczne w celu zapewnienia przejrzystości rynku i określenia warunków, na jakich może podejmować decyzje o przyznaniu dopłat do prywatnego

przechowywania produktów wymienionych w art. 16, uwzględniając notowane średnie ceny rynkowe w Unii oraz ceny referencyjne przedmiotowych produktów lub potrzebę zareagowania w szczególnie trudnej sytuacji na rynku lub na zmiany sytuacji gospodarczej sektora w jednym państwie członkowskim lub kilku państwach członkowskich.

2. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – może podejmować decyzje w sprawie przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania produktów wymienionych w art. 16, uwzględniając warunki, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.
3. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustala wysokość dopłat do prywatnego przechowywania, określonego w art. 16, z wyprzedzeniem lub w ramach procedur przetargowych. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.
4. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – może ograniczyć przyznawanie dopłat do prywatnego przechowywania albo ustalić dopłaty do prywatnego przechowywania dla danego państwa członkowskiego lub danego regionu państwa członkowskiego na podstawie notowanych średnich cen rynkowych. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

SEKCJA 4

PRZEPISY WSPÓLNE W ZAKRESIE INTERWENCJI PUBLICZNEJ I DOPŁAT DO PRYWATNEGO PRZECHOWYWANIA

Artykuł 18

Przekazane uprawnienia

1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu określania środków wymienionych w niniejszym artykule ust. 2-9.
2. Uwzględniając uwarunkowania różnych sektorów Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć wymogi i warunki, które mają spełniać produkty skupowane w ramach interwencji publicznej i przechowywane w ramach systemu przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania, w uzupełnieniu wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Przedmiotowe warunki i wymogi mają na celu zapewnienie kwalifikowalności i jakości skupowanych i przechowywanych produktów, w odniesieniu do grup jakości, klas jakości, kategorii, ilości, opakowań, w tym etykietowania, maksymalnego wieku, konserwowania, stanu produktów, do których odnosi się cena interwencyjna oraz dopłaty do prywatnego przechowywania.
3. Uwzględniając specyfikę sektorów zbóż i ryżu niełuskanego Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć podwyżki lub obniżki cen podyktowane

względami jakości, o których mowa w art. 14 ust. 3, zarówno odnośnie do zakupu jak i sprzedaży pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego.

4. Uwzględniając specyfikę sektora wołowiny i cielęciny Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć przepisy dotyczące obowiązku agencji płatniczych w zakresie odkostniania całej wołowiny po jej przejęciu i przed wprowadzeniem do miejsca przechowywania.
5. Uwzględniając różnorodność sytuacji związanych z przechowywaniem zapasów interwencyjnych w Unii oraz w celu zapewnienia podmiotom gospodarczym odpowiedniego dostępu do interwencji publicznej, Komisja – w drodze aktów delegowanych – przyjmuje:
 - a) wymogi, które muszą spełniać miejsca przechowywania interwencyjnego produktów zakupionych w ramach systemu, przepisy dotyczące minimalnych możliwości przechowywania miejsc przechowywania oraz wymogów technicznych koniecznych do przechowywania przejętych produktów w dobrym stanie oraz ich zbytu po zakończeniu okresu przechowywania;
 - b) przepisy dotyczące sprzedaży bardzo małych ilości pozostałych w miejscach przechowywania danego państwa członkowskiego, przeprowadzanej na ich odpowiedzialność z zastosowaniem tej samej procedury, jaką stosuje Unia; oraz przepisy dotyczące sprzedaży bezpośredniej ilości, które nie nadają się do ponownego zapakowania lub których stan uległ pogorszeniu;
 - c) przepisy dotyczące przechowywania produktów zarówno na terytorium państwa członkowskiego, które jest odpowiedzialne za produkty oraz ich traktowanie, jeżeli chodzi o należności celne i wszelkie inne kwoty przyznawane lub pobierane w ramach WPR, jak i poza nim.
6. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania, że dopłaty do prywatnego przechowywania wywierają pożądany wpływ na rynek, Komisja – w drodze aktów delegowanych:
 - a) przyjmuje przepisy dotyczące zmniejszania wypłacanej kwoty dopłat, w przypadkach gdy ilość przechowywana jest mniejsza od ilości przewidzianej w umowie,
 - b) może ustanowić warunki przyznawania zaliczek.
7. Uwzględniając prawa i obowiązki podmiotów gospodarczych uczestniczących w środkach interwencji publicznej lub prywatnego przechowywania, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć przepisy dotyczące:
 - a) stosowania procedur przetargowych gwarantujących równy dostęp do towarów i równe traktowanie podmiotów gospodarczych;
 - b) kwalifikowalności podmiotów gospodarczych;
 - c) obowiązku składania zabezpieczenia gwarantującego wywiązanie się podmiotu gospodarczego z jego obowiązków.

8. Uwzględniając potrzebę normalizacji prezentacji różnych produktów dla poprawy przejrzystości rynku, notowania cen i stosowania systemu interwencji rynkowej w formie interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania, Komisja – w drodze aktów delegowanych – może przyjąć unijne skale klasyfikacji tusz w odniesieniu do następujących sektorów:
- a) wołowiny i cielęciny;
 - b) wieprzowiny;
 - c) mięsa baraniego i koziego.
9. Uwzględniając potrzebę zapewnienia dokładności i wiarygodności klasyfikacji tusz, Komisja – w drodze aktów delegowanych – może dokonać przeglądu stosowania klasyfikacji tusz w państwach członkowskich przez unijną komisję złożoną z ekspertów wyznaczonych przez Komisję i z ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie. Przepisy te mogą określać, że koszty przeprowadzanych kontroli ponosi Unia.

Artykuł 19

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje środki niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego rozdziału w Unii. Przepisy te mogą w szczególności dotyczyć:

- a) reprezentatywnych okresów, rynków i cen rynkowych niezbędnych do stosowania niniejszego rozdziału;
- b) procedur i warunków dostaw produktów, które mają być objęte zakupem w ramach interwencji publicznej, kosztów transportu, które mają być ponoszone przez oferenta, przejmowania produktów przez agencje płatnicze oraz płatności;
- c) różnych czynności związanych z procesem odkostniania w sektorze wołowiny i cielęciny;
- d) wszelkich zezwoleń na przechowywanie poza terytorium państwa członkowskiego, w którym produkty zostały zakupione i były przechowywane;
- e) warunków sprzedaży lub zbytu produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej, w szczególności, odnośnie do cen sprzedaży, warunków wycofania z przechowywania, dalszego wykorzystania lub przeznaczenia produktów wycofanych z przechowywania, obejmujących procedury dotyczące produktów udostępnianych do wykorzystania w ramach programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii i przekazywania produktów między państwami członkowskimi;
- f) zawierania i treści umów między właściwym organem państwa członkowskiego a wnioskodawcami;

- g) wprowadzania do miejsca prywatnego przechowywania, prywatnego przechowywania oraz wycofania z przechowywania;
- h) długości okresu prywatnego przechowywania oraz warunków, na podstawie których okres ten, określony w umowie, może zostać skrócony lub wydłużony;
- (i) warunków, na podstawie których można podjąć decyzję o ponownym wprowadzeniu do obrotu lub o zbyciu produktów objętych umowami prywatnego przechowywania;
- j) przepisów dotyczących procedur, których należy przestrzegać przy zakupie po ustalonych cenach lub przy przyznawaniu dopłat do prywatnego przechowywania po ustalonych cenach;
- k) stosowania procedur przetargowych zarówno do interwencji publicznej jak i do prywatnego przechowywania, w szczególności odnośnie do:
 - (i) składania ofert lub ofert przetargowych i minimalnych ilości, w odniesieniu do których składa się wnioski lub ofertę; oraz
 - (ii) wyboru ofert przy zapewnianiu pierwszeństwa tym, które są najkorzystniejsze dla Unii, a jednocześnie określających, że udzielenie zamówienia nie jest konieczne.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 20

Inne uprawnienia wykonawcze

Komisja przyjmuje niezbędne akty wykonawcze w celu:

- a) przestrzegania limitów interwencji określonych w art. 13 ust. 1; oraz
- b) stosowania procedury przetargowej, o której mowa w art. 13 ust. 2, w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, masła i odtłuszczonego mleka w proszku powyżej ilości określonych w art. 13 ust. 1.

ROZDZIAŁ II

Programy pomocy

SEKCJA 1

PROGRAMY NA RZECZ POPRAWY DOSTĘPU DO ŻYWNOŚCI

PODSEKCJA 1

PROGRAM „OWOCE W SZKOLE”

Artykuł 21

Dopłaty na dostarczanie dzieciom owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz produktów bananowych

1. Na warunkach, które określa Komisja – w drodze aktów delegowanych i w drodze aktów wykonawczych – na podstawie art. 22 i 23, przyznaje się dopłaty Unii na:
 - a) dostarczanie dzieciom w placówkach oświatowych, w tym w żłobkach, innych instytucjach wychowania przedszkolnego, szkołach podstawowych i średnich, produktów pochodzących z sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz bananów; oraz
 - b) pokrycie niektórych związanych z tym kosztów logistyki i dystrybucji, sprzętu, reklamy, monitorowania, oceny i środków towarzyszących.
2. Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z tego programu, muszą najpierw przygotować krajową strategię dotyczącą jego wdrażania na poziomie krajowym lub regionalnym. Zapewniają one również środki towarzyszące konieczne z punktu widzenia skuteczności programu.
3. Opracowując swoje strategie, państwa członkowskie sporządzają wykaz produktów, które pochodzą z sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz sektora bananów, które będą kwalifikowały się do objęcia ich odpowiednim programem. Wykaz ten nie obejmuje jednak produktów wyłączonych zgodnie ze środkami przyjętymi przez Komisję – w drodze aktów delegowanych – na podstawie art. 22 ust. 2 lit. a). Państwa członkowskie dokonują wyboru swoich produktów na podstawie obiektywnych kryteriów, które mogą obejmować sezonowość, dostępność produktów lub kwestie dotyczące środowiska. Dokonując wyboru, państwa członkowskie mogą przyznawać pierwszeństwo produktom pochodzącym z Unii.
4. Dopłaty Unii, o których mowa w ust. 1:
 - a) nie przekraczają kwoty 150 mln EUR na rok szkolny; ani

- b) nie przekraczają 75 % kosztów dostaw i związanych z nimi kosztów, o których mowa w ust. 1, lub 90 % takich kosztów w regionach słabiej rozwiniętych oraz w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 Traktatu; ani
 - c) nie pokrywają kosztów innych niż koszty dostarczania i związane z nimi koszty, o których mowa w ust. 1.
5. Dopłat Unii określonych w ust. 1 nie wykorzystuje się do zastępowania finansowania jakichkolwiek bieżących krajowych programów dostarczania owoców do szkół lub innych obejmujących owoce programów dystrybucji w szkołach. Jeżeli jednak państwo członkowskie już utworzyło program, który kwalifikowałby się do otrzymania dopłat Unii na mocy niniejszego artykułu, oraz zamierza rozszerzyć jego zakres lub zwiększyć jego skuteczność, w tym w odniesieniu do docelowej grupy programu, jego czasu trwania lub produktów kwalifikowalnych, można przyznać dopłaty Unii, pod warunkiem że są przestrzegane limity przewidziane w ust. 4 lit. b) w zakresie stosunku dopłat Unii do całkowitego wkładu krajowego. W takim przypadku odnośne państwo członkowskie wskazuje w swojej strategii wdrażania, w jaki sposób zamierza rozszerzyć zakres swojego programu lub zwiększyć jego skuteczność.
6. W ramach uzupełniania dopłat Unii państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową zgodnie z art. 152.
7. Program Unii „Owoce w szkole” pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich innych, zgodnych z prawem Unii, krajowych programów dostarczania owoców do szkół.
8. Na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr [...] w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej Unia może również finansować środki dotyczące informowania, monitorowania i oceny związane z programem „Owoce w szkole”, w tym środki dotyczące podnoszenia świadomości społecznej na temat tego programu i związane z nim środki dotyczące tworzenia sieci kontaktów.

Artykuł 22

Przekazane uprawnienia

1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu określania środków wymienionych w niniejszym artykule ust. 2-4.
2. Uwzględniając potrzebę promowania zdrowych nawyków żywieniowych wśród dzieci, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć przepisy dotyczące:
- a) produktów, które nie kwalifikują się do programu, uwzględniając ich właściwości odżywcze;
 - b) grupy docelowej programu;
 - c) krajowych lub regionalnych strategii, które państwa członkowskie muszą opracować w celu korzystania z pomocy, obejmujących środki towarzyszące;
 - d) zatwierdzania i wyboru wnioskodawców.

3. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania skutecznego i właściwie ukierunkowanego wykorzystania funduszy europejskich, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć przepisy dotyczące:
 - a) obiektywnych kryteriów rozdziału pomocy między państwa członkowskie, orientacyjnego rozdziału pomocy między państwa członkowskie oraz metody ponownego rozdziału pomocy między państwa członkowskie na podstawie otrzymanych wniosków,
 - b) kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, obejmujące możliwość ustalenia ogólnego pułapu w odniesieniu do tych kosztów;
 - c) monitorowania i oceny.
4. Uwzględniając potrzebę propagowania wiedzy o programie pomocy, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – zobowiązać uczestniczące w nim państwa członkowskie do rozpowszechniania informacji o roli programu.

Artykuł 23

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować wszystkie niezbędne środki związane z niniejszą podsekcją, w szczególności w odniesieniu do:

- a) ostatecznego rozdziału pomocy między uczestniczące państwa członkowskie w granicach środków dostępnych w budżecie;
- b) wniosków o pomoc i płatności;
- c) metod rozpowszechniania informacji o programie i związanych z nim środków dotyczących tworzenia sieci kontaktów.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

PODSEKCJA 2

PROGRAM „MLEKO W SZKOLE”

Artykuł 24

Dostawy przetworów mlecznych dla

1. Przyznaje się dopłaty Unii do określonych produktów sektora mleka i przetworów mlecznych dostarczanych dzieciom uczęszczającym do placówek oświatowych.

2. Państwa członkowskie, na poziomie krajowym lub regionalnym, które chcą skorzystać z tego programu, muszą najpierw przygotować krajową strategię dotyczącą jego wdrażania.
3. W ramach uzupełniania dopłat Unii państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową zgodnie z art. 152.
4. Środki ustalania dopłat Unii do wszystkich rodzajów mleka określa Rada zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu.
5. Dopłaty Unii określone w ust. 1 przyznawane są do maksymalnej ilości 0,25 litra ekwiwalentu mleka na jedno dziecko na jeden dzień nauki szkolnej.

Artykuł 25

Przekazane uprawnienia

1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu określania środków wymienionych w niniejszym artykule ust. 2-4.
2. Uwzględniając zmiany modelu konsumpcji przetworów mlecznych, innowacje i rozwój na rynku przetworów mlecznych oraz właściwości odżywcze, Komisja – w drodze aktów delegowanych – określa produkty, które kwalifikują się do programu, i przyjmuje przepisy odnośnie do krajowych lub regionalnych strategii, które państwa członkowskie muszą opracować w celu korzystania z dopłat, oraz grupy docelowej przedmiotowego programu.
3. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania, że do dopłat kwalifikować się będą odpowiedni beneficjenci i wnioskodawcy, Komisja – w drodze aktów delegowanych – przyjmuje warunki przyznawania dopłat.

Uwzględniając potrzebę zagwarantowania, że wnioskodawcy będą wywiązywać się ze swoich obowiązków Komisja – w drodze aktów delegowanych – przyjmuje środki odnośnie do wnoszenia zabezpieczenia gwarantującego wywiązanie się z obowiązków w przypadku wypłaty zaliczki pomocy.

4. Uwzględniając potrzebę propagowania wiedzy o programie pomocy, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – wprowadzić wymóg informowania przez placówki oświatowe o dopłatach z programu.

Artykuł 26

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować wszystkie niezbędne środki, w szczególności w odniesieniu do:

- a) procedur w celu zapewnienia przestrzegania maksymalnej ilości kwalifikującej się do dopłat;

- b) zatwierdzania wnioskodawców, wniosków o dopłaty i ich wypłacania;
- c) metod rozpowszechniania informacji o programie.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

SEKCJA 2

DOPLATY W SEKTORZE OLIWY Z OLIVEK I OLIVEK STOŁOWYCH

Artykuł 27

Dopłaty dla organizacji podmiotów gospodarczych

1. Unia finansuje trzyletnie programy prac, które będą przygotowane przez organizacje podmiotów gospodarczych, jak określono w art. 109, w przynajmniej jednej z następujących dziedzin:
 - a) poprawa sytuacji w zakresie oddziaływania uprawy oliwek na środowisko;
 - b) poprawa jakości produkcji oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych;
 - c) system identyfikowalności, certyfikacja i ochrona jakości oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych, w szczególności monitorowanie jakości oliwy z oliwek sprzedawanej konsumentom końcowym, pod zwierzchnictwem administracji krajowych.
2. Wkład finansowy Unii w programy prac, o których mowa w ust. 1, wynosi:
 - a) 11 098 000 EUR rocznie dla Grecji;
 - b) 576 000 EUR rocznie dla Francji; oraz
 - c) 35 991 000 EUR rocznie dla Włoch.
3. Maksymalne finansowanie przez Unię programów prac, o których mowa w ust. 1, jest równe kwotom zatrzymanym przez państwa członkowskie. Maksymalne finansowanie kosztów kwalifikowalnych wynosi:
 - a) 75 % z tytułu działalności w dziedzinie, o której mowa w ust. 1 lit. a);
 - b) 75 % z tytułu inwestycji w aktywa trwałe oraz 50 % z tytułu innej działalności w dziedzinie, o której mowa w ust. 1 lit. b);
 - c) 75 % z tytułu programów prac zrealizowanych w co najmniej trzech państwach trzecich lub państwach członkowskich niebędących producentami przez zatwierdzone organizacje podmiotów gospodarczych z co najmniej dwóch państw członkowskich będących producentami w dziedzinach, o których mowa w ust. 1 lit. c), oraz 50 % z tytułu innej działalności w tych dziedzinach.

Państwo członkowskie zapewnia finansowanie uzupełniające do wysokości 50 % kosztów niepokrytych w drodze finansowania Unii.

Artykuł 28

Przekazane uprawnienia

1. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania, że pomoc określona w art. 27 prowadzi do realizacji jej celu, a mianowicie poprawy jakości produkcji oliwy z oliwek i oliwek stołowych, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych dotyczących:
 - a) warunków zatwierdzania organizacji przedsiębiorców do celów programu pomocy oraz zawieszania lub wycofywania takiego zatwierdzenia;
 - b) środków kwalifikujących się do finansowania Unii;
 - c) przyznawania finansowania Unii na środki szczególne;
 - d) działań i kosztów, które nie kwalifikują się do finansowania Unii;
 - e) wyboru i zatwierdzania programów prac.
2. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania, że podmioty gospodarcze będą się wywiązywać ze swoich obowiązków, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu nałożenia obowiązku wnoszenia zabezpieczenia w przypadkach wypłaty zaliczki pomocy.

Artykuł 29

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć środki dotyczące:

- a) wdrażania programów prac oraz wprowadzania w nich zmian;
- b) płatności pomocy obejmujące płatności zaliczek pomocy.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

SEKCJA 3

DOPLATY W SEKTORZE OWOCÓW I WARZYW

Artykuł 30

Fundusze operacyjne

1. Organizacje producentów działające w sektorze owoców i warzyw mogą utworzyć fundusz operacyjny. Fundusz ten jest finansowany z(-e):
 - a) składek pochodzących od członków lub danej organizacji producentów;
 - b) pomocy finansowej Unii, która może zostać przyznana organizacjom producentów, na podstawie warunków określonych w aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych przez Komisję na podstawie art. 35 i 36.
2. Fundusz operacyjny wykorzystywany jest wyłącznie do finansowania programów operacyjnych przedłożonych państwom członkowskim i zatwierdzonych przez nie.

Artykuł 31

Programy operacyjne

1. Programy operacyjne w sektorze owoców i warzyw mają co najmniej dwa spośród celów, o których mowa w art. 106 lit. c), lub celów wymienionych poniżej:
 - a) planowanie produkcji,
 - b) poprawa jakości produktów,
 - c) podwyższenie wartości handlowej produktów,
 - d) promocja produktów – świeżych lub przetworzonych,
 - e) środki ochrony środowiska i metody produkcji bezpieczne dla środowiska, w tym rolnictwo ekologiczne,
 - f) zapobieganie sytuacjom kryzysowym i zarządzanie kryzysowe.

Programy operacyjne przedstawia się państwom członkowskim w celu zatwierdzenia.
2. Zapobieganie sytuacjom kryzysowym oraz zarządzanie kryzysowe, o których mowa w ust. 1 lit. f), związane są z unikaniem kryzysów i postępowaniem w sytuacjach kryzysowych na rynkach owoców i warzyw i w tym kontekście obejmują:
 - a) wycofywanie z rynku;

- b) zielone zbiory lub niezbieranie owoców i warzyw;
- c) promowanie i informowanie;
- d) działania szkoleniowe;
- e) ubezpieczanie zbiorów;
- f) wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na rozwój funduszy wzajemnego inwestowania.

Środki zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, w tym spłata kapitału i odsetek, o których mowa w akapicie trzecim, nie przekraczają jednej trzeciej wydatków w ramach programu operacyjnego.

Organizacje producentów mogą zaciągać kredyty na warunkach komercyjnych na finansowanie środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego. W takim przypadku spłata kapitału i odsetek od tych pożyczek może stanowić część programu operacyjnego i, jako taka, kwalifikować się do pomocy finansowej Unii na mocy art. 32. Jakikolwiek szczególne działanie w ramach zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego jest finansowane albo z tych kredytów albo bezpośrednio, ale nie jednocześnie z obu tych źródeł.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, by:

- a) programy operacyjne zawierały co najmniej dwa działania na rzecz ochrony środowiska; lub
- b) co najmniej 10 % wydatków poniesionych w ramach programów operacyjnych przeznaczanych było na działania na rzecz ochrony środowiska.

Działania na rzecz ochrony środowiska są zgodne z wymogami dotyczącymi płatności rolnośrodowiskowych określonych w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr [...] w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

W przypadkach, gdy co najmniej 80 % będących producentami członków organizacji producentów zobowiązanych jest do dotrzymania jednego lub kilku identycznych zobowiązań wynikających z art. 29 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr [...] w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), każde z tych zobowiązań liczy się jako oddzielne działanie na rzecz ochrony środowiska, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a).

Wsparcie działań w zakresie ochrony środowiska, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje dodatkowe koszty i utracone dochody wynikające z danego działania.

4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby inwestycje zwiększające negatywny wpływ na środowisko były dopuszczane wyłącznie w przypadku zapewnienia skutecznych zabezpieczeń mających na celu ochronę środowiska przed tym wpływem.

Artykuł 32

Pomoc finansowa Unii

1. Pomoc finansowa Unii jest równa faktycznie wpłaconej kwocie składek, o których mowa w art. 30 ust. 1 lit. a), i jest ograniczona do 50 % faktycznie poniesionych wydatków.
2. Pomoc finansowa Unii jest ograniczona do 4,1 % wartości produkcji sprzedanej każdej organizacji producentów.

Ta wielkość procentowa może jednak zostać zwiększona do 4,6 % wartości produkcji sprzedanej, o ile wielkość przekraczająca 4,1 % wartości produkcji sprzedanej jest wykorzystywana wyłącznie na potrzeby środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego.

3. Na wniosek organizacji producentów limit 50 % określony w ust. 1 podwyższa się do 60 %, w przypadku gdy program operacyjny lub jego część spełniają co najmniej jeden z następujących warunków:
 - a) został przedstawiony przez kilka unijnych organizacji producentów działających w różnych państwach członkowskich w ramach programów transnarodowych;
 - b) został przedstawiony przez jedną lub kilka organizacji producentów zaangażowanych w programy realizowane na zasadzie międzybranżowej;
 - c) obejmuje wyłącznie szczególne wsparcie produkcji wyrobów ekologicznych objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007²⁴;
 - d) jest to pierwszy program lub jego część przedstawione przez uznaną organizację producentów, która połączyła się z inną uznaną organizacją producentów;
 - e) został po raz pierwszy przedstawiony przez uznane zrzeszenie organizacji producentów;
 - f) został przedstawiony przez organizacje producentów w państwach członkowskich, w których organizacje producentów wprowadzają do obrotu mniej niż 20 % wyprodukowanych owoców i warzyw;
 - g) został przedstawiony przez organizację producentów w jednym z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu;
 - h) obejmuje wyłącznie szczególne wsparcie działań promujących spożycie owoców i warzyw wśród dzieci w placówkach edukacyjnych.

²⁴

Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

4. Limit 50 % określony w ust. 1 podwyższa się do 100 % w przypadku wycofania z rynku owoców i warzyw, których ilość nie przekracza 5 % wielkości produkcji sprzedanej każdej organizacji producentów oraz których zbyt odbywa się w drodze:
- a) bezpłatnej dystrybucji wśród organizacji charytatywnych i fundacji, zatwierdzonych w tym celu przez państwa członkowskie, do wykorzystania w ich działalności służącej pomocy osobom, których prawo do otrzymywania pomocy społecznej jest uznane w prawie krajowym, w szczególności w związku z tym, że osoby te nie posiadają środków utrzymania;
 - b) bezpłatnej dystrybucji w zakładach karnych, szkołach i instytucjach szkolnictwa publicznego, na obozach wypoczynkowych dla dzieci oraz w szpitalach i domach spokojnej starości wyznaczonych przez państwa członkowskie, które podejmują wszelkie niezbędne kroki dla zagwarantowania, że dystrybuowane w ten sposób ilości produktów stanowią uzupełnienie ilości normalnie kupowanych przez placówki tego rodzaju.

Artykuł 33

Krajowa pomoc finansowa

1. W regionach państw członkowskich, w których stopień zorganizowania producentów w sektorze owoców i warzyw jest szczególnie niski, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2, może upoważniać państwa członkowskie, na podstawie właściwie umotywowanych wniosków, do wypłacenia organizacjom producentów krajowej pomocy finansowej równej maksymalnie 80 % składek, o których mowa w art. 30 ust. 1 lit. a). Pomoc ta stanowi uzupełnienie funduszu operacyjnego.
2. W regionach państw członkowskich, w których organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów oraz grupy producentów, o których mowa w art. 28 rozporządzenia (UE) nr [...] w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), wprowadzają do obrotu mniej niż 15 % wartości produkcji owoców i warzyw i w których produkcja owoców i warzyw stanowi co najmniej 15 % ich całkowitej produkcji rolnej, krajowa pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, może być zwrócona przez Unię na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego. Komisja podejmuje decyzję o takim zwrocie w drodze aktów wykonawczych. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 34

Ramy krajowe i strategia krajowa programów operacyjnych

1. Państwa członkowskie ustanawiają ramy krajowe w celu sporządzenia ogólnych warunków w odniesieniu do działań na rzecz ochrony środowiska, o których mowa w art. 31 ust. 3. Ramy te gwarantują w szczególności, że takie działania spełniają odpowiednie wymogi, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr [...] w sprawie

wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w szczególności wymogi dotyczące spójności określone w art. 6 wymienionego rozporządzenia.

Proponowane przez siebie ramy państwa członkowskie przedstawiają Komisji, która – w drodze aktów wykonawczych – w terminie trzech miesięcy może wystąpić o wprowadzenie zmian, jeżeli uzna, że propozycja nie przyczynia się do realizacji celów określonych w art. 191 Traktatu oraz w siódmym unijnym programie działań w zakresie środowiska naturalnego. Inwestycje w gospodarstwach indywidualnych wspierane w ramach programów operacyjnych również uwzględniają te cele.

2. Każde państwo członkowskie ustanawia strategię krajową na rzecz stałych programów operacyjnych na rynku owoców i warzyw. Strategia taka obejmuje:
 - a) analizę sytuacji pod kątem mocnych i słabych stron oraz potencjału rozwoju;
 - b) uzasadnienie wybranych priorytetów;
 - c) cele programów operacyjnych i instrumentów oraz wskaźniki wykonania;
 - d) ocenę programów operacyjnych;
 - e) obowiązki organizacji producentów w zakresie sprawozdawczości.

Strategia krajowa uwzględnia również ramy krajowe, o których mowa w ust. 1.

3. Ustępów 1 i 2 nie stosuje się do państw członkowskich, w których nie działają uznane organizacje producentów.

Artykuł 35

Przekazane uprawnienia

Uwzględniając potrzebę zapewnienia właściwie ukierunkowanego i skutecznego wykorzystania wsparcia na rzecz organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych ustanawiających przepisy dotyczące:

- a) funduszy operacyjnych i programów operacyjnych w zakresie:
 - (i) szacowanych wielkości, finansowania i wykorzystywania funduszy operacyjnych;
 - (ii) treści, okresu obowiązywania, zatwierdzania i zmian programów operacyjnych;
 - (iii) kwalifikowalności środków, działań i wydatków w ramach programów operacyjnych i odpowiednich krajowych przepisów uzupełniających w tym zakresie;

- (iv) związku między programami operacyjnymi a programami rozwoju obszarów wiejskich;
 - (v) programów operacyjnych zrzeszeń organizacji producentów;
- b) struktury i treści ram krajowych i strategii krajowej;
- c) pomocy finansowej Unii w zakresie:
 - (i) podstawy obliczania pomocy finansowej Unii, w szczególności wartość produkcji sprzedanej organizacji producentów;
 - (ii) okresów referencyjnych obowiązujących do celów obliczania pomocy;
 - (iii) zmniejszania kwot pomocy finansowej w przypadkach zbyt późnego złożenia wniosku o przyznanie pomocy;
 - (iv) przepisu dotyczący zaliczek oraz wnoszenia i przypadku zabezpieczeń w przypadku wypłaty zaliczek;
- d) środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego dotyczących:
 - (i) wyboru środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego;
 - (ii) definicji wycofywania z rynku;
 - (iii) przeznaczenia wycofanych produktów;
 - (iv) maksymalnego wsparcia z tytułu wycofywania z rynku;
 - (v) uprzedniego powiadamiania w przypadku wycofywania z rynku;
 - (vi) obliczania wielkości produkcji sprzedanej w przypadkach wycofania;
 - (vii) umieszczania symbolu Unii Europejskiej na opakowaniach produktów przeznaczonych do bezpłatnej dystrybucji;
 - (viii) warunków odnoszących się do odbiorców wycofanych produktów;
 - (ix) definicji zielonych zbiorów oraz niezbiierania;
 - (x) warunków stosowania zielonych zbiorów oraz niezbiierania;
 - (xi) celów ubezpieczania zbiorów;
 - (xii) definicji niekorzystnych zjawisk klimatycznych;
 - (xiii) warunków wsparcia na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na rozwój funduszy wspólnego inwestowania;
- e) krajowej pomocy finansowej w zakresie:

- (i) stopnia zorganizowania producentów;
- (ii) zmian programów operacyjnych;
- (iii) zmniejszania kwot pomocy finansowej w przypadkach zbyt późnego złożenia wniosku o przyznanie pomocy finansowej;
- (iv) wnoszenia, zwalniania i przepadku zabezpieczeń w przypadku wypłaty zaliczek;
- (v) maksymalnego odsetka zwrotu krajowej pomocy finansowej ze środków Unii.

Artykuł 36

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć środki dotyczące:

- a) zarządzania funduszami operacyjnymi;
- b) formy programów operacyjnych;
- c) wniosków o pomoc i wypłat pomocy, obejmujących zaliczki i częściowe wypłaty pomocy;
- d) pożyczek na finansowanie środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego;
- e) przestrzegania norm handlowych w przypadkach wycofywania;
- f) kosztów transportu, sortowania i pakowania w przypadku bezpłatnej dystrybucji;
- g) środków promowania, informowania i szkolenia w przypadku zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego;
- h) zarządzania środkami ubezpieczania zbiorów;
- i) przepisów w zakresie pomocy państwa na środki zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego;
- j) zezwolenia na wypłatę krajowej pomocy finansowej;
- k) składania wniosków o krajową pomoc finansową i jej płatność;
- l) zwrotu krajowej pomocy finansowej.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

SEKCJA 4

PROGRAMY WSPARCIA W SEKTORZE WINA

PODSEKCJA 1

PRZEPISY OGÓLNE I KWALIFIKOWALNE ŚRODKI

Artykuł 37

Zakres

Niniejsza sekcja ustanawia przepisy regulujące przyznawanie funduszy Unii państwom członkowskim oraz ich wykorzystanie przez państwa członkowskie w ramach pięcioletnich krajowych programów wsparcia (zwanym dalej programami wsparcia) w celu finansowania szczególnych środków wsparcia przeznaczonych dla sektora wina.

Artykuł 38

Zgodność i spójność

1. Programy wsparcia są zgodne z prawem Unii i spójne z działaniami, polityką oraz priorytetami Unii.
2. Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za programy wsparcia i dopilnowują, aby były wewnętrznie spójne oraz sporządzane i realizowane w sposób obiektywny, uwzględniając sytuację ekonomiczną odnośnych producentów oraz konieczność unikania nieuzasadnionego nierównego traktowania producentów.
3. Nie przyznaje się wsparcia:
 - a) na projekty badawcze i działania wspierające projekty badawcze, nie naruszając przepisów art. 43 ust. 3 lit. d) i e);
 - b) na środki, które są ujęte w krajowych programach państw członkowskich dotyczących rozwoju obszarów wiejskich na podstawie rozporządzenia (UE) nr [...] w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Artykuł 39

Przedstawienie programów wsparcia

1. Każde państwo członkowskie będące producentem wymienione w załączniku IV przedstawia Komisji projekt pięcioletniego programu wsparcia, uwzględniający co najmniej jeden z środków kwalifikowalnych określonych w art. 40.

2. Programy wsparcia zaczynają obowiązywać po upływie trzech miesięcy od ich przedstawienia Komisji.

Jeżeli Komisja – w drodze aktów wykonawczych – uzna przedstawiony program wsparcia za niezgodny z przepisami określonymi w niniejszej sekcji, powiadamia o tym dane państwo członkowskie. W takim przypadku państwo członkowskie przedstawia Komisji zmieniony program wsparcia. Zmieniony program wsparcia zaczyna obowiązywać po upływie dwóch miesięcy od chwili jego zgłoszenia, chyba że nadal występuje brak zgodności, w którym to przypadku stosuje się niniejszy akapit.

3. Ustęp 2 stosuje się odpowiednio do zmian wprowadzanych do programów wsparcia przedstawionych przez państwa członkowskie.

Artykuł 40

Środki kwalifikowalne

Programy wsparcia mogą obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- a) wsparcie w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z art. 42;
- b) promocję zgodnie z art. 43;
- c) restrukturyzację i przekształcanie winnic zgodnie z art. 44;
- d) zielone zbiory zgodnie z art. 45;
- e) fundusze wspólnego inwestowania zgodnie z art. 46;
- f) ubezpieczanie zbiorów zgodnie z art. 47;
- g) inwestycje zgodnie z art. 48;
- h) destylację produktów ubocznych zgodnie z art. 49.

Artykuł 41

Zasady ogólne dotyczące programów wsparcia

1. Dostępne środki Unii przyznaje się w ramach limitów budżetowych określonych w załączniku IV.
2. Wsparcie Unii przyznaje się wyłącznie na wydatki kwalifikowalne poniesione po przedstawieniu odnośnego programu wsparcia.
3. Państwa członkowskie nie uczestniczą w kosztach środków finansowanych przez Unię w ramach wymienionych programów wsparcia.

PODSEKCJA 2

SZCZEGÓLNE ŚRODKI WSPARCIA

Artykuł 42

System płatności jednolitych i wsparcie dla plantatorów winorośli

Programy wsparcia mogą obejmować tylko wsparcie dla plantatorów winorośli w drodze decyzji podejmowanych przez państwa członkowskie do dnia 1 grudnia 2012 r. w sprawie przydzielania im uprawnień do płatności na podstawie art. 137 rozporządzenia (UE) nr [COM(2010)799] zgodnie z warunkami ustalonymi przedmiotowym artykule.

Artykuł 43

Działania promocyjne w państwach trzecich

1. Wsparcie udzielane w ramach niniejszego artykułu obejmuje działania informacyjne lub promocyjne dotyczące win Unii, prowadzone w państwach trzecich, a co za tym idzie, zwiększające ich konkurencyjność w tych państwach.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, stosuje się do win posiadających chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub win o podanej nazwie odmiany winorośli.
3. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą mieć wyłącznie postać:
 - a) działań PR, promocyjnych lub reklamowych, w szczególności podkreślających zalety produktów Unii, zwłaszcza pod względem jakości, bezpieczeństwa żywności i przyjazności dla środowiska;
 - b) uczestnictwa w wydarzeniach, targach lub wystawach o randze międzynarodowej;
 - c) kampanii informacyjnych, w szczególności dotyczących unijnych systemów obejmujących nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficzne i produkcję ekologiczną;
 - d) badań nowych rynków, koniecznych do rozszerzenia rynków zbytu;
 - e) badań w celu oceny wyników działań promocyjnych i informacyjnych.
4. Wkład Unii w koszty działań promocyjnych, o których mowa w ust. 1, nie przekracza 50 % kwoty wydatków kwalifikowalnych.

Artykuł 44

Restrukturyzacja i przekształcanie winnic

1. Celem działań dotyczących restrukturyzacji i przekształcania winnic jest wzrost konkurencyjności producentów wina.
2. Restrukturyzacja i przekształcanie winnic uzyskują wsparcie, jeżeli państwo członkowskie przedstawiło wykaz ich potencjału produkcyjnego zgodnie z art. 102 ust. 3.
3. Wspieranie restrukturyzacji i przekształcania winnic może obejmować wyłącznie jedno lub kilka następujących działań:
 - a) konwersję odmian, w tym konwersję przez przeszczepianie;
 - b) przeniesienie winnic;
 - c) poprawę jakości zarządzania winnicą.

Wsparcie nie obejmuje zwykłej odnowy winnic po zakończeniu ich naturalnego cyklu eksploatacji.
4. Wsparcie restrukturyzacji i przekształcania winnic może być udzielane wyłącznie w następującej formie:
 - a) rekompensaty dla producentów za uszczuplenie dochodów spowodowane wdrożeniem środka;
 - b) wkład w koszty restrukturyzacji i przekształcania.
5. Rekompensaty dla producentów za uszczuplenie dochodów, o których mowa w ust. 4 lit. a), mogą pokrywać do 100 % odnośnego uszczuplenia i przybierać jedną z następujących form:
 - a) niezależnie od przepisów części II tytuł I rozdział III sekcja V podsekcja II rozporządzenia (UE) nr [COM(2010)799] określających przejściowy system praw do sadzenia, zgody na współistnienie starych i nowych winorośli przez ustalony okres, który nie jest dłuższy niż trzy lata, do końca okresu przejściowego;
 - b) rekompensaty finansowej.
6. Wkład Unii w faktyczne koszty restrukturyzacji i przekształcania nie może przekroczyć 50 % tych kosztów. W regionach słabiej rozwiniętych wkład Unii w koszty restrukturyzacji i przekształcania nie przekracza 75 %.

Artykuł 45

Zielone zbiory

1. Do celów niniejszego artykułu termin zielone zbiory oznacza całkowite zniszczenie lub usunięcie jeszcze niedojrzałych kiści winogron, i zredukowanie w ten sposób do zera plonów z danego obszaru.
2. Wsparcie na rzecz zielonych zbiorów przyczynia się do przywrócenia równowagi między podażą a popytem na rynku wina w Unii, tak aby zapobiegać kryzysom rynkowym.
3. Wsparcie na rzecz zielonych zbiorów może być przyznane jako rekompensata w formie zryczałtowanej dopłaty do hektara, której wysokość ustala dane państwo członkowskie.

Dopłata ta nie może przekroczyć 50 % sumy bezpośrednich kosztów zniszczenia lub usunięcia kiści winogron i związanego z tym zniszczeniem lub usunięciem uszczuplenia dochodów.

4. Państwa członkowskie ustalają oparty na obiektywnych kryteriach system, tak aby wykluczyć sytuację, w której działanie polegające na zielonych zbiorach powoduje, że poszczególni producenci wina otrzymują rekompensatę przekraczającą pułapy, o których mowa w ust. 3 akapit drugi.

Artykuł 46

Fundusze wspólnego inwestowania

1. Wsparcie na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania stanowi pomoc dla producentów pragnących ubezpieczyć się od wahań na rynku.
2. Wsparcie na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania może być przyznane w formie czasowej i malejącej pomocy przeznaczonej na pokrycie kosztów administracyjnych ponoszonych w związku z tymi funduszami.

Artykuł 47

Ubezpieczenie zbiorów

1. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów przyczynia się do zabezpieczenia dochodów producentów, którzy ponieśli szkody w następstwie klęsk żywiołowych, niekorzystnych zjawisk klimatycznych, chorób lub epidemii szkodników.
2. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów może być przyznane w formie finansowego wkładu Unii w koszty, który nie przekracza:
 - a) 80 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia od strat powstałych w wyniku niekorzystnych zjawisk klimatycznych, które można zaliczyć do klęsk żywiołowych;

- b) 50 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia od:
 - (i) strat, o których mowa w lit. a), oraz innych strat spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi;
 - (ii) strat spowodowanych przez zwierzęta, choroby roślin lub epidemie szkodników.
- 3. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów może być przyznane w sytuacji, gdy odnośne ubezpieczenie nie kompensuje więcej niż 100 % utraconych dochodów, uwzględniając jednocześnie wszelkie rekompensaty uzyskane przez producentów w ramach innych programów wsparcia związanych z przedmiotowym ubezpieczeniem.
- 4. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów nie zakłóca konkurencji na rynku ubezpieczeń.

Artykuł 48

Inwestycje

- 1. Można udzielać wsparcia dla inwestycji materialnych i niematerialnych w zakresie urządzeń przetwórczych, infrastruktury do produkcji wina i wprowadzania do obrotu wina, które pozytywnie wpływają na całłościowe wyniki finansowe przedsiębiorstwa oraz dotyczą jednego lub kilku spośród następujących czynników:
 - a) produkcji lub wprowadzania do obrotu produktów sektora wina, o których mowa w załączniku VI część II;
 - b) opracowywania nowych produktów, procesów i technologii związanych z produktami, o których mowa w załączniku VI część II.
- 2. Maksymalną stawkę wsparcia na mocy ust. 1 stosuje się tylko do mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw²⁵.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego maksymalną stawkę można stosować w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw z regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 Traktatu, i mniejszych wysp Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006²⁶. Dla przedsiębiorstw, które nie są objęte tytułem I art. 2 pkt 1 załącznika do zalecenia 2003/361/WE, zatrudniających mniej niż 750 pracowników, lub których obrót nie przekracza 200 mln EUR, maksymalna intensywność pomocy jest zmniejszana o połowę.

²⁵ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

²⁶ Dz.U. L 265 z 25.9.2006, s. 1.

Wsparcia nie udziela się przedsiębiorstwom przeżywającym trudności w rozumieniu wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw²⁷.

3. Z wydatków kwalifikowalnych wyłącza się koszty niekwalifikowalne, o których mowa w art. 59 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr [COM(2011)615].
4. Do wkładu Unii mają zastosowanie następujące maksymalne stawki pomocy związane z kosztami kwalifikowalnymi inwestycji:
 - a) 50 % w regionach słabiej rozwiniętych;
 - b) 40 % w regionach innych niż regiony słabiej rozwinięte;
 - c) 75 % w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 Traktatu;
 - d) 65 % na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006.
5. Do wsparcia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stosuje się odpowiednio art. 61 rozporządzenia (UE) nr [COM(2011)615].

Artykuł 49

Destylacja produktów ubocznych

1. Można przyznać wsparcie dla dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji produktów ubocznych powstających podczas produkcji wina, która to destylacja została przeprowadzona na podstawie warunków określonych w załączniku VII część II sekcja D.

Kwotę wsparcia ustala się w odniesieniu do procentowej zawartości alkoholu i liczby hektolitrów. Nie wypłaca się żadnej pomocy dla zawartości alkoholu w produktach ubocznych przeznaczonych do destylacji, która przekracza 10 % w stosunku do zawartości alkoholu w wyprodukowanym winie.
2. Maksymalne poziomy wsparcia ustala Komisja – w drodze aktów wykonawczych – na podstawie kosztów zbiorów i przetwórstwa na podstawie art. 51.
3. Alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1 i na którą przyznano wsparcie, stosuje się wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych, by uniknąć zakłócania konkurencji.

²⁷ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

PODSEKCJA 3

PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 50

Przekazane uprawnienia

Ze względu na potrzebę zapewnienia realizacji celów programów wsparcia i właściwie ukierunkowanego wykorzystania funduszy europejskich Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych ustanawiających przepisy:

- a) w zakresie odpowiedzialności za wydatki poniesione w okresie od dnia otrzymania programów wsparcia i zmian do programów wsparcia do dnia ich wejścia w życie;
- b) dotyczące kryteriów kwalifikowalności do środków wsparcia, rodzajów wydatków i działań kwalifikujących się do wsparcia, środków niekwalifikujących się do wsparcia oraz maksymalnego poziomu wsparcia na dany środek;
- c) dotyczące zmian programów wsparcia po ich wejściu w życie;
- d) dotyczące wymogów i progów do wypłaty zaliczek obejmujące wymóg wnoszenia zabezpieczenia w przypadku wypłaty zaliczki;
- e) zawierające przepisy ogólne i definicje do celów niniejszej sekcji;
- f) mających na celu zapobieganie niewłaściwemu wykorzystaniu środków wsparcia i podwójnemu finansowaniu projektów;
- g) na mocy których producenci wycofują produkty uboczne wyrobu wina i wyjątki od tego obowiązku mające na celu uniknięcie dodatkowego obciążenia administracyjnego, oraz zasady dotyczące dobrowolnej certyfikacji destylarni;
- h) ustanawiające wymogi dla państw członkowskich w celu wdrażania środków wsparcia, jak również ograniczenia w celu zapewnienia spójności z zakresem stosowania środków wsparcia;
- i) w odniesieniu do płatności na rzecz beneficjentów i płatności przez pośredników ubezpieczeniowych w przypadku wsparcia na rzecz ubezpieczenia zbiorów określonego w art. 47.

Artykuł 51

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć środki dotyczące:

- a) przedstawiania programów wsparcia oraz powiązanych planów finansowych, jak również dotyczące przeglądów programów;

- b) procedur składania i wyboru wniosków;
- c) oceny wspieranych działań;
- d) obliczania i płatności pomocy z tytułu zielonych zbiorów i destylacji produktów ubocznych;
- e) wymogów w zakresie zarządzania finansami środków wsparcia przez państwa członkowskie;
- f) przepisów w zakresie spójności środków.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

SEKCJA 5

POMOC W SEKTORZE PSZCZELARSKIM

Artykuł 52

Krajowe programy i finansowanie krajowe

1. Państwa członkowskie mogą opracować krajowe programy na rzecz sektora pszczelarstwa obejmujące okres trzech lat.
2. Wkład finansowy Unii w programy pszczelarskie nie przekracza 50 % wydatków ponoszonych przez państwa członkowskie.
3. Aby kwalifikować się do finansowania Unii, określonego w art. 2, państwa członkowskie przeprowadzają analizę struktur produkcji i wprowadzania do obrotu w sektorze pszczelarskim na swoim terytorium.

Artykuł 53

Przekazane uprawnienia

Uwzględniając potrzebę zagwarantowania właściwie ukierunkowanego wykorzystania funduszy unijnych na pszczelarstwo, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych dotyczących:

- a) środków, które mogą być włączone do programów pszczelarskich,
- b) przepisów w sprawie sporządzania i treści programów krajowych i analiz, o których mowa w art. 52 ust. 3; oraz
- c) warunków przyznawania wkładu finansowego Unii każdemu uczestniczącemu państwu członkowskiemu, między innymi w oparciu o łączną liczbę uli w Unii.

Artykuł 54

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może w drodze aktów wykonawczych:

- a) przyjmować przepisy w celu zagwarantowania, że środki finansowane na mocy programów pszczelarskich nie są jednocześnie przedmiotem płatności w ramach innego programu Unii, oraz dotyczące ponownego przydziału niewykorzystanych funduszy;
- b) zatwierdzać przedłożone przez państwa członkowskie programy pszczelarskie, w tym przyznawać wkład finansowy Unii.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

TYTUŁ II

PRZEPISY REGULUJĄCE WPROWADZANIE DO OBROTU I ORGANIZACJE PRODUCENTÓW

ROZDZIAŁ I

Przepisy regulujące wprowadzanie do obrotu

SEKCJA 1

NORMY HANDLOWE

PODSEKCJA 1

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 55

Zakres

Bez uszczerbku dla innych przepisów stosowanych do produktów rolnych, jak również bez uszczerbku dla przepisów przyjętych w sektorze weterynaryjnym, fitosanitarnym i spożywczym w celu zagwarantowania, że produkty spełniają normy higieniczne i zdrowotne, oraz ochrony zdrowia zwierząt, roślin i ludzi, w niniejszej sekcji ustanawia się przepisy dotyczące ogólnej normy handlowej oraz norm handlowych w odniesieniu do poszczególnych sektorów lub produktów w odniesieniu do produktów rolnych.

PODSEKCJA 2

OGÓLNA NORMA HANDLOWA

Artykuł 56

Zgodność z ogólną normą handlową

1. Do celów niniejszego rozporządzenia, produkt spełnia wymogi „ogólnej normy handlowej”, jeżeli jest solidnej i właściwej jakości handlowej.

2. W przypadku gdy nie ustanowiono norm handlowych, o których mowa w podsekcji 3 oraz dyrektywach Rady 2000/36/WE²⁸, 2001/112/WE²⁹, 2001/113/WE³⁰, 2001/114/WE³¹, 2001/110/WE³², 2001/111/WE³³, produkty rolne, które przygotowane są do sprzedaży lub dostawy do końcowego konsumenta, jak określono w art. 3 pkt 7 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, mogą zostać wprowadzone do obrotu tylko jeżeli spełniają wymogi ogólnej normy handlowej.
3. Produkt uznaje się za spełniający wymogi ogólnej normy handlowej, jeżeli produkt, który ma zostać wprowadzony do obrotu, jest zgodny z obowiązującą normą przyjętą przez którąkolwiek z organizacji międzynarodowych wymienionych w załączniku V.

Artykuł 57

Przekazane uprawnienia

Uwzględniając potrzebę odpowiedniej reakcji na zmiany sytuacji rynkowej i specyficzne uwarunkowania każdego sektora, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu przyjęcia i zmian wymogów w zakresie ogólnej normy handlowej, o których mowa w art. 56 ust. 1 oraz wprowadzania odstępstw od nich, jak również zasad dotyczących spełniania przedmiotowych wymogów, o których mowa w art. 56 ust. 3.

PODSEKCJA 3

NORMY HANDLOWE DLA POSZCZEGÓLNYCH SEKTORÓW LUB PRODUKTÓW

Artykuł 58

Zasada ogólna

Produkty, w stosunku do których ustanowiono normy handlowe w odniesieniu do sektorów lub produktów, mogą być wprowadzane do obrotu w Unii wyłącznie zgodnie z tymi normami.

²⁸ Dz.U. L 197 z 3.8.2000, s. 19.
²⁹ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 58.
³⁰ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 67.
³¹ Dz.U. L 15 z 17.1.2002, s. 19.
³² Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 47.
³³ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 53.

Ustanawianie i treść

1. Uwzględniając oczekiwania konsumentów oraz potrzebę poprawy warunków ekonomicznych produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rolnych oraz ich jakości, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych dotyczących norm handlowych, o których mowa w art. 55, na wszystkich etapach wprowadzania produktu do obrotu, jak również odstępstw i wyłączeń od stosowania takich norm, w celu dostosowania do ciągle zmieniających się warunków rynkowych, zmieniających się wymagań konsumentów oraz w celu uwzględnienia rozwoju odpowiednich norm międzynarodowych i zapobiegania powstawaniu przeszkód dla tworzenia innowacyjnych produktów.
2. Normy handlowe, o których mowa w ust. 1, mogą dotyczyć:
 - a) definicji, oznaczeń lub nazw handlowych innych niż określone w niniejszym rozporządzeniu oraz wykazów tusz wieprzowych oraz ich części, do których stosuje się załącznik VI;
 - b) kryteriów klasyfikacji takich jak podział na klasy, masa, wielkość, wiek i kategoria;
 - c) odmiany roślin, rasy zwierząt lub typu handlowego;
 - d) prezentacji, opisów handlowych, etykietowania związanego z obowiązkowymi normami handlowymi, opakowania, zasad stosowanych w stosunku do zakładów pakowania, oznakowania, pakowania, roku zbioru oraz użycia szczególnych określeń;
 - e) kryteriów takich jak wygląd, konsystencja, budowa, właściwości produktu;
 - f) specyficznych substancji użytych w produkcji, części składowych lub składników, włączając w to ich zawartość ilościową, czystość i tożsamość;
 - g) rodzaju działalności rolnej i metod produkcji, w tym praktyk enologicznych i powiązanych przepisów administracyjnych, oraz cyklu produkcyjnego;
 - h) kupażowania moszczu winogronowego i wina, w tym jego definicji, mieszania i jego ograniczeń;
 - i) metody konserwowania i temperatury;
 - j) miejsca produkcji lub pochodzenia;
 - k) częstotliwości odbioru, dostaw, konserwowania i przygotowania;
 - l) identyfikacji lub rejestracji producenta lub infrastruktury przemysłowej, w ramach której produkt został przygotowany lub przetworzony;
 - m) procentowej zawartości wody;

- n) ograniczeń w odniesieniu do używania niektórych substancji lub praktyk
 - o) szczególnego wykorzystania;
 - p) dokumentów handlowych, dokumentów towarzyszących i prowadzonych rejestrów;
 - q) przechowywania, transportu;
 - r) procedury certyfikacji;
 - s) warunków regulujących zbyt, posiadanie, obrót i wykorzystywanie produktów niespełniających norm handlowych przyjętych na podstawie ust. 1 lub definicji, oznaczeń i opisów handlowych, o których mowa w art. 60, jak również warunków regulujących zbyt produktów ubocznych;
 - t) terminów.
3. Normy handlowe w odniesieniu do sektorów i produktów przyjęte na podstawie ust. 1 ustanawia się, nie naruszając przepisów tytułu IV rozporządzenia (UE) nr [COM(2010)733] w sprawie systemów zapewniania jakości produktów rolnych, i uwzględniają one:
- a) specyfikę odnośnego produktu;
 - b) konieczność zapewnienia warunków do płynnego wprowadzenia produktów do obrotu;
 - c) interes konsumentów polegający na otrzymywaniu adekwatnej i przejrzystej informacji na temat produktu, w tym miejsca produkcji ustalonego dla każdego produktu z osobna i na odpowiednim poziomie geograficznym;
 - d) metody użyte do określenia cech fizycznych, chemicznych i organoleptycznych produktów;
 - e) standardowe zalecenia przyjęte przez organy międzynarodowe.

Artykuł 60

Definicje, oznaczenia i opisy handlowe dotyczące niektórych sektorów i produktów

1. Definicje, oznaczenia i opisy handlowe określone w załączniku VI stosuje się do następujących sektorów lub produktów:
- a) sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych;
 - b) wina;
 - c) wołowiny i cielęciny;
 - d) mleka i przetworów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi;

- e) mięso drobiowe;
 - f) tłuszczy do smarowania przeznaczonych do spożycia przez ludzi.
2. Definicje, oznaczenia lub opisy handlowe określone w załączniku VI mogą być używane w Unii wyłącznie w celu wprowadzenia na rynek produktu spełniającego odpowiednie wymogi ustanowione w przedmiotowym załączniku.
3. Uwzględniając potrzebę dostosowania się do zmieniających się wymagań konsumentów i uwzględnienia rozwoju technicznego, oraz aby zapobiec powstawaniu przeszkód dla tworzenia innowacyjnych produktów, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w sprawie zmian, odstępstw i wyłączeń w odniesieniu do definicji i opisów handlowych określonych w załączniku VI.

Artykuł 61

Tolerancja

Uwzględniając specyfikę każdego sektora, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych dotyczących tolerancji dla każdej normy, której przekroczenie powoduje, iż cała partia produktów uważana jest za niezgodną z przedmiotową normą.

Artykuł 62

Praktyki enologiczne i metody analizy

1. W produkcji i konserwowaniu produktów wymienionych w załączniku VI część II w Unii stosuje się wyłącznie praktyki enologiczne zatwierdzone na podstawie załącznika VII i określone w art. 59 ust. 2 lit. g) oraz art. 65 ust. 2 i 3.

Przepisów akapitu pierwszego nie stosuje się do:

- a) soku winogronowego oraz zagęszczonego soku winogronowego;
- b) moszczu winogronowego i zagęszczonego moszczu winogronowego przeznaczonego do przygotowania soku winogronowego.

Dozwolone praktyki enologiczne są stosowane tylko do celów zapewnienia właściwej fermentacji winiarskiej, odpowiedniego konserwowania lub właściwego dojrzewania produktu.

Produkty wymienione w załączniku VI część II wytwarzane są w Unii zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku VII.

Produktów wymienionych w załączniku VI część II nie wprowadza się do obrotu w Unii, jeżeli:

- a) zostały poddane praktykom enologicznym niedozwolonym w Unii, lub

- b) zostały poddane praktykom enologicznym niedozwolonym w danym państwie, lub
 - c) nie są zgodne z przepisami ustanowionymi w załączniku VII.
2. W przypadku zatwierdzania praktyk enologicznych dla wina, o których mowa w art. 59 ust. 2 lit. g), Komisja:
- a) opiera się na praktykach enologicznych i metodach analizy zalecanych i opublikowanych przez OIV oraz na wynikach eksperymentalnego stosowania dotychczas niedozwolonych praktyk enologicznych;
 - b) uwzględnia kwestię ochrony zdrowia człowieka;
 - c) uwzględnia potencjalne ryzyko dla konsumentów, którzy mogą zostać wprowadzeni w błąd ze względu na swoje oczekiwania i wrażenia, biorąc pod uwagę dostępność i skuteczność środków informacyjnych, które wykluczają takie ryzyko;
 - d) pozwala na zachowanie naturalnych i podstawowych właściwości wina i niewprowadzanie istotnych zmian w składzie danego produktu;
 - e) zapewnia akceptowalny minimalny poziom troski o środowisko;
 - f) przestrzega ogólnych zasad dotyczących praktyk enologicznych i zasad określonych w załączniku VII.
3. W stosownych przypadkach Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje metody, o których mowa w art. 59 ust. 3 lit. d) w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku VI część II. Podstawą przedmiotowych metod są wszelkie odpowiednie metody zalecane i opublikowane przez OIV, chyba że byłyby one nieskuteczne lub niewłaściwe w kontekście zgodnego z prawem, wyznaczonego celu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

W oczekiwaniu na przyjęcie takich przepisów należy stosować metody dozwolone w danym państwie członkowskim.

Artykuł 63

Odmiany winorośli

1. Produkty wymienione w części II załącznika VI i wytwarzane w Unii powstają z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Z zastrzeżeniem ust. 3 państwa członkowskie dokonują klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na ich terytoriach w celu produkcji wina.

Tylko odmiany winorośli spełniające następujące warunki mogą być klasyfikowane przez państwa członkowskie:

- a) dana odmiana należy do gatunku *Vitis vinifera* lub pochodzi z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*;
- b) dana odmiana nie jest jedną z następujących odmian: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton i Herbemont.

W przypadku gdy odmiana winorośli jest skreślona z klasyfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym, wykarczowanie tej odmiany następuje w ciągu 15 lat od momentu jej skreślenia.

3. Państwa członkowskie, których roczna produkcja wina – obliczana na podstawie średniej produkcji w ciągu ostatnich 5 lat winiarskich – nie przekracza 50 000 hektolitrow, są wyłączone z obowiązku klasyfikacji, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy.

Jednak również w państwach członkowskich, o których mowa w akapicie pierwszym, można do celów produkcji wina sadzić, sadzić ponownie lub szczepić jedynie odmiany winorośli zgodne z przepisami ust. 2 akapit drugi.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 akapit pierwszy i drugi oraz ust. 3 akapit drugi państwa członkowskie zezwalają na sadzenie, ponowne sadzenie lub szczepienie następujących odmian winorośli do badań i eksperymentów naukowych:

- a) odmian winorośli, które nie są sklasyfikowane w przypadku państw członkowskich, o których mowa w ust. 3;
- b) odmian winorośli, które nie spełniają przepisów ust. 2 akapit drugi w przypadku państw członkowskich, o których mowa w ust. 3.

5. Obszary obsadzone odmianami winorośli do celów produkcji wina, które obsadzono z naruszeniem przepisów ust. 2–4, podlegają wykarczowaniu.

Nie ma jednak obowiązku karczowania takich obszarów, jeżeli dana produkcja przeznaczona jest wyłącznie na użytek własny rodzin producentów wina.

Artykuł 64

Szczególne wykorzystanie wina nieodpowiadające kategoriom określonym w załączniku VI część II

Z wyjątkiem wina butelkowanego, w odniesieniu do którego istnieje dowód, że butelkowanie zostało przeprowadzone przed dniem 1 września 1971 r., wino wyprodukowane z odmian winorośli wymienionych w klasyfikacjach przygotowanych zgodnie z art. 63 ust. 2 akapit pierwszy, lecz nieodpowiadające żadnej z kategorii określonych w załączniku VI część II, jest przeznaczone wyłącznie na użytek własny rodzin indywidualnych producentów wina oraz do produkcji octu winnego lub do destylacji.

Artykuł 65

Przepisy krajowe dotyczące niektórych produktów i sektorów

1. Niezależnie od przepisów art. 59 ust. 1, państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy krajowe ustanawiające różne poziomy jakości dla tłuszczów do smarowania. Przedmiotowe przepisy powinny umożliwiać przeprowadzenie oceny poziomów jakości na podstawie kryteriów odnoszących się przede wszystkim do zastosowanych surowców, organoleptycznych cech tych produktów oraz ich stabilności fizycznej i mikrobiologicznej.

Państwa członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym gwarantują, że w odniesieniu do produktów innych państw członkowskich, które spełniają kryteria ustanowione w przedmiotowych przepisach krajowych, można na niedyskryminujących warunkach używać określeń, które potwierdzają, że przedmiotowe kryteria zostały spełnione.

2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć stosowanie niektórych praktyk enologicznych lub zakazać ich stosowania i wprowadzić surowsze zasady w odniesieniu do win dozwolonych na mocy prawa unijnego produkowanych na ich terytorium, aby przyczynić się do zachowania istotnych właściwości win o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym i win musujących oraz win likierowych.
3. Państwa członkowskie mogą zezwolić na eksperymentalne użycie niedozwolonych praktyk enologicznych zgodnie z warunkami określonymi przez Komisję – w drodze aktów delegowanych, przyjętych na podstawie ust. 4.
4. Ze względu na potrzebę zapewnienia poprawnego i przejrzystego stosowania Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych, określających warunki stosowania ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, jak również warunki posiadania, obrotu i wykorzystywania produktów uzyskanych za pomocą praktyk eksperymentalnych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.

PODSEKCJA 4

NORMY HANDLOWE ZWIĄZANE Z PRZYWOZEM I WYWOZEM

Artykuł 66

Przepisy ogólne

Uwzględniając specyfikę handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi, oraz szczególne cechy niektórych produktów rolnych, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych określających warunki, na podstawie których uznaje się, że produkty przywożone wykazują równoważny poziom zgodności z wymogami Unii dotyczącymi norm handlowych, oraz warunki, które umożliwiają odstępstwo od art. 58, jak również do określania przepisów dotyczących stosowania norm handlowych w odniesieniu do produktów wywożonych z Unii.

Artykuł 67

Przepisy szczególne dotyczące przywozu wina

1. Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w porozumieniach zawartych na podstawie art. 218 Traktatu, przepisy dotyczące nazwy pochodzenia i oznaczeń geograficznych oraz etykietowania wina określone w niniejszym rozdziale sekcja 2 oraz definicje, oznaczenia i opisy handlowe, o których mowa w art. 60 niniejszego rozporządzenia, stosuje się do produktów objętych kodami CN 2009 61, 2009 69, i 2204, przywożonych do Unii.
2. Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w porozumieniach zawartych na podstawie art. 218 Traktatu, produkty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, produkowane są zgodnie z praktykami enologicznymi zalecanymi i opublikowanymi przez OIV lub dozwolonymi przez Unię na podstawie niniejszego rozporządzenia.
3. Przywóz produktów, o których mowa w ust. 1, podlega obowiązkowi przedstawienia:
 - a) zaświadczenia o zgodności z przepisami, o których mowa w ust. 1 i 2, wystawionego przez właściwy organ w państwie pochodzenia produktu, figurujący w wykazie, który zostanie publicznie udostępniony przez Komisję;
 - b) sprawozdania z analiz przygotowanego przez organ lub departament wyznaczony przez państwo pochodzenia produktu, w zakresie, w jakim produkt przeznaczony jest do bezpośredniego spożycia przez ludzi.

PODSEKCJA 5

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 68

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować konieczne środki związane z niniejszą sekcją, dotyczące w szczególności:

- a) wdrażania ogólnej normy handlowej;
- b) wdrażania definicji i opisów handlowych określonych w załączniku VI;
- c) sporządzenia wykazu mleka i przetworów mlecznych, o których mowa w załączniku VI część III pkt 5 akapit drugi, i tłuszczów do smarowania, o których mowa w załączniku VI część VI akapit szósty lit. a), na podstawie orientacyjnych wykazów produktów, które państwa członkowskie uznają za odpowiadające na ich terytoriach tym przepisom, i które to wykazy państwa członkowskie przesyłają do Komisji;

- d) wdrażania norm handlowych w odniesieniu do poszczególnych sektorów lub produktów, w tym szczegółowe zasady dotyczące pobierania próbek oraz metod analizy służących określaniu składu produktów;
- e) ustalania, czy produkty zostały poddane procesom niezgodnym z zatwierdzonymi praktykami enologicznymi;
- f) ustalania poziomu tolerancji;
- g) wdrażania art. 66.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

SEKCJA 2

NAZWY POCHODZENIA, OZNACZENIA GEOGRAFICZNE I OKREŚLENIA TRADYCYJNE W SEKTORZE WINA

PODSEKCJA 1

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 69

Zakres

1. Przepisy dotyczące nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych określone w niniejszej sekcji mają zastosowanie do produktów, o których mowa w załączniku VI część II pkt 1, 3-6, 8, 9, 11, 15 i 16.
2. Podstawą przepisów, o których mowa w ust. 1, jest:
 - a) ochrona uzasadnionych interesów konsumentów i producentów;
 - b) zagwarantowanie sprawnego funkcjonowania wewnętrznego rynku przedmiotowych produktów; oraz
 - c) promocja produktów wysokiej jakości przy zezwoleniu na krajowe środki wspierające politykę jakości.

PODSEKCJA 2

NAZWY POCHODZENIA I OZNACZENIA GEOGRAFICZNE

Artykuł 70

Definicje

1. Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:
 - a) „nazwa pochodzenia” oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach, państwa, która to nazwa służy do opisu produktu, o którym mowa w art. 69 ust. 1, spełniającego następujące wymogi:
 - (i) jakość i właściwości produktu są zasadniczo lub wyłącznie związane ze szczególnym środowiskiem geograficznym z właściwymi dla niego czynnikami przyrodniczymi oraz ludzkimi;
 - (ii) winogrona, z których produkt jest produkowany, pochodzą wyłącznie z przedmiotowego obszaru geograficznego;
 - (iii) jego produkcja odbywa się na przedmiotowym obszarze geograficznym; oraz
 - (iv) produkt otrzymywany jest z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera*;
 - b) „oznaczenie geograficzne” oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach, państwa, która to nazwa służy do opisu produktu, o którym mowa w art. 69 ust. 1, spełniającego następujące wymogi:
 - (i) posiada szczególną jakość, reputację lub inne właściwości, które można przypisać temu pochodzeniu geograficznemu;
 - (ii) przynajmniej 85 % winogron, z których jest produkowany, pochodzi wyłącznie z przedmiotowego obszaru geograficznego;
 - (iii) jego produkcja odbywa się na przedmiotowym obszarze geograficznym; oraz
 - (iv) otrzymywany jest z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera* lub z krzyżówki tych gatunków z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*.
2. Niektóre tradycyjne używane nazwy stanowią nazwę pochodzenia, w przypadku gdy:
 - a) oznaczają wino;

- b) odnoszą się do nazwy geograficznej;
 - c) spełniają wymogi, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv); oraz
 - d) podlegają procedurze obejmowania ochroną nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, o których mowa w niniejszej podsekcji.
3. Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne, w tym odnoszące się do obszarów geograficznych w państwach trzecich, kwalifikują się do ochrony w Unii na podstawie przepisów określonych w niniejszej podsekcji.

Artykuł 71

Wnioski o objęcie ochroną

1. Wnioski o objęcie ochroną nazw jako nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych obejmują dokumentację techniczną zawierającą:
 - a) nazwę, która ma być chroniona;
 - b) nazwę i adres wnioskodawcy;
 - c) specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2; oraz
 - d) jednolity dokument streszczający specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2.
2. Specyfikacja produktu umożliwia zainteresowanym stronom kontrolę odpowiednich warunków produkcji objętej nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym.
3. W przypadku gdy wniosek o objęcie ochroną dotyczy obszaru geograficznego w państwie trzecim, oprócz elementów określonych w ust. 1 i 2 zawiera on dowód, że przedmiotowa nazwa jest chroniona w jego państwie pochodzenia.

Artykuł 72

Wnioskodawcy

1. Każda zainteresowana grupa producentów lub – w szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach – jeden producent może złożyć wniosek o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego. Inne zainteresowane strony mogą przyłączyć się do wniosku.
2. Producenci mogą składać wnioski o objęcie ochroną jedynie w odniesieniu do win, które produkują.
3. W przypadku nazwy określającej transgraniczny obszar geograficzny lub tradycyjnej nazwy związanej z transgranicznym obszarem geograficznym można złożyć wspólny wniosek.

Artykuł 73

Wstępna procedura krajowa

1. Wnioski o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, o których mowa w art. 71, dotyczące win pochodzących z Unii są przedmiotem wstępnej procedury krajowej.
2. Jeśli państwo członkowskie uważa, że nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne nie spełnia odpowiednich wymagań lub jest niezgodne z prawem Unii, wówczas odrzuca wnioski.
3. Jeśli państwo członkowskie uważa, że wymagania są spełnione, przeprowadza procedurę krajową, zapewniając odpowiednią publikację specyfikacji produktu przynajmniej w internecie.

Artykuł 74

Rozpatrywanie wniosków przez Komisję

1. Komisja podaje do wiadomości publicznej datę złożenia wniosku o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.
2. Komisja sprawdza, czy wnioski o objęcie ochroną, o których mowa w art. 71, spełniają warunki określone w niniejszej podsekcji.
3. Jeśli Komisja uzna, że warunki określone w niniejszej podsekcji są spełnione, podejmuje – w drodze aktów wykonawczych – decyzję o publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 71 ust. 1 lit. d), oraz odesłania do publikacji specyfikacji produktu dokonanej w toku wstępnej procedury krajowej.
4. Jeśli Komisja uważa, że warunki określone w niniejszej podsekcji nie są spełnione, podejmuje – w drodze aktu wykonawczego – decyzję o odrzuceniu wniosku.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 75

Procedura zgłaszania sprzeciwu

W terminie dwóch miesięcy od daty publikacji jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 71 ust. 1 lit. d), każde państwo członkowskie lub państwo trzecie, lub każda osoba fizyczna lub prawna, która ma uzasadniony interes, prowadząca działalność lub zamieszkała na terytorium państwa członkowskiego innego niż wnioskujące o objęcie ochroną lub na terytorium państwa trzeciego, może zgłosić sprzeciw wobec zaproponowanego objęcia ochroną poprzez przedstawienie Komisji odpowiednio uzasadnionego oświadczenia odnoszącego się do warunków kwalifikowalności ustanowionych w niniejszej podsekcji.

W przypadku osób fizycznych lub prawnych prowadzących działalność lub zamieszkałych w państwach trzecich takie oświadczenie składa się, bezpośrednio lub za pośrednictwem władz zainteresowanego państwa trzeciego, w terminie dwóch miesięcy, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 76

Decyzja o objęciu ochroną

Na podstawie posiadanych informacji i po zakończeniu procedury zgłaszania sprzeciwu, o której mowa w art. 75, Komisja – w drodze aktu wykonawczego – podejmuje decyzję albo o objęciu ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego spełniającego warunki określone w niniejszej podsekcji i zgodnego z prawem Unii, albo o odrzuceniu wniosku, który nie spełnia przedmiotowych warunków.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 77

Homonimy

1. Nazwa, w odniesieniu do której złożono wniosek, homonimiczna lub częściowo homonimiczna w stosunku do nazwy już zarejestrowanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, jest rejestrowana z należyтым uwzględnieniem miejscowego i tradycyjnego użycia oraz ryzyka błędnego zrozumienia.

Nazwa homonimiczna prowadząca do błędnego przekonania konsumenta, że produkty pochodzą z innego terytorium, nie podlega rejestracji nawet w przypadku, gdy ta nazwa i jej brzmienie są dokładnie takie same jak nazwa faktycznego terytorium, regionu lub miejsca pochodzenia przedmiotowych produktów.

Stosowanie zarejestrowanej nazwy homonimicznej uwarunkowane jest istnieniem wystarczającego w praktyce rozróżnienia między później rejestrowaną nazwą homonimiczną a nazwą już zamieszczoną w rejestrze, z uwzględnieniem konieczności równego traktowania zainteresowanych producentów i uniknięcia sytuacji, w której konsument mógłby zostać wprowadzony w błąd.

2. Ustęp 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nazwa, w odniesieniu do której składany jest wniosek, jest homonimiczna lub częściowo homonimiczna z oznaczeniem geograficznym chronionym na mocy prawodawstwa państw członkowskich.
3. W przypadku gdy nazwa odmiany winorośli zawiera chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, nazwy tej nie stosuje się do celów etykietowania produktów rolnych. W celu uwzględnienia stosowanych praktyk związanych z etykietowaniem Komisja może – w drodze aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 160 – postanowić inaczej.
4. Ochrona nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych w odniesieniu do produktów objętych art. 70 pozostaje bez uszczerbku dla chronionych oznaczeń geograficznych

mających zastosowanie do napojów spirytusowych w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008³⁴.

Artykuł 78

Podstawy odmowy objęcia ochroną

1. Nazwa, która stała się nazwą rodzajową, nie jest obejmowana ochroną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

Do celów niniejszej sekcji „nazwa, która stała się nazwą rodzajową” oznacza nazwę wina, która – pomimo że związana jest z miejscem lub regionem, w którym dany produkt był pierwotnie produkowany lub wprowadzany do obrotu – stała się nazwą zwyczajową danego wina w Unii.

W celu ustalenia, czy nazwa stała się nazwą rodzajową, czy też nie, brane są pod uwagę wszystkie odpowiednie czynniki, w szczególności:

- a) bieżąca sytuacja w Unii, zwłaszcza w obszarach konsumpcji;
 - b) odnośne prawodawstwo unijne lub krajowe.
2. Nazwa nie jest chroniona jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, jeśli w świetle reputacji i renomy znaku towarowego ochrona mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia wina.

Artykuł 79

Związek ze znakami towarowymi

1. Jeśli nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne są objęte ochroną na podstawie niniejszego rozporządzenia, wniosek o rejestrację znaku towarowego, którego stosowanie podlega art. 80 ust. 2, i dotyczący produktu należącego do jednej z kategorii wymienionych w załączniku VI część II jest odrzucany, jeżeli złożenie wniosku o rejestrację znaku towarowego nastąpiło po dacie przedłożenia Komisji wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego i nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne zostały następnie objęte ochroną.

Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem akapitu pierwszego są unieważniane.

2. Nie naruszając przepisów art. 78 ust. 2, znak towarowy, którego stosowanie podlega art. 80 ust. 2 i którego dotyczy wniosek, zarejestrowany lub ustanowiony poprzez używanie, jeżeli taka możliwość dopuszczona jest przez odnośne prawodawstwo, na terytorium Unii przed datą przedłożenia Komisji wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, może pozostać w użyciu, a jego okres stosowania może zostać przedłużony niezależnie od ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że brak jest podstaw do jego

³⁴

Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16.

unieważnienia lub cofnięcia, jak określono w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych³⁵ lub w rozporządzeniu Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego³⁶.

W takich przypadkach dozwolone jest stosowanie nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego równoległe do stosowania odpowiednich znaków towarowych.

Artykuł 80

Ochrona

1. Chroniona nazwa pochodzenia i chronione oznaczenie geograficzne może być stosowane przez wszelkie podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu wino, które zostało wyprodukowane zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu.
2. Chroniona nazwa pochodzenia i chronione oznaczenie geograficzne oraz wino, w odniesieniu do którego chronione oznaczenie jest stosowane i które zostało wyprodukowane zgodnie ze specyfikacją produktu, są chronione przed:
 - a) wszelkim bezpośrednim lub niebezpośrednim wykorzystaniem przedmiotowej chronionej nazwy w celach handlowych:
 - (i) przez porównywalne produkty niezgodne ze specyfikacją produktu objętego chronioną nazwą; lub
 - (ii) jeśli takie zastosowanie wykorzystuje reputację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;
 - b) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, naśladowaniem lub przywołaniem, nawet jeśli podano prawdziwe pochodzenie produktu lub usługi lub jeżeli podano chronioną nazwę w tłumaczeniu, w formie transkrybowanej lub transliterowanej, w tym z towarzyszącym jej określeniem takim jak: „w stylu”, „typu”, „zgodnie z metodą”, „jak produkowane w”, „imitacja”, „o smaku”, „podobne do” itp.;
 - c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd oznaczeniem miejsca wytworzenia, pochodzenia, charakteru lub zasadniczych cech produktu, na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach związanych z danym wyrobem winiarskim, oraz pakowaniem produktu w pojemnik, który mógłby błędnie sugerować miejsce pochodzenia wyrobu;
 - d) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

³⁵ Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 25.

³⁶ Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1.

3. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne nie stają się w Unii nazwami rodzajowymi w rozumieniu art. 78 ust. 1.

Artykuł 81

Rejestr

Komisja sporządza i prowadzi publicznie dostępny elektroniczny rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych dla wina. Do rejestru można wpisywać nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne odnoszące się do produktów państw trzecich chronionych w Unii na podstawie porozumień międzynarodowych, w których Unia uczestniczy jako umawiającą się stroną. Nazwy te wpisuje się do rejestru jako chronione oznaczenia geograficzne, chyba że w przedmiotowych porozumieniach zostały one wyraźnie oznaczone jako chronione nazwy pochodzenia w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 82

Zmiany do specyfikacji produktu

Wnioskodawca spełniający warunki ustanowione na podstawie art. 86 ust. 4 lit. b) może wystąpić o zatwierdzenie zmiany do specyfikacji produktu o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, w szczególności aby uwzględnić rozwój wiedzy naukowo-technicznej lub korektę granic przedmiotowego obszaru geograficznego. Wnioski zawierają opis i uzasadnienie zmian, o które się występuje.

Artykuł 83

Unieważnienie ochrony

Z własnej inicjatywy lub na odpowiednio uzasadniony wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, która ma uzasadniony interes, Komisja – w drodze aktu wykonawczego – może podjąć decyzję o unieważnieniu ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, jeśli zgodność z odpowiednią specyfikacją produktu już nie jest zachowana.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 84

Istniejące chronione nazwy win

1. Nazwy win chronione zgodnie z art. 51 i 54 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999³⁷ i art. 28 rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002³⁸ są automatycznie

³⁷ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, s. 1.

³⁸ Dz.U. L 118 z 4.5.2002, s. 1.

chronione na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja odnotowuje je w rejestrze określonym w art. 81 niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja podejmuje – w drodze aktów wykonawczych – odpowiednie kroki formalne w celu usunięcia z rejestru określonego w art. 81 nazw win, do których stosuje się art. 191 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr [COM(2010)799].
3. Artykułu 83 nie stosuje się do istniejących chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja może z własnej inicjatywy – w drodze aktów wykonawczych – podjąć decyzję o unieważnieniu ochrony istniejących chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli nie spełniają one warunków ustanowionych w art. 70.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 85

Oplaty

Państwa członkowskie mogą pobierać opłaty na pokrycie kosztów ponoszonych przez nie w związku z rozpatrywaniem wniosków o objęcie ochroną, pisemnych zgłoszeń sprzeciwu, wniosków o zmiany i wniosków o anulowanie na mocy niniejszej podsekcji.

Artykuł 86

Przekazane uprawnienia

1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu określania środków wymienionych w niniejszym artykule ust. 2-5.
2. Uwzględniając specyficzne uwarunkowania produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym, Komisja – w drodze aktów delegowanych – może przyjąć:
 - a) zasady wyznaczania obszaru geograficznego; oraz
 - b) definicje, ograniczenia i odstępstwa dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym.
3. Uwzględniając potrzebę zapewnienia jakości i identyfikowalności produktów, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć warunki, na jakich specyfikacja produktu może zawierać dodatkowe wymogi.
4. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania praw i uzasadnionego interesu producentów lub podmiotów gospodarczych, Komisja – w drodze aktów delegowanych – może przyjąć przepisy dotyczące:

- a) elementów specyfikacji produktu;
 - b) charakteru wnioskodawcy, który może złożyć wniosek o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;
 - c) warunków, które muszą być spełnione w odniesieniu do wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, wstępnych procedur krajowych, rozpatrywania wniosków przez Komisję, procedury zgłaszania sprzeciwu, procedur wprowadzania zmian, anulowania ochrony i zmiany z chronionej nazwy pochodzenia na chronione oznaczenie geograficzne;
 - d) warunków dotyczących wniosków transgranicznych;
 - e) warunków dotyczących wniosków w odniesieniu do obszaru geograficznego w państwie trzecim;
 - f) terminu, od którego stosuje się ochronę lub zmianę dotyczącą ochrony;
 - g) warunków dotyczących zmian do specyfikacji produktów.
5. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania odpowiedniej ochrony, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć ograniczenia dotyczące chronionej nazwy.
6. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania, że podmioty gospodarcze i właściwe organy nie poniosą szkody w związku ze stosowaniem niniejszej podsekcji w odniesieniu do nazw win, które objęto ochroną przed dniem 1 sierpnia 2009 r. lub w odniesieniu do których wnioski o objęcie ochroną złożono przed tą datą, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć przepisy przejściowe dotyczące:
- a) nazw win, które państwa członkowskie uznały za nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficzne przed dniem 1 sierpnia 2009 r. i nazw win, w odniesieniu do których wnioski o objęcie ochroną złożono przed tą datą;
 - b) wstępnej procedury krajowej;
 - c) win wprowadzonych do obrotu lub opatrzonych etykietą przed określoną datą; oraz
 - d) zmian do specyfikacji produktów.

Artykuł 87

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

1. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć konieczne środki dotyczące:
- a) informacji, które należy podać w specyfikacji produktu w odniesieniu do związku między obszarem geograficznym a produktem końcowym;

- b) udostępniania opinii publicznej wyników decyzji o objęciu ochroną lub odrzuceniu wniosku;
- c) stworzenia i prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 81;
- d) zmiany z chronionej nazwy pochodzenia na chronione oznaczenie geograficzne;
- e) składania wniosków transgranicznych.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować wszelkie konieczne środki związane z procedurą rozpatrywania wniosków o objęcie ochroną lub wniosków o zatwierdzenie zmian dotyczących nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, jak również procedurą wniosków dotyczących sprzeciwu, anulowania, zmiany charakteru ochrony oraz przedkładania informacji dotyczących istniejących chronionych nazw win, w szczególności w odniesieniu do:

- a) wzorów dokumentów i formatu przekazywania danych;
- b) terminów,
- c) szczegółowych informacji dotyczących faktów, dowodów i dokumentów towarzyszących, które należy składać wraz z wnioskiem lub zgłoszeniem.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 88

Inne uprawnienia wykonawcze

W przypadku, gdy sprzeciw zostaje uznany za niedopuszczalny, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – podejmuje decyzję o odrzuceniu go jako niedopuszczalnego.

PODSEKCJA 3

OKREŚLENIA TRADYCYJNE

Artykuł 89

Definicja

„Określenie tradycyjne” oznacza określenie produktów, o których mowa w art. 69 ust. 1, tradycyjnie używane w państwach członkowskich, aby wskazać:

- a) że produkt ma chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne na mocy prawa Unii lub prawa krajowego; oraz
- b) produkcję, metodę dojrzewania lub jakość, kolor, rodzaj miejsca lub szczególne wydarzenie historyczne związane z produktami o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym.

Artykuł 90

Ochrona

1. Chronionego określenia tradycyjnego można używać wyłącznie w odniesieniu do produktu, który został wyprodukowany zgodnie z definicją, o której mowa w art. 89.

Określenia tradycyjne są chronione przed użyciem niezgodnym z prawem.

Państwa członkowskie podejmują kroki konieczne do powstrzymania niezgodnego z prawem stosowania chronionych określeń tradycyjnych.
2. Określenia tradycyjne nie stają się nazwami rodzajowymi w Unii.

Artykuł 91

Przekazane uprawnienia

1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu określania środków wymienionych w niniejszym artykule ust. 2-4.
2. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania odpowiedniej ochrony, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć przepisy dotyczące języka oraz pisowni nazwy, która ma być chroniona.
3. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania praw i uzasadnionego interesu producentów lub podmiotów gospodarczych, Komisja – w drodze aktów delegowanych – może określić:
 - a) wnioskodawców, którzy mogą ubiegać się o ochronę określenia tradycyjnego;
 - b) warunki ważności wniosku o uznanie określenia tradycyjnego;
 - c) podstawy sprzeciwu wobec zaproponowanego uznania określenia tradycyjnego;
 - d) zakres ochrony, związek ze znakami towarowymi, chronionymi określeniami tradycyjnymi, chronionymi nazwami pochodzenia lub chronionymi oznaczeniami geograficznymi, homonimami lub niektórymi nazwami winorośli;
 - e) podstawy anulowania określenia tradycyjnego;
 - f) termin składania wniosku lub zgłoszenia;

- g) procedury, których należy przestrzegać w odniesieniu do wniosku o objęcie ochroną określenia tradycyjnego, obejmujące rozpatrywanie wniosków przez Komisję, procedury zgłaszania sprzeciwu oraz procedury anulowania lub zmiany ochrony.
4. Uwzględniając specyfikę handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć warunki, na jakich określenia tradycyjne mogą być używane dla produktów z państw trzecich, oraz ustanowić odstępstwa od art. 89.

Artykuł 92

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

1. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć konieczne środki w odniesieniu do procedury rozpatrywania wniosków o objęcie ochroną lub wniosków o zatwierdzenie zmian określenia tradycyjnego, jak również procedury w zakresie wniosków dotyczących sprzeciwu lub anulowania, w szczególności w odniesieniu do:
- a) wzorów dokumentów i formatu przekazywania danych;
 - b) terminów,
 - c) szczegółowych informacji dotyczących faktów, dowodów i dokumentów towarzyszących, które należy składać wraz z wnioskiem lub zgłoszeniem;
 - d) szczegółowych przepisów dotyczących udostępniania opinii publicznej chronionych określeń tradycyjnych.
2. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – podejmuje decyzję o przyjęciu lub odrzuceniu wniosku o objęcie ochroną określenia tradycyjnego lub wniosku o zmianę określenia tradycyjnego lub o anulowanie ochrony określenia tradycyjnego.
3. W odniesieniu do określenia tradycyjnego będącego przedmiotem wniosku, który został przyjęty, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia ochronę, w szczególności poprzez dokonanie jego klasyfikacji zgodnie z art. 89 oraz publikację jego definicji lub warunków stosowania.
4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1-3 niniejszego artykułu, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 93

Inne uprawnienia wykonawcze

W przypadku, gdy sprzeciw zostaje uznany za niedopuszczalny, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – podejmuje decyzję o odrzuceniu go jako niedopuszczalnego.

SEKCJA 3

ETYKIETOWANIE I PREZENTACJA PRODUKTÓW W SEKTORZE WINA

Artykuł 94

Definicja

Do celów niniejszej sekcji:

- a) „etykietowanie” oznacza wszelkie wyrazy, dane szczegółowe, znaki towarowe, znaki firmowe, elementy graficzne lub symbole umieszczone na wszelkich opakowaniach, dokumentach, ulotkach informacyjnych, etykietach, pierścieniach lub zamknięciach towarzyszących danemu produktowi lub odnoszących się do niego;
- b) „prezentacja” oznacza wszelkie informacje przekazywane konsumentom za pomocą opakowania danego produktu, w tym formę i typ butelek.

Artykuł 95

Stosowanie zasad horyzontalnych

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, do etykietowania i prezentacji produktów stosuje się dyrektywę 2008/95/WE, dyrektywę Rady 89/396/EWG³⁹, dyrektywę 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁰ i dyrektywę 2007/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴¹.

Artykuł 96

Obowiązkowe dane szczegółowe

- 1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VI część II pkt 1-11, 13, 15 i 16, wprowadzanych do obrotu w Unii lub przeznaczonych na wywóz, obejmuje następujące obowiązkowe dane szczegółowe:
 - a) oznaczenie kategorii produktu sektora wina zgodnie z załącznikiem VI część II;
 - b) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym:

³⁹ Dz.U. L 186 z 30.6.1989, s. 21.

⁴⁰ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

⁴¹ Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 17.

- (i) termin „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne”; oraz
 - (ii) chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;
 - c) rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu,
 - d) wskazanie miejsca wytworzenia;
 - e) wskazanie podmiotu dokonującego butelkowania lub, w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – nazwy producenta lub dostawcy;
 - f) wskazanie importera w przypadku win importowanych; oraz
 - g) w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – wskazanie zawartości cukru.
2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. a) odesłanie do kategorii produktu winiarskiego może zostać pominięte w przypadku win, których etykiety zawierają chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne.
3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. b) odesłanie do terminów „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne” może zostać pominięte w następujących przypadkach:
- a) gdy na etykiecie umieszczono określenie tradycyjne, o którym mowa w art. 89 lit. a);
 - b) w szczególnych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach, które określi Komisja – w drodze aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 160 – w celu uwzględnienia potrzeby zagwarantowania zgodności z praktykami związanymi z etykietowaniem.

Artykuł 97

Fakultatywne dane szczegółowe

1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VI część II pkt 1-11, 13, 15 i 16, obejmuje następujące fakultatywne dane szczegółowe:
- a) rocznik;
 - b) nazwę jednej lub kilku odmian winorośli;
 - c) w przypadku win innych niż te, o których mowa w art. 96 ust. 1 lit. g), informacje na temat zawartości cukru;

- d) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, określenia tradycyjne, o których mowa w art. 89 lit. b);
 - e) unijny symbol oznaczający chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;
 - f) określenia odnoszące się do niektórych metod produkcji;
 - g) dla win opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym – nazwę innej jednostki geograficznej mniejszej lub większej niż obszar, do którego odnosi się nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.
2. Nie naruszając przepisów art. 77 ust. 3, odnośnie do stosowania danych szczegółowych, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1 lit. a) i b), w stosunku do win bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego:
- a) państwa członkowskie wprowadzają przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne zapewniające procedury certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, tak by zagwarantować prawdziwość danych informacji;
 - b) na podstawie niedyskryminujących i obiektywnych kryteriów i z należyтым uwzględnieniem uczciwej konkurencji, państwa członkowskie mogą sporządzać wykazy wyłączonych odmian winorośli dla win produkowanych z odmian winorośli na ich terytorium, w szczególności gdy:
 - (i) występuje ryzyko wprowadzenia konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia wina z uwagi na fakt, że odmiana winorośli stanowi integralną część istniejącej chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;
 - (ii) kontrole byłyby nieopłacalne z uwagi na fakt, że dana odmiana winorośli reprezentuje jedynie bardzo małą część winnic w danym państwie członkowskim;
 - c) mieszanki win pochodzących z różnych państw członkowskich nie uprawniają do podawania na etykiecie odmiany winorośli, o ile dane państwa członkowskie nie ustalą inaczej i nie zapewnią wykonalności stosownych procedur certyfikacji, zatwierdzania i kontroli.

Artykuł 98

Języki

1. Obowiązkowe i fakultatywne dane szczegółowe, o których mowa w art. 96 i 97, jeśli wyrażone są słownie, podawane są w jednym języku urzędowym Unii lub kilku językach urzędowych Unii.
2. Niezależnie od przepisów ust. 1 chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub określenie tradycyjne, o którym mowa w art. 89 lit. b),

podawane są na etykiecie w języku lub językach obszarów, do których odnosi się ochrona.

W przypadku gdy w zapisie chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego lub szczególnej nazwy krajowej używany jest alfabet inny niż łaciński, nazwa może również pojawiać się w jednym języku urzędowym Unii lub kilku językach urzędowych Unii.

Artykuł 99

Przekazane uprawnienia

1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu określania środków wymienionych w niniejszym artykule ust. 2-6.
2. Uwzględniając potrzebę zapewnienia zgodności z zasadami horyzontalnymi dotyczącymi etykietowania i prezentacji oraz uwzględnienia specyfiki sektora wina, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć definicje, przepisy i ograniczenia dotyczące:
 - a) prezentacji i stosowania na etykietach innych danych szczegółowych niż określone w niniejszej sekcji;
 - b) obowiązkowych danych szczegółowych dotyczących:
 - (i) terminów wykorzystywanych do sformułowania obowiązkowych danych szczegółowych oraz warunków ich użycia;
 - (ii) terminów odnoszących się do gospodarstwa rolnego oraz warunków ich użycia;
 - (iii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących obowiązkowych danych szczegółowych;
 - (iv) przepisów dopuszczających dalsze odstępstwa w uzupełnieniu tych, o których mowa w art. 96 ust. 2, w odniesieniu do pomijania odesłania do kategorii produktu winiarskiego; oraz
 - (v) przepisów dotyczących stosowania języków;
 - c) fakultatywnych danych szczegółowych dotyczących:
 - (i) terminów wykorzystywanych do sformułowania fakultatywnych danych szczegółowych oraz warunków ich użycia;
 - (ii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących fakultatywnych danych szczegółowych;
 - d) prezentacji, dotyczących:

- (i) warunków stosowania niektórych kształtów butelek oraz wykazu niektórych szczególnych kształtów butelek;
 - (ii) warunków stosowania butelek i zamknięć typu „wino musujące”;
 - (iii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących prezentacji;
 - (iv) przepisów dotyczących stosowania języków.
3. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania skuteczności procedur certyfikacji, zatwierdzania i kontroli ustanowionych w niniejszej sekcji Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć niezbędne środki.
4. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania uzasadnionego interesu podmiotów gospodarczych, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć przepisy dotyczące tymczasowego etykietowania i prezentacji win opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, których przedmiotowa nazwa pochodzenia lub przedmiotowe oznaczenie geograficzne spełnia konieczne wymogi.
5. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania, że podmioty gospodarcze nie poniosą szkody, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć przepisy przejściowe dotyczące wina, które opatrzone etykietą i wprowadzono do obrotu przed dniem 1 sierpnia 2009 r.
6. Uwzględniając potrzebę uwzględnienia specyficznych uwarunkowań handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – ustanowić odstępstwa od niniejszej sekcji w odniesieniu do handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi.

Artykuł 100

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć konieczne środki dotyczące procedur i kryteriów technicznych. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH SEKTORÓW

SEKCJA 1

CUKIER

Artykuł 101

Umowy w sektorze cukru

1. Warunki zakupu buraków cukrowych i trzciny cukrowej, obejmujące przewidziane umowy dostawy, są regulowane przez pisemne umowy między unijnymi plantatorami buraków cukrowych i trzciny cukrowej a unijnymi przedsiębiorstwami cukrowniczymi.
2. Ze względu na specyfikę sektora cukru Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w sprawie warunków umów, o których mowa ust. 1 niniejszego artykułu.

SEKCJA 2

WINO

Artykuł 102

Rejestr winnic i wykaz

1. Państwa członkowskie prowadzą rejestr winnic, który zawiera aktualne informacje na temat potencjału produkcyjnego.
2. Państwa członkowskie, w których całkowity obszar uprawy winorośli odmian zaklasyfikowanych zgodnie z art. 63 ust. 2 wynosi mniej niż 500 hektarów, nie podlegają obowiązkowi ustanowionemu w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie, które uwzględniły restrukturyzację i przekształcenie winnic w swoich programach wsparcia zgodnie z art. 44, do dnia 1 marca każdego roku przedstawiają Komisji – na podstawie rejestru winnic – aktualny wykaz swego potencjału produkcyjnego.
4. Uwzględniając potrzebę ułatwienia monitorowania i sprawdzania przez państwa członkowskie potencjału produkcyjnego, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia

zgodnie z art. 160 aktów delegowanych obejmujących przepisy dotyczące zakresu i treści rejestru winnic oraz zwolnień.

5. Począwszy od 1 stycznia 2016 r. Komisja może – w drodze aktu wykonawczego – podjąć decyzję, że ust. 1-3 niniejszego artykułu nie mają już zastosowania. Przedmiotowy akt wykonawczy przyjmowany jest zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 103

Dokumenty towarzyszące i rejestr

1. Produkty sektora wina są wprowadzane do obrotu w Unii, jeśli posiadają oficjalnie zatwierdzony dokument towarzyszący.
2. Osoby fizyczne, osoby prawne lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty objęte sektorem wina w związku z wykonywanym przez nie zawodem, w szczególności producenci, podmioty zajmujące się butelkowaniem i przetwarzaniem produktów, o których mowa, a także handlowcy, są zobowiązane do prowadzenia rejestrów przychodu i rozchodu tych produktów.
3. Uwzględniając potrzebę ułatwienia przewozu produktów winiarskich i jego weryfikacji przez państwa członkowskie, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w sprawie:
 - a) przepisów dotyczących dokumentu towarzyszącego oraz jego stosowania;
 - b) warunków, na jakich dokument towarzyszący należy traktować jako potwierdzający chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;
 - c) obowiązku prowadzenia rejestru i jego stosowania;
 - d) określenia, kto ma prowadzić rejestr i określenia odstępstw od obowiązku prowadzenia rejestru;
 - e) działań, które należy uwzględniać w rejestrze.
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć:
 - a) przepisy dotyczące zawartości rejestru, produktów, które należy w nim uwzględniać, terminów wpisów do rejestru oraz zamykania rejestrów;
 - b) środki nakładające na państwa członkowskie obowiązek ustalenia maksymalnego dopuszczalnego odsetka ubytków;
 - c) przepisy ogólne i przejściowe dotyczące prowadzenia rejestrów;
 - d) przepisy określające, jak długo należy przechowywać dokumenty towarzyszące i rejestry.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

SEKCJA 3

MLEKO I PRZETWORY MLECZNE

Artykuł 104

Stosunki umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. Jeśli państwo członkowskie zdecyduje, że każda dostawa mleka surowego przez rolnika do przetwórcy mleka surowego ma być objęta umową pisemną między stronami, taka umowa musi spełniać warunki określone w ust. 2.

W sytuacji opisanej w akapicie pierwszym zainteresowane państwo członkowskie postanawia również, że jeśli dostawa mleka surowego odbywa się za pośrednictwem podmiotu skupującego surowe mleko lub większej ich liczby, każdy etap dostawy ma być objęty taką umową między stronami. W tym kontekście „podmiot skupujący mleko surowe” oznacza przedsiębiorstwo, które przewozi mleko surowe od rolnika lub innego podmiotu skupującego mleko surowe do przetwórcy mleka surowego lub innego podmiotu skupującego mleko surowe, a w każdym takim przypadku ma miejsce przeniesienie prawa własności do mleka surowego.

2. Umowa:
 - a) zostaje zawarta przed dostawą;
 - b) zostaje sporządzona na piśmie;
 - c) zawiera w szczególności następujące elementy:
 - (i) cenę do zapłaty za dostawę, która:
 - jest niezmienna i określona w umowie; lub
 - ulega zmianie wyłącznie pod wpływem czynników określonych w umowie, w szczególności w zależności od rozwoju sytuacji na rynku opartej na wskaźnikach rynkowych, dostarczonej ilości oraz jakości lub składu dostarczonego mleka surowego;
 - (ii) ilość, którą można dostarczyć lub którą się dostarcza, wraz z terminem dostaw; oraz
 - (iii) czas obowiązywania umowy, który może być czasem nieograniczonym, oraz klauzule o wygaśnięciu umowy.
3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 umowa nie jest wymagana, gdy mleko surowe jest dostarczane przez rolnika do przetwórcy mleka surowego, a przetwórcza

jest spółdzielnią, której rolnik jest członkiem, jeżeli statut tej spółdzielni zawiera przepisy o podobnych skutkach do przepisów określonych w ust. 2 lit. a), b) i c).

4. Wszystkie elementy umów na dostawę mleka surowego zawieranych przez rolników, podmioty skupujące mleko surowe lub przetwórców mleka surowego, w tym elementy określone w ust. 2 lit. c), są swobodnie negocjowane między stronami.
5. W celu zagwarantowania jednolitego stosowania niniejszego artykułu Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć niezbędne środki. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 105

Negocjacje umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. Umowy na dostawę mleka surowego przez rolnika do przetwórcy mleka surowego lub do podmiotu skupującego mleko surowe w rozumieniu art. 104 ust. 1 akapit drugi mogą być negocjowane przez organizację producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, uznaną na mocy art. 106, w imieniu należących do niej rolników w zakresie całej ich wspólnej produkcji lub jej części.
2. Organizacje producentów mogą prowadzić negocjacje:
 - a) bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności do mleka surowego przez rolników na organizację producentów;
 - b) bez względu na to, czy negocjowana cena jest taka sama w odniesieniu do wspólnej produkcji niektórych lub wszystkich rolników należących do organizacji;
 - c) o ile całkowita ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami prowadzonymi przez daną organizację producentów nie przekracza:
 - (i) 3,5 % całkowitej produkcji Unii; oraz
 - (ii) 33 % całkowitej produkcji krajowej któregośkolwiek z państw członkowskich, których produkcji dotyczą przedmiotowe negocjacje prowadzone przez tę organizację producentów; oraz
 - (iii) 33 % całkowitej łącznej produkcji krajowej wszystkich państw członkowskich, których produkcji dotyczą przedmiotowe negocjacje prowadzone przez tę organizację producentów;
 - d) o ile zainteresowani rolnicy nie są członkami jakiegokolwiek innej organizacji producentów, która również negocjuje takie umowy w ich imieniu; oraz
 - e) pod warunkiem, że organizacja producentów powiadomi właściwe organy państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w którym(-ch) działa.

3. Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują również zrzeszenia takich organizacji producentów. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania odpowiedniego monitorowania tych zrzeszeń, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych dotyczących warunków ich uznawania.
4. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 2 lit. c) ppkt (ii) i (iii), nawet jeżeli nie została przekroczona wartość graniczna 33 %, organ ds. konkurencji, o którym mowa w akapicie drugim, może w indywidualnym przypadku podjąć decyzję o niedopuszczeniu do prowadzenia negocjacji przez daną organizację producentów, jeżeli uzna on, że jest to niezbędne, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji lub aby uniknąć poważnych szkód po stronie przetwórców mleka surowego stanowiących MŚP na podległym mu obszarze.

W odniesieniu do negocjacji obejmujących produkcję więcej niż jednego państwa członkowskiego decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, podejmuje Komisja w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1/2003. W pozostałych przypadkach przedmiotową decyzję podejmuje krajowy organ ds. konkurencji tego państwa członkowskiego, którego produkcji dotyczą negocjacje.

Decyzje, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim, nie wchodzą w życie wcześniej niż w dniu poinformowania o nich zainteresowanych przedsiębiorstw.

5. Do celów niniejszego artykułu:
- a) „krajowy organ ds. konkurencji” oznacza organ, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1/2003;
 - b) „MŚP” oznacza mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE.

ROZDZIAŁ III

Organizacje i zrzeszenia producentów, organizacje międzybranżowe, organizacje podmiotów gospodarczych

SEKCJA 1

DEFINICJA I UZNAWANIE

Artykuł 106

Organizacje producentów

W odpowiedzi na złożony wniosek państwa członkowskie uznają organizacje producentów, które:

- a) skupiają producentów co najmniej jednego z sektorów wymienionych w art. 1 ust. 2;
- b) powstały z inicjatywy producentów;
- c) dążą do określonego celu, który może obejmować co najmniej jeden spośród następujących celów:
 - (i) zapewnienie planowania i dostosowywania produkcji do popytu, w szczególności w odniesieniu do jakości i ilości;
 - (ii) koncentracja dostaw i wprowadzanie do obrotu produktów wytwarzanych przez ich członków;
 - (iii) optymalizacja kosztów produkcji oraz stabilizacja cen producenta;
 - (iv) prowadzenie badań nad zrównoważonymi metodami produkcji i rozwojem sytuacji rynkowej;
 - (v) promowanie i udzielanie pomocy technicznej w zakresie stosowania przyjaznych dla środowiska metod uprawy i technik produkcji;
 - (vi) zarządzanie produktami ubocznymi i odpadami, zwłaszcza w celu ochrony jakości wody, gleby i krajobrazów oraz zachowania lub zachęcania do zachowania różnorodności biologicznej; oraz
 - (vii) przyczynianie się do zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych oraz przeciwdziałania zmianie klimatu;
- d) nie zajmują one dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to niezbędne do wykonania celów art. 39 Traktatu.

Artykuł 107

Zrzeszenia organizacji producentów

W odpowiedzi na złożony wniosek państwa członkowskie uznają zrzeszenia organizacji producentów każdego z sektorów wymienionych w art. 1 ust. 2, które powstały z inicjatywy uznanych organizacji producentów.

Z zastrzeżeniem przepisów przyjętych na podstawie art. 114 zrzeszenia organizacji producentów mogą realizować którekolwiek z działań lub pełnić którekolwiek z funkcji przypisanych organizacji producentów.

Artykuł 108

Organizacje międzybranżowe

1. W odpowiedzi na złożony wniosek państwa członkowskie uznają organizacje międzybranżowe każdego z sektorów wymienionych w art. 1 ust. 2, które:

- a) skupiają przedstawicieli działalności gospodarczej związanej z produkcją, handlem lub przetwórstwem produktów jednego sektora lub kilku sektorów;
- b) powstały z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub zrzeszeń, które je tworzą;
- c) dążą do określonego celu, który może obejmować co najmniej jeden spośród następujących celów:
 - (i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku, między innymi poprzez publikację danych statystycznych na temat cen, wielkości i czasu trwania zawartych wcześniej umów oraz poprzez dostarczanie analiz potencjalnego rozwoju sytuacji na rynku na poziomie regionalnym lub krajowym;
 - (ii) udzielanie pomocy, której celem jest lepsza koordynacja sposobu, w jaki produkty są wprowadzane do obrotu, w szczególności poprzez badania rynku i analizy rynkowe;
 - (iii) sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami Unii;
 - (iv) pełniejsze wykorzystanie potencjału produktów;
 - (v) dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych do racjonalizacji i usprawnienia produkcji oraz dostosowania jej pod kątem produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu, w tym szczególne właściwości produktów o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym, i ochrony środowiska;
 - (vi) dążenie do ograniczenia stosowania środków ochrony zdrowia zwierząt lub środków ochrony roślin i innych środków produkcji oraz zapewnienia jakości produktu oraz ochrony gleby i wody;
 - (vii) rozwijanie metod i instrumentów służących podniesieniu jakości produktów na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania do obrotu;
 - (viii) wykorzystywanie potencjału rolnictwa ekologicznego oraz ochrona i promocja takiego rolnictwa, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;
 - (ix) promowanie i prowadzenie badań nad zintegrowanymi, zrównoważonymi metodami produkcji lub innymi metodami produkcji przyjaznymi dla środowiska;
 - (x) zachęcanie do zdrowej konsumpcji produktów oraz informowanie o szkodliwości ryzykownych zachowań związanych z konsumpcją;
 - (xi) prowadzenie działań promocyjnych, zwłaszcza w państwach trzecich.

2. W odniesieniu do organizacji międzybranżowych w sektorach oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz tytoniu określony cel, o którym mowa w ust. 1 lit. c), może też obejmować co najmniej jeden spośród następujących celów:
- a) koncentracja i koordynacja podaży i wprowadzania do obrotu produktów ich członków;
 - b) wspólne dostosowanie produkcji i przetwórstwa do wymagań rynku oraz ulepszanie produktu;
 - c) wspieranie racjonalizacji i ulepszania produkcji oraz przetwórstwa.

Artykuł 109

Organizacje podmiotów gospodarczych

Do celów niniejszego rozporządzenia w skład organizacji podmiotów gospodarczych w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych wchodzi uznane organizacje producentów, uznane organizacje międzybranżowe lub uznane organizacje innych podmiotów gospodarczych lub ich zrzeszenia.

SEKCJA 2

ROZSZERZENIE PRZEPISÓW I OBOWIĄZKOWE SKŁADKI

Artykuł 110

Rozszerzenie przepisów

1. W przypadku gdy uznaną organizację producentów, uznane zrzeszenie organizacji producentów lub uznaną organizację międzybranżową, działające na określonym obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych państwa członkowskiego, uważa się za reprezentatywne dla produkcji lub przetwórstwa danego produktu lub handlu nim, na wniosek zainteresowanej organizacji zainteresowane państwo członkowskie może ustalić, że przez ograniczony okres niektóre porozumienia, decyzje podjęte wewnątrz przedmiotowej organizacji lub jej uzgodnione praktyki będą obowiązywały inne podmioty gospodarcze, osoby fizyczne lub grupy, które nie należą do przedmiotowej organizacji, a działają na danym obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych.
2. „Obszar gospodarczy” oznacza strefę geograficzną utworzoną z przylegających lub sąsiadujących ze sobą regionów produkcyjnych, w których panują jednolite warunki produkcji i wprowadzania do obrotu.
3. Organizację lub zrzeszenie uważa się za reprezentatywne, jeżeli na obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych, na których działa w danym państwie członkowskim:

- a) jego członkowie odpowiadają za następującą część produkcji lub przetwarzania danego produktu lub produktów lub handlu nimi:
 - (i) w przypadku organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw – co najmniej 60 %, lub
 - (ii) w pozostałych przypadkach – co najmniej dwie trzecie, oraz
- b) w przypadku organizacji producentów reprezentuje ponad 50 % odnośnych producentów.

W przypadku gdy wniosek o rozszerzenie przepisów na inne podmioty gospodarcze obejmuje więcej niż jeden obszar gospodarczy, organizacja międzybranżowa lub zrzeszenie musi wykazać minimalny poziom reprezentatywności, w rozumieniu akapitu pierwszego, w odniesieniu do każdej z branż, które skupia w każdym z reprezentowanych obszarów gospodarczych.

4. Przepisy, o rozszerzenie których na inne podmioty gospodarcze można występować, jak określono w ust. 1, dotyczą jednego z następujących celów:
 - a) sprawozdawczości produkcyjnej i rynkowej;
 - b) surowszych przepisów w zakresie produkcji niż ustanowione przepisy Unii lub krajowe;
 - c) sporządzenia znormalizowanych umów zgodnych z przepisami Unii;
 - d) przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu;
 - e) przepisów dotyczących ochrony środowiska;
 - f) środków promowania i wykorzystywania potencjału produktów;
 - g) środków ochrony rolnictwa ekologicznego, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;
 - h) badań w celu dodania wartości do produktów, w szczególności poprzez nowe zastosowania, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia publicznego;
 - (i) badań mających na celu poprawę jakości produktów,
 - j) badań, w szczególności nad metodami uprawy pozwalającymi na zmniejszenie stosowania środków ochrony roślin lub środków ochrony zdrowia zwierząt i zagwarantowanie zachowania stanu gleby oraz środowiska;
 - k) określenia minimalnej jakości i określenia minimalnych norm w zakresie pakowania i prezentacji;
 - l) stosowania kwalifikowanego materiału siewnego i monitorowania jakości produktu.

Przedmiotowe przepisy nie są krzywdzące dla innych podmiotów gospodarczych w zainteresowanym państwie członkowskim lub w Unii i nie powodują żadnego ze

skutków wymienionych art. 145 ust. 4 ani nie są sprzeczne z obowiązującymi przepisami Unii ani krajowymi.

Artykuł 111

Składki producentów niebędących członkami

W przypadkach, gdy przepisy uznanej organizacji producentów, uznanego zrzeszenia organizacji producentów lub uznanej organizacji międzybranżowej zostają rozszerzone na podstawie art. 110 i gdy działalność objęta przedmiotowymi przepisami leży w ogólnym interesie gospodarczym osób, których działalność dotyczy przedmiotowych produktów, państwo członkowskie, które uznało daną organizację, może zdecydować, że osoby lub grupy, które nie są członkami tej organizacji, ale uzyskują korzyści z przedmiotowej działalności, wpłacają organizacji całość lub część składek płaconych przez jej członków, w zakresie w jakim składki takie przeznaczone są na pokrycie kosztów ponoszonych bezpośrednio w związku z przedmiotową działalnością.

SEKCJA 3

DOSTOSOWANIE PODAŻY

Artykuł 112

Środki ułatwiające dostosowanie podaży do wymogów rynku

Uwzględniając potrzebę zachęcenia organizacji, o których mowa w art. 106-108, do podejmowania działań na rzecz dostosowania podaży do wymogów rynku, z wyjątkiem działań związanych z wycofywaniem z rynku, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych dotyczących następujących środków w odniesieniu do sektorów żywych roślin, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj oraz mięsa drobiowego:

- a) mających na celu poprawę jakości;
- b) mających na celu wsparcie lepszej organizacji produkcji, przetwarzania i wprowadzania do obrotu;
- c) ułatwiających odnotowywanie tendencji w zakresie cen rynkowych;
- d) umożliwiających opracowywanie prognoz krótko- i długoterminowych na podstawie wykorzystywanych środków produkcji.

Artykuł 113

Zasady wprowadzania do obrotu w celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win

W celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win, w tym winogron, moszczu i win, na bazie których są wyprodukowane, produkujące państwa członkowskie mogą określić zasady wprowadzania do obrotu, których celem będzie regulowanie podaży, w szczególności poprzez wdrażanie decyzji podejmowanych przez organizacje międzybranżowe uznane na mocy art. 108.

Zasady takie są proporcjonalne do wyznaczonych celów i nie mogą:

- a) odnosić się do jakiejkolwiek transakcji po pierwszym wprowadzeniu do obrotu danego produktu;
- b) pozwalać na ustalanie cen, w tym jeśli ceny są ustalane jako wskazówka lub zalecenie;
- c) uniemożliwiać dostępu do znacznej części zbiorów, które normalnie byłyby dostępne;
- d) pozwalać na odmowę wydania krajowych i unijnych zaświadczeń wymaganych do obrotu winami i sprzedaży win, jeśli takie wprowadzenie do obrotu jest zgodne z tymi zasadami.

SEKCJA 4

PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 114

Przekazane uprawnienia

Uwzględniając potrzebę zagwarantowania, że cele i obowiązki organizacji producentów, organizacji podmiotów gospodarczych w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz organizacji międzybranżowych są jasno określone, przez co przyczyniają się do zwiększenia skuteczności działań tych organizacji, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych dotyczących organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów, organizacji międzybranżowych i organizacji podmiotów gospodarczych w zakresie następujących kwestii:

- a) określonych celów, które mogą, muszą lub nie mogą być realizowane przez takie organizacje i zrzeszenia, w tym odstępstwa w ich zakresie określone w art. 106-109,
- b) przepisów w zakresie zrzeszania się, uznawania, struktury, osobowości prawnej, członkostwa, wielkości, odpowiedzialności i działalności tych organizacji i zrzeszeń, wymogu, o którym mowa w art. 106 lit. d) aby uznana organizacja producentów, nie zajmowała dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to niezbędne do

wykonania celów art. 39 Traktatu, skutków wynikających z uznania, wycofania uznania i łączenia się;

- c) transnarodowych organizacji i zrzeszeń, obejmujące przepisy, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego artykułu;
- d) outsourcingu działań i udzielania pomocy technicznej przez organizacje lub zrzeszenia;
- e) minimalnej wielkości lub wartości produkcji zbywalnej organizacji producentów i zrzeszeń;
- f) rozszerzenia niektórych przepisów dotyczących organizacji określonych w art. 110 na producentów niebędących członkami i obowiązku płatności składek przez producentów niebędących członkami, o którym mowa w art. 111, w tym wykaz surowszych przepisów w zakresie produkcji, które mogą zostać rozszerzone na podstawie art. 110 ust. 4 akapit pierwszy lit. b), dalszych wymogów w odniesieniu do reprezentatywności, odnośnych obszarów gospodarczych, obejmujących kontrolę przez Komisję ich określenia, minimalnych okresów, przez jakie przepisy muszą obowiązywać przed ich rozszerzeniem; osób lub organizacji, których dotyczą przepisy lub obowiązek płacenia składek, i okoliczności, w jakich Komisja żądać odmowy lub wycofania rozszerzenia przepisów lub obowiązkowych składek.

Artykuł 115

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować niezbędne środki dotyczące niniejszego rozdziału, w szczególności w zakresie procedur i warunków technicznych związanych z wdrażaniem środków, o których mowa w art. 110 i 112. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 116

Inne uprawnienia wykonawcze

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – podejmować indywidualne decyzje dotyczące:

- a) uznawania organizacji, które prowadzą działalność na terytoriach kilku państw członkowskich, na podstawie przepisów przyjętych na mocy art. 114 lit. c);
- b) odmowy lub wycofania uznania organizacji międzybranżowych, wycofania rozszerzenia przepisów lub obowiązkowych składek, zatwierdzenia lub decyzji dotyczących zmian dotyczących obszarów gospodarczych zgłoszonych przez państwa członkowskie na podstawie przepisów przyjętych na mocy art. 114 lit. f).

CZEŚĆ III

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

ROZDZIAŁ I

Pozwolenia na przywóz i wywóz

Artykuł 117

Przepisy ogólne

1. Bez uszczerbku dla przypadków, w których pozwolenia na przywóz lub wywóz są wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia, przywóz w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywóz z Unii jednego lub kilku produktów rolnych może zostać objęty wymogiem przedstawienia pozwolenia z uwzględnieniem potrzeby stosowania pozwoleń w celu zarządzania przedmiotowymi rynkami, a w szczególności w celu monitorowania handlu przedmiotowymi produktami.
2. Państwa członkowskie wydają pozwolenia każdemu wnioskodawcy, niezależnie od tego, gdzie znajduje się jego siedziba w Unii, o ile żaden akt przyjęty zgodnie z art. 43 ust. 2 Traktatu nie stanowi inaczej, oraz bez uszczerbku dla środków przyjętych w celu zastosowania niniejszego rozdziału.
3. Pozwolenia obowiązują na terenie całej Unii.

Artykuł 118

Przekazane uprawnienia

1. Uwzględniając zmiany w handlu i rozwój sytuacji na rynku, potrzeby odnośnych rynków oraz monitorowanie przywozu i wywozu przedmiotowych produktów, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu określenia:
 - a) wykazu produktów rolnych objętych wymogiem przedstawienia pozwolenia na przywóz lub wywóz;
 - b) przypadków i sytuacji, kiedy przedstawienie pozwolenia na przywóz lub pozwolenia na wywóz nie jest wymagane, na podstawie, w szczególności: statusu celnego odnośnych produktów, umów handlowych, których należy przestrzegać, celów działań, statusu prawnego wnioskodawcy i odnośnych ilości.

2. Uwzględniając potrzebę określenia podstawowych elementów systemu pozwoleń, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu:
- a) określania praw i obowiązków związanych z pozwoleniem, jego skutków prawnych obejmujących możliwość tolerancji w odniesieniu do obowiązku przywozu lub wywozu, oraz wskazywania miejsca wytworzenia i pochodzenia w przypadkach, gdy jest to obowiązkowe;
 - b) określenia, że wydanie pozwolenia na przywóz lub dopuszczenie do swobodnego obrotu objęte jest wymogiem przedstawienia dokumentu wydanego przez państwo trzecie lub właściwą jednostkę potwierdzającego między innymi pochodzenie, autentyczność i cechy jakościowe produktów;
 - c) ustanowienia przepisów stosowanych do przekazywania pozwoleń lub ograniczeń możliwości przekazywania ich;
 - d) ustanowienia przepisów koniecznych dla wiarygodności i skuteczności systemu pozwoleń oraz sytuacji, kiedy do zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom lub w przypadku ich wystąpienia potrzebna jest szczególna wzajemna pomoc administracyjna państw członkowskich;
 - e) określenia przypadków i sytuacji, kiedy jest i nie jest wymagane wnoszenie zabezpieczenia gwarantującego, że produkty zostaną przywiezione lub wywiezione w okresie ważności pozwolenia.

Artykuł 119

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – konieczne przepisy dotyczące niniejszej sekcji, w tym przepisy dotyczące:

- a) składania wniosków, wydawania pozwoleń i ich wykorzystywania;
- b) okresów ważności pozwoleń i wysokości zabezpieczenia, które należy wnieść;
- c) dowodu, że spełnione zostały wymogi dotyczące wykorzystywania pozwoleń;
- d) wydawania pozwoleń zastępczych lub duplikatów pozwoleń;
- e) traktowania pozwoleń przez państwa członkowskie i wymiany informacji potrzebnych do zarządzania systemem.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 120

Inne uprawnienia wykonawcze

Komisja może w drodze aktów wykonawczych:

- a) ograniczyć ilości, na jakie mogą być wydawane pozwolenia na przywóz;
- b) odrzucić ilości wnioskowane; oraz
- c) zawiesić składanie wniosków w celu zarządzania rynkiem w przypadkach, gdy wnioskowane ilości są znaczne.

ROZDZIAŁ II

NALEŻNOŚCI CELNE PRZYWOZOWE

Artykuł 121

Wdrażanie umów międzynarodowych

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje środki wdrażania umów międzynarodowych zawartych na mocy art. 218 Traktatu, każdego innego aktu prawnego przyjętego zgodnie z art. 43 ust. 2 Traktatu lub wspólnej taryfy celnej w odniesieniu do obliczania należności celnych przywozowych dla produktów rolnych. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 122

System cen wejścia w odniesieniu do określonych produktów sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz wina

1. Na potrzeby stosowania stawki opłat celnych wspólnej taryfy celnej w odniesieniu do produktów sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz soku i moszczu winogronowego cena wejścia danej partii towaru jest równa jej wartości celnej, obliczonej na podstawie przepisów rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁴² (kodeks celny) oraz rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁴³ (przepisy wykonawcze do kodeksu celnego).
2. Do celów stosowania art. 248 przepisów wykonawczych do kodeksu celnego kontrole, które mają być przeprowadzane przez organy celne w celu ustalenia, czy

⁴² Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 10.

⁴³ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

należy wnieść zabezpieczenie, obejmują sprawdzenie wartości celnej w porównaniu z wartością jednostkową przedmiotowych produktów, o których mowa w art. 30 ust. 2 lit. c) kodeksu celnego.

3. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania skuteczności systemu, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu określania, że przeprowadzane przez organy celne kontrole, o których mowa w niniejszym artykule ust. 2, oprócz lub zamiast sprawdzania wartości celnej w porównaniu z wartością jednostkową, obejmują sprawdzanie wartości celnej w porównaniu z inną wartością.

Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – przepisy w zakresie obliczania innej wartości, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 123

Dodatkowe należności celne przywozowe

1. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić produkty sektorów zbóż, ryżu, cukru, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj, mięsa drobiowego i bananów oraz soku winogronowego i moszczu winogronowego, do których – przy przywozie podlegającym stawce celnej określonej we wspólnej taryfie celnej – stosuje się dodatkową należność przywozową w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnemu wpływowi na rynek Unii, który może być spowodowany tym przywozem, jeżeli:
 - a) przywóz realizowany jest po cenie niższej od poziomu zgłoszonego Światowej Organizacji Handlu przez Unię („cena progowa”); lub
 - b) wielkość przywozu w dowolnym roku przekracza pewien poziom („wielkość progowa”).

Wielkość progowa jest oparta na równych szansach dostępu do rynku, zdefiniowanych jako procentowy udział w konsumpcji krajowej w trzech poprzednich latach.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

2. Nie nakłada się dodatkowych należności celnych przywozowych, jeżeli przywóz prawdopodobnie nie zakłóci funkcjonowania rynku Unii lub jeżeli skutki takiego nałożenia byłyby nieproporcjonalne do zakładanego celu.
3. Do celów ust. 1 lit. a) ceny przywozowe określa się na podstawie cen przywozowych CIF danej przesyłki.

Ceny przywozowe CIF są porównywane z cenami reprezentatywnymi dla danego produktu na rynku światowym lub na unijnym rynku przywozowym tego produktu.

4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować środki konieczne do stosowania niniejszego artykułu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 124

Inne uprawnienia wykonawcze

Komisja może w drodze aktów wykonawczych:

- a) ustalić poziom stosowanej należności celnej przywozowej zgodnie z zasadami określonymi w umowie międzynarodowej zawartej na podstawie art. 218 Traktatu, ze wspólną taryfą celną i z przepisami przyjętymi na podstawie art. 121 niniejszego rozporządzenia;
- b) ustalić reprezentatywne ceny i wielkości progowe do celów stosowania dodatkowych należności celnych przywozowych w ramach przepisów przyjętych na podstawie art. 123 ust. 1 akapit pierwszy.

ROZDZIAŁ III

ADMINISTROWANIE KONTYNGENTEM TARYFOWYM ORAZ SZCZEGÓLNE REGULACJE PRZYWOZOWE W PAŃSTWACH TRZECICH

Artykuł 125

Kontyngenty taryfowe

- 1. Kontyngenty taryfowe na przywóz produktów rolnych przeznaczonych do swobodnego obrotu w Unii (lub jej części), lub kontyngenty taryfowe na przywóz unijnych produktów rolnych do państw trzecich, które mają być częściowo lub całkowicie administrowane przez Unię, wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 218 Traktatu lub każdego innego aktu prawnego przyjętego zgodnie z art. 43 ust. 2 Traktatu, są otwierane lub administrowane przez Komisję – w drodze aktów delegowanych i wykonawczych – na podstawie art. 126-128.
- 2. Administrowanie kontyngentami taryfowymi odbywa się w sposób pozwalający uniknąć dyskryminowania któregokolwiek z zainteresowanych podmiotów gospodarczych, przy użyciu jednej z poniższych metod, ich połączenia lub innej stosownej metody:
 - a) metoda oparta na kolejności chronologicznej składania wniosków (według zasady „kto pierwszy ten lepszy”);
 - b) metody proporcjonalnego podziału wnioskowanych ilości po złożeniu wniosków („metoda równoczesnego badania”);

- c) metody opartej na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu (przy zastosowaniu „metody tradycyjnych lub nowych importerów”).
3. Przyjęta metoda administrowania:
- a) w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na przywóz uwzględnia należycie wymagania w zakresie zaopatrzenia rynku Unii oraz konieczność utrzymania równowagi na rynku, lub
 - b) w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na wywóz umożliwia pełne wykorzystanie możliwości dostępnych w ramach przedmiotowego kontyngentu.

Artykuł 126

Przekazane uprawnienia

1. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania sprawiedliwego dostępu do dostępnych ilości i równego traktowania podmiotów gospodarczych w ramach przywozowego kontyngentu taryfowego, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu:
 - a) określenia warunków i wymogów w zakresie kwalifikowalności, które podmiot gospodarczy musi spełnić, aby złożyć wniosek w ramach przywozowego kontyngentu taryfowego; przedmiotowe przepisy mogą nakładać wymóg minimalnego doświadczenia w handlu z państwami trzecimi i podobnymi terytoriami lub w działalności przetwórczej, wyrażonego w minimalnej ilości i minimalnym okresie w danym sektorze rynku; przepisy te mogą obejmować szczególne zasady w odpowiedzi na potrzeby i praktyki obowiązujące w niektórych sektorach oraz potrzeby i praktyki przemysłu przetwórczego;
 - b) przyjęcia przepisów dotyczących przekazywania praw między podmiotami gospodarczymi i w razie konieczności ograniczenia możliwości przekazywania w ramach administrowania przywozowym kontyngentem taryfowym;
 - c) uzależnienia udziału w przywozowym kontyngencie taryfowym od wniesienia zabezpieczenia;
 - d) przyjęcia wszelkich niezbędnych przepisów dotyczących wszelkich specyficznych szczegółów, wymogów lub ograniczeń mających zastosowanie do kontyngentu taryfowego ustanowionego w danej umowie międzynarodowej lub innym akcie, o których mowa w art. 125 ust. 1.
2. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania, że wywożone produkty mogą pod pewnymi warunkami korzystać ze szczególnych regulacji przywozowych w państwach trzecich, zgodnie z umowami zawartymi przez Unię zgodnie z art. 218 Traktatu, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 niniejszego rozporządzenia aktów delegowanych nakładających na właściwe organy państw członkowskich obowiązek wystawiania, na wniosek i po dokonaniu odpowiednich

kontroli, dokumentu potwierdzającego, że produkty spełniają warunki, które w przypadku wywozu uprawniają do korzystania ze szczególnych regulacji przywozowych w państwach trzecich, pod warunkiem przestrzegania określonych warunków.

Artykuł 127

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

1. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić:
 - a) roczne kontyngenty taryfowe, w razie konieczności stosownie rozłożone w ciągu roku, oraz stosowaną metodę administrowania;
 - b) zasady dotyczące stosowania przepisów szczegółowych określonych w umowie lub akcie przyjmującym system przywozu lub wywozu, dotyczące w szczególności:
 - (i) gwarancji obejmujących rodzaj, miejsce wytworzenia i pochodzenia produktu;
 - (ii) uznania dokumentu stosowanego przy sprawdzaniu gwarancji, o których mowa w ppkt (i);
 - (iii) przedstawiania dokumentu wydanego przez państwo wywozu;
 - (iv) wykorzystania i przeznaczenia produktów;
 - c) okres ważności pozwoleń lub zezwoleń;
 - d) kwotę zabezpieczenia;
 - e) wykorzystywanie pozwoleń i, w razie potrzeby, przepisy szczegółowe dotyczące w szczególności warunków składania wniosków o pozwolenia na przywóz i udzielania zezwoleń w ramach kontyngentu taryfowego;
 - f) konieczne środki związane z dokumentem, o którym mowa w art. 126 ust. 2.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 128

Inne uprawnienia wykonawcze

1. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje przepisy w celu administrowania procesem i zagwarantowania, że ilości dostępne w ramach kontyngentu taryfowego nie będą przekroczone, w szczególności przez ustalenie współczynników przydziału dla każdego wniosku, kiedy osiągnięte zostaną dostępne

ilości, odrzucenie wniosków oczekujących na rozpatrzenie i, w razie konieczności, zawieszenie składania wniosków.

2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować przepisy dotyczące ponownego przydziału niewykorzystanych ilości.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE PRZYWOZU OKREŚLONYCH PRODUKTÓW

Artykuł 129

Przywóz konopi

1. Następujące produkty można przywozić do Unii, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) surowe konopie naturalne objęte kodem CN 5302 10 00 spełniają warunki określone w art. 25 ust. 3 i art. 28 lit. h) rozporządzenia (UE) nr [...] ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej;
 - b) nasiona odmian konopi objęte kodem CN ex 1207 99 15 przeznaczone na siew wraz z dowodem, że poziom tetrahydrokanabinolu nie przekracza poziomu ustalonego zgodnie z art. 25 ust. 3 i art. 28 lit. h) rozporządzenia (UE) nr [...] ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej;
 - c) nasiona konopi inne niż do siewu, objęte kodem CN 1207 99 91, mogą być przywożone wyłącznie przez importerów upoważnionych przez państwo członkowskie, aby zagwarantować, że przedmiotowe nasiona nie są przeznaczone do siewu.
2. Niniejszy artykuł stosuje się, bez uszczerbku dla bardziej restrykcyjnych przepisów przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z Traktatem i zobowiązaniami wynikającymi z porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie rolnictwa.

Artykuł 130

Odstępstwa w odniesieniu do produktów przywożonych oraz specjalne zabezpieczenie w sektorze wina

Zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, zgodnie z art. 43 ust. 2 Traktatu można przyjąć odstępstwa od przepisów załącznika VII część II sekcja B punkt 5 lub sekcja C w odniesieniu do produktów przywożonych.

W przypadkach odstępstw od przepisów załącznika VII część II sekcja B punkt 5 importerzy wnoszą zabezpieczenie odnośnie do przedmiotowych produktów określonym organom celnym w momencie dopuszczenia tych produktów do swobodnego obrotu. Zabezpieczenie

zostaje zwrócone po przedstawieniu przez importera dowodu, spełniającego wymogi organów celnych państwa członkowskiego, w którym produkt został dopuszczony do swobodnego obrotu, że:

- a) produkty nie skorzystały z odstępstw lub
- b) w przypadku, gdy skorzystały z odstępstw, produkty nie zostały poddane fermentacji winiarskiej, lub w przypadku gdy zostały poddane fermentacji winiarskiej, uzyskane produkty opatrzone odpowiednimi etykietami.

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu, obejmujące kwoty zabezpieczeń i odpowiednie etykietowanie. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

ROZDZIAŁ V

ŚRODKI OCHRONNE ORAZ USZLACHETNIANIE CZYNNE

Artykuł 131

Środki ochronne

1. Komisja przyjmuje środki ochronne zapobiegające przywozowi do Unii, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, na podstawie rozporządzeń Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu⁴⁴ oraz (WE) nr 625/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych krajów trzecich⁴⁵.
2. O ile nie postanowiono inaczej na mocy innego aktu Parlamentu Europejskiego i Rady lub innego aktu Rady, środki ochronne zapobiegające przywozowi do Unii określone w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z art. 218 Traktatu są przyjmowane przez Komisję na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu.
3. Na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować środki, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku od państwa członkowskiego podejmuje ona – w drodze aktów wykonawczych – decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

⁴⁴ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

⁴⁵ Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1.

W przypadku należycie uzasadnionej pilnej potrzeby Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 162 ust. 3.

O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie i środki te mają skutek natychmiastowy.

4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – uchylać lub zmieniać unijne środki zabezpieczające przyjęte na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

W przypadku należycie uzasadnionej pilnej potrzeby Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 162 ust. 3.

Artykuł 132

Zawieszenie przetwarzania i procedury uszlachetniania czynnego

1. W przypadku gdy na rynku Unii występują lub mogą wystąpić zakłócenia spowodowane procedurą uszlachetniania czynnego, Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy zawiesić w całości lub w części stosowanie przetwarzania lub procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, cukru, oliwy z oliwek i oliwek stołowych, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wina, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj, mięsa drobiowego i alkoholu etylowego rolniczego. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku od państwa członkowskiego podejmuje ona – w drodze aktów wykonawczych – decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

W przypadku należycie uzasadnionej pilnej potrzeby Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 162 ust. 3.

O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie i środki te mają skutek natychmiastowy.

2. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynków rolnych Parlament Europejski i Rada, działając na podstawie procedury określonej w art. 43 ust. 2 Traktatu, mogą całkowicie lub częściowo zabronić stosowania procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ VI

REFUNDACJE WYWOZOWE

Artykuł 133

Zakres

1. W zakresie niezbędnym do umożliwienia wywozu na podstawie cen osiągniętych przez dane produkty na rynkach światowych i w ramach limitów wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 218 Traktatu, różnica między tymi cenami i cenami w Unii może zostać pokryta refundacjami wywozowymi za:
 - a) produkty następujących sektorów wywożone bez dalszego przetworzenia:
 - (i) zboża;
 - (ii) ryż;
 - (iii) cukier, w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I część III lit. b) - d) i g);
 - (iv) wołowiny i cielęciny;
 - (v) mleka i przetworów mlecznych;
 - (vi) wieprzowiny;
 - (vii) jaj,
 - (viii) mięso drobiowe;
 - b) produkty wymienione w niniejszym ustępie lit. a) ppkt (i)-(iii), (v) oraz (vii) wywożone w postaci towarów przetworzonych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1216/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającym zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych⁴⁶ oraz w formie produktów zawierających cukier wymienionych w załączniku I część X lit. b).
2. Refundacje wywozowe za produkty wywożone w postaci towarów przetworzonych nie mogą być wyższe niż stosowane refundacje za te same produkty wywożone bez dalszego przetworzenia.
3. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować środki konieczne do stosowania niniejszego artykułu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

⁴⁶

Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 10.

Artykuł 134

Rozdział refundacji wywozowych

Rozdziału ilości, które mogą zostać wywiezione przy zastosowaniu refundacji wywozowej, dokonuje się metodą, która:

- a) najlepiej odpowiada danemu typowi produktu i sytuacji na właściwym rynku oraz pozwala na możliwie najbardziej efektywne wykorzystanie dostępnych zasobów, mając na względzie wydajność i strukturę wywozu Unii, nie doprowadzając jednak do dyskryminacji między zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi, a w szczególności między dużymi i małymi podmiotami gospodarczymi;
- b) jest najmniej uciążliwa z administracyjnego punktu widzenia podmiotów gospodarczych, przy uwzględnieniu wymogów administracyjnych.

Artykuł 135

Ustalanie refundacji wywozowych

1. W całej Unii za te same produkty stosuje się takie same refundacje wywozowe. Mogą się one różnić w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych na podstawie art. 218 Traktatu.
2. Środki ustalania refundacji określa Rada zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu.

Artykuł 136

Przyznawanie refundacji wywozowej

1. Refundacje za produkty wymienione w art. 133 ust. 1 lit. a) wywożone bez dalszego przetworzenia są przyznawane wyłącznie na wniosek i po przedłożeniu pozwolenia na wywóz.
2. Refundacja stosowana za produkty, o których mowa w art. 133 ust. 1 lit. a), jest refundacją obowiązującą w dniu złożenia wniosku o pozwolenie lub wynikającą z odnośnej procedury przetargowej oraz, w przypadku refundacji zróżnicowanej, refundacją obowiązującą w tym samym dniu:
 - a) w odniesieniu do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu; lub
 - b) w odniesieniu do faktycznego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się ono od miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu, przy czym obowiązująca w takim przypadku kwota nie przekracza kwoty obowiązującej w odniesieniu do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu.

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przedsięwziąć właściwe środki w celu zapobieżenia nadużywaniu elastyczności określonej w niniejszym ustępie. Środki te mogą w szczególności odnosić się do procedury składania wniosków.

3. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania eksporterom produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu i ich produktów przetworzonych równego dostępu do refundacji wywozowych, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 niniejszego rozporządzenia aktów delegowanych w celu stosowania ust. 1 i 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 133 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować środki konieczne do stosowania niniejszego ustępu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

4. Refundacja jest wypłacana po przedłożeniu dowodu na to, że:
 - a) produkty wywieziono z obszaru celnego Unii zgodnie z procedurą wywozu, o której mowa w art. 161 kodeksu celnego;
 - b) w przypadku refundacji zróżnicowanej, produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego ustalono refundację, nie naruszając przepisów ust. 2 lit. b).

Artykuł 137

Refundacje wywozowe za żywe zwierzęta w sektorze wołowiny i cielęciny

1. W odniesieniu do produktów sektora wołowiny i cielęciny przyznawanie i wypłata refundacji w odniesieniu do wywozu żywych zwierząt jest uzależniona od przestrzegania wymogów ustanowionych w prawodawstwie Unii dotyczących dobrostanu zwierząt oraz, w szczególności, właściwego zabezpieczenia zwierząt podczas transportu.
2. Uwzględniając potrzebę zachęcania eksporterów do przestrzegania warunków dobrostanu zwierząt oraz umożliwienia właściwym organom sprawdzania prawidłowości wydatków w zakresie refundacji wywozowych w przypadkach, kiedy są one uzależnione od przestrzegania wymogów dobrostanu zwierząt, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w sprawie przestrzegania wymogów w zakresie dobrostanu zwierząt poza obszarem celnym Unii, w tym wykorzystywania niezależnych stron trzecich.
3. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować środki konieczne do stosowania niniejszego artykułu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 138

Limity wywozowe

Pozwolenia na wywóz wydawane na okresy odniesienia obowiązujące w odniesieniu do danych produktów są zgodne ze zobowiązaniami ilościowymi wynikającymi z umów zawartych na podstawie art. 218 Traktatu.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze konieczne do przestrzegania zobowiązań ilościowych, obejmujące zawieszenie lub ograniczenie wydawania pozwoleń na wywóz, w przypadkach gdy zobowiązania te zostały lub mogą zostać przekroczone. Odnosnie do przestrzegania zobowiązań wynikających z Porozumienia w sprawie rolnictwa WTO koniec okresu odniesienia nie ma wpływu na ważność pozwoleń na wywóz.

Artykuł 139

Przekazane uprawnienia

1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu określania środków wymienionych w niniejszym artykule ust. 2-6.
2. Uwzględniając potrzebę zagwarantowania wywiązywania się przez podmioty gospodarcze z ich obowiązków podczas udziału w procedurach przetargowych, Komisja – w drodze aktów delegowanych – ustanawia zobowiązanie pierwotne dotyczące zwalniania zabezpieczeń towarzyszących pozwoleniom na refundacje wywozowe objęte przetargiem.
3. Uwzględniając potrzebę zmniejszenia obciążenia administracyjnego podmiotów gospodarczych i organów, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – określić progi, poniżej których można odstąpić od wymogu wydania lub przedstawiania pozwolenia na wywóz, określić miejsca przeznaczenia lub działania, w odniesieniu do których można uzasadnić zwolnienie z obowiązku przedstawiania pozwolenia na wywóz, oraz dopuścić wydawanie pozwoleń na wywóz *ex post* w uzasadnionych sytuacjach.
4. Uwzględniając konkretne sytuacje, które stanowią podstawę do całkowitej lub częściowej kwalifikowalności do refundacji wywozowych, oraz w celu pomocy podmiotom gospodarczym w wypełnieniu luki od momentu złożenia wniosku do końcowej płatności refundacji wywozowej, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć środki dotyczące:
 - a) zmiany terminu refundacji;
 - b) skutków odnośnie do płatności refundacji wywozowej, w przypadkach gdy kod produktu lub miejsce przeznaczenia podane na pozwoleniu nie odpowiada faktycznemu produktowi lub miejscu przeznaczenia;
 - c) zaliczek z tytułu refundacji wywozowych, obejmujące warunki wnoszenia i zwalniania zabezpieczenia;

- d) kontroli i dowodów w przypadkach wątpliwości dotyczących faktycznego miejsca przeznaczenia produktów i możliwości przywozu powrotnego na obszar celny Unii;
 - e) miejsc przeznaczenia uważanych za wywóz z Unii oraz włączenia miejsc przeznaczenia na obszarze celnym Unii, które są kwalifikowalne do refundacji wywozowych.
5. Uwzględniając potrzebę zapewnienia wywozu produktów objętych refundacją wywozową z obszaru celnego Unii i zapobieżenia ich przywozowi powrotnemu oraz zmniejszenia obciążenia administracyjnego podmiotów gospodarczych przy przygotowywaniu i przedstawianiu dowodów, że produkty objęte refundacją dotarły do państwa przeznaczenia w przypadku zróżnicowania refundacji, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć środki dotyczące:
- a) terminu, przed upływem którego należy zakończyć wywóz z obszaru celnego Unii, obejmujące czas na czasowe powrotne wprowadzenie;
 - b) przetwarzania, jakiemu mogą w tym czasie być poddane produkty objęte refundacją wywozową;
 - c) dowodów, że produkty objęte refundacją dotarły do kraju przeznaczenia w przypadku zróżnicowania refundacji;
 - d) progów refundacji i warunków, na jakich eksporterzy mogą być zwolnieni z przedstawiania powyższych dowodów;
 - e) warunków zatwierdzania dowodów, że produkty objęte refundacją dotarły do kraju przeznaczenia w przypadku zróżnicowania refundacji, przez niezależne strony trzecie.
6. Uwzględniając uwarunkowania różnych sektorów, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć szczegółowe wymogi i warunki, które mają spełniać podmioty gospodarcze i produkty kwalifikowalne do refundacji wywozowej, definicje i właściwości produktów oraz ustalić współczynniki do celów obliczania refundacji wywozowych.

Artykuł 140

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować środki konieczne do stosowania niniejszej sekcji, w szczególności:

- a) przepisy dotyczące redystrybucji ilości przeznaczonych na wywóz, które nie zostały przydzielone lub wykorzystane;
- b) przepisy dotyczące produktów, o których mowa w art. 133 ust. 1 lit. b).

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 141

Inne uprawnienia wykonawcze

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – może ustalać współczynniki dostosowania refundacji wywozowych zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 139 ust. 6.

ROZDZIAŁ VII

USZLACHETNIANIE BIERNE

Artykuł 142

Zawieszenie procedury uszlachetniania biernego

1. W przypadku gdy na rynku Unii występują lub mogą wystąpić zakłócenia spowodowane procedurą uszlachetniania biernego, Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy zawiesić w całości lub w części stosowanie tej procedury uszlachetniania biernego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wina, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego oraz mięsa drobiowego. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku od państwa członkowskiego podejmuje ona – w drodze aktów wykonawczych – decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

W przypadku należycie uzasadnionej pilnej potrzeby Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 162 ust. 3.

O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie i środki te mają skutek natychmiastowy.

2. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynków Parlament Europejski i Rada, stanowiąc na podstawie procedury określonej w art. 43 ust. 2 Traktatu, mogą całkowicie lub częściowo zabronić stosowania procedury uszlachetniania biernego w odniesieniu do produktów wymienionych w ust. 1.

CZEŚĆ IV

PRZEPISY DOTYCZĄCE KONKURENCJI

ROZDZIAŁ I

Przepisy mające zastosowanie do przedsiębiorstw

Artykuł 143

Stosowanie art. 101-106 Traktatu

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, art. 101-106 Traktatu oraz przepisy ustanowione w celu ich wykonania, z zastrzeżeniem przepisów art. 144-145 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie do wszystkich porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 ust. 1 i art. 102 Traktatu, jakie odnoszą się do produkcji produktów rolnych lub handlu nimi.

Artykuł 144

Wyjątki dotyczące celów WPR oraz rolników i ich zrzeszeń

1. Artykułu 101 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 143 niniejszego rozporządzenia, które są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 39 Traktatu.

W szczególności art. 101 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych przez rolników, zrzeszenia rolników, czy też związki takich zrzeszeń lub organizacje producentów uznane na podstawie art. 106 niniejszego rozporządzenia, czy też zrzeszenia organizacji producentów uznane na podstawie art. 107 niniejszego rozporządzenia, które dotyczą produkcji lub sprzedaży produktów rolnych lub korzystania ze wspólnych urządzeń do przechowywania, obróbki lub przetwarzania produktów rolnych, oraz na podstawie których nie istnieje obowiązek stosowania jednolitych cen, chyba, że skutkiem tego jest wykluczenie konkurencji lub zagrożona jest realizacja celów określonych w art. 39 Traktatu.

2. Po zasięgnięciu opinii państw członkowskich i wysłuchaniu zainteresowanych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw i wszelkich innych osób fizycznych lub prawnych, które uważa za właściwe, Komisja ma wyłączne uprawnienia, z zastrzeżeniem kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości, do określania w drodze decyzji podlegającej opublikowaniu – w drodze aktów wykonawczych – które porozumienia, decyzje i praktyki spełniają warunki określone w ust. 1.

Komisja dokonuje takiego określenia z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego, albo na wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.

3. Publikacja decyzji, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, zawiera nazwy zainteresowanych stron i zasadniczą treść decyzji. Uwzględnia ona uzasadniony interes przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.

Artykuł 145

Porozumienia i uzgodnione praktyki uznanych organizacji międzybranżowych

1. Art. 101 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk organizacji międzybranżowych uznanych na podstawie art. 108 niniejszego rozporządzenia, mających na celu realizację działań wymienionych w art. 108 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia oraz – w odniesieniu do sektorów oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz tytoniu – w art. 108 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.
2. Ustęp 1 stosuje się tylko pod warunkiem, że:
 - a) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki zostały zgłoszone Komisji;
 - b) w okresie dwóch miesięcy od uzyskania wszystkich wymaganych szczegółowych danych Komisja – w drodze aktów wykonawczych – nie uznała porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk za niezgodne z przepisami Unii.
3. Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki nie mogą wejść w życie przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 2 lit. b).
4. Za niezgodne z przepisami Unii uznaje się w każdym przypadku porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki jeżeli:
 - a) mogą one prowadzić do podziału rynków wewnątrz Unii w jakiejkolwiek formie;
 - b) mogą one wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku;
 - c) mogą one powodować zakłócenia konkurencji, które nie są niezbędne do osiągnięcia celów WPR, realizowanych poprzez działania organizacji międzybranżowej;
 - d) wymagają one ustalenia cen lub ustalenia kwot;
 - e) mogą one prowadzić do dyskryminacji lub wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.
5. Jeżeli po upływie dwumiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 2 lit. b), Komisja stwierdzi, że warunki stosowania ust. 1 nie zostały spełnione, podejmuje ona – w drodze aktów wykonawczych – decyzję o stosowaniu art. 101 ust. 1 Traktatu do danego porozumienia, decyzji lub uzgodnionej praktyki.

Decyzji Komisji nie stosuje się przed datą powiadomienia zainteresowanej organizacji międzybranżowej, chyba że przedmiotowa organizacja podała nieprawidłowe informacje lub nadużyła zwolnienia określonego w ust. 1.

6. W przypadku umów wieloletnich powiadomienie dotyczące pierwszego roku obowiązuje w odniesieniu do następnych lat umowy. Jednakże w takim przypadku Komisja może w dowolnym momencie przyjąć z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego ustalenie o braku zgodności.

ROZDZIAŁ II

Przepisy dotyczące pomocy państwa

Artykuł 146

Stosowanie art. 107-109 Traktatu

1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2, do produkcji produktów rolnych i handlu nimi stosuje się art. 107-109 Traktatu.
2. Art. 107-109 Traktatu nie stosuje się do płatności państw członkowskich dokonywanych na podstawie następujących środków i przepisów oraz zgodnie z nimi:
 - a) środki określone w niniejszym rozporządzeniu, które są częściowo lub w całości finansowane przez Unię, lub
 - b) przepisy art. 147-153 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 147

Płatności krajowe związane z programami wsparcia sektora wina

Na zasadzie odstępstwa od art. 41 ust. 3 państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe na podstawie przepisów Unii dotyczących pomocy państwa na środki, o których mowa w art. 43, 47 i 48.

Maksymalna stawka pomocy ustanowiona zgodnie ze stosownymi przepisami Unii dotyczącymi pomocy państwa odnosi się do całkowitego finansowania publicznego obejmującego zarówno środki Unii, jak i krajowe.

Artykuł 148

Płatności krajowe na rzecz mięsa z reniferów w Finlandii i Szwecji

Z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia Komisji – w drodze aktów wykonawczych – Finlandia i Szwecja mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa z reniferów i przetworów z tego mięsa (kody CN ex 0208 oraz ex 0210), o ile nie wiąże się to z jakimkolwiek wzrostem tradycyjnych poziomów produkcji.

Artykuł 149

Płatności krajowe na rzecz sektora cukru w Finlandii

Finlandia może przyznawać plantatorom buraków cukrowych płatności krajowe do wysokości 350 EUR na hektar na rok gospodarczy.

Artykuł 150

Płatności krajowe na rzecz pszczelarstwa

Państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz ochrony pasiek o niekorzystnych warunkach strukturalnych lub naturalnych, lub w ramach programów rozwoju gospodarczego, z wyjątkiem płatności na cele związane z produkcją lub handlem.

Artykuł 151

Płatności krajowe na rzecz destylacji wina w sytuacji kryzysowej

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać producentom wina płatności krajowe na rzecz dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji wina w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych.
2. Płatności, o których mowa w ust. 1, są proporcjonalne i umożliwiają rozwiązanie przedmiotowego kryzysu.
3. Całkowita kwota płatności dostępna w danym państwie członkowskim w danym roku na tego rodzaju płatności nie przekracza 15 % całkowitych środków dostępnych dla tego państwa członkowskiego na ten rok, określonych w załączniku IV.
4. Państwa członkowskie, które pragną korzystać z płatności krajowych, o których mowa w ust. 1, składają do Komisji odpowiednio uzasadnione powiadomienie. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – podejmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia środka i możliwości przyznania płatności.
5. Alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1, jest stosowany wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych, by uniknąć zakłócania konkurencji.
6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować środki konieczne do stosowania niniejszego artykułu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 152

Płatności krajowe na rzecz dystrybucji produktów wśród dzieci

W ramach uzupełniania dopłat Unii określonych w art. 21 i 24 państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz dostarczania dzieciom uczęszczającym do placówek oświatowych produktów, o których mowa w art. 21 ust. 1, lub związanych z tym kosztów.

Państwa członkowskie mogą finansować przedmiotowe płatności z opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w danym sektorze lub z innego wkładu ze strony sektora prywatnego.

W ramach uzupełniania dopłat Unii określonych w art. 21 państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz finansowania środków towarzyszących, koniecznych, aby unijny program dostarczania owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz produktów bananowych był skuteczny, jak określono w art. 21 ust. 2.

Artykuł 153

Płatności krajowe na rzecz orzechów

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe w maksymalnej wysokości do 120,75 EUR na hektar rocznie, rolnikom produkującym następujące produkty:
 - a) migdały objęte kodami CN 0802 11 i 0802 12;
 - b) orzechy laskowe objęte kodami CN 0802 21 i 0802 22;
 - c) orzechy włoskie objęte kodami CN 0802 31 i 0802 32;
 - d) orzechy pistacjowe objęte kodem CN 0802 50;
 - e) chleb świętojański objęty kodem CN 1212 99 30.
2. Płatności krajowe mogą być wypłacane w odniesieniu do maksymalnej powierzchni wynoszącej:

Państwo członkowskie	Maksymalna powierzchnia (ha)
Belgia	100
Bułgaria	11 984
Niemcy	1 500
Grecja	41 100
Hiszpania	568 200
Francja	17 300
Włochy	130 100
Cypr	5100

Luksemburg	100
Węgry	2 900
Niderlandy	100
Polska	4 200
Portugalia	41 300
Rumunia	1 645
Słowenia	300
Słowacja	3 100
Zjednoczone Królestwo	100

3. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie płatności krajowych od członkostwa rolników w organizacji producentów uznanej na podstawie art. 106.

CZEŚĆ V

PRZEPISY OGÓLNE

ROZDZIAŁ I

Środki wyjątkowe

SEKCJA 1

ZAKŁÓCENIA NA RYNKU

Artykuł 154

Środki zapobiegania zakłóceniom na rynku

1. Uwzględniając potrzebę sprawnego i skutecznego reagowania na groźbę wystąpienia zakłóceń na rynku spowodowaną znaczącym wzrostem lub spadkiem cen na rynku wewnętrznym lub zewnętrznym lub innymi czynnikami mającymi wpływ na rynek, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu przedsięwzięcia koniecznych środków w odniesieniu do danego sektora, przy poszanowaniu zobowiązań wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 218 Traktatu.

Jeżeli, w przypadku groźby wystąpienia zakłóceń na rynku, o której mowa w akapicie pierwszym, będzie tego wymagać szczególnie pilna potrzeba, do aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego ustępu ma zastosowanie procedura określona w art. 161 niniejszego rozporządzenia.

Środki te mogą, w niezbędnym zakresie i na konieczny czas, rozszerzyć lub zmienić zakres, okres stosowania lub inne aspekty innych środków określonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub w całości lub części zawiesić należności celne przywozowe, w tym w razie konieczności w odniesieniu do określonych ilości lub okresów.

2. Środków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.
3. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować przepisy konieczne do stosowania ust. 1 niniejszego artykułu. Przepisy te mogą w szczególności dotyczyć procedur i kryteriów technicznych. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

SEKCJA 2

ŚRODKI WSPIERANIA RYNKU ZWIĄZANE Z CHOROBYMI ZWIERZĄT I UTRATĄ ZAUFANIA KONSUMENTÓW SPOWODOWANĄ ZAGROŻENIAMI DLA ZDROWIA LUDZI, ZDROWIA ZWIERZĄT LUB ZDROWIA ROŚLIN

Artykuł 155

Środki dotyczące chorób zwierząt i utraty zaufania konsumentów spowodowanej zagrożeniami dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin

1. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować wyjątkowe środki wsparcia:
 - a) rynku dotkniętego trudnościami w celu uwzględnienia ograniczeń dla handlu wewnątrz Unii i z państwami trzecimi, które to ograniczenia mogą wynikać ze stosowania środków zwalczania rozprzestrzeniania się chorób zwierząt, oraz
 - b) w celu uwzględnienia poważnych zakłóceń na rynku bezpośrednio związanych z utratą zaufania konsumentów wynikającą z istniejących zagrożeń dla zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

2. Środki określone w ust. 1 mają zastosowanie do następujących sektorów:

- a) wołowiny i cielęciny;
- b) mleka i przetworów mlecznych;
- c) wieprzowiny;
- d) mięsa baraniego i koziego,
- e) jaj,
- f) mięsa drobiowego.

Środki określone w ust. 1 lit. b) związane z utratą zaufania konsumentów wynikającą z istniejących zagrożeń dla zdrowia publicznego lub zdrowia roślin mają zastosowanie również w odniesieniu do wszystkich innych produktów rolnych, z wyłączeniem produktów wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.

3. Środki określone w ust. 1 stosowane są na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego.
4. Środki określone w ust. 1 lit. a) mogą być stosowane wyłącznie, jeżeli zainteresowane państwo członkowskie szybko zastosowało środki zdrowotne

i weterynaryjne w celu wyeliminowania choroby, oraz wyłącznie w zakresie i przedziale czasowym niezbędnym do wsparcia odnośnego rynku.

5. Unia zapewnia częściowe finansowanie środków określonych w ust. 1 w wysokości 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.

Jednak w odniesieniu do sektorów wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego Unia zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 60 % takich wydatków, jeżeli wydatki te poniesiono w związku ze zwalczaniem pryszczycy.

6. Państwa członkowskie gwarantują, że jeżeli producenci mają swój udział w wydatkach ponoszonych przez państwa członkowskie, nie powoduje to zakłócenia konkurencji między producentami w różnych państwach członkowskich.

SEKCJA 3

SZCZEGÓLNE PROBLEMY

Artykuł 156

Środki rozwiązywania szczególnych problemów

1. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje konieczne i uzasadnione środki nadzwyczajne w celu rozwiązania szczególnych problemów. Środki te mogą wprowadzać odstępstwo od przepisów niniejszego rozporządzenia tylko w niezbędnym zakresie oraz na konieczny okres. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.
2. W celu rozwiązywania szczególnych problemów w przypadku należycie uzasadnionej pilnej potrzeby Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie na podstawie procedury, o której mowa w art. 162 ust. 3.

ROZDZIAŁ II

Przekazywanie informacji i sprawozdawczość

Artykuł 157

Wymogi w zakresie przekazywania informacji

1. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, monitorowania, analiz i zarządzania rynkiem produktów rolnych, zapewnienia przejrzystości rynku, prawidłowego funkcjonowania środków WPR, kontroli różnego szczebla, monitorowania, oceny i audytu środków WPR, wdrażania umów międzynarodowych obejmującego wymogi w zakresie przekazywania informacji w ramach

przedmiotowych umów, Komisja może – zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 2 – przyjąć niezbędne środki w zakresie przekazywania informacji przez podmioty gospodarcze, państwa członkowskie lub państwa trzecie. Komisja uwzględnia przy tym potrzeby w zakresie danych oraz synergii między potencjalnymi źródłami danych.

Informacje te mogą być przekazywane lub udostępniane organizacjom międzynarodowym, właściwym organom państw trzecich i mogą być upubliczniane, z zastrzeżeniem wymogu ochrony danych osobowych oraz uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej, w tym informacji o cenach.

2. Uwzględniając potrzebę szybkiego, skutecznego, dokładnego i racjonalnego pod względem kosztów przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych określających:

- a) charakter i rodzaj informacji, które mają być przekazywane;
- b) metody powiadamiania;
- c) przepisy dotyczące praw dostępu do informacji lub udostępnianych systemów informacyjnych;
- d) warunki i sposoby publikacji informacji.

3. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje:

- a) przepisy dotyczące dostarczania informacji niezbędnych do stosowania niniejszego artykułu;
- b) uzgodnienia w zakresie zarządzania informacjami, które mają być przekazywane, oraz przepisy dotyczące treści, formy, harmonogramu, częstotliwości i terminów powiadamiania;
- c) uzgodnienia w zakresie przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów państwom członkowskim, organizacjom międzynarodowym, właściwym organom państw trzecich lub obywatelom, z zastrzeżeniem wymogu ochrony danych osobowych oraz uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

Artykuł 158

Obowiązek sprawozdawczy Komisji

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie:

- a) co trzy lata od 2013 r. – w sprawie wprowadzenia w życie środków dotyczących sektora pszczelarskiego ustanowionych w art. 52-54;
- b) do dnia 30 czerwca 2014 r. i do dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie rozwoju sytuacji na rynku w sektorze mleka i przetworów mlecznych oraz w szczególności na temat funkcjonowania art. 104-107 i 145 w tym sektorze, ze szczególnym uwzględnieniem ewentualnych zachęt dla rolników do zawierania umów o wspólnej produkcji, wraz z wszelkimi odpowiednimi wnioskami legislacyjnymi.

ROZDZIAŁ III

Rezerwa przeznaczona na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym

Artykuł 159

Wykorzystywanie rezerwy

Fundusze przekazane z rezerwy przeznaczonej na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym zgodnie z warunkami i procedurą, o których mowa w ust. 14 porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁴⁷, udostępnia się na środki, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, na rok lub lata, których dotyczy wnioski o dodatkowe wsparcie i które są wdrażane w okolicznościach wykraczających poza normalne zmiany sytuacji na rynku.

W szczególności, fundusze przekazuje się na wszelkie wydatki w ramach:

- a) części II tytuł I rozdział I,
- b) części III rozdział VI, oraz
- c) niniejszej części rozdział I.

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych i na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu drugiego niniejszego artykułu – podjąć decyzję, że nie przekazuje się funduszy na niektóre wydatki, o których mowa we wspomnianym akapicie lit. b), jeżeli wydatki te stanowią element normalnego zarządzania rynkiem. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 162 ust. 2.

⁴⁷ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

CZEŚĆ VI

PRZEKAZANIE UPRAWNIENI, PRZEPISY WYKONAWCZE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ I

Przekazanie uprawnień i przepisy wykonawcze

Artykuł 160

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień Komisji, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, następuje na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Parlament Europejski lub Rada mogą w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w przedmiotowej decyzji. Przedmiotowa decyzja ta staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w terminie późniejszym wskazanym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność obowiązujących już aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie wyłącznie pod warunkiem, że ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w ciągu dwóch miesięcy od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady, lub przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrazić sprzeciwu. Termin ten wydłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 161

Tryb pilny

1. Akt delegowany przyjęty w trybie pilnym wchodzi w życie bezzwłocznie i ma zastosowanie, o ile nie został wyrażony sprzeciw na podstawie ust. 2. W

zawiadomieniu o akcie delegowanym przyjętym na mocy niniejszego artykułu skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady podane zostają powody, dla których skorzystano z trybu pilnego.

2. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego przyjętego na mocy niniejszego artykułu na podstawie procedury, o której mowa w art. 160 ust. 5. W takim przypadku Komisja bezzwłocznie uchyla dany akt po otrzymaniu zawiadomienia dotyczącego decyzji o wyrażeniu sprzeciwu przez Parlament Europejski lub Radę.

Artykuł 162

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

ROZDZIAŁ II

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 163

Uchylenie

1. Rozporządzenie (UE) nr [COM(2010)799] traci moc.
Jednakże nadal stosuje się następujące przepisy rozporządzenia (UE) nr [COM(2010)799]:
 - a) w odniesieniu do sektora cukru; część II tytuł I, art. 248, 260-262 oraz załącznik III część II do końca roku gospodarczego 2014/2015 obowiązującego dla cukru tj. do dnia 30 września 2015 r.;
 - b) przepisy odnoszące się do systemu ograniczania produkcji mleka, ustanowionego w części II tytuł I rozdział III, do dnia 31 marca 2015 r.;
 - c) w odniesieniu do sektora wina:
 - (i) art. 82-87 odnośnie do obszarów, o których mowa w art. 82 ust. 2, które jeszcze nie zostały wykarczowane, oraz odnośnie do obszarów, o

których mowa w art. 83 ust. 1, które jeszcze nie zostały uwzględnione, do czasu wykarczowania ich lub uwzględnienia,

- (ii) przejściowy system praw do sadzenia określony w części II tytuł I rozdział III sekcja V podsekcja II do dnia 31 grudnia 2015 r., lub – w zakresie niezbędnym do wdrożenia wszelkich decyzji podjętych przez państwa członkowskie na podstawie art. 89 ust. 5 – do dnia 31 grudnia 2018 r.;
 - d) art. 291 ust. 2 do dnia 31 marca 2014 r.;
 - e) art. 293 ust. 1 i 2 do końca roku gospodarczego 2013/2014 obowiązującego dla cukru;
 - f) art. 294 do dnia 31 grudnia 2017 r.;
 - g) Artykuł 326.
2. Odesłania do rozporządzenia (UE) nr [COM(2010)799] odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia oraz do rozporządzenia (UE) nr [...] w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia.
3. Uchyła się rozporządzenia Rady (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1601/96 i (WE) nr 1037/2001.

Artykuł 164

Przepisy przejściowe

Uwzględniając konieczność zapewnienia płynnego przejścia od ustaleń określonych w rozporządzeniu (UE) nr [COM(2010)799] do przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 160 aktów delegowanych dotyczących środków koniecznych do ochrony praw nabytych i uzasadnionych oczekiwań przedsiębiorstw.

Artykuł 165

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Jednakże artykuły 7, 16, 101 i załącznik III w odniesieniu do sektora cukru stosuje się dopiero od końca roku gospodarczego 2014/2015 obowiązującego dla cukru tj. od dnia 1 października 2015 r.

2. W odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych art. 104 i 105 stosuje się do dnia 30 czerwca 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14.5.2012 r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 2

Część I: Zboża

Sektor zbóż obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
a)	0709 90 60	Kukurydza cukrowa, świeża lub schłodzona
	0712 90 19	Kukurydza cukrowa suszona, cała, cięta w kawałki, w plasterkach, łamana lub w proszku, ale dalej nieprzetworzona, inna niż hybrydy do siewu
	1001 90 91	Nasiona pszenicy zwyczajnej i meslin
	1001 90 99	Orkisz, pszenica zwyczajna i meslin, inne niż do siewu
	1002 00 00	Żyto
	1003 00	Jęczmień
	1004 00 00	Owies zwyczajny
	1005 10 90	Kukurydza (nasiona), inna niż hybrydy
	1005 90 00	Kukurydza, inna niż nasiona
	1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż hybrydy do siewu
	1008	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża
b)	1001 10 00	Pszenica durum
c)	1101 00	Mąka pszenna lub z meslin
	1102 10 00	Mąka żytnia
	1103 11	Kasze i mączki z pszenicy
	1107	Słód, nawet palony
d)	0714	Maniok, maranta, salep, topinambur, słodkie ziemniaki i podobne korzenie i bulwy o dużej zawartości skrobi lub inuliny, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet w plastrach lub w postaci granulek; rdzeń sagowca
ex	1102	Mąki ze zbóż, innych niż pszenica lub meslin:
	1102 20	– Mąka kukurydziana
	1102 90	– Pozostałe
	1102 90 10	– – Mąka jęczmienna
	1102 90 30	– – Mąka owsiana
	1102 90 90	– – Pozostałe
ex	1103	Kasze, mączki i granulki, zbożowe, z wyjątkiem kasz i mączek z pszenicy (podpozycja 1103 11), kasz i mączek z ryżu (podpozycja 1103 19 50) oraz granulek z ryżu (podpozycja 1103 20 50)
ex	1104	Ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład łuszczone, miazdzone, płatkowane, perełkowane, krojone lub śrutowane), z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 1006 i ryżu płatkowanego objętego pozycją 1104 19 91; zarodki zbóż całe, miazdzone, płatkowane lub mielone
	1106 20	Mąka, mączka i proszek z sago lub z korzeni lub bulw objętych pozycją 0714
ex	1108	Skrobie; inulina:
		– Skrobie:
	1108 11 00	– – Skrobia pszenna
	1108 12 00	– – Skrobia kukurydziana
	1108 13 00	– – Skrobia ziemniaczana
	1108 14 00	– – Skrobia z manioku (cassava)
ex	1108 19	– – Pozostałe skrobie
	1108 19 90	– – – Pozostałe

1109 00 00

Gluten pszenny, nawet suszony

Kod CN	Opis
1702	Pozostałe cukry, włącznie z chemicznie czystymi: laktozą, maltozą, glukozą i fruktozą, w postaci stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; miód sztuczny, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel:
ex 1702 30	– Glukoza i syrop glukozowy, niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy:
	– – Pozostała:
ex 1702 30 50	– – – W postaci białego, krystalicznego proszku, nawet aglomerowanego, zawierające w stanie suchym mniej niż 99 % masy glukozy
ex 1702 30 90	– – – Pozostałe, zawierające w stanie suchym mniej niż 99 % masy glukozy
ex 1702 40	– Glukoza i syrop glukozowy, zawierające w stanie suchym co najmniej 20 % masy, ale mniej niż 50 % masy fruktozy, z wyłączeniem cukru inwertowanego:
1702 40 90	– – Pozostałe
ex 1702 90	– Pozostałe, włącznie z cukrem inwertowanym i innymi cukrami oraz mieszkankami syropów cukrowych, zawierającymi w stanie suchym 50 % masy fruktozy:
1702 90 50	– – Maltodekstryna i syrop maltodekstrynowy
	– – Karmel:
	– – – Pozostałe:
1702 90 75	– – – – W postaci proszku, nawet aglomerowanego
1702 90 79	– – – – Pozostałe
2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
ex 2106 90	– Pozostałe
	– – Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe
	– – – Pozostałe
2106 90 55	– – – – Syrop glukozowy i z maltodekstryny
ex 2302	Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż, nawet granulowane
ex 2303	Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości, wysłodki buraczane, wycłoczyny z trzciny cukrowej i pozostałe odpady z produkcji cukru, pozostałości i odpady browarnicze i gorzelniane, nawet w postaci granulek:
2303 10	– Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości
2303 30 00	– Pozostałości i odpady browarnicze i gorzelniane
ex 2306	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji tłuszczów lub olejów roślinnych, inne niż te objęte pozycją 2304 lub 2305:
	– Pozostałe
2306 90 05	– – Z zarodków kukurydzy
ex 2308 00	Materiały roślinne i odpady roślinne, pozostałości roślinne i produkty uboczne, nawet w postaci granulek, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt, gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone:
2308 00 40	– Żołędzie i kasztany; wycłoczyny z jablek i z owoców innych niż winogrona
2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt:
ex 2309 10	– Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej:
2309 10 11	– – Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop maltodekstrynowy,
2309 10 13	objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub
2309 10 31	przetwory mleczne
2309 10 33	
2309 10 51	
2309 10 53	

Kod CN	Opis
ex 2309 90	– Pozostałe:
2309 90 20	– Produkty, o których mowa w uwadze dodatkowej 5 do działu 23 Nomenklatury scalonej
	– – Pozostałe, włącznie z przedmieszkami:
2309 90 31	– – – Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop maltodekstrynowy,
2309 90 33	objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub
2309 90 41	przetwory mleczne
2309 90 43	
2309 90 51	
2309 90 53	

(¹) Do celów tej podpozycji „przetwory mleczne” oznaczają produkty objęte pozycjami 0401 do 0406, jak również podpozycjami 1702 11 00, 1702 19 00 i 2106 90 51.

Część II: Ryż

Sektor ryżu obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 1006 10 21 do 1006 10 98	Ryż niełuskany, inny niż do siewu
1006 20	Ryż łuskany (brązowy)
1006 30	Ryż częściowo lub całkowicie bielony, nawet polerowany lub glazurowany
b) 1006 40 00	Ryż łamany
c) 1102 90 50	Mąka ryżowa
1103 19 50	Kasze i mączka z ryżu
1103 20 50	Granulki z ryżu
1104 19 91	Ryż płatkowany
ex 1104 19 99	Ryż miazdżony
1108 19 10	Skrobia z ryżu

Część III: Cukier

Sektor cukru obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
a)	1212 91	Burak cukrowy
	1212 99 20	Trzcina cukrowa
b)	1701	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej
c)	1702 20	Cukier klonowy i syrop klonowy
	1702 60 95 oraz 1702 90 95	Pozostałe cukry w postaci stałej i syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, z wyłączeniem laktozy, glukozy, maltodekstryny i izoglukozy
	1702 90 71	Karmel zawierający w substancji suchej 50 % masy sacharozy lub więcej
	2106 90 59	Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe, inne niż syropy izoglukozowe, laktozowe, glukozowe lub z maltodekstryny
d)	1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Izoglukoza
e)	1702 60 80 1702 90 80	Syrop inulinowy
f)	1703	Melasy powstałe z ekstrakcji lub rafinacji cukru
g)	2106 90 30	Aromatyzowane lub barwione syropy izoglukozowe
h)	2303 20	Wysłodki buraczane, wytłoczyny z trzciny cukrowej i pozostałe odpady z produkcji cukru

Część IV: Susz paszowy

Sektor suszu paszowego obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
a)	ex 1214 10 00	– Mączka i granulaty z lucerny, sztucznie suszone
		– Mączka i granulki, z lucerny, inaczej suszone i mielone
	ex 1214 90 90	– Lucerna, esparceta, koniczyna, łubin, wyka i podobne produkty paszowe sztucznie suszone, z wyjątkiem siana i kapusty pastewnej oraz produktów zawierających siano
		– Lucerna, esparceta, koniczyna, łubin, wyka, nostrzyk, groszek zwyczajny i komonica, inaczej suszone i mielone
b)	ex 2309 90 99	– Koncentraty białkowe otrzymywane z soku z lucerny i z soku z trawy
		– Produkty poddane dehydratacji otrzymywane wyłącznie z pozostałości stałych i z soku powstających przy wytwarzaniu powyższych koncentratów

Część V: Nasiona

Sektor nasion obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0712 90 11	Hybrydy kukurydzy cukrowej: – do siewu
0713 10 10	Groch (<i>Pisum sativum</i>): – do siewu
ex 0713 20 00	Ciecierzycza (cieciorka): – do siewu
ex 0713 31 00	Fasola z gatunku <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper lub <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: – do siewu
ex 0713 32 00	Fasolka czerwona mała (Adzuki) (<i>Phaseolus</i> lub <i>Vigna angularis</i>): – do siewu
0713 33 10	Fasola, włącznie z białą groszkową (<i>Phaseolus vulgaris</i>): – do siewu
ex 0713 39 00	Pozostałe fasole – do siewu
ex 0713 40 00	Soczewica: – do siewu
ex 0713 50 00	Bób (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) i bobik (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> , <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>): – do siewu
ex 0713 90 00	Pozostałe suszone warzywa strączkowe: – do siewu
1001 90 10	Orkisz: – do siewu
ex 1005 10	Kukurydza, nasiona, hybrydy
1006 10 10	Ryż niełuskany – do siewu
1007 00 10	Hybrydy ziarna sorgo: – do siewu
1201 00 10	Nasiona soi, nawet łamane: – do siewu
1202 10 10	Orzeszki ziemne nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, w łupinkach: – do siewu
1204 00 10	Nasiona lnu, nawet łamane: – do siewu
1205 10 10 oraz ex 1205 90 00	Nasiona rzepaku lub rzepiku, nawet łamane: – do siewu
1206 00 10	Nasiona słonecznika, nawet łamane: – do siewu
ex 1207	Pozostałe nasiona i owoce oleiste, nawet łamane: – do siewu
1209	Nasiona, owoce i zarodniki, w rodzaju stosowanych: – do siewu

Część VI: Chmiel

Sektor chmielu obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
1210	Szyszki chmielowe, świeże lub suszone, nawet mielone, sproszkowane lub w formie granulek; lupulina
1302 13 00	Soki i ekstrakty roślinne z chmielu

Część VII: Oliwa z oliwek i oliwki stołowe

Sektor oliwy z oliwek i oliwek stołowych obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 1509 1510 00	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509
b) 0709 90 31 0709 90 39 0710 80 10 0711 20 ex 0712 90 90 2001 90 65 ex 2004 90 30 2005 70 00	Oliwki świeże lub schłodzone do celów innych niż produkcja oliwy Pozostałe oliwki świeże lub schłodzone Oliwki (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone Oliwki zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia Oliwki suszone, całe, cięte w kawałki, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone
c) 1522 00 31 1522 00 39 2306 90 11 2306 90 19	Pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych, zawierające olej o właściwościach oliwy Makuchy i inne pozostałości stałe z ekstrakcji oliwy

Część VIII: Len i konopie

Sektor lnu i konopii obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
5301	Len surowy lub przetworzony ale nieprzędzony; odpady i pakuły lnu (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)
5302	Konopie siewne (<i>Cannabis sativa</i> L.), surowe lub przetworzone, ale nieprzędzone; odpady i pakuły konopi siewnych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)

Część IX: Owoce i warzywa

Sektor owoców i warzyw obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0702 00 00	Pomidory, świeże lub schłodzone
0703	Cebula, szalotka, czosnek, pory oraz pozostałe warzywa cebulowe, świeże lub schłodzone
0704	Kapusty, kalafior, kalarepa, jarmuż i podobne jadalne warzywa kapustne, świeże lub schłodzone
0705	Salata (<i>Lactuca sativa</i>) i cykorja (<i>Cichorium spp.</i>), świeże lub schłodzone
0706	Marchew, rzepa, buraki sałatkowe, salsefia, selery, rzodkiewki i podobne korzenie jadalne, świeże lub schłodzone
0707 00	Ogórki i korniszony, świeże lub schłodzone
0708	Warzywa strączkowe, łuskane lub niełuskane, świeże lub schłodzone
ex 0709	Pozostałe warzywa, świeże lub schłodzone, z wyłączeniem warzyw objętych podpozycjami 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 i 0709 90 60
ex 0802	Pozostałe orzechy, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane, z wyjątkiem orzechów areca (lub betel) lub cola objętych podpozycją 0802 90 20
0803 00 11	Plantany świeże
ex 0803 00 90	Plantany suszone
0804 20 10	Figi, świeże
0804 30 00	Ananasy
0804 40 00	Awokado
0804 50 00	Guawa, mango i smaczelina
0805	Owoce cytrusowe, świeże lub suszone
0806 10 10	Winogrona stołowe, świeże
0807	Melony (włącznie z arbuzami) i papaje, świeże
0808	Jabłka, gruszki i pigwy, świeże
0809	Morele, wiśnie i czereśnie, brzoskwinie (włącznie z nektarynami), śliwki i owoce tarniny, świeże
0810	Pozostałe owoce, świeże
0813 50 39	Mieszkanki wyłącznie orzechów suszonych objętych pozycjami 0801 i 0802
0910 20	Szafran
ex 0910 99	Tymianek, świeży lub schłodzony
ex 1211 90 85	Bazylija, melisa, mięta, <i>origanum vulgare</i> (lebiodka pospolita/dziki majeranek), rozmaryn, szalwia, świeże lub schłodzone
1212 99 30	Chleb świętojański

Część X: Produkty z przetworzonych owoców i warzyw

Sektor owoców i warzyw obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, z wyłączeniem kukurydzy cukrowej objętej podpozycją 0710 40 00, oliwek objętych podpozycją 0710 80 10 i owoców z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> objętych podpozycją 0710 80 59
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, z wyłączeniem oliwek objętych podpozycją 0711 20 owoców z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> objętych podpozycją 0711 90 10 i kukurydzy cukrowej objętej podpozycją 0711 90 30
ex 0712	Warzywa suszone, całe, cięte w kawałki, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone, z wyłączeniem ziemniaków sztucznie suszonych i nienadających się do spożycia przez ludzi, objętych podpozycją ex 0712 90 05, kukurydzy cukrowej objętej podpozycjami 0712 90 11 i 0712 90 19 oraz oliwek objętych podpozycją ex 0712 90 90

0804 20 90	Suszone figi
0806 20	Winogrona suszone
ex 0811	Owoce i orzechy, niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, z wyłączeniem bananów mrożonych objętych podpozycją ex 0811 90 95

Kod CN	Opis
ex 0812	Owoce i orzechy zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, z wyłączeniem bananów zakonserwowanych tymczasowo objętych podpozycją ex 0812 90 98
ex 0813	Owoce, suszone, inne niż te objęte pozycjami 0801 do 0806; mieszanki orzechowe lub owoców suszonych należące do niniejszego rozdziału z wyjątkiem mieszanek tylko orzechów objętych pozycjami 0801 i 0802 oraz podpozycjami 0813 50 31 i 0813 50 39
0814 00 00	Skórki owoców cytrusowych lub melonów (włącznie z arbuzami), świeże, zamrożone, suszone lub zakonserwowane tymczasowo w solance, wodzie siarkowej lub innych roztworach konserwujących
0904 20 10	Słodka papryka, nierozgniatana ani niemielona
b) ex 0811	Owoce i orzechy, niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego
ex 1302 20	Substancje pektynowe, pektyniany i pektany
ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym, z wyłączeniem: - owoców z rodzaju <i>Capsicum</i> innych niż słodka papryka lub pieprz angielski objętych podpozycją 2001 90 20 - kukurydzy cukrowej (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) objętej podpozycją 2001 90 30 - ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2001 90 40 - rdzeni palmowych objętych podpozycją 2001 90 60 - oliwek objętych podpozycją 2001 90 65 - liści winorośli, kielków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ex 2001 90 97
2002	Pomidory przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym
2003	Grzyby i trufle, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym
ex 2004	Pozostałe warzywa, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, z wyłączeniem kukurydzy cukrowej (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) objętej podpozycją 2004 90 10, oliwek objętych podpozycją ex 2004 90 30 i ziemniaków przetworzonych lub zakonserwowanych w postaci mąki, mączki lub płatków objętych podpozycją 2004 10 91
ex 2005	Pozostałe warzywa, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, z wyłączeniem oliwek objętych podpozycją 2005 70 00, kukurydzy cukrowej (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) objętej podpozycją 2005 80 00 i owoców z rodzaju <i>Capsicum</i> , innych niż słodka papryka i papryka roczna objętych podpozycją 2005 99 10 i ziemniaków przetworzonych lub zakonserwowanych w postaci mąki, mączki lub płatków objętych podpozycją 2005 20 10
ex 2006 00	Warzywa, orzechy, skórki z owoców i pozostałe części roślin, zakonserwowane cukrem (odsączone, lukrowane lub kandyzowane), z wyłączeniem bananów zakonserwowanych cukrem objętych pozycjami ex 2006 00 38 i ex 2006 00 99
ex 2007	Dżemy, galaretki owocowe, marmolady, przeciery i pasty owocowe lub orzechowe, otrzymane przez gotowanie, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, z wyłączeniem: - przetworów homogenizowanych z bananów objętych podpozycją ex 2007 10 - dżemów, galaretek, marmolad, przecierów i past z bananów objętych podpozycjami ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 i ex 2007 99 97
ex 2008	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyłączeniem: - masła orzechowego objętego podpozycją 2008 11 10 - rdzeni palmowych objętych podpozycją 2008 91 00 - kukurydzy objętej podpozycją 2008 99 85 - ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2008 99 91 - liści winorośli, kielków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ex 2008 99 99 - mieszanek bananów inaczej przetworzonych lub zakonserwowanych objętych podpozycjami ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 i ex 2008 92 98

ex 2009	- bananów inaczej przetworzonych lub zakonserwowanych objętych podpozycjami ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 i ex 2008 99 99 Soki owocowe (z wyłączeniem soku winogronowego i moszczu winogronowego objętych podpozycjami 2009 61 i 2009 69 oraz soku bananowego objętego podpozycją ex 2009 80) i soki warzywne niesfermentowane i niezawierające dodatku alkoholu, nawet z dodatkiem cukru lub innej substancji słodzącej
---------	---

Część XI: Banany

Sektor bananów obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0803 00 19	Banany świeże z wyłączeniem plantanów
ex 0803 00 90	Banany suszone z wyłączeniem plantanów
ex 0812 90 98	Banany zakonserwowane tymczasowo
ex 0813 50 99	Mieszanki zawierające banany suszone
1106 30 10	Mąka, mączka i proszek z bananów
ex 2006 00 99	Banany zakonserwowane cukrem
ex 2007 10 99	Homogenizowane przetwory z bananów
ex 2007 99 39 ex 2007 99 50 ex 2007 99 97	Dżemy, galaretki, marmolady, przeciery i pasty bananowe
ex 2008 92 59 ex 2008 92 78 ex 2008 92 93 ex 2008 92 98	Mieszanki zawierające banany, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, niezawierające dodatku alkoholu
ex 2008 99 49 ex 2008 99 67 ex 2008 99 99	Banany inaczej przetworzone lub zakonserwowane
ex 2009 80 35 ex 2009 80 38 ex 2009 80 79 ex 2009 80 86 ex 2009 80 89 ex 2009 80 99	Sok bananowy

Część XII: Wino

Sektor wina obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 2009 61 2009 69	Sok winogronowy (włączając moszcz winogronowy)
2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Pozostały moszcz winogronowy, inny niż w trakcie fermentacji lub z fermentacją zatrzymaną inaczej niż przez dodanie alkoholu
b) ex 2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz winogronowy inny niż objęty pozycją 2009, z wyjątkiem moszczu winogronowego objętego podpozycjami 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 oraz 2204 30 98
c) 0806 10 90 2209 00 11 2209 00 19	Winogrona świeże inne niż winogrona stołowe Ocet winny
d) 2206 00 10 2307 00 11 2307 00 19 2308 00 11 2308 00 19	Napój wzbudzony Osad winny z drożdży Wytłoki winogron

Część XIII: Drzewa i inne rośliny żywe, bulwy, korzenie i tym podobne, kwiaty cięte i liście ozdobne

Sektor żywych roślin obejmuje wszystkie produkty objęte rozdziałem 6 Nomenklatury scalonej.

Część XIV: Tytoń

Sektor tytoniu obejmuje surowiec tytoniowy lub tytoń nieprzetworzony oraz odpady tytoniowe objęte kodem CN 2401.

Część XV: Wołowina i cielęcina

Sektor wołowiny i cielęciny obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN				Opis
a)	0102 90 05 do 0102 90 79			Zwierzęta żywe z gatunku bydła domowego, z wyjątkiem zwierząt hodowlanych czystej krwi
	0201			Mięso z bydła, świeże lub schłodzone
	0202			Mięso z bydła, zamrożone
	0206 10 95			Przepona gruba i przepona cienka, świeża lub schłodzona
	0206 29 91			Przepona gruba i przepona cienka, zamrożona
	0210 20			Mięso z bydła, solone, w solance, suszone lub wędzone
	0210 99 51			Przepona gruba i przepona cienka, solona, w solance, suszona lub wędzona
	0210 99 90			Mąki i mączki, jadalne, z mięsa lub podrobów
	1602 50 10			Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane lub podroby z bydła, niepoddane obróbce cieplnej; mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
	1602 90 61			Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane lub podroby z bydła, niepoddane obróbce cieplnej; mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
b)	0102 10			Bydło żywe – zwierzęta hodowlane czystej krwi
	0206 10 98			Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, świeże lub schłodzone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych
	0206 21 00			Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, zamrożone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych
	0206 22 00			Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, zamrożone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych
	0206 29 99			Jadalne podroby z bydła, solone, w solance, suszone lub wędzone, inne niż przepona gruba i przepona cienka
	0210 9959			Jadalne podroby z bydła, solone, w solance, suszone lub wędzone, inne niż przepona gruba i przepona cienka
ex	1502 00 90			Tłuszcze z bydła inne niż te objęte pozycją 1503
	1602 50 31 oraz 1602 50 95			Pozostałe mięso lub podroby z bydła, przetworzone lub zakonserwowane, inne niż niepoddane obróbce cieplnej mięso lub podroby oraz mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
	1602 90 69			Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane, zawierające mięso lub podroby z bydła inne niż niepoddane obróbce cieplnej oraz mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami.

Część XVI: Mleko i przetwory mleczne

Sektor mleka i przetworów mlecznych obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
a)	0401	Mleko i śmietanka, niezagęszczane ani niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego
b)	0402	Mleko i śmietanka, zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego
c)	0403 10 11 do 0403 10 39 0403 9011 do 0403 90 69	Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, nawet zagęszczane lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, niearomatyzowane i niezawierające dodatku owoców, orzechów lub kakao
d)	0404	Serwatka, nawet zagęszczona lub zawierająca dodatek cukru lub innego środka słodzącego; produkty składające się ze składników naturalnego mleka, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
e)	ex 0405	Masło i inne tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; tłuszcze mleczne do smarowania o zawartości tłuszczu większej niż 75 % masy, ale mniejszej niż 80 % masy
f)	0406	Ser i twaróg
g)	1702 19 00	Laktoza i syrop laktozowy niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, zawierające mniej niż 99 % masy laktozy wyrażonej jako laktoza bezwodna, w przeliczeniu na suchą masę
h)	2106 90 51	Syrop laktozowy aromatyzowany lub barwiony
i)	ex 2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt: – Preparaty i pasze zawierające produkty, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie bezpośrednio lub na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1667/2006, z wyjątkiem preparatów i pasz wchodzących w zakres stosowania części I niniejszego załącznika.

Część XVII: Wieprzowina

Sektor wieprzowiny obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
a)	ex 0103	Świnie żywe, gatunki domowe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi
b)	ex 0203	Mięso ze świń domowych, świeże, schłodzone lub zamrożone
	ex 0206	Jadalne podroby ze świń domowych, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych, świeże, schłodzone lub zamrożone
	ex 0209 00	Tłuszcz ze świń, bez chudego mięsa, niewytapiany lub inaczej wyekstrahowany, świeży, schłodzony, zamrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony
	ex 0210	Mięso i podroby jadalne ze świń domowych, solone, w solance, suszone lub wędzone
	1501 00 11 1501 00 19	Tłuszcz ze świń (włącznie ze smalcem)
c)	1601 00	Kielbasy i podobne wyroby z mięsa, podrobów lub krwi; przetwory żywnościowe na bazie tych produktów
	1602 10 00	Przetwory homogenizowane z mięsa, podrobów lub krwi
	1602 20 90	Przetwory lub konserwy z wątroby dowolnych zwierząt innych niż gęś lub kaczka
	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 do 1602 49 50	Pozostałe przetwory i konserwy zawierające mięso lub podroby ze świń domowych
	1602 90 10	Przetwory z krwi dowolnych zwierząt
	1602 90 51	Pozostałe przetwory lub konserwy zawierające mięso lub podroby ze świń domowych
	1902 20 30	Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane, zawierające więcej niż 20 % masy kielbasy i tym podobnych, mięsa i podrobów dowolnego rodzaju, włącznie z tłuszczami dowolnego rodzaju lub pochodzenia

Część XVIII: Mięso baranie i kozie

Sektor mięsa baraniego i koziego obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
a)	0104 10 30	Jagnięta (do jednego roku życia)
	0104 10 80	Owce żywe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi i jagnięta
	0104 20 90	Kozy żywe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi
	0204	Mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone
	0210 99 21	Mięso z owiec i kóz: z kośćmi, solone, w solance, suszone lub wędzone
	0210 99 29	Mięso z owiec i kóz: bez kości, solone, w solance, suszone lub wędzone
b)	0104 10 10	Owce żywe – zwierzęta hodowlane czystej krwi
	0104 20 10	Kozy żywe – zwierzęta hodowlane czystej krwi
	0206 80 99	Jadalne podroby z owiec i kóz, świeże lub schłodzone, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych
	0206 90 99	Jadalne podroby z owiec i kóz, zamrożone, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych
	0210 99 60	Jadalne podroby z owiec i kóz, solone, w solance, suszone lub wędzone
ex	1502 00 90	Tuszcze z owiec lub kóz, inne niż te objęte pozycją 1503
c)	1602 90 72	Pozostałe przetworzone lub zakonserwowane mięso lub podroby z owiec lub kóz niepoddane obróbce cieplnej;
	1602 90 74	mieszkanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
d)	1602 90 76	Pozostałe przetworzone lub zakonserwowane mięso lub podroby z owiec lub kóz, inne niż niepoddane obróbce cieplnej lub mieszkanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami

Część XIX: Jaja

Sektor jaj obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
a)	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Jaja drobiu w skorupkach, świeże, zakonserwowane albo gotowane
b)	0408 11 80 0408 19 81 0408 19 89 0408 91 80 0408 99 80	Jaja ptasie bez skorupki i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, zamrożone lub inaczej zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, inne niż nienadające się do spożycia przez ludzi

Część XX: Mięso drobiowe

Sektor mięsa drobiowego obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
a)	0105	Drób domowy żywy, to znaczy ptactwo z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , kaczki, gęsi, indyki i perliczki
b)	ex 0207	Mięso i podroby jadalne, z drobiu objętego pozycją 0105, świeże, schłodzone lub zamrożone, z wyłączeniem wątrób wchodzących w zakres lit. c)
c)	0207 13 91	Wątróbki drobiowe, świeże, schłodzone lub zamrożone
	0207 14 91	
	0207 26 91	
	0207 27 91	
	0207 34	
	0207 35 91	
	0207 36 81	
	0207 36 85	
	0207 36 89	
	0210 99 71	
	0210 99 79	
d)	0209 00 90	Tłuszcz drobiowy niewytapiany lub inaczej wyekstrahowany, świeży, schłodzony, zamrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony
e)	1501 00 90	Tłuszcz z drobiu
f)	1602 20 10	Wątróbki gęsie lub kaczce, inaczej przetworzone lub zakonserwowane
	1602 31	Mięso lub podroby z drobiu objętego pozycją 0105, inaczej przetworzone lub zakonserwowane
	1602 32	
	1602 39	

Część XXI: Alkohol etylowy pochodzenia rolniczego

1. Sektor alkoholu etylowego obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
ex 2207 10 00		Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu 80 % obj. lub większej, otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu
ex 2207 20 00		Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone, otrzymane z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu
ex 2208 90 91 oraz ex 2208 90 99		Alkohol etylowy nieskażony, o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj., otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu

2. Sektor alkoholu etylowego obejmuje również produkty na bazie alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego objęte kodem CN 2208, w pojemnikach o objętości większej niż dwa litry i posiadające wszelkie właściwości alkoholu etylowego opisanego w pkt 1.

Część XXII: Produkty pszczele

Sektor pszczelarski obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0409 00 00	Miód naturalny
ex 0410 00 00	Mleczko pszczele i propolis, jadalne
ex 0511 99 85	Mleczko pszczele i propolis, niejadalne
ex 1212 99 70	Pylek
ex 1521 90	Wosk pszczeli

Część XXIII: Jedwabniki

Sektor jedwabników obejmuje jedwabniki objęte kodem CN ex 0106 90 00 oraz grenę objętą kodem CN ex 0511 99 85.

Część XXIV: Pozostałe produkty

W odniesieniu do pozostałych produktów oznacza to wszystkie produkty, o których mowa w art. 1 ust. 1, inne niż wymienione w częściach I do XXIII, w tym produkty wymienione w poniższych sekcjach 1 i 2.

Sekcja 1

Kod CN	Opis
ex 0101	Konie, osły, muły i osłomuły, żywe:
0101 10	– Zwierzęta hodowlane czystej krwi:
0101 10 10	– – Konie ^(a)
0101 10 90	– – Pozostałe
0101 90	– Pozostałe
	– – Konie:
0101 90 19	– – – Inne niż do uboju
0101 90 30	– – Osły
0101 90 90	– – Muły i osłomuły
ex 0102	Bydło żywe:
ex 0102 90	– Inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi:
0102 90 90	– – Inne niż gatunki domowe
ex 0103	Świnie żywe:
0103 10 00	– Zwierzęta hodowlane czystej krwi ^(b)
	– Pozostałe
ex 0103 91	– – O masie mniejszej niż 50 kg:
0103 91 90	– – – Inne niż gatunki domowe
ex 0103 92	– – O masie 50 kg lub większej

Kod CN	Opis
0103 92 90	– – Inne niż gatunki domowe
0106	Pozostałe zwierzęta żywe
ex 0203	Mięso ze świń, świeże, schłodzone lub zamrożone:
	– Świeże lub schłodzone:
ex 0203 11	– – Tusze i półtusze:
0203 11 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0203 12	– – Szynki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:
0203 12 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0203 19	– – Pozostałe
0203 19 90	– – – Inne niż ze świń domowych
	– Zamrożone:
ex 0203 21	– – Tusze i półtusze:
0203 21 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0203 22	– – Szynki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:
0203 22 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0203 29	– – Pozostałe
0203 29 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0205 00	Mięso z osłów, mułów i osłomułów, świeże, schłodzone lub zamrożone:
ex 0206	Jadalne podroby z bydła, świń, owiec, kóz, koni, osłów, mułów lub osłomułów, świeże, schłodzone lub zamrożone:
ex 0206 10	– Z bydła, świeże lub schłodzone
0206 10 10	– – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
	– Z bydła, zamrożone:
ex 0206 22 00	– – Wątroby:
	– – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
ex 0206 29	– – Pozostałe
0206 29 10	– – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
ex 0206 30 00	– Ze świń, świeże lub schłodzone:
	– – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
	– – Pozostałe
	– – – Inne niż ze świń domowych
	– Ze świń, zamrożone:
ex 0206 41 00	– – Wątroby:
	– – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
	– – – Pozostałe
	– – – – Inne niż ze świń domowych
ex 0206 49 00	– – Pozostałe:
	– – – Ze świń domowych:
	– – – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
	– – – Pozostałe
ex 0206 80	– Inne, świeże lub schłodzone:
0206 80 10	– – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
	– – Pozostałe
0206 80 91	– – – Z koni, osłów, mułów i osłomułów
ex 0206 90	– Pozostałe, zamrożone:
0206 90 10	– – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
	– – Pozostałe
0206 90 91	– – – Z koni, osłów, mułów i osłomułów
0208	Pozostałe mięso i podroby jadalne, świeże, schłodzone lub zamrożone

Kod CN	Opis
ex 0210	Mięso i podroby jadalne, solone, w solance, suszone lub wędzone; jadalne mąki i mączki, z mięsa lub podrobów:
	– Mięso ze świń:
ex 0210 11	– – Szynki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:
0210 11 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0210 12	– – Boczek i jego kawałki:
0210 12 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0210 19	– – Pozostałe
0210 19 90	– – – Inne niż ze świń domowych
	– Pozostałe, włącznie z jadalnymi mąkami i mączkami, z mięsa lub podrobów:
0210 91 00	– – Z naczelnych
0210 92 00	– – Z wielorybów, delfinów i morświnów (ssaki z rzędu waleni); z manatów i krów morskich (ssaki z rzędu syren)
0210 93 00	– – Z gadów (włącznie z węzami i żółwiami)
ex 0210 99	– – Pozostałe
	– – – Mięso
0210 99 31	– – – – Z reniferów
0210 99 39	– – – – Pozostałe
	– – – Podroby:
	– – – – Inne niż ze świń domowych, bydła, owiec i kóz
0210 99 80	– – – – Inne niż wątróbki drobiowe
ex 0407 00	Jaja ptasie w skorupkach, świeże, zakonserwowane lub gotowane:
0407 00 90	– Inne niż drobiu
ex 0408	Jaja ptasie bez skorupki i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, zamrożone lub inaczej zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego:
	– Żółtka jaj:
ex 0408 11	– – Suszone:
0408 11 20	– – – Nienadające się do spożycia przez ludzi ^(d)
ex 0408 19	– – Pozostałe
0408 19 20	– – – Nienadające się do spożycia przez ludzi ^(d)
	– ----Pozostałe
ex 0408 91	– – Suszone:
0408 91 20	– – – Nienadające się do spożycia przez ludzi ^(d)
ex 0408 99	– – ----Pozostałe
0408 99 20	– – – Nienadające się do spożycia przez ludzi ^(d)
0410 00 00	Jadalne produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
0504 00 00	Jelita, pęcherze i żółdki zwierząt (z wyjątkiem rybich), całe i w kawałkach, świeże, schłodzone, zamrożone, solone, w solance, suszone lub wędzone
ex 0511	Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; martwe zwierzęta objęte działem 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi:
0511 10 00	– Nasienie bydłace
	– Pozostałe
ex 0511 99	– – Pozostałe
0511 99 85	– – – Pozostałe
ex 0709	Pozostałe warzywa, świeże lub schłodzone:
ex 0709 60	– Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> :
	– – Pozostałe
0709 60 91	– – – – Z rodzaju <i>Capsicum</i> , do produkcji pieprzu tureckiego lub barwników oleożywnych <i>Capsicum</i> ^(e)
0709 60 95	– – – – Do przemysłowej produkcji olejków eterycznych lub żywicznych ^(e)

Kod CN	Opis
ex 0710	Warzywa (niepoddane obróbce cieplnej lub ugotowane na parze lub w wodzie), zamrożone:
ex 0710 80	– Pozostałe warzywa:
0710 80 59	– – Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> :
ex 0711	– – – Inne niż słodka papryka
ex 0711 90	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:
0711 90 10	– Pozostałe warzywa; mieszanki warzyw:
ex 0713	– – Warzywa:
ex 0713 10	– – – Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> , z wyłączeniem słodkiej papryki
0713 10 90	Warzywa strączkowe, suszone, łuskane, nawet bez skórki lub dzielone:
ex 0713 20 00	– Groch (<i>Pisum sativum</i>):
0713 20 00	– – Inne niż do siewu
ex 0713 31 00	– Ciecierzycza (cieciorka):
0713 31 00	– – Inne niż do siewu
ex 0713 32 00	– Fasola (<i>Vigna spp.</i> , <i>Phaseolus spp.</i>)
0713 32 00	– – Fasola z gatunku <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper lub <i>Vigna radiata</i> (L.)
ex 0713 33	– – – Inne niż do siewu
0713 33 90	– Fasolka czerwona mała (Adzuki) (<i>Phaseolus</i> lub <i>Vigna angularis</i>):
ex 0713 39 00	– – – Inne niż do siewu
0713 39 00	– Fasola, włącznie z białą groszkową (<i>Phaseolus vulgaris</i>):
ex 0713 40 00	– – – Inne niż do siewu
0713 40 00	– Pozostałe
ex 0713 50 00	– – – Inne niż do siewu
0713 50 00	– Soczewica:
ex 0713 90 00	– – Inne niż do siewu
0713 90 00	– Pozostałe
0801	– – Inne niż do siewu
ex 0802	Orzechy kokosowe, orzechy brazylijskie i orzechy nerkowca, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane
ex 0802 90	Pozostałe orzechy, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane:
ex 0802 90 20	– Pozostałe
ex 0804	– – Areca (lub betel) i cola
0804 10 00	Daktyle, figi, ananasy, awokado, guawa, mango i smaczelina, świeże lub suszone:
0902	– Daktyle
ex 0904	Herbata, nawet aromatyzowana
0905 00 00	Pieprz z rodzaju <i>Piper</i> ; suszone lub rozniatane, lub mielone owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> , z wyłączeniem słodkiej papryki objętej pozycją 0904 20 10
0906	Wanilia
0907 00 00	Cynamon i kwiat cynamonowca
0908	Goździki (całe owoce, kwiaty i szypułki)
0909	Gałka muszkatołowa, kwiat muszkatołowy i kardamony
ex 0910	Nasiona anyżku, badianu, kopru, kolendry, kminu lub kminku; jagody jałowca
ex 1106	Imbir, kurkuma, liście laurowe, curry i pozostałe przyprawy korzenne z wyłączeniem tymianku i szafranu
1106 10 00	Mąka, mączka i proszek z suszonych warzyw strączkowych objętych pozycją 0713, z sago lub z korzeni lub bulw objętych pozycją 0714, lub z produktów objętych działem 8:
ex 1106 30	– Z suszonych warzyw strączkowych objętych pozycją 0713
1106 30 90	– Z produktów objętych działem 8:
	– – Inne niż banany

Kod CN				Opis
ex	1108			Skrobie; inulina:
	1108 20 00			– Inulina
	1201 00 90			Nasiona soi, nawet łamane, inne niż do siewu
	1202 10 90			Orzeszki ziemne, nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, w łupinkach, inne niż do siewu
	1202 20 00			Orzeszki ziemne, nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, łuskane, nawet łamane
	1203 00 00			Kopra
	1204 00 90			Nasiona lnu, nawet łamane, inne niż do siewu
	1205 10 90	oraz		Nasiona rzepaku lub rzepiku, nawet łamane, inne niż do siewu
ex	1205 90 00			
	1206 00 91			Nasiona słonecznika, nawet łamane, inne niż do siewu
	1206 00 99			
	1207 20 90			Nasiona bawełny, nawet łamane, inne niż do siewu
	1207 40 90			Nasiona sezamu, nawet łamane, inne niż do siewu
	1207 50 90			Nasiona gorczycy, nawet łamane, inne niż do siewu
	1207 91 90			Nasiona maku, nawet łamane, inne niż do siewu
	1207 99 91			Nasiona konopi, nawet łamane, inne niż do siewu
ex	1207 99 97			Pozostałe nasiona i owoce oleiste, nawet łamane, inne niż do siewu
	1208			Mąka i mączka, z nasion lub owoców oleistych, innych niż gorczyca
ex	1211			Rośliny i części roślin (włącznie z nasionami i owocami) w rodzaju stosowanych głównie w perfumerii, farmacji lub stosowanych do celów owadobójczych, grzybobójczych lub podobnych, świeże lub suszone, nawet krojone, kruszone lub proszkowane z wyłączeniem produktów oznaczonych kodem CN ex 1211 90 85 w części IX niniejszego załącznika;
ex	1212			Chleb świętojański, wodorosty morskie i pozostałe algi, burak cukrowy i trzcina cukrowa, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet mielone; pestki i jądra owoców oraz pozostałe produkty roślinne (włącznie z niepalonymi korzeniami cykorii odmiany <i>Cichorium intybus sativum</i>) w rodzaju stosowanych głównie do spożycia przez ludzi, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
ex	1212 99			– – Inne niż trzcina cukrowa:
	1212 99 41	oraz		– – – Nasiona chleba świętojańskiego
ex	1212 99 70			– – – Pozostałe, z wyłączeniem korzenia cykorii
	1213 00 00			Słoma i plewy zbóż, niepreparowane, nawet siekane, mielone, prasowane lub w formie granulek
ex	1214			Brukiew, buraki pastewne, korzenie pastewne, siano, lucerna (alfalfa), koniczyzna, esparceta, kapusta pastewna, łubin, wyki i podobne produkty pastewne, nawet granulowane:
ex	1214 10 00			– Mączka i granulki z lucerny (alfalfa), z wyłączeniem: – z lucerny, sztucznie suszonych lub z lucerny, inaczej suszonych i mielonych
ex	1214 90			– Pozostałe
	1214 90 10			– – Buraki pastewne, brukiew i pozostałe korzenie pastewne
ex	1214 90 90			– – Pozostałe, z wyłączeniem:
				– Lucerny, esparcety, koniczyzny, łubinu, wyki i podobnych produktów pastewnych sztucznie suszonych, z wyjątkiem siana i kapusty pastewnej oraz produktów zawierających siano
				– Lucerny, esparcety, koniczyzny, łubinu, wyki, nostryka, groszku zwyczajnego i komonicy, inaczej suszonych i mielonych
ex	1502 00			Tłuszcze z bydła, owiec lub kóz, inne niż te objęte pozycją 1503:
ex	1502 00 10			– Do zastosowań przemysłowych innych niż produkcja artykułów spożywanych przez ludzi, z wyłączeniem tłuszczu otrzymywanych z kości i odpadów (*)
	1503 00			Stearyna smalcowa, olej smalcowy, oleostearyna, oleina i olej łojowy, nieemulgowane lub niezmieszane, lub nieprzygotowane inaczej
ex	1504			Tłuszcze i oleje i ich frakcje, z ryb lub ze ssaków morskich, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, z wyłączeniem olejów z wątrobek rybich lub ich frakcji objętych pozycjami 1504 10 i 1504 20.
	1507			Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
	1508			Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
	1511			Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
	1512			Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie

Kod CN				Opis
	1513			Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
	1514			Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczykowy i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
ex	1515			Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (z wyłączeniem oleju jojoba objętego podpozycją ex 1515 90 11) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
ex	1516			Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne, i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone (z wyłączeniem uwodornionego oleju rycynowego, tzw. „wosku opalowego” objętego podpozycją 1516 20 10)
ex	1517			Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z niniejszego działu, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje objęte pozycją 1516, z wyłączeniem podpozycji 1517 10 10, 1517 90 10 oraz 1517 90 93
	1518	00	31	Oleje roślinne, ciekłe, zmieszane, do zastosowań technicznych lub przemysłowych, innych niż produkcja artykułów spożywanych przez ludzi (°)
	1518 00 39			
	1522 00 91			Osady i szlamy olejowe; sopstoki powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych oraz wosków zwierzęcych lub roślinnych, z wyłączeniem zawierających olej o właściwościach oliwy
	1522 00 99			Inne pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych oraz wosków zwierzęcych lub roślinnych, z wyłączeniem zawierających olej o właściwościach oliwy
ex	1602			Pozostałe mięso, podroby lub krew, przetworzone lub zakonserwowane: – Ze świń:
ex	1602 41			– – Szynki i ich kawałki:
	1602 41 90			– – – Inne niż ze świń domowych
ex	1602 42			– – Łopatki i ich kawałki:
	1602 42 90			– – – Inne niż ze świń domowych
ex	1602 49			– – Pozostałe, włącznie z mieszkankami:
	1602 49 90			– – – Inne niż ze świń domowych
ex	1602 90			– Pozostałe, włącznie z przetworami z krwi dowolnych zwierząt: – – Inne niż przetwory z krwi dowolnych zwierząt:
	1602 90 31			– – – Z dziczyzny lub z królików – – – Pozostałe: – – – – Inne niż zawierające mięso lub podroby ze świń domowych: – – – – – Inne niż zawierające mięso lub podroby z bydła:
	1602 90 99			– – – – – Inne niż z owiec lub kóz
ex	1603 00			Ekstrakty i soki, z mięsa
	1801 00 00			Ziarna kakaowe, całe lub łamane, surowe lub palone
	1802 00 00			Łuski kakao , łupiny, osłonki i pozostałe odpady kakao
ex	2001			Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym:
ex	2001 90			– Pozostałe
	2001 90 20			– – Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> inne niż słodka papryka lub pieprz angielski
ex	2005			Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
ex	2005 99			– Pozostałe warzywa i mieszaniki warzywne:
	2005 99 10			– – Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> inne niż słodka papryka lub pieprz angielski
ex	2206			Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszaniki napojów fermentowanych oraz mieszaniki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
	2206 00	00	31	do
	2206 00 89			– Inne niż napoje wzbudzone
ex	2301			Mąki, mączki i granulki, z mięsa i podrobów, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi; skwarki:
	2301 10 00			– Mąki, mączki i granulki, z mięsa i podrobów; skwarki

Kod CN	Opis
ex 2302	Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż i roślin strączkowych, nawet granulowane:
2302 50 00	– Z roślin strączkowych
2304 00 00	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji oleju sojowego
2305 00 00	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji oleju z orzeszków ziemnych
ex 2306	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji tłuszczów lub olejów roślinnych, inne niż te objęte pozycją 2304 lub 2305 z wyłączeniem podpozycji CN 2306 90 05 (makuchy i inne pozostałości stałe pozostałe z ekstrakcji zarodków kukurydzy) oraz 2306 90 11 i 2306 90 19 (makuchy i inne pozostałości stałe pozostałe z ekstrakcji oliwy)
ex 2307 00	Osad winny z drożdży; kamień winny:
2307 00 90	– Kamień winny
ex 2308 00	Materiały roślinne i odpady roślinne, pozostałości roślinne i produkty uboczne, nawet w postaci granulek, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt, gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone:
2308 00 90	– Inne niż wytloki winogron, żołądź i kasztany, wytłoczyny z jabłek lub owoców innych niż winogrona
ex 2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt:
ex 2309 10	– Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej:
2309 10 90	– – Inne niż zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 50 do 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55 lub przetwory mleczne
ex 2309 90	– Pozostałe
2309 90 10	– – Pozostałe, włącznie z przedmieszkami:
	– – Roztwory z ryb lub ssaków morskich
ex 2309 90 91 do 2309 90 99	– – – Inne niż zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 50 do 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55 lub przetwory mleczne, z wyłączeniem
	– Koncentratów białkowych otrzymywanych z soku z lucerny i z soku z trawy
	– Produktów w proszku otrzymywanych wyłącznie z pozostałości stałych i z soku powstających przy wytwarzaniu koncentratów określonych w tiret pierwszym

(^a) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach Unii (zob. dyrektywa Rady 94/28/WE (Dz.U. L 178 z 12.7.1994, s. 66); rozporządzenie Komisji (WE) nr 504/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 3)).

(^b) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach Unii (zob. dyrektywa Rady 88/661/EWG (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, s. 36); dyrektywa Rady 94/28/WE (Dz.U. L 178 z 12.7.1994, s. 66); decyzja Komisji 96/510/WE (Dz.U. L 210 z 20.8.1996, s. 53)).

(^c) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach Unii (zob. art. 291-300 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1)).

(^d) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w pkt F sekcji II przepisów wstępnych Nomenklatury scalonej.

Sekcja 2

Kod CN	Opis
0101 90 11	Konie żywe, do uboju (^a)
ex 0205 00	Mięso z koni, świeże, schłodzone lub zamrożone
0210 99 10	Mięso końskie, solone, w solance lub suszone
0511 99 10	Ściągna; ścinki i podobne odpady surowych skór lub skórek
0701	Ziemniaki, świeże lub schłodzone
0901	kawa, nawet palona lub bezkofeinowa; łupinki i łuski kawy; substytuty kawy zawierające kawę w dowolnej proporcji
1105	Mąka, mączka, proszek, płatki i granulki, ziemniaczane
ex 1212 99 70	Korzenie cykorii
2209 00 91 oraz 2209 00 99	Ocet i namiastki octu otrzymane z kwasu octowego innego niż ocet winny
4501	Korek naturalny, surowy lub zwyczajnie preparowany, odpady korka; korek kruszony, granulowany lub mielony

(^a) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach unijnych (zob. art. 291-300 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1)).

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 1

Część I: Definicje dotyczące sektora ryżu

I. Pojęcia „ryż niełuskany”, „ryż łuskany”, „ryż częściowo bielony”, „ryż całkowicie bielony”, „ryż okrągłozarnisty”, „ryż średniozarnisty”, „ryż długozarnisty A lub B” i „ryż łamany” mają następujące definicje:

1. a) „ryż niełuskany” oznacza ryż, który zachował łuskę po omłóceniu;
b) „ryż łuskany” oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto tylko łuskę. Przykładami ryżu wchodzącego w zakres tej definicji jest ryż posiadający nazwę handlową: „ryż brązowy”, „ryż cargo”, „loonzain” i „riso sbramato”;
c) „ryż częściowo bielony” oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto łuskę, część zarodka i całość lub część zewnętrznych warstw owocni, ale pozostawiono warstwy wewnętrzne;
d) „ryż całkowicie bielony” oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto łuskę, całość zewnętrznych i wewnętrznych warstw owocni, całość zarodka w przypadku ryżu długozarnistego i średniozarnistego oraz co najmniej część zarodka w przypadku ryżu okrągłozarnistego, ale w którym wzdłużne białe prążkowanie może pozostać na nie więcej niż 10 % ziaren;
2. a) „ryż okrągłozarnisty” oznacza ryż, którego ziarna mają długość nieprzekraczającą 5,2 mm, a stosunek długości do szerokości jest mniejszy niż 2;
b) „ryż średniozarnisty” oznacza ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 5,2 mm, ale nieprzekraczającą 6 mm, a stosunek długości do szerokości jest nie większy niż 3;
c) „ryż długozarnisty” oznacza:
 - (i) ryż długozarnisty A, ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 6,0 mm, a stosunek długości do szerokości jest większy niż 2, ale mniejszy niż 3;
 - (ii) ryż długozarnisty B, ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 6,0 mm, a stosunek długości do szerokości jest równy lub większy niż 3;
d) „pomiar ziaren” oznaczają pomiary ziaren wykonywane na ryżu całkowicie bielonym następującymi metodami:
 - (i) pobranie reprezentatywnej próbki partii;

- (ii) przesianie próbki, tak aby zatrzymać jedynie całe ziarna, włącznie z ziarnami niedojrzałymi;
 - (iii) przeprowadzenie dwóch pomiarów, dotyczących po 100 ziaren każdy, i wyliczenie średniej;
 - (iv) wyrażenie wyniku w milimetrach, zaokrąglonego do pierwszego miejsca po przecinku;
3. „ryż łamany” oznacza fragmenty ziaren, których długość nie przekracza trzech czwartych średniej długości całego ziarna.

II. W odniesieniu do ziaren i ziaren łamanych niebędących niepogorszonej jakości stosuje się następujące definicje:

- A. „ziarno całe” oznacza ziarno, w którym tylko część końcówki została usunięta, bez względu na cechy na każdym etapie obróbki;
- B. „ziarno obcięte” oznacza ziarno, w którym cała końcówka została usunięta;
- C. „ziarno łamane lub kawałki” oznacza ziarno, w którym została usunięta część większa niż końcówka; ziarno łamane obejmuje:
 - ziarno łamane duże (części ziarna o długości nie mniejszej niż połowa długości ziarna, lecz niestanowiące całego ziarna),
 - ziarno łamane średnie (kawałki ziarna o długości nie mniejszej niż jedna czwarta długości ziarna, lecz mniejsze niż minimalny rozmiar „ziarna łamanego dużego”),
 - ziarno łamane drobne (kawałki ziarna mniejsze niż jedna czwarta ziarna, lecz zbyt duże, aby przechodziły przez sito o oczkach 1,4 mm),
 - kawałki (małe odłamki lub cząstki ziarna przechodzące przez sito o oczkach 1,4 mm); definicja obejmuje ziarno połamane (kawałki powstałe w wyniku podłużnego przełamania się ziarna);
- D. „ziarno zielone” oznacza ziarno, które nie jest w pełni dojrzałe;
- E. „ziarno z naturalnymi anomaliami rozwojowymi” oznacza ziarno wykazujące naturalne anomalie rozwojowe; anomalie rozwojowe oznaczają deformacje cech morfologicznych typowych dla odmiany, spowodowane czynnikami dziedzicznymi lub innymi;
- F. „ziarno kredowe” oznacza ziarno, którego nie mniej niż trzy czwarte powierzchni ma wygląd matowo-kredowy;
- G. „ziarno z czerwonymi prążkami” oznacza ziarno wykazujące wzdłużne czerwone paski o różnej intensywności i odcieniu barwy, stanowiące pozostałość owocni;

- H. „ziarno plamiste” oznacza ziarno wykazujące wyraźne małe krążki ciemnego koloru o mniej lub bardziej regularnym kształcie; do ziarna plamistego zalicza się także ziarno wykazujące niewielkie czarne prążki tylko na powierzchni; prążki i plamki nie mogą mieć żółtej lub ciemnej otoczki;
- I. „ziarno zaplamione” oznacza ziarno, które na niewielkiej części powierzchni ma wyraźnie zmieniony kolor naturalny; plamy mogą mieć różny kolor (czarniawy, czerwony, brązowy); głębokie czarne prążki są również uznawane za plamy. Jeśli kolor plam jest wystarczająco wyraźny (czarny, różowy, czerwono-brązowy), aby je natychmiast zauważyć, i jeśli pokrywają one nie mniej niż połowę powierzchni ziarna, ziarno należy zakwalifikować do ziarna żółtego;
- J. „ziarno żółte” oznacza ziarno, które w całości lub części, z przyczyn innych niż suszenie, zmieniło kolor naturalny i które przybrało kolor cytrynowy lub pomarańczowo-żółty;
- K. „ziarno bursztynowe” oznacza ziarno, którego kolor, z powodów innych niż suszenie, uległ niewielkiej jednolitej zmianie na całej powierzchni; na skutek tej zmiany kolor ziarna stał się jasny bursztynowo-żółty.

Część II: Definicje dotyczące sektora chmielu

1. „chmiel” oznacza wysuszone kwiatostany, znane także jako szyszki, (żeńskiego) pnącego chmielu (*Humulus lupulus*); kwiatostany te są zielonkawo-żółte i o owalnym kształcie, mają ogonki, a ich długość wynosi zasadniczo 2-5 cm;
2. „mączka chmielowa” oznacza produkt otrzymany przez mielenie chmielu, zawierający wszystkie jego naturalne elementy;
3. „mączka chmielowa z podwyższoną zawartością lupuliny” oznacza produkt otrzymany przez mielenie szyszek chmielu po mechanicznym usunięciu części listków, ogonków, przylistków i osadek;
4. „ekstrakt z szyszek chmielowych” oznacza skoncentrowane produkty otrzymane poprzez działanie rozpuszczalników na szyszki chmielu lub na mączkę chmielową;
5. „mieszane produkty chmielowe” oznaczają mieszaninę dwóch lub więcej produktów, o których mowa w pkt 1-4.

Część III: Definicje dotyczące sektora wina

Dotyczące winorośli

1. „karczowanie” oznacza całkowite usunięcie wszystkich krzewów winorośli z obszaru, na którym zostały one zasadzone;
2. „sadzenie” oznacza definitywne zasadzenie sadzonek winorośli lub ich części, szczepionych lub nie, z zamiarem produkowania winogron lub założenia szkółki szczepów;
3. „szczepienie” oznacza szczepienie winorośli, które już były poddane szczepieniu.

Dotyczące produktów

4. „winogrona świeże” oznaczają owoce winorośli używane do produkcji wina, dojrzałe lub częściowo osuszone (raisined), które mogą być rozgniatane lub tłoczone przy użyciu zwykłych metod stosowanych w produkcji wina i które mogą spontanicznie wywoływać fermentację alkoholu;
5. „świeży moszcz winogronowy z fermentacją zahamowaną poprzez dodanie alkoholu” jest to produkt, który:
 - a) posiada rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 12 % obj. i nie większą niż 15 % obj.;
 - b) pochodzi wyłącznie z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 63 ust. 2 i otrzymywany jest przez dodanie do niesfermentowanego moszczu winogronowego o naturalnej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 8,5 % obj.:
 - (i) alkoholu neutralnego pochodzenia winnego, włączywszy alkohol otrzymywany w drodze destylacji suszonych winogron, mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 96 % obj.;

- (ii) lub nierektyfikowanego produktu pozyskanego w drodze destylacji wina i mającego rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 52 % obj. i nie większą niż 80 % obj.;
6. „sok winogronowy” oznacza niesfermentowany, lecz podlegający fermentacji produkt ciekły, który:
- a) jest otrzymywany w drodze stosownej obróbki sprawiającej, że nadaje się on do spożycia;
 - b) jest otrzymywany ze świeżych winogron lub moszczu winogronowego lub w drodze regeneracji. Jeśli otrzymywany jest w drodze regeneracji, regenerowany jest z zagęszczonego moszczu winogronowego lub zagęszczonego soku winogronowego.
- Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w soku winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.;
7. „zagęszczony sok winogronowy” oznacza niekarmelizowany sok winogronowy otrzymany w drodze częściowej dehydratacji soku winogronowego przy użyciu dowolnej dozwolonej metody – innej niż nagrzewanie bezpośrednie – stosowanej w taki sposób, aby liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z zalecaną metodą, która zostanie określona, w temperaturze 20°C nie była niższa niż 50,9 %.
- Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w zagęszczonym soku winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.;
8. „osad winny z drożdży” oznacza pozostałość:
- a) zbierającą się w naczyniach zawierających wino po fermentacji podczas jego składowania lub po poddaniu go dozwolonej obróbce;
 - b) powstałą w wyniku filtrowania lub odwirowywania produktu, o którym mowa w lit. a);
 - c) zbierającą się w naczyniach zawierających moszcz winogronowy podczas jego składowania lub po poddaniu go dozwolonej obróbce; lub
 - d) powstałą w wyniku filtrowania lub odwirowywania produktu, o którym mowa w lit. c);
9. „wytłoki z winogron” oznaczają pozostałości powstałe w wyniku tłoczenia świeżych winogron, sfermentowane lub nie;
10. „napój wzbudzony” oznacza produkt otrzymywany:
- a) w wyniku fermentacji niepoddanych obróbce wytłoków z winogron macerowanych w wodzie; lub
 - b) w wyniku ługowania w wodzie sfermentowanych wytłoków z winogron;
11. „wino wzmocnione do destylacji” oznacza produkt, który:

- a) posiada rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 18 % obj. i nie większą niż 24 % obj.;
 - b) jest otrzymywany wyłącznie przez dodanie do wina niezawierającego resztkowego cukru nierektyfikowanego produktu otrzymanego w wyniku destylacji wina, a maksymalna rzeczywista zawartość alkoholu wynosi 86 % obj.; lub
 - c) posiada kwasowość lotną 1,5 grama na litr, wyrażoną jako kwas octowy;
12. „cuvée” oznacza:
- a) moszcz winogronowy;
 - b) wino; lub
 - c) mieszaninę moszczu winogronowego lub win o różnych cechach charakterystycznych,
- przeznaczoną do przygotowywania szczególnego rodzaju win musujących.

Zawartość alkoholu

- 13. „rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu” oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu zawartego w temperaturze 20°C w 100 jednostkach objętości danego produktu w tej temperaturze;
- 14. „potencjalna objętościowa zawartość alkoholu” oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu w temperaturze 20°C, który może być wyprodukowany na drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w 100 jednostkach objętości danego produktu w tej temperaturze;
- 15. „całkowita objętościowa zawartość alkoholu” oznacza sumę rzeczywistej i potencjalnej zawartości alkoholu;
- 16. „naturalna objętościowa zawartość alkoholu” oznacza całkowitą objętościową zawartość alkoholu produktu przed jego wzbogaceniem;
- 17. „rzeczywista zawartość alkoholu na masę” oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu zawartą w 100 kilogramach danego produktu;
- 18. „potencjalna zawartość alkoholu na masę” oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu, który może być wyprodukowany w drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w 100 kilogramach danego produktu;
- 19. „całkowita zawartość alkoholu na masę” oznacza sumę rzeczywistej i potencjalnej zawartości alkoholu.

Część IV: Definicje dotyczące sektora wołowiny i cielęciny

- 1. „bydło” oznacza żywe zwierzęta z gatunku bydła domowego objęte kodami CN ex 0102 10, 0102 90 05 do 0102 90 79;

2. „dorosłe bydło” oznacza bydło w wieku ośmiu miesięcy lub powyżej.

Część V: Definicje dotyczące sektora mleka i przetworów mlecznych

Do celów stosowania kwot taryfowych na masło pochodzące z Nowej Zelandii termin „wyprodukowane bezpośrednio z mleka lub śmietanki” nie wyłącza masła wyprodukowanego z mleka lub śmietanki, bez użycia materiałów przechowywanych, w jednorazowym, autonomicznym i nieprzerwanym procesie, który obejmuje przechodzenie śmietanki przez stan koncentracji tłuszczu lub frakcjonowanie tego tłuszczu.

Część VI: Definicje dotyczące sektora jaj

1. „jaja w skorupkach” oznaczają jaja drobiu w skorupkach, świeże, zakonserwowane lub gotowane, inne niż jaja wylęgowe, o których mowa w pkt 2;
2. „jaja wylęgowe” oznaczają jaja drobiowe wylęgowe;
3. „produkty całe” oznaczają jaja ptasie pozbawione skorupki, nawet zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego, nadające się do spożycia przez ludzi;
4. „produkty oddzielone” oznaczają żółtka jaj ptasich, nawet zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego, nadające się do spożycia przez ludzi.

Część VII: Definicje dotyczące sektora mięsa drobiowego

1. „drób domowy żywy” oznacza żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o masie ponad 185 gramów;
2. „pisklęta” oznaczają żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o maksymalnej wadze 185 gramów;
3. „drób ubity” oznacza poddane ubojowi ptactwo z gatunku *Gallus domesticus*, kaczki, gęsi, indyki i perliczki, całe, z podrobami lub bez;
4. „produkty pochodne” oznaczają:
 - a) produkty wymienione w załączniku I część XX lit. a);
 - b) produkty wymienione w załączniku I część XX lit. b), z wyłączeniem drobiu bitego i podrobów jadalnych, zwane „drobiem porcjowanym”;
 - c) podroby jadalne wymienione w załączniku I część XX lit. b);
 - d) produkty wymienione w załączniku I część XX lit. c);
 - e) produkty wymienione w załączniku I część XX lit. d) i e);
 - f) produkty, o których mowa w załączniku I część XX lit. f), inne niż objęte kodami CN 1602 20 11 i 1602 20 19.

Część VIII: Definicje dotyczące sektora pszczelarskiego

1. „miód” oznacza naturalnie słodką substancję produkowaną przez pszczoły *Apis mellifera* z nektaru roślin lub wydzielin żywych części roślin lub wydzielin owadów wysysających żywe części roślin, zbieranych przez pszczoły, przerabianych przez łączenie specyficznych substancji z pszczół, składanych, odwodnionych, gromadzonych i pozostawionych w plastrach miodu do dojrzewania.

Główne rodzaje miodu to:

- a) w zależności od pochodzenia:
 - (i) miód kwiatowy lub nektarowy: miód otrzymany z nektaru roślinnego;
 - (ii) miód spadziowy: miód otrzymany głównie z wydzielin owadów wysysających (*Hemiptera*) żywe części roślin lub z wydzielin żywych części roślin;
- b) w zależności od sposobu produkcji lub prezentacji:
 - (iii) miód sekcyjny: miód zgromadzony przez pszczoły w komórkach świeżo zbudowanych plastrów bez czerwiu lub węzie zrobione wyłącznie z wosku pszczelego i sprzedawany w plastrach zasklepionych lub w częściach takich plastrów;
 - (iv) miód z plastrami: miód zawierający jedną lub kilka części plastra miodu;
 - (v) miód odsączony: miód uzyskany przez odsączenie odkrytych plastrów bez czerwiu;
 - (vi) miód odwirowany: miód otrzymany przez odwirowanie odkrytych plastrów bez czerwiu;
 - (vii) miód wytłoczony: miód uzyskany przez wyciskanie plastrów bez czerwiu, z zastosowaniem umiarkowanego podgrzewania nieprzekraczającego 45 °C lub bez podgrzewania;
 - (viii) miód przefiltrowany: miód uzyskany przez usunięcie obcych substancji organicznych lub nieorganicznych w taki sposób, aby usunąć znaczną ilość pyłku.

„miód piekarski” oznacza miód:

- a) odpowiedni do użytku przemysłowego lub jako składnik innych środków spożywczych następnie przetworzonych oraz
- b) który może:
 - posiadać obcy smak lub zapach, lub
 - zaczynać fermentować lub być sfermentowany, lub

– być przegrzany.

2. „produkty pszczele” oznaczają miód, wosk pszczeli, mleczko pszczele, propolis lub pyłek.

ZAŁĄCZNIK III

STANDARDOWA JAKOŚĆ RYŻU I CUKRU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 7

A. Standardowa jakość ryżu niełuskanego

Ryż niełuskany standardowej jakości:

- a) to ryż o solidnej i właściwej jakości handlowej, bez zapachu;
- b) wilgotność takiego ryżu wynosi maksymalnie 13 %;
- c) ryż ten daje uzysk ryżu całkowicie bielonego wynoszący 63 % całych ziaren wagowo (z tolerancją 3 % dla ziaren obciętych), który to procent odnosi się do wagi ziaren całkowicie bielonego ryżu niepogorszonej jakości:

ziarno kredowe ryżu niełuskanego objęte kodami CN 1006 10 27 i 1006 10 98	1,5 %
ziarno kredowe ryżu niełuskanego oznaczone innymi kodami niż CN 1006 10 27 i 1006 10 98:	2,0 %
ziarno z czerwonymi prążkami	1,0 %
ziarno plamiste	0,50 %
ziarno zaplamione	0,25 %
ziarno żółte	0,02 %
ziarno bursztynowe	0,05 %

B. Standardowa jakość cukru:

I. Standardowa jakość buraków cukrowych

Burak standardowej jakości:

- a) to burak o solidnej i właściwej jakości handlowej;
- b) cechuje się zawartością cukru 16 % w punkcie przyjęcia.

II. Standardowa jakość cukru białego

1. Cukier biały standardowej jakości ma następujące właściwości:

- a) jest solidnej i właściwej jakości handlowej; suchy, w formie jednorodnych granulowanych kryształków, sypki;
- b) minimalna polaryzacja: 99,7°;
- c) maksymalna zawartość wilgoci: 0,06 %;
- d) maksymalna zawartość cukru inwertowanego: 0,04 %;

- e) liczba punktów określonych na podstawie pkt 2 nie przekracza ogółem 22, ani też:

15 w odniesieniu do zawartości popiołu,

9 w odniesieniu do typu barwnego określonego przy zastosowaniu metody Instytutu Technologii Rolniczych w Brunszwiku (zwanej dalej „metodą Brunszwik”),

6 w odniesieniu do barwienia roztworu określonego przy zastosowaniu metody Międzynarodowej Komisji ds. Unifikacji Metod Analizy Cukru (zwanej dalej „metodą ICUMSA” – International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis).

2. Jeden punkt odpowiada:

- a) 0,0018 % zawartości popiołu określonej przy zastosowaniu metody ICUMSA przy 28° w skali Brix;
- b) 0,5 jednostki typu barwnego określonego przy zastosowaniu metody Brunszwik;
- c) 7,5 jednostki barwienia roztworu określonego przy zastosowaniu metody ICUMSA.

3. Metodami oznaczania czynników, o których mowa w pkt 1, są metody stosowane do oznaczania takich czynników w ramach środków interwencyjnych.

III. Standardowa jakość cukru surowego

- 1. Za cukier surowy jakości standardowej uważa się cukier, z którego uzysk cukru białego wynosi 92 %.
- 2. Uzysk cukru surowego buraczanego jest obliczany poprzez odjęcie od stopnia polaryzacji takiego cukru:
 - a) jego procentowej zawartości popiołu pomnożonej przez cztery;
 - b) jego procentowej zawartości cukru inwertowanego pomnożonej przez dwa;
 - c) liczby 1.
- 3. Uzysk cukru surowego trzcinowego jest obliczany poprzez odjęcie liczby 100 od stopnia polaryzacji takiego cukru pomnożonego przez dwa.

ZAŁĄCZNIK IV

BUDŻET NA PROGRAMY WSPARCIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 41 UST. 1

w tys. EUR na rok budżetowy

BG	26 762
CZ	5 155
DE	38 895
EL	23 963
ES	353 081
FR	280 545
IT	336 997
CY	4 646
LT	45
LU	588
HU	29 103
MT	402
AT	13 688
PT	65 208
RO	42 100
SI	5 045
SK	5 085
UK	120

ZAŁĄCZNIK V

ORGANIZACJE MIĘDZYNARODOWE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 56 UST. 3

- Codex Alimentarius
- Europejska Komisja Gospodarcza Organizacji Narodów Zjednoczonych

ZAŁĄCZNIK VI

Definicje, oznaczenia i nazwy handlowe produktów, o których mowa w art. 60

Do celów niniejszego załącznika nazwa handlowa to nazwa, pod którą sprzedawany jest produkt spożywczy, w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/13/WE.

Część I. Mięso z bydła w wieku poniżej dwunastu miesięcy

I. DEFINICJA

Do celów niniejszej części załącznika „mięso” oznacza wszystkie tusze, mięso z kośćmi i bez kości, podroby krojone lub niekrojone przeznaczone do spożycia przez ludzi, pochodzące z bydła w wieku poniżej dwunastu miesięcy, świeże, mrożone lub głęboko mrożone, bez względu na to czy są one opakowane lub paczkowane, czy nie.

W czasie uboju bydło w wieku poniżej dwunastu miesięcy jest klasyfikowane przez pracowników rzeźni, pod kontrolą właściwego organu, do jednej z dwu następujących kategorii:

- a) kategoria V: bydło w wieku poniżej ośmiu miesięcy
Litera identyfikacyjna kategorii: V;
- b) kategoria Z: bydło w wieku powyżej ośmiu i poniżej dwunastu miesięcy
Litera identyfikacyjna kategorii: Z.

II. OPISY HANDLOWE

- 1. Mięso z bydła w wieku poniżej dwunastu miesięcy jest wprowadzane do obrotu w państwach członkowskich pod następującymi opisami handlowymi ustalonymi dla poszczególnych państw członkowskich:
 - a) dla mięsa od bydła w wieku poniżej ośmiu miesięcy (litera identyfikacyjna kategorii V):

Państwo wprowadzenia do obrotu	Nazwa handlowa, jaką należy stosować
Belgia	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bułgaria	месо от малки телета
Republika Czeska	Telecí
Dania	Lyst kalvekød
Niemcy	Kalbfleisch
Estonia	Vasikaliha

Grecja	μοσχάρι γάλακτος
Hiszpania	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Francja	veau, viande de veau
Irlandia	Veal
Włochy	vitello, carne di vitello
Cypr	μοσχάρι γάλακτος
Łotwa	Teļa gaļa
Litwa	Veršiena
Luksemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Węgry	Borjúhús
Malta	Vitella
Niderlandy	Kalfsvlees
Austria	Kalbfleisch
Polska	cielęcina
Portugalia	Vitela
Rumunia	Carne de vițel
Słowenia	Teletina
Słowacja	Teľacie mäso
Finlandia	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Szwecja	ljust kalvkött
Zjednoczone Królestwo	Veal

b) dla mięsa bydła w wieku powyżej ośmiu miesięcy i poniżej dwunastu miesięcy (litera identyfikacyjna kategorii Z):

Państwo wprowadzenia do obrotu	Nazwa handlowa, jaką należy stosować
Belgia	jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch
Bułgaria	Телешко месо
Republika Czeska	hovězí maso z mladého skotu
Dania	Kalvekød
Niemcy	Jungrindfleisch
Estonia	noorloomaliha

Grecja	vealό μοσχάρι
Hiszpania	Ternera, carne de ternera
Francja	jeune bovin, viande de jeune bovin
Irlandia	rosé veal
Włochy	vitellone, carne di vitellone
Cypr	vealό μοσχάρι
Łotwa	jaunlopa gaļa
Litwa	Jautiena
Luksemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Węgry	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Niderlandy	rosé kalfsvlees
Austria	Jungrindfleisch
Polska	młoda wołowina
Portugalia	Vitelão
Rumunia	carne de tineret bovin
Słowenia	meso težjih telet
Słowacja	mäso z mladého dobytku
Finlandia	vasikanliha/kalvkött
Szwecja	Kalvkött
Zjednoczone Królestwo	Beef

2. Nazwy handlowe, o których mowa w ust. 1, mogą być uzupełnione informacją o nazwie lub oznaczeniu danych kawałków mięsa lub podrobów.

3. Nazw handlowych wymienionych w wykazie dla kategorii V zawartym w tabeli zamieszczonej w ppkt 1 lit. A oraz wszelkich nowych nazw handlowych wywodzących się od nich używa się wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wszystkie wymogi zawarte w niniejszym załączniku.

W szczególności nie należy używać określeń „veau”, „teleci”, „Kalb”, „μοσχάρι”, „ternera”, „kalv”, „veal”, „vitello”, „vitella”, „kalf”, „vitela” i „teletina” w nazwach handlowych w odniesieniu do mięsa z bydła w wieku powyżej dwunastu miesięcy ani też wymieniać ich na etykietach.

4. Warunki, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do mięsa z bydła objętego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym

zarejestrowanymi na podstawie rozporządzenia (WE) nr 510/2006 przed dniem 29 czerwca 2007 r.

Część II. Produkty sektora wina

(1) Wino

Wino jest produktem otrzymywanym wyłącznie w drodze całkowitej lub częściowej fermentacji alkoholowej świeżych winogron, rozgniatanych lub nie, lub moszczu winogronowego.

Wino:

- a) posiada, bez względu na to, czy zastosowano procesy określone w załączniku VII część I sekcja B, rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 8,5% obj., przy założeniu, że wino to było wyprodukowane wyłącznie z winogron zebranych w strefach uprawy winorośli A i B, o których mowa w dodatku do niniejszego załącznika, oraz nie mniejszą niż 9 % obj., jeśli było wyprodukowane z winogron zebranych w innych strefach uprawy winorośli;
- b) posiada, na zasadzie odstępstwa od stosowanej w innych okolicznościach minimalnej rzeczywistej zawartości alkoholu, w przypadku gdy ma chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, bez względu na to, czy zastosowano procesy określone w załączniku VII część I sekcja B, rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 4,5 % obj.;
- c) o naturalnej objętościowej zawartości alkoholu nie większej niż 15 % obj. Jednak na zasadzie odstępstwa:
 - górny limit całkowitej zawartości alkoholu może osiągnąć do 20 % obj. dla win, które zostały wyprodukowane bez wzbogacenia, z pewnych obszarów uprawy winorośli w Unii, które określi Komisja – w drodze aktów delegowanych – na mocy art. 59 ust. 1,
 - górny limit całkowitej zawartości alkoholu może przekroczyć 15 % obj. dla win o chronionej nazwie pochodzenia, które zostały wyprodukowane bez wzbogacania;
- d) posiada, z zastrzeżeniem odstępstw, które Komisja może przyjąć – w drodze aktów delegowanych – na mocy art. 59 ust. 1, całkowitą zawartość kwasowości wyrażonej jako kwas winowy nie mniejszą niż 3,5 grama na litr lub 46,6 miliekwiwaletów na litr.

„Retsina” to wino produkowane wyłącznie na obszarze geograficznym Grecji przy użyciu moszczu winogronowego poddanego obróbce przy zastosowaniu żywicy z sosny Aleppo. Stosowanie żywicy sosny Aleppo jest dozwolone wyłącznie do wyrobu wina typu „Retsina” na warunkach określonych we właściwych przepisach greckich.

Na zasadzie odstępstwa od lit. b) „Tokaji eszencia” i „Tokajská esencia” są uznawane za wino.

Jednak niezależnie od przepisów art. 60 ust. 2 państwa członkowskie mogą zezwolić na używanie terminu „wino”, jeżeli:

- a) występuje ono w połączeniu z nazwą owocu w formie nazwy złożonej w odniesieniu do wprowadzanych na rynek produktów otrzymywanych w procesie fermentacji owocu innego niż winogrona; lub
- b) jest ono częścią nazwy złożonej.

Unika się pomyłki z produktami odpowiadającymi kategoriom win wymienionym w niniejszym załączniku.

(2) Młode wino w trakcie fermentacji

Młode wino w trakcie fermentacji to wino, w którym fermentacja alkoholowa nie została jeszcze zakończona i które nie jest jeszcze oddzielone od swojego osadu.

(3) Wino likierowe

Wino likierowe to produkt:

- a) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 15 % obj. i nie większej niż 22 % obj.;
- b) posiadający całkowitą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 17,5 % obj., z wyjątkiem niektórych win likierowych objętych nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym umieszczonych w wykazie, który przygotowuje Komisja – w drodze aktów delegowanych – na mocy art. 59 ust. 1;
- c) otrzymywany z:
 - moszczu winogronowego w czasie fermentacji,
 - wina,
 - połączenia wyżej wymienionych produktów, lub
 - moszczu winogronowego lub jego mieszaniny z winem, w przypadku pewnych win likierowych objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, które określi Komisja – w drodze aktów delegowanych – na mocy art. 59 ust. 1;
- d) posiadający początkową naturalną zawartość alkoholu nie mniejszą niż 12 % obj., z wyjątkiem pewnych win likierowych objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym umieszczonych w wykazie, który przygotowuje Komisja – w drodze aktów delegowanych – na mocy art. 59 ust. 1;
- e) do którego dodano:

- (i) indywidualnie lub w połączeniu:
 - alkohol neutralny pochodzenia winnego, w tym alkohol wyprodukowany w drodze destylacji suszonych winogron, mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 96 % obj.,
 - wino lub destylat suszonych winogron mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 52 % obj. i nie większą niż 86 % obj.;
 - (ii) w stosownych przypadkach, w połączeniu z jednym lub kilkoma następującymi produktami:
 - zagęszczony moszcz winogronowy,
 - połączeniem jednego z produktów, o których mowa w lit. e) ppkt (i) z moszczem winogronowym, o którym mowa w lit. c) tiret pierwsze i czwarte;
- f) do którego, na zasadzie odstępstwa od lit. e), dodano, w przypadku pewnych win likierowych objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym umieszczonych w wykazie, który przygotowuje Komisja – w drodze aktów delegowanych – na mocy art. 59 ust. 1:
- (i) którykolwiek z produktów wymienionych w lit. e) ppkt (i), indywidualnie lub w połączeniu; lub
 - (ii) jeden lub kilka spośród następujących produktów:
 - alkohol winny lub alkohol z suszonych winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 95 % obj. i nie większej niż 96 % obj.,
 - napój spirytusowy destylowany z wina lub z wycieków z winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 52 % obj. i nie większej niż 86 % obj.,
 - napój spirytusowy destylowany z suszonych winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 52 % obj. i nie większej niż 94,5 % obj.; oraz
 - (iii) jeden lub kilka spośród następujących produktów, w stosownych przypadkach:
 - częściowo sfermentowany moszcz winogronowy otrzymany z suszonych winogron,
 - zagęszczony moszcz winogronowy otrzymany przez zastosowanie nagrzania bezpośredniego, zgodny, z

wyjątkiem tej operacji, z definicją zagęszczanego moszczu winogronowego,

- zagęszczony moszcz winogronowy,
- połączenie jednego lub kilku produktów wymienionych w lit. f) ppkt (ii) z moszczem winogronowym, o którym mowa w lit. c) tiret pierwsze i czwarte.

(4) Wino musujące

Wino musujące to produkt:

- a) otrzymywany z pierwszej lub drugiej fermentacji alkoholowej:
 - ze świeżych winogron,
 - z moszczu winogronowego, lub
 - z wina;
- b) który przy otwarciu zbiornika wydziela ditlenek węgla powstały wyłącznie w wyniku fermentacji;
- c) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20°C; oraz
- d) w przypadku którego całkowita zawartość alkoholu *cuvées* przeznaczonych dla jego przygotowania jest nie mniejsza niż 8,5 % obj.

(5) Gatunkowe wino musujące

Gatunkowe wino musujące to produkt:

- a) otrzymywany z pierwszej lub drugiej fermentacji alkoholowej:
 - ze świeżych winogron,
 - z moszczu winogronowego, lub
 - z wina;
- b) który przy otwarciu zbiornika wydziela ditlenek węgla powstały wyłącznie w wyniku fermentacji;
- c) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3,5 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20°C; oraz
- d) w przypadku którego całkowita zawartość alkoholu *cuvées* przeznaczonych dla jego przygotowania jest nie mniejsza niż 9 % obj.

(6) Gatunkowe aromatyzowane wino musujące

Gatunkowe aromatyzowane wino musujące to gatunkowe wino musujące:

- a) które jest otrzymywane wyłącznie przy wykorzystaniu – podczas tworzenia cuvée – moszczu winogronowego lub moszczu winogronowego w trakcie fermentacji pochodzącego od szczególnych odmian winorośli umieszczonych w wykazie, który sporządzi Komisja – w drodze aktów delegowanych – na mocy art. 59 ust 1.

Gatunkowe aromatyzowane wina musujące produkowane w tradycyjny sposób przy wykorzystaniu win podczas tworzenia cuvée określa Komisja – w drodze aktów delegowanych – na mocy art. 59 ust. 1;

- b) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20°C;
- c) którego rzeczywista zawartość alkoholu nie może być mniejsza niż 6 % obj.; oraz
- d) którego całkowita zawartość alkoholu nie może być mniejsza niż 10 % obj.

(7) Wino musujące gazowane

Wino musujące gazowane to produkt, który:

- a) jest otrzymywany z wina nieposiadającego chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;
- b) wydziela przy otwarciu zbiornika ditlenek węgla powstały wyłącznie lub częściowo w wyniku dodania do wina tego gazu; oraz
- c) charakteryzuje się nadciśnieniem spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20°C.

(8) Wino półmusujące

Wino półmusujące to produkt:

- a) otrzymywany z wina, pod warunkiem że wino to ma całkowitą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 9 % obj.;
- b) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 7 % obj.;
- c) charakteryzujący się nadciśnieniem spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze, nie mniejszym niż 1 bar i nie większym niż 2,5 bara, gdy jest przechowywany w temperaturze 20°C w zamkniętych zbiornikach; oraz

d) umieszczany w zbiornikach sześćdziesięciolitrowych lub mniejszych.

(9) Wino półmusujące gazowane

Wino półmusujące gazowane to produkt:

a) otrzymywany z wina;

b) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 7 % obj. i całkowitej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 9 % obj.;

c) charakteryzujący się nadciśnieniem nie mniejszym niż 1 bar i nie większym niż 2,5 bara, gdy jest przechowywany w temperaturze 20°C w zamkniętych zbiornikach; ciśnienie to jest wywołane obecnością w roztworze w całości lub częściowo dodanego ditlenku węgla; oraz

d) umieszczany w zbiornikach sześćdziesięciolitrowych lub mniejszych.

(10) Moszcz winogronowy

Moszcz winogronowy to produkt w stanie ciekłym, otrzymywany ze świeżych winogron w sposób naturalny lub przy zastosowaniu procesów fizycznych. Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w moszczu winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

(11) Częściowo sfermentowany moszcz winogronowy

Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji to produkt otrzymywany w drodze fermentacji moszczu winogronowego o rzeczywistej zawartości alkoholu większej niż 1 % obj., lecz mniejszej niż trzy piąte jego całkowitej objętościowej zawartości alkoholu.

(12) Częściowo sfermentowany moszcz winogronowy uzyskiwany z suszonych winogron

Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z winogron suszonych jest produktem otrzymywanym w drodze częściowej fermentacji moszczu winogronowego otrzymanego z suszonych winogron, w którym całkowita zawartość cukru przed fermentacją wynosiła co najmniej 272 gramy na litr oraz którego naturalna i rzeczywista zawartość alkoholu jest nie mniejsza niż 8 % obj. Jednakże niektóre wina, które określi Komisja – w drodze aktów delegowanych – na podstawie art. 59 ust. 1, spełniające te wymogi, nie są traktowane jako moszcz winogronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z suszonych winogron.

(13) Zagęszczony moszcz winogronowy

Zagęszczony moszcz winogronowy to moszcz niekarmelizowany otrzymywany w drodze częściowej dehydratacji moszczu winogronowego przy użyciu którejkolwiek z dozwolonych metod innej niż bezpośrednie nagrzewanie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą, która zostanie określona zgodnie z art.

62 ust. 3 akapit trzeci i art. 68 lit. d), w temperaturze 20°C nie jest niższa niż 50,9 %.

Dopuszczalna całkowita zawartość alkoholu w zagęszczonym moszczu winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

(14) Rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy

Rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy to produkt w postaci niekarmelizowanej cieczy, który:

- a) otrzymywany jest w drodze częściowej dehydratacji moszczu winogronowego prowadzonej przy użyciu jednej z dozwolonych metod, innej niż bezpośrednie nagrzewanie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą, która zostanie określona zgodnie z art. 62 ust. 3 akapit trzeci i art. 68 lit. d), w temperaturze 20° C nie jest niższa niż 61,7 %;
- b) został poddany dozwolonej obróbce celem odkwaszenia i wyeliminowania wszystkich składników innych niż cukier;
- c) posiada następujące właściwości:
 - pH nie wyższe niż 5 przy 25° w skali Brix;
 - gęstość optyczna na poziomie 425 nm dla grubości 1 cm nie większa niż 0,100 w moszczu winogronowym stężonym w 25° w skali Brix;
 - zawartość sacharozy – przy użyciu metody analizy, która zostanie określona – niewykrywalna;
 - indeks Folin-Ciocalteu nie wyższy niż 6,00 przy 25° w skali Brix;
 - dająca się miareczkować kwasowość nie wyższa niż 15 miliekwiwalentów na kilogram łącznej zawartości cukrów,
 - zawartość ditlenku siarki nieprzekraczająca 25 miligramów na kilogram łącznej zawartości cukrów,
 - całkowita zawartość kationów nie wyższa niż 8 miliekwiwalentów na kilogram łącznej zawartości cukrów,
 - przewodność właściwa w 25° w skali Brix i 20° C nieprzekraczająca 120 mikro-Siemens/cm;
 - zawartość hydroksymetylofurfuralu nieprzekraczająca 25 miligramów na kilogram łącznej zawartości cukrów,
 - obecność mezoinozitolu.

Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w rektyfikowanym zagęszczonym moszczu winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

(15) Wino z suszonych winogron

Wino z suszonych winogron to produkt:

- a) produkowany bez wzbogacania, z winogron pozostawionych na słońcu lub w cieniu w celu częściowej dehydratacji;
- b) o całkowitej zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 16 % obj., a rzeczywistej zawartości alkoholu – co najmniej 9 % obj.; oraz
- c) o naturalnej zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 16 % obj. (czyli 272 gramów cukru na litr).

(16) Wino z przejrzalnych winogron

Wino z przejrzalnych winogron to produkt:

- a) produkowany bez wzbogacania;
- b) o naturalnej objętościowej zawartości alkoholu większej niż 15 % obj.; oraz
- c) o całkowitej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 15 % obj. i rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 12 % obj.

Państwa członkowskie mogą ustalić okres dojrzewania dla tego produktu.

(17) Ocet winny

Ocet winny to ocet:

- a) otrzymywany wyłącznie w drodze kwaśnej fermentacji wina; oraz
- b) o całkowitej kwasności, wyrażonej jako kwas octowy, nie mniejszej niż 60 gramów na litr.

Część III. Mleko i przetwory mleczne

1. Termin „mleko” oznacza wyłącznie zwykłą wydzielinę z wymion – bez żadnych dodatków ani niepoddaną ekstrakcji – otrzymywaną z co najmniej jednego doju.

Termin „mleko” może jednak być stosowany:

- a) do mleka przetworzonego bez zmiany składu lub do mleka, którego zawartość tłuszczu została znormalizowana na mocy części IV niniejszego załącznika;
- b) w połączeniu z wyrazem lub wyrazami oznaczającymi typ, klasę jakości, pochodzenie lub przeznaczenie takiego mleka lub opisującymi

technologiczny proces jego przetworzenia lub zmianę składu, której zostało ono poddane, pod warunkiem że zmiana ta jest ograniczona do dodania lub usunięcia naturalnych składników mleka.

2. Do celów niniejszej części pojęcie „przetwory mleczne” oznacza produkty uzyskiwane wyłącznie z mleka, przy założeniu że można dodać substancje konieczne do ich wytworzenia, o ile nie stosuje się ich do zastąpienia – w całości lub w części – jakichkolwiek naturalnych składników mleka.

Wyłącznie dla przetworów mlecznych zarezerwowane są:

- a) następujące nazwy stosowane na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu:
- (i) serwatka;
 - (ii) śmietanka;
 - (iii) masło;
 - (iv) maślanka;
 - (v) olej maślany;
 - (vi) kazeina;
 - (vii) bezwodny tłuszcz mleczny;
 - (viii) ser;
 - (ix) jogurt;
 - (x) kefir;
 - (xi) kumys;
 - (xii) viili/fil;
 - (xiii) smetana;
 - (xiv) fil;
- b) nazwy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2000/13/WE faktycznie stosowane do przetworów mlecznych.
3. Termin „mleko” oraz nazwy stosowane do przetworów mlecznych mogą być stosowane również w połączeniu ze słowem lub słowami oznaczającymi przetwory złożone, których żadna część nie zastępuje ani nie ma w zamierzeniu zastępować żadnego składnika mleka i w których mleko lub produkt mleczny są częścią zasadniczą – zarówno w kategoriach ilości, jak i charakterystyki produktu.

4. Pochodzenie mleka i przetworów mlecznych określonych przez Komisję jest podane, jeżeli nie jest to mleko krowie.
5. Nazwy, o których mowa w pkt 1, 2 i 3 niniejszej części, nie mogą być stosowane do produktów innych niż wymienione w tych punktach.

Przepis ten nie ma jednak zastosowania do nazw produktów, których dokładny charakter jest oczywisty ze względu na tradycyjne stosowanie, lub kiedy nazwy te są wyraźnie stosowane w celu opisania charakterystycznej cechy produktu.

6. W odniesieniu do produktów innych niż opisane w pkt 1, 2 i 3 niniejszej części, nie wolno używać żadnej etykiety, dokumentu handlowego, materiału reklamowego ani żadnej formy reklamy, określonej w art. 2 dyrektywy Rady 2006/114/WE⁴⁸ ani żadnej formy prezentacji, które wskazywałyby, implikowałyby lub sugerowałyby, że produkt ten jest przetworem mlecznym.

Jednak w odniesieniu do produktu, który zawiera mleko lub przetwory mleczne, nazwa „mleko” lub nazwy wymienione w pkt 2 akapit drugi niniejszej części mogą być stosowane tylko do opisanego jego podstawowych surowców i wymienienia jego składników, zgodnie z dyrektywą 2000/13/WE.

Część IV. Mleko przeznaczone do spożycia przez ludzi, objęte kodem CN 0401

I. Definicje

Do celów niniejszej części:

- a) „mleko” oznacza produkt pochodzący z doju co najmniej jednej krowy;
- b) „mleko spożywcze” oznacza produkty, o których mowa w pkt III niniejszej części, przeznaczone do dostarczenia konsumentowi bez dalszego przetwarzania;
- c) „zawartość tłuszczu” oznacza stosunek masy cząstek tłuszczu mleka do masy stu cząstek mleka w danym mleku;
- d) „zawartość białka” oznacza stosunek masy cząstek białka do masy stu cząstek mleka w danym mleku (uzyskany na skutek pomnożenia przez 6,38 całkowitej zawartości azotu w mleku wyrażonej jako procent masy).

II. Dostawa do końcowego konsumenta lub sprzedaż temu konsumentowi

- (1) Jedynie mleko spełniające wymogi określone dla mleka spożywczego może być dostarczane lub sprzedawane bez przetwarzania końcowemu konsumentowi, zarówno bezpośrednio, jak i przez pośredników, takich jak restauracje, szpitale, stołówki lub inne podobne placówki zbiorowego żywienia.

⁴⁸

Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 21.

- (2) Opisy handlowe, stosowane dla tych produktów, są zgodne z podanymi w pkt III niniejszej części. Opisy te stosuje się jedynie do produktów, o których mowa w tym punkcie, bez uszczerbku dla ich stosowania w opisach dotyczących składu.
- (3) Państwa członkowskie przyjmują środki mające na celu informowanie konsumentów o charakterze i składzie przedmiotowych produktów, w przypadku gdy brak takich informacji może powodować dezorientację.

III. Mleko spożywcze

1. Następujące produkty są uznawane za mleko spożywcze:

- a) surowe mleko: mleko, które nie zostało podgrzane do temperatury powyżej 40°C lub poddane obróbce mającej równoważny efekt;
- b) mleko pełne: mleko poddane obróbce cieplnej, które jeśli chodzi o zawartość tłuszczu spełnia jeden z następujących wymogów:
 - (i) znormalizowane mleko pełne: mleko o zawartości tłuszczu co najmniej 3,50 % (m/m). Państwa członkowskie mogą jednak przewidzieć dodatkową kategorię mleka pełnego – o zawartości tłuszczu 4,00 % (m/m) lub wyższej;
 - (ii) nieznormalizowane mleko pełne: mleko o zawartości tłuszczu niezmienionej od etapu doju ani przez dodanie lub usunięcie tłuszczu mlecznego ani przez zmieszanie z mlekiem, którego naturalna zawartość tłuszczu została zmieniona. Zawartość tłuszczu nie może być jednak niższa niż 3,50 % (m/m);
- c) mleko częściowo odtłuszczone: mleko poddane obróbce cieplnej, którego zawartość tłuszczu została obniżona do nie mniej niż 1,50 % (m/m) i nie więcej niż 1,80 % (m/m);
- d) mleko odtłuszczone: mleko poddane obróbce cieplnej, którego zawartość tłuszczu została obniżona do nie więcej niż 0,50 % (m/m).

Mleko poddane obróbce cieplnej niespełniające wymogów dotyczących zawartości tłuszczu określonych w akapicie pierwszym lit. b), c) i d) jest uznawane za mleko spożywcze, pod warunkiem że zawartość tłuszczu jest podana na opakowaniu w wyraźny i czytelny sposób za pomocą zwrotu „zawartość tłuszczu ... %”, z dokładnością do jednego miejsca po przecinku. Mleko to nie jest określane jako mleko pełne, częściowo odtłuszczone lub odtłuszczone.

2. Nie naruszając przepisów pkt 1 lit. b) ppkt (ii) dozwolone są jedynie następujące zmiany:
 - a) modyfikacja naturalnej zawartości tłuszczu przez usunięcie lub dodanie śmietanki lub dodanie mleka pełnego, mleka częściowo

odtłuszczonego lub mleka odtłuszczonego – po to by spełnione zostały wymogi dotyczące zawartości tłuszczu określone dla mleka spożywczego;

- b) wzbogacenie mleka białkami mleka, solami mineralnymi lub witaminami, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1925/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji⁴⁹;
- c) obniżenie zawartości laktozy przez konwersję na glukozę i galaktozę.

Modyfikacje składu mleka wymienione w lit. b) i c) są dopuszczalne tylko wtedy, gdy wzmianka o nich znajduje się na opakowaniu produktu, jest nieusuwalna, łatwa do zauważenia i czytelna. Niemniej jednak takie znakowanie nie zwalnia z obowiązku oznaczania wartości odżywczej, który to obowiązek został określony w dyrektywie Rady 90/496/EWG⁵⁰. W przypadku gdy dodawane jest białko, zawartość białka we wzbogaconym mleku musi wynosić co najmniej 3,8 % (m/m).

Państwa członkowskie mogą jednak wprowadzić ograniczenia lub zakazać modyfikacji składu mleka, o których mowa w lit. b) i c).

3. Mleko spożywcze

- a) ma temperaturę zamarzania bliską średniej temperaturze zamarzania mleka surowego odnotowanej na obszarze pochodzenia odbieranego mleka;
- b) ma masę nie mniejszą niż 1 028 g/l w przypadku mleka zawierającego 3,5 % tłuszczu (m/m) w temperaturze 20°C lub równoważną wagę na litr w przypadku mleka mającego inną zawartość tłuszczu;
- c) zawiera co najmniej 2,9 % (m/m) białka w przypadku mleka zawierającego 3,5 % (m/m) tłuszczu lub równoważną zawartość w przypadku mleka o innej zawartości tłuszczu;

⁴⁹ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 26.

⁵⁰ Dz.U. L 276 z 6.10.1990, s. 40.

Część V. Produkty sektora mięsa drobiowego

I Niniejszą część załącznika stosuje się w przypadku wprowadzania do obrotu w Unii – w ramach działalności gospodarczej lub handlowej – niektórych rodzajów i prezentacji mięsa drobiowego, a także przetworów i produktów z mięsa drobiowego lub podrobów drobiu następujących gatunków:

- *Gallus domesticus*,
- kaczek,
- gęsi,
- indyków,
- perliczek.

Niniejsze przepisy stosuje się również do mięsa drobiowego w solance, objętego kodem CN 0210 99 39.

II Definicje

- (1) „mięso drobiowe”: oznacza mięso drobiowe nadające się do spożycia przez ludzi, które nie zostało poddane żadnej obróbce, z wyjątkiem schłodzenia;
- (2) „świeże mięso drobiowe” oznacza mięso drobiowe nieusztynione wskutek procesu wychładzania, które ma być utrzymywane przez cały czas w temperaturze nie niższej niż -2 °C i nie wyższej niż 4 °C. Państwa członkowskie mogą jednak ustalić inne wymogi odnośnie do temperatury rozbioru i przechowywania świeżego mięsa drobiowego w sklepach sprzedaży detalicznej lub na terenie przyległym do punktów sprzedaży, o ile rozbiór i przechowywanie służą wyłącznie bezpośredniej obsłudze konsumenta na miejscu;
- (3) „mięso drobiowe mrożone” oznacza mięso drobiowe, które musi być zamrożone możliwie jak najszybciej w związku z wymogami normalnych procedur ubojowych i które ma być przechowywane przez cały czas w temperaturze nie wyższej niż -12 °C;
- (4) „głęboko mrożone mięso drobiowe” oznacza mięso drobiowe, które ma być utrzymywane przez cały czas w temperaturze nie wyższej niż -18 °C, z zachowaniem tolerancji przewidzianej w dyrektywie Rady 89/108/EWG⁵¹.
- (5) „wyroby z mięsa drobiowego” oznaczają mięso drobiowe, w tym rozdrobnione mięso drobiowe, do którego dodano środki spożywcze, środki smakowe lub dodatki lub które zostało poddane procesom, które

⁵¹ Dz.U. L 40 z 11.2.1999, s. 34.

nie wystarczają, by zmienić wewnętrzną strukturę włókien mięśniowych mięsa;

- (6) „wyroby ze świeżego mięsa drobiowego” oznaczają przetwory z mięsa drobiowego, do których produkcji wykorzystano świeże mięso drobiowe.

Państwa członkowskie mogą jednak ustanawiać nieco inne wymogi w odniesieniu do temperatury, stosowane przez jak najkrótszy niezbędny okres czasu i tylko w zakresie koniecznym do ułatwienia obróbki i rozbioru w fabryce podczas wytwarzania przetworów ze świeżego mięsa drobiowego;

- (7) „produkt z mięsa drobiowego” oznacza produkt mięsny określony w pkt 7.1. załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, do którego produkcji wykorzystano mięso drobiowe.

Część VI. Tłuszcze do smarowania

Produkty, o których mowa w art. 60, nie mogą być dostarczane ani przekazywane bez przetworzenia ostatecznemu konsumentowi ani bezpośrednio, ani przez restauracje, szpitale, kantyny lub podobne zakłady, jeżeli nie spełniają wymogów określonych w załączniku.

Opisy handlowe tych produktów to nazwy umieszczone w niniejszej części.

Poniższe opisy handlowe zastrzeżone są dla produktów określonych w ramach następujących kodów CN oraz o zawartości tłuszczu wynoszącej co najmniej 10 %, ale mniejszej niż 90 % według masy, a więc dla:

- a) tłuszczów mlecznych objętych kodami CN 0405 i ex 2106;
- b) tłuszczów objętych kodem CN ex 1517;
- c) tłuszczów złożonych z produktów roślinnych lub zwierzęcych objętych kodami CN ex 1517 i ex 2106.

Zawartość tłuszczu po wyłączeniu soli wynosi przynajmniej dwie trzecie suchej masy.

Jednakże te opisy handlowe obowiązują wyłącznie w stosunku do produktów, które pozostają w stanie stałym w temperaturze 20 °C i które nadają się do smarowania.

Niniejszych definicji nie stosuje się do:

- a) nazw produktów, których dokładny charakter jest oczywisty ze względu na tradycyjne stosowanie, lub kiedy nazwy są używane w sposób oczywisty w celu opisanía charakterystycznej jakości produktu;
- b) produktów skoncentrowanych (masło, margaryna, miksy) o zawartości co najmniej 90 % tłuszczu.

Grupa tłuszczów	Opisy handlowe	Kategorie produktu
Definicje		Uzupełniający opis kategorii ze wskazaniem procentowej zawartości tłuszczu według masy
A. Tłuszcze mleczne Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane wyłącznie z mleka lub niektórych przetworów mlecznych; zasadniczym elementem ich wartości jest tłuszcz. Dodawane mogą być jednak także inne substancje niezbędne do ich produkcji, pod warunkiem że nie są one używane w celu zastąpienia – w całości ani w części – jakichkolwiek składników mleka.	1. Masło 2. Masło o zawartości trzech czwartych tłuszczu (*) 3. Masło półtłuste (**) 4. Tłuszcz mleczny do smarowania X %	Produkt zawierający nie mniej niż 80 % i nie więcej niż 90 % tłuszczu mlecznego, nie więcej niż 16 % wody i nie więcej niż 2 % suchej masy beztłuszczowej mleka. Produkt zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu mlecznego. Produkt zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu mlecznego. Produkt zawierający następujące ilości tłuszczu mlecznego: - poniżej 39 %, - powyżej 41 %, ale poniżej 60 %, - powyżej 62 %, ale poniżej 80 %.
B. Tłuszcze Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane ze stałych lub płynnych tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych nadających się do spożycia przez ludzi o zawartości tłuszczu mlecznego nie większej niż 3 % zawartości tłuszczu.	1. Margaryna 2. Margaryna o zawartości trzech czwartych tłuszczu (***) 3. Margaryna półtłusta (****) 4. Tłuszcze do smarowania X %	Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 80 % i nie więcej niż 90 % tłuszczu. Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu. Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu. Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający następujące ilości tłuszczu: - poniżej 39 %, - powyżej 41 %, ale poniżej 60 %, - powyżej 62 %, ale poniżej 80 %.

Grupa tłuszczów	Opisy handlowe	Kategorie produktu
Definicje		Uzupełniający opis kategorii ze wskazaniem procentowej zawartości tłuszczu według masy
Tłuszcze złożone z produktów roślinnych lub zwierzęcych. Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane ze stałych lub płynnych tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych nadających się do spożycia przez ludzi, zawierające od 10 % do 80 % tłuszczu mlecznego w całkowitej zawartości tłuszczu.	1. Miks (mix) tłuszczowy 2. Miks (mix) o zawartości trzech czwartych tłuszczu (****) 3. Miks (mix) tłuszczowy półtłusty (*****) 4. Miks (mix) tłuszczowy do smarowania X %	Produkt otrzymywany z mieszaniny tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 80 % i nie więcej niż 90 % tłuszczu. Produkt otrzymywany z mieszanki tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu. Produkt otrzymywany z mieszanki tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu. Produkt otrzymywany z mieszanki tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający następujące ilości tłuszczu: - poniżej 39 %, - powyżej 41 %, ale poniżej 60 %, - powyżej 62 %, ale poniżej 80 %.

(*) odpowiadające „smør 60” w języku duńskim.

(**) odpowiadające „smør 40” w języku duńskim.

(***) odpowiadające „margarine 60” w języku duńskim.

(****) odpowiadające „margarine 40” w języku duńskim.

(*****) odpowiadające „blandingsprodukt 60” w języku duńskim.

(*****) odpowiadające „blandingsprodukt 40” w języku duńskim.

Uwaga: Tłuszcz mleczny jako składnik produktów wymienionych w niniejszej części może zostać zmieniony tylko w wyniku procesów fizycznych.

Część VII. Opisy i definicje oliwy z oliwek oraz oliwy z wyciśniętej z oliwek

Stosowanie opisów i definicji oliwy z oliwek oraz oliwy z wyciśniętej z oliwek określonych w niniejszej części jest obowiązkowe w odniesieniu do wprowadzenia do obrotu danych produktów w Unii oraz, o ile to zgodne z obowiązkowymi międzynarodowymi przepisami, handlu z państwami trzecimi.

Wyłącznie oliwy, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), pkt 3 i pkt 6 niniejszej części mogą być wprowadzone do obrotu w sprzedaży detalicznej.

(1) OLIWY Z OLIWEK Z PIERWSZEGO TŁOCZENIA

Oliwy uzyskane z owoców drzewa oliwnego wyłącznie przy pomocy mechanicznych lub innych fizycznych środków, w warunkach nieprowadzących do zmian w oliwie, które nie zostały poddane innej obróbce niż płukanie, dekantacja, odwirowanie lub filtrowanie, z wyłączeniem oliw uzyskanych przy użyciu rozpuszczalników lub środków wspomagających o działaniu chemicznym lub biochemicznym, lub w drodze procesu ponownej estryfikacji oraz jakichkolwiek mieszanek z oliwami innego rodzaju.

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia jest klasyfikowana i opisywana wyłącznie w następujący sposób:

a) Oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 0,8 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

b) Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 2 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

c) Oliwa lampante

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, większej niż 2 g na 100 g, lub o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

(2) RAFINOWANA OLIWA Z OLIWEK

Oliwa z oliwek uzyskana w drodze rafinacji oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 0,3 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

(3) **OLIWA Z OLIWEK – SKŁADAJĄCA SIĘ Z RAFINOWANEJ OLIWY Z OLIWEK ORAZ OLIWY Z OLIWEK Z PIERWSZEGO TŁOCZENIA**

Oliwa z oliwek uzyskana w drodze mieszania rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia innej niż oliwa z oliwek typu lampante, o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 1 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

(4) **SUROWA OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK**

Oliwa uzyskana z wytłoczyn z oliwek w drodze obróbki przy pomocy rozpuszczalników lub środków fizycznych lub oliwa odpowiadająca oliwie z oliwek typu lampante, z wyjątkiem pewnych szczególnych cech, z wyłączeniem oliwy uzyskanej w drodze powtórnej estryfikacji oraz mieszanek z oliwami innego rodzaju, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

(5) **RAFINOWANA OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK**

Oliwa uzyskana w drodze rafinacji surowej oliwy z wytłoczyn z oliwek o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 0,3 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

(6) **OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK**

Oliwa uzyskana w drodze mieszania rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia innej niż oliwa z oliwek typu lampante, o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 1 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

Dodatek do załącznika VI (o którym mowa w części II)

Strefy uprawy winorośli

Strefy uprawy winorośli są następujące:

- (1) strefa uprawy winorośli A obejmuje:
 - a) w Niemczech: obszary uprawy winorośli inne niż obszary uprawy winorośli wymienione w pkt 2 lit. a);
 - b) w Luksemburgu: luksemburski region uprawy winorośli;
 - c) w Belgii, Danii, Irlandii, Niderlandach, Polsce, Szwecji i Zjednoczonym Królestwie: obszary uprawy winorośli w tych krajach;
 - d) w Republice Czeskiej: region uprawy winorośli Čechy;

- (2) strefa uprawy winorośli B obejmuje:
- a) w Niemczech: obszary położone w regionie Baden, na których znajdują się uprawy winorośli;
 - b) we Francji: obszary, na których znajdują się uprawy winorośli, które nie zostały wymienione w niniejszym załączniku, oraz te znajdujące się na terytoriach następujących departamentów:
 - w Alzacji: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - w Lotaryngii: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - w Szampanii: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - w Jurze: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - w Sabaudii: Savoie, Haute-Savoie, Isère (gmina Chapareillan),
 - w Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne i obszary uprawy winorośli w okręgu Cosne-sur-Loire w departamencie Nièvre;
 - c) w Austrii: austriacki obszar uprawy winorośli;
 - d) w Republice Czeskiej: region uprawy winorośli Morava oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 1 lit. d);
 - e) na Słowacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 3 lit. f);
 - f) w Słowenii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach:
 - w regionie Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - w regionie Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska i Bela krajina oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 4 lit. d);
 - g) w Rumunii: obszar Podişul Transilvaniei.
- (3) strefa uprawy winorośli C I obejmuje:
- a) we Francji: obszary uprawy winorośli:
 - w następujących departamentach: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (z wyjątkiem gminy Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (z wyjątkiem okręgu

Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;

- w okręgach Valence i Die w departamencie Drôme (z wyjątkiem kantonów Dieulefit, Loriol, Marsanne i Montélimar),
 - w okręgu Tournon, w kantonach Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge i la Voulte-sur-Rhône w departamencie Ardèche;
- b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli w regionie Valle d'Aosta i prowincjach Sondrio, Bolzano, Trento i Belluno.
- c) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli w prowincjach A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa i Vizcaya;
- d) w Portugalii obszary uprawy winorośli w części regionu Norte, który odpowiada określonemu obszarowi wina „Vinho Verde” oraz „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras” (za wyjątkiem „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos”) należącemu do „Região vitícola da Extremadura”;
- e) na Węgrzech: wszystkie obszary uprawy winorośli;
- f) na Słowacji: obszary uprawy winorośli w Tokajská Vinohradnícka oblasť;
- g) obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 2 lit. g) lub pkt 4 lit. f);
- (4) strefa uprawy winorośli C II obejmuje:
- a) we Francji: obszary uprawy winorośli:
- w następujących departamentach: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (z wyjątkiem kantonów Olette i Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - w części departamentu Var graniczącego na południu z północną granicą gmin Evenos, le Beausset, Sollies-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Pland-de-la-Tour i Sainte-Maxime;
 - w okręgu Nyons i kantonach Loriol-sur-Drôme w departamencie Drôme,
 - w częściach departamentu Ardèche niewymienionych w pkt 3 lit. a);
- b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia z wyłączeniem prowincji Sondrio, Marche, Molise, Piemont, Toscana, Umbria, Veneto z wyłączeniem prowincji Belluno, włączywszy wyspy należące do tych regionów, takie jak Elba oraz inne wyspy archipelagu należące do Toskanii, wyspy Ponziiane, Capri i Ischia;
- c) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli położone w następujących prowincjach:

- Lugo, Orense, Pontevedra,
 - Ávila (z wyłączeniem okręgów administracyjnych, które pokrywają się z okręgiem administracyjnym (comarca) Cebreros, będącym okręgiem winiarskim), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Girona, Lleida;
 - w tej części prowincji Zaragoza, która znajduje się na północ od rzeki Ebro,
 - w okręgach administracyjnych prowincji Tarragona objętych nazwą pochodzenia Penedés,
 - w tej części prowincji Tarragona, która pokrywa się z okręgiem administracyjnym (comarca) Conca de Barberá, będącym okręgiem winiarskim;
- d) w Słowenii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Brda lub Goriška Brda, Vipavska dolina lub Vipava, Kras i Slovenska Istra;
- e) w Bułgarii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Dunawska Rawnina (Дунавска равнина), Czernomorski Rajon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);
- f) w Rumunii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach:
Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului oraz Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, region południowy, w tym regiony piaszczyste i inne sprzyjające regiony.
- (5) strefa uprawy winorośli C III a obejmuje:
- a) w Grecji: obszary uprawy winorośli położone w następujących nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khandia, Rethimni, Samos, Lasithi i wyspa Thira (Santorini);
 - b) obszary uprawy winorośli położone na wzniesieniach powyżej 600 m;
 - c) obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 4 lit. e);
- (6) strefa uprawy winorośli C III b obejmuje:
- a) we Francji: obszary uprawy winorośli:

- w departamentach Korsyki,
 - w części departamentu Var położonej pomiędzy morzem a granicą gmin (które są także włączone) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour i Sainte Maxime,
 - w kantonach Olette i Arles-sur-Tech w departamencie Pyrénées-Orientales;
- b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia i Sicilia, włączywszy wyspy należące do tych regionów, takie jak Pantelleria i Lipari, Egadi oraz wyspy Pelagie;
- c) obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 5 lit. a);
- d) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 3 lit. c) lub pkt 4 lit. c);
- e) obszary uprawy winorośli położone w regionach niewymienionych w pkt 3 lit. d);
- f) obszary uprawy winorośli położone na wzniesieniach nieprzekraczających 600 m;
- g) na Malcie: obszary uprawy winorośli.
- (7) Wytyczenie granic terytoriów podlegających jednostkom administracyjnym, o których mowa w niniejszym załączniku, wynika z krajowych przepisów obowiązujących w dniu 15 grudnia 1981 r., dla Hiszpanii z krajowych przepisów obowiązujących w dniu 1 marca 1986 r., a dla Portugalii z krajowych przepisów obowiązujących w dniu 1 marca 1998 r.

ZAŁĄCZNIK VII

PRAKTYKI ENOLOGICZNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 62

Część I

Wzbogacanie, zakwaszanie i odkwaszanie w pewnych obszarach uprawy winorośli

A. Ograniczenia wzbogacania

1. W przypadku gdy warunki klimatyczne w pewnych obszarach uprawy winorośli, znajdujących się na terenie Unii stworzyły taką konieczność, zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu świeżych winogron, moszczu winogronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji, młodego wina w trakcie fermentacji oraz wina uzyskanego z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 63.
2. Zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu jest osiąganego w drodze praktyk enologicznych, o których mowa w sekcji B, i nie przekracza następujących poziomów:
 - a) 3 % obj. w strefie uprawy winorośli A;
 - b) 2 % obj. w strefie uprawy winorośli B;
 - c) 1,5 % obj. w strefie uprawy winorośli C.
3. W latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowo niekorzystne, państwa członkowskie mogą zwrócić się o zwiększenie limitów określonych w pkt 2 o 0,5 %. W odpowiedzi na taki wniosek Komisja na mocy uprawnień, o których mowa w art. 68, przyjmuje akt wykonawczy w najkrótszym możliwym terminie. Komisja podejmie starania, by podjąć decyzję w terminie czterech tygodni od złożenia wniosku.

B. Procesy wzbogacania

1. Zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu przewidziane w sekcji A jest dokonywane wyłącznie:
 - a) poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu winogronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego – w przypadku świeżych winogron, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji oraz młodego wina w trakcie fermentacji;
 - b) poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu winogronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego lub poprzez częściowe zagęszczenie łącznie z osmozą odwrotną – w przypadku moszczu winogronowego;
 - c) poprzez częściowe zagęszczenie w wyniku schłodzenia – w przypadku wina.

2. Procesy, o których mowa w pkt 1, wykluczają się wzajemnie, jeżeli wino lub moszcz winogronowy wzbogaca się zagęszczonym moszczem winogronowym lub rektyfikowanym zagęszczonym moszczem winogronowym i wypłacono pomoc na mocy art. 103y rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
3. Dodanie sacharozy, przewidziane w pkt 1 lit. a) i b), może być wykonane wyłącznie poprzez cukrzenie suche i tylko w następujących obszarach:
 - a) strefa uprawy winorośli A;
 - b) strefa uprawy winorośli B;
 - c) strefa uprawy winorośli C;

z wyjątkiem winnic we Włoszech, Grecji, Hiszpanii i Portugalii, na Cyprze oraz winnic w departamentach francuskich podlegających jurysdykcji sądów apelacyjnych:

- Aix-en-Provence,
- Nîmes,
- Montpellier,
- Toulouse,
- Agen,
- Pau,
- Bordeaux,
- Bastia.

W drodze wyjątku wzbogacanie poprzez cukrzenie suche może zostać dozwolone przez organy krajowe we francuskich departamentach wymienionych powyżej. Francja niezwłocznie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich przypadkach udzielenia takiego zezwolenia.

4. Dodanie zagęszczonego moszczu winogronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego nie zwiększa początkowej objętości świeżo tłoczonych winogron, moszczu winogronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji lub nowego wina w trakcie fermentacji o więcej niż 11 % w strefie uprawy winorośli A, 8 % w strefie uprawy winorośli B oraz 6,5 % w strefie uprawy winorośli C.
5. Zagęszczenie moszczu winogronowego lub wina poddanych procesom, o których mowa w pkt 1:
 - a) nie może skutkować zmniejszeniem początkowej objętości tych produktów o więcej niż 20 %;

- b) niezależnie od przepisów sekcji A pkt 2 lit. c) nie może zwiększać naturalnej zawartości alkoholu tych produktów o więcej niż 2 % obj.
6. Procesy, o których mowa w pkt 1 i 5, nie zwiększają całkowitej objętościowej zawartości alkoholu świeżych winogron, moszczu winogronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji, młodego wina w trakcie fermentacji, lub wina:
- a) w strefie uprawy winorośli A – do ponad 11,5 % obj.;
 - b) w strefie uprawy winorośli B – do ponad 12 % obj.;
 - c) w strefie uprawy winorośli C I – do ponad 12,5 % obj.;
 - d) w strefie uprawy winorośli C II – do ponad 13 % obj.; oraz
 - e) w strefie uprawy winorośli C III – do ponad 13,5 % obj.
7. Na zasadzie odstępstwa od pkt 6 państwa członkowskie mogą:
- a) w przypadku czerwonego wina podnieść górną granicę całkowitej zawartości alkoholu produktów, o których mowa w pkt 6, do 12 % obj. w strefie uprawy winorośli A i 12,5 % obj. w strefie uprawy winorośli B;
 - b) podnieść całkowitą objętościową zawartość alkoholu produktów, o których mowa w pkt 6, w przypadku produkcji win z nazwą pochodzenia do poziomu określonego przez państwa członkowskie.

C. Zakwaszanie i odkwaszanie

1. Świeże winogrona, moszcz winogronowy, moszcz winogronowy w trakcie fermentacji, młode wino w trakcie fermentacji oraz wino mogą być poddawane:
- a) odkwaszaniu w strefach uprawy winorośli A, B i C I;
 - b) zakwaszaniu oraz odkwaszaniu w strefach uprawy winorośli C I, C II oraz C III a), nie naruszając przepisów pkt 7 niniejszej sekcji; lub
 - c) zakwaszaniu w strefie uprawy winorośli C III b).
2. Zakwaszanie produktów innych niż wino, o których mowa w pkt 1, może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 1,50 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 20 miliekwiwalentów na litr.
3. Zakwaszanie win może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 2,50 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 33,3 miliekwiwalentów na litr.
4. Odkwaszanie win może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 1 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 13,3 miliekwiwalentów na litr.
5. Moszcz winogronowy przeznaczony do zagęszczenia może być częściowo odkwaszony.

6. Niezależnie od przepisów pkt 1 w latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowe, państwa członkowskie mogą zezwolić na zakwaszanie produktów, o których mowa w ust. 1, w strefach uprawy winorośli A i B, przy spełnieniu warunków, o których mowa w pkt 2 i 3 niniejszej sekcji.
7. Zakwaszanie i wzbogacanie, poza odstępstwami, które zostaną ustalone przez Komisję w drodze aktów delegowanych na mocy art. 59 ust. 1, oraz zakwaszanie i odkwaszanie tego samego produktu są procesami wzajemnie się wykluczającymi.

D. Procesy

1. Żaden z procesów, o których mowa w sekcjach B i C, za wyjątkiem zakwaszania oraz odkwaszania win, nie jest dozwolony, jeżeli nie jest przeprowadzany na warunkach określonych przez Komisję w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 59 ust. 1, w czasie gdy świeże winogrona, moszcz winogronowy, moszcz winogronowy w trakcie fermentacji lub młode wino w trakcie fermentacji są przekształcane w wino lub jakiegokolwiek inny napój przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi inny niż wino musujące lub gazowane wino musujące w strefie uprawy winorośli, gdzie zebrano świeże winogrona użyte w przedmiotowej produkcji.
2. Zagęszczania win dokonuje się w strefie uprawy winorośli, gdzie zebrano świeże winogrona użyte do przedmiotowej produkcji.
3. Zakwaszania oraz odkwaszania win dokonuje się tylko w przedsiębiorstwie produkującym wino i tylko w strefie uprawy winorośli, gdzie zebrano świeże winogrona użyte do przedmiotowej produkcji.
4. Właściwe organy powiadamiane są o zastosowaniu każdego z procesów, o których mowa w pkt 1, 2 i 3. Ta sama zasada obowiązuje odnośnie do ilości skoncentrowanego moszczu winogronowego lub rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu winogronowego lub sacharozy przechowywanych w tym samym czasie i miejscu, co świeże winogrona, moszcz winogronowy, moszcz winogronowy w trakcie fermentacji oraz wino w zbiornikach, przez osoby fizyczne lub prawne lub grupy osób, a w szczególności producentów, jednostki zajmujące się butelkowaniem, przetwórców oraz handlowców, które określa Komisja – w drodze aktów delegowanych – na podstawie art. 59 ust. 1. Powiadomienia o ilościach wyżej wymienionych produktów mogą jednak zostać zastąpione przez wpis do rejestru towarów przyjmowanych do składu i wychodzących ze składu.
5. Informacja o każdym z procesów, o których mowa w sekcjach B i C, zostaje zapisana w dokumencie towarzyszącym, jak określono w art. 103, na mocy którego produkty, które zostały poddane procesom, są wprowadzane do obiegu.
6. Wspomniane procesy nie są, oprócz sytuacji usprawiedliwionych wyjątkowymi warunkami klimatycznymi, prowadzone:
 - a) w strefie uprawy winorośli C – po dniu 1 stycznia;
 - b) w strefach uprawy winorośli A i B – po dniu 16 marca, oraz

są przeprowadzane wyłącznie w przypadku produktów wytworzonych z winogron zebranych bezpośrednio przed tymi datami.

7. Niezależnie od przepisów pkt 6, zagęszczenie w drodze chłodzenia oraz zakwaszanie i odkwaszanie wina mogą być stosowane w trakcie całego roku.

Część II **Ograniczenia**

A. Zagadnienia ogólne

1. Wszystkie dozwolone praktyki enologiczne wykluczają dodawanie wody, z wyjątkiem konieczności zastosowania jej ze względu na konkretne wymogi techniczne.
2. Wszystkie dozwolone praktyki enologiczne wykluczają dodawanie alkoholu, z wyjątkiem praktyk związanych z otrzymywaniem świeżego moszczu winogronowego z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu, wina likierowego, wina musującego, wina wzmocnionego do destylacji i wina półmusującego.
3. Wino wzmocnione do destylacji jest wykorzystywane wyłącznie do destylacji.

B. Świeże winogrona, moszcz winogronowy i sok winogronowy

1. Świeży moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu stosowany jest jedynie w fazie przygotowania produktów nieobjętych kodami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29. Pozostaje to bez uszczerbku dla surowszych przepisów, które państwa członkowskie mogą stosować w odniesieniu do przygotowywania na swoim terytorium produktów nieobjętych kodami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29.
2. Sok winogronowy oraz zagęszczony sok winogronowy nie są przetwarzane na wino ani dodawane do wina. Nie są też poddawane fermentacji alkoholowej na terytorium Unii.
3. Przepisów pkt 1 i 2 nie stosuje się do produktów przeznaczonych do produkcji w Wielkiej Brytanii, Irlandii i Polsce, produktów objętych kodem CN 2206 00, w odniesieniu do których państwa członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie złożonej nazwy handlowej zawierającej słowo „wino”.
4. Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z winogron suszonych jest wprowadzany na rynek tylko w celu produkcji win likierowych wyłącznie w regionach uprawy winorośli, gdzie takie wykorzystanie tych produktów było tradycyjnie stosowane w dniu 1 stycznia 1985 r., oraz w celu produkcji wina z przejrziałych winogron.
5. Świeże winogrona, moszcz winogronowy, moszcz winogronowy w trakcie fermentacji, zagęszczony moszcz winogronowy, rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy, moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu, sok winogronowy, zagęszczony sok winogronowy i wino lub mieszaniny wymienionych produktów pochodzące z państw trzecich nie mogą być przetwarzane na produkty, o których mowa w niniejszym załączniku lub dodawane do takich produktów na terytorium Unii.

C. Mieszanie win

Kupażowanie wina pochodzącego z państwa trzeciego z winem pochodzącym z Unii oraz kupażowanie win pochodzących z państw trzecich jest zakazane na obszarze Unii.

D. Produkty uboczne

1. Nadmierne tłoczenie winogron jest zabronione. O minimalnej zawartości alkoholu w wyciskach i osadzie drożdżowym po wytłoczeniu winogron decydują państwa członkowskie, uwzględniając warunki lokalne i techniczne.

wynosi ona co najmniej 5 % w odniesieniu do objętości alkoholu w wyprodukowanym winie.

2. Z wyjątkiem alkoholu, napojów spirytusowych i napojów wzbudzonych, ani wino, ani żaden inny napój przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi nie jest produkowany z osadu winnego z drożdży ani z wycisków winogronowych. Polewanie winem osadu lub wycisków winogronowych lub wyciśniętego miąższu *aszú* jest dozwolone na mocy warunków, które określa Komisja – w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 59 ust. 1 – w przypadkach gdy praktyka ta jest tradycyjnie stosowana w produkcji „Tokaji fordítás” i „Tokaji máslás” na Węgrzech oraz „Tokajský fordítás” i „Tokajský máslás” na Słowacji.
3. Tłoczenie osadu winnego z drożdży oraz ponowna fermentacja wycisków winogronowych w celach innych niż destylacja lub produkcja napojów wzbudzonych jest zabroniona. Filtrowanie i odwirowywanie osadu winnego z drożdży nie są traktowane jako tłoczenie, jeśli uzyskane produkty są solidnej i właściwej jakości handlowej.
4. Napój wzbudzony, w przypadku gdy jego produkcja jest dozwolona w danym państwie członkowskim, jest używany tylko do destylacji lub spożycia w gospodarstwie domowym producenta wina.
5. Bez uszczerbku dla możliwości decydowania przez państwa członkowskie o wymogu usuwania produktów ubocznych za pomocą destylacji, każda osoba fizyczna lub osoba prawna lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty uboczne, są zobowiązane do ich usunięcia na warunkach, które określa Komisja – w drodze aktów delegowanych – na podstawie art. 59 ust. 1.

ZAŁĄCZNIK VIII

TABELA KORELACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 163

Rozporządzenie (UE) nr [COM(2010)799]	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 2 ust. 2 lit. a) i b)	-
Artykuł 2 ust. 2 lit. c)	Artykuł 14 ust. 1
Artykuł 3	Artykuł 6
Artykuł 4	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6 ust. 1	-
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 9, art. 10 lit. d), e)
Artykuł 7	Artykuł 9
Artykuł 8	Artykuł 7
Artykuł 9	-
Artykuł 10	Artykuł 10
Artykuł 11	Artykuł 11
Artykuł 12	Artykuł 12
Artykuł 13	Artykuł 13
Artykuł 14	Artykuł 14 ust. 2, 3
Artykuł 15	Artykuł 15
Artykuł 16	-
Artykuł 17	-
Artykuł 18	-
Artykuł 19	-

Artykuł 20	[Artykuł 16 ust. 1 lit. c), d)]
Artykuł 21	-
Artykuł 22	Artykuł 16
Artykuł 23	-
Artykuł 24	[Artykuł 17]
Artykuł 25	[Artykuł 17]
Artykuł 26	[Artykuł 17]
Artykuł 27	[Artykuł 17]
Artykuł 28	[Artykuł 18 ust. 5]
Artykuł 29	[Artykuł 18 ust. 7 lit. a), art. 19 lit. k) ppkt (ii)]
Artykuł 30	[Artykuł 18 ust. 5]
Artykuł 31	Artykuł 18
Artykuł 32	Artykuł 19
Artykuł 33	Artykuł 20
Artykuł 34	[Artykuł 18 ust. 8, 9]
Artykuł 35	[Artykuł 18 ust. 8, 9]
Artykuł 36	Artykuł 19
Artykuł 37	Artykuł 155 ust. 1 lit. a), ust. 2, 3, 4
Artykuł 38	Artykuł 155 ust. 1 lit. b), ust. 2, 3
Artykuł 39	Artykuł 155(5)
Artykuł 40	Artykuł 154
Artykuł 41	Artykuł 154
Artykuł 42	-
Artykuł 43 ust. 1, 3-7	-
Artykuł 43 ust. 2	Artykuł 101 ust. 1

Artykuł 44	-
Artykuł 45	-
Artykuł 46 lit. a), c)	-
Artykuł 46 lit. b)	Artykuł 101 ust. 2
Artykuł 47	Artykuł 112
Artykuł 48	Artykuł 115
Artykuł 49	-
Artykuł 50	-
Artykuł 51	-
Artykuł 52	-
Artykuł 53	-
Artykuł 54	-
Artykuł 55	-
Artykuł 56	-
Artykuł 57	-
Artykuł 58	-
Artykuł 59	-
Artykuł 60	-
Artykuł 61	-
Artykuł 62	-
Artykuł 63	-
Artykuł 64	-
Artykuł 65	-
Artykuł 66	-
Artykuł 67	-

Artykuł 68	-
Artykuł 69	-
Artykuł 70	-
Artykuł 71	-
Artykuł 72	-
Artykuł 73	-
Artykuł 74	-
Artykuł 75	-
Artykuł 76	-
Artykuł 77	-
Artykuł 78	-
Artykuł 79	-
Artykuł 80	-
Artykuł 81	-
Artykuł 82	-
Artykuł 83	-
Artykuł 84	-
Artykuł 85	-
Artykuł 86	-
Artykuł 87	-
Artykuł 88	-
Artykuł 89	-
Artykuł 90	-
Artykuł 91	-
Artykuł 92	-

Artykuł 93	-
Artykuł 94	-
Artykuł 95	-
Artykuł 96	-
Artykuł 97	-
Artykuł 98 ust. 1	Artykuł 113
Artykuł 98 ust. 2, 3	Artykuł 157
Artykuł 99	-
Artykuł 100	-
Artykuł 101	-
Artykuł 102	-
Artykuł 103	-
Artykuł 104	-
Artykuł 105	-
Artykuł 106	-
Artykuł 107	-
Artykuł 108	Artykuły 24 i 152
Artykuł 109	Artykuł 25
Artykuł 110	Artykuł 26
Artykuł 111	-
Artykuł 112	-
Artykuł 113	-
Artykuł 114	Artykuł 27
Artykuł 115	Artykuł 28
Artykuł 116	Artykuł 29

Artykuł 117	-
Artykuł 118	-
Artykuł 119	-
Artykuł 120	Artykuł 30
Artykuł 121	Artykuł 31
Artykuł 122	Artykuł 32
Artykuł 123	Artykuł 33
Artykuł 124	Artykuł 34, [art. 31 lit. b)]
Artykuł 125	Artykuł 35 lit. a), [art. 136 ust. 2]
Artykuł 126	Artykuł 35
Artykuł 127	Artykuł 36
Artykuł 128	Artykuł 21 i 152
Artykuł 129	Artykuł 22
Artykuł 130	Artykuł 23
Artykuł 131	Artykuł 37
Artykuł 132	Artykuł 38
Artykuł 133	Artykuł 39, [art. 50 lit. a)], [art. 51 lit. a)]
Artykuł 134	[Artykuł 50 lit. a)]
Artykuł 135	Artykuł 40
Artykuł 136 ust. 1-3	Artykuł 41
Artykuł 136 ust. 4	Artykuł 147
Artykuł 137	Artykuł 42
Artykuł 138	Artykuł 43
Artykuł 139	Artykuł 44
Artykuł 140	Artykuł 45

Artykuł 141	Artykuł 46
Artykuł 142	Artykuł 47
Artykuł 143	Artykuł 48
Artykuł 144	Artykuł 49
Artykuł 145	-
Artykuł 146	Artykuł 50
Artykuł 147	Artykuł 51
Artykuł 148 ust. 1	Artykuł 52 ust. 1
Artykuł 148 ust. 2	Artykuł 150
Artykuł 149	[Artykuł 53 lit. a)]
Artykuł 150	Artykuł 52 ust.3
Artykuł 151 ust. 1	Artykuł 52 ust. 2
Artykuł 151 ust. 2	-
Artykuł 152	[Artykuł 53 lit. b)]
Artykuł 153	Artykuł 53 lit. a), (c)
Artykuł 154	Artykuł 54
Artykuł 155	-
Artykuł 156	-
Artykuł 157	-
Artykuł 158	Artykuł 55
Artykuł 159	Artykuł 56
Artykuł 160	Artykuł 57
Artykuł 161	Artykuł 58
Artykuł 162	Artykuł 59
Artykuł 163	Artykuł 60

Artykuł 164	Artykuł 61
Artykuł 165	Artykuł 62
Artykuł 166	Artykuł 63
Artykuł 167	Artykuł 64
Artykuł 168	Artykuł 65
Artykuł 169	Artykuł 66
Artykuł 170	Artykuł 67
Artykuł 171	-
Artykuł 172	Artykuł 68
Artykuł 173	Artykuł 69
Artykuł 174	Artykuł 70
Artykuł 175	Artykuł 71, [86 ust. 4)]
Artykuł 176	Artykuł 71 ust. 3, [art. 86 ust.4)]
Artykuł 177	Artykuł 72, [art. 86 ust.4)]
Artykuł 178	Artykuł 73, [art. 86 ust.4)]
Artykuł 179	Artykuł 74, [art. 86 ust.4)]
Artykuł 180	Artykuł 75
Artykuł 181	Artykuł 76
Artykuł 182	Artykuł 77
Artykuł 183	Artykuł 78
Artykuł 184	Artykuł 79
Artykuł 185	Artykuł 80
Artykuł 186	Artykuł 81
Artykuł 187	-
Artykuł 188	-

Artykuł 189	Artykuł 82
Artykuł 190	Artykuł 83
Artykuł 191	Artykuł 84
Artykuł 192	Artykuł 85
Artykuł 193	Artykuł 86
Artykuł 194	Artykuł 87
Artykuł 195	Artykuł 88
Artykuł 196	Artykuł 89
Artykuł 197	Artykuł 90
Artykuł 198	Artykuł 91
Artykuł 199	Artykuł 92
Artykuł 200	Artykuł 93
Artykuł 201	Artykuł 94
Artykuł 202	Artykuł 95
Artykuł 203	Artykuł 96
Artykuł 204	Artykuł 97
Artykuł 205	Artykuł 98
Artykuł 206	-
Artykuł 207	Artykuł 99
Artykuł 208	Artykuł 100
Artykuł 209	Artykuł 106
Artykuł 210	Artykuł 108
Artykuł 211 ust. 1	-
Artykuł 211 ust. 2	[Artykuł 164]
Artykuł 212	Artykuł 109

Artykuł 213	[Artykuł 114]
Artykuł 214	[Artykuł 114]
Artykuł 215	Artykuł 107, [art. 114]
Artykuł 216	[Artykuł 114]
Artykuł 217	-
Artykuł 218	Artykuł 110, [art. 116]
Artykuł 219	[Artykuł 157]
Artykuł 220	[Artykuł 116]
Artykuł 221	Artykuł 111
Artykuł 222	Artykuł 110
Artykuł 223	[Artykuły 114, 116]
Artykuł 224	Artykuł 110
Artykuł 225	[Artykuły 114, 116, 157]
Artykuł 226	Artykuł 111
Artykuł 227 ust. 1 i 3	[Artykuły 114, 116]
Artykuł 227 ust. 2	[Artykuł 164]
Artykuł 228	Artykuł 111, [116]
Artykuł 229	Artykuł 105
Artykuł 230	Artykuły 114, 115
Artykuł 231	-
Artykuł 232	-
Artykuł 233	Artykuł 117 ust. 1, [art. 118 ust. 1 lit. a)]
Artykuł 234	Artykuł 117 ust. 2
Artykuł 235	Artykuł 117 ust. 3
Artykuł 236	[Artykuł 118 ust. 2 lit. e)]

Artykuł 237 ust. 1	Artykuł 122
Artykuł 237 ust. 2	Artykuł 130
Artykuł 238	Artykuł 118
Artykuł 239	Artykuł 119
Artykuł 240	-
Artykuł 241	[Artykuł 121]
Artykuł 242	[Artykuł 121]
Artykuł 243	[Artykuł 121]
Artykuł 244	[Artykuł 121]
Artykuł 245	[Artykuł 121]
Artykuł 246	Artykuł 122
Artykuł 247	Artykuł 123
Artykuł 248	-
Artykuł 249	Artykuł 121
Artykuł 250	Artykuł 121
Artykuł 251	Artykuł 125
Artykuł 252	[Artykuł 126 ust. 1]
Artykuł 253	Artykuł 126 ust. 1
Artykuł 254	Artykuł 127
Artykuł 255	Artykuł 128
Artykuł 256	[Artykuł 121]
Artykuł 257	[Artykuł 121]
Artykuł 258	[Artykuł 121]
Artykuł 259	[Artykuł 121]
Artykuł 260	-

Artykuł 261	-
Artykuł 262	-
Artykuł 263	Artykuł 129
Artykuł 264	-
Artykuł 265	Artykuł 131
Artykuł 266	Artykuł 132
Artykuł 267	Artykuł 117
Artykuł 268	Artykuł 118
Artykuł 269	Artykuł 119
Artykuł 270	Artykuł 120
Artykuł 271	Artykuł 133
Artykuł 272	Artykuł 134
Artykuł 273	Artykuł 135
Artykuł 274	Artykuł 136
Artykuł 275	Artykuł 137
Artykuł 276	Artykuł 138
Artykuł 277	Artykuł 139
Artykuł 278	Artykuł 140
Artykuł 279	Artykuł 125
Artykuł 280	[Artykuł 126 ust. 2]
Artykuł 281	-
Artykuł 282	Artykuł 142
Artykuł 283	Artykuł 143
Artykuł 284	Artykuł 144
Artykuł 285	Artykuł 145

Artykuł 286	Artykuł 145
Artykuł 287	Artykuł 145
Artykuł 288	Artykuł 110
Artykuł 289	Artykuły 114, 115
Artykuł 290	Artykuł 146
291 ust. 1	Artykuł 146
291 ust. 2	-
Artykuł 292	Artykuł 148
Artykuł 293 akapit pierwszy i drugi	-
Artykuł 293 akapit trzeci	Artykuł 149
Artykuł 293 akapit czwarty	[Artykuł 157]
Artykuł 294	-
Artykuł 295	-
Artykuł 296	-
Artykuł 297	Artykuł 151
Artykuł 298	Artykuł 154
Artykuł 299	Artykuł 154
Artykuł 300	Artykuł 154
Artykuł 301	Artykuł 154 ust. 3 i art. 157
Artykuł 302	Artykuł 158
Artykuł 303	-
Artykuł 304	Artykuł 102
Artykuł 305	[Artykuł 157]
Artykuł 306	Artykuł 103
Artykuł 307	-

Artykuł 308	[Artykuł 157]
Artykuł 309	-
Artykuł 310	[Artykuł 157]
Artykuł 311	Artykuł 104
Artykuł 312	[Artykuł 157]
Artykuł 313	Artykuł 2
Artykuł 314	-
Artykuł 315	Artykuł 156
Artykuł 316	Artykuł 157
Artykuł 317	-
Artykuł 318	-
Artykuł 319	-
Artykuł 320	Artykuł 160
Artykuł 321	Artykuł 160
Artykuł 322	Artykuł 161
Artykuł 323	Artykuł 162
Artykuł 324	-
Artykuł 325	Artykuł 163
Artykuł 326	-
Artykuł 327	Artykuł 164
Artykuł 328	Artykuł 164
Artykuł 329	Artykuł 165
Załącznik I	Załącznik I (I-XX, XXIV/1)
Załącznik II	Załącznik I (XXI-XXIII)
Załącznik III	II

Załącznik IV	III
Załącznik V	[Artykuł 18 ust. 8]
Załącznik VI	-
Załącznik VII	-
Załącznik VIII	-
Załącznik IX	-
Załącznik X	Załącznik IV
Załącznik XI	Załącznik V
Załącznik XII	Załącznik VI
Załącznik XIII	Załącznik VII
Załącznik XIV	[Artykuł 114 ust. 1 lit. f)]
Załącznik XV	[Artykuł 121]
Załącznik XVI	[Artykuł 121]
Załącznik XVII	-
Załącznik XVIII	-
Załącznik XIX	-
Załącznik XX	Załącznik VIII

Rozporządzenie (UE) nr [COM(2010)799]	Rozporządzenie (UE) nr [...] w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej
Artykuł 96 ust. 3	Artykuł 89 ust. 4
Artykuł 145	Artykuły 91-101
Artykuł 171	Artykuł 89 ust. 3
Artykuł 185 ust. 4	Artykuł 90 ust. 1
Artykuł 187	Artykuł 90 ust. 2 i 4
Artykuł 188	Artykuł 90 ust. 3 i 4

Artykuł 206	Artykuł 89 ust. 1
Artykuł 236	Artykuł 67
Artykuł 307	Artykuł 65 ust. 2 lit. c) i art. 104 lit. b)
Artykuł 317	Artykuł 62
Artykuł 318	Artykuły 64, 66
Artykuł 319	Artykuł 63

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej;
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków”);
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW);
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej;
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 w zakresie stosowania płatności bezpośrednich dla rolników w odniesieniu do roku 2013;
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady określającego środki dotyczące ustalania niektórych dopłat, refundacji i cen związanych z jednolitą wspólną organizacją rynków produktów rolnych;
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do systemu płatności jednolitych oraz wsparcia dla plantatorów winorośli.

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa⁵²

Dziedzina polityki Tytuł 05 Dział 2

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy (ramy prawne dla WPR po 2013 r.)

x Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁵³

⁵² ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

⁵³ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

x Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

x Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. *Wieloletni(-e) cel(-e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie*

W celu dbania o efektywność wykorzystania zasobów, aby móc osiągnąć w unijnym rolnictwie inteligentny, trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu zgodnie ze strategią „Europa 2020”, WPR ma następujące cele:

- rentowną produkcję żywności;
- zrównoważone gospodarowanie zasobami naturalnymi i działania na rzecz klimatu;
- zrównoważony rozwój terytorialny.

1.4.2. *Cel(-e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa*

Cele szczegółowe dziedziny polityki 05:

Cel szczegółowy nr 1:

Zapewnienie środowiskowych dóbr publicznych

Cel szczegółowy nr 2:

Rekompensowanie trudności związanych z produkcją na obszarach ze szczególnymi naturalnymi ograniczeniami

Cel szczegółowy nr 3:

Realizowanie działań związanych z przeciwdziałaniem zmianie klimatu i przystosowaniem się do niej

Cel szczegółowy nr 4:

Zarządzanie budżetem UE (WPR) zgodnie z wysokimi standardami zarządzania finansowego

Cel szczegółowy dla ABB 05 02 - interwencje na rynkach rolnych:

Cel szczegółowy nr 5:

Poprawa konkurencyjności sektora rolniczego i wzmocnienie jego udziału jakościowego w łańcuchu żywnościowym

Cel szczegółowy dla ABB 05 03 – pomoc bezpośrednia:

Cel szczegółowy nr 6:

Wsparcie dochodów gospodarstw oraz zmniejszanie ich zmienności

Cele szczegółowe dla ABB 05 04 – rozwój obszarów wiejskich:

Cel szczegółowy nr 7:

Promowanie ekologicznego wzrostu poprzez innowacje

Cel szczegółowy nr 8:

Wspieranie zatrudnienia na obszarach wiejskich oraz wspomaganie zachowania struktur społecznych w obszarach wiejskich

Cel szczegółowy nr 9:

Poprawa gospodarki wiejskiej oraz promocja dywersyfikacji

Cel szczegółowy nr 10:

Uwzględnienie różnorodności strukturalnej systemów rolniczych

1.4.3. Oczekiwany(-e) wynik(-i) i wpływ

Na tym etapie niemożliwe jest określenie celów ilościowych w odniesieniu do wskaźników wpływu. Chociaż polityka może mieć określony kierunek, to ogólne wyniki gospodarcze, środowiskowe i społeczne mierzone tymi wskaźnikami będą ostatecznie zależały od wpływu szeregu czynników zewnętrznych, które, jak wskazują ostatnie doświadczenia, stały się znaczące i nieprzewidywalne. Prowadzona jest dalsza analiza, które będzie gotowa dla okresu po 2013 r.

W odniesieniu do płatności bezpośrednich państwa członkowskie będą miały możliwość postanowienia, w ograniczonym zakresie, o wdrożeniu określonych elementów systemów płatności bezpośrednich.

W odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich oczekiwane wyniki i wpływ będą zależały od programów rozwoju obszarów wiejskich, które państwa członkowskie przedłożą Komisji. Państwa członkowskie zostaną poproszone o wyznaczenie celów w swoich programach.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Wniosek obejmuje utworzenie wspólnych ram monitorowania i oceny w celu mierzenia wyników wspólnej polityki rolnej. Ramy te obejmują wszystkie instrumenty odnoszące się do monitorowania i oceny środków WPR, a w szczególności do płatności bezpośrednich,

środków rynkowych, środków rozwoju obszarów wiejskich i do stosowania zasady wzajemnej zgodności.

Wpływ tych środków WPR jest mierzony w odniesieniu do następujących celów:

- a) rentownej produkcji żywności, z akcentem na dochód z działalności rolniczej, wydajność rolnictwa i stabilność cen;
- b) zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi i działań na rzecz klimatu, z akcentem na emisję gazów cieplarnianych, różnorodność biologiczną, gleby i wodę;
- c) zrównoważonego rozwoju terytorialnego, z akcentem na rozwój obszarów wiejskich, wzrost gospodarczy i ubóstwo na obszarach wiejskich.

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa zestaw wskaźników właściwych dla tych celów i obszarów.

Ponadto w odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich proponuje się wzmocniony wspólny system monitorowania i oceny. Celem tego systemu jest a) zaprezentowanie postępów i osiągnięć w dziedzinie polityki rozwoju obszarów wiejskich oraz dokonanie oceny wpływu, efektywności, skuteczności i znaczenia interwencji z zakresu polityki rozwoju obszarów wiejskich, b) przyczynianie się do lepszego ukierunkowania wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich oraz c) wspieranie wspólnego procesu uczenia się w odniesieniu do monitorowania i oceny. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – opracuje wykaz wspólnych wskaźników związanych z priorytetami polityki.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona (-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Aby osiągnąć wieloletnie cele strategiczne WPR, które są bezpośrednim odzwierciedleniem strategii „Europa 2020” dla europejskich obszarów wiejskich, oraz aby spełnić odpowiednie wymogi Traktatu, wnioski mają na celu utworzenie ram prawnych dla wspólnej polityki rolnej dla okresu po roku 2013.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii

Przyszła WPR nie będzie polityką, która służy jedynie potrzebom niewielkiej, choć bardzo ważnej części unijnej gospodarki, ale polityką o strategicznym znaczeniu dla bezpieczeństwa żywnościowego, środowiska naturalnego i równowagi terytorialnej. Tym samym WPR, jako prawdziwie wspólna polityka, w najbardziej efektywny sposób wykorzystuje ograniczone środki budżetowe na utrzymanie zrównoważonego rolnictwa w całej UE. Tak prowadzona polityka pozwala rozwiązywać istotne problemy wykraczające poza granice jednego kraju, takie jak zmiana klimatu, zwiększając solidarność między państwami członkowskimi.

Jak wspomniano w komunikacie Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020”⁵⁴, WPR jest prawdziwie europejską polityką. Zamiast tworzyć 27 oddzielnych strategii i budżetów w dziedzinie rolnictwa państwa członkowskie łączą dostępne zasoby na potrzeby jednej europejskiej polityki z jednym europejskim budżetem. To naturalnie oznacza, że na WPR przypada znacząca część budżetu UE. Podejście to jest jednak bardziej efektywne i ekonomiczne niż nieskoordynowane podejście krajowe.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Na podstawie oceny bieżących ram politycznych, szeroko zakrojonych konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz analizy przyszłych wyzwań i potrzeb dokonano wyczerpującej oceny skutków. Więcej szczegółów można znaleźć w ocenie skutków i uzasadnieniu towarzyszącym wnioskowi legislacyjnemu.

1.5.4. *Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia*

Wnioski ustawodawcze dotyczące niniejszej oceny skutków finansowych należy postrzegać w szerszym kontekście wniosku dotyczącego jednego ramowego rozporządzenia zawierającego wspólne przepisy w odniesieniu do wspólnych strategicznych funduszy ramowych (EFRROW, EFRR, EFS, Fundusz Spójności i Europejski Fundusz Morski i Rybacki). To rozporządzenie ramowe w istotny sposób przyczyni się do redukcji obciążenia administracyjnego, do wydatkowania środków UE w sposób efektywny i do wprowadzenia uproszczenia w praktyce. To podkreśla także nowe koncepcje wspólnych ram strategicznych dla wszystkich wymienionych funduszy i przyszłych umów o partnerstwie, które również obejmą te fundusze.

We wspólnych ramach strategicznych, które zostaną określone, cele i priorytety strategii „Europa 2020” zostaną przełożone na priorytety dla EFRROW oraz EFRR, EFS, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, co zapewni zintegrowane wykorzystanie funduszy do osiągnięcia wspólnych celów.

We wspólnych ramach strategicznych określone zostaną również mechanizmy koordynacji między innymi istotnymi instrumentami i strategiami Unii.

W odniesieniu do WPR osiągnięte ponadto zostaną znaczące synergie i uproszczenia poprzez harmonizację i dostosowanie zasad zarządzania i kontroli dotyczących pierwszego (EFRG) i drugiego (EFRROW) filaru WPR. Należy zachować silne powiązanie między EFRG i EFRROW i utrzymać struktury już istniejące w państwach członkowskich.

1.6. **Czas trwania działania i jego wpływu finansowego**

x Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania (w odniesieniu do projektów rozporządzeń w sprawie systemów płatności bezpośrednich, rozwoju obszarów wiejskich i przepisów przejściowych)**

– x od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

⁵⁴

COM(2011)500 wersja ostateczna z 29 czerwca 2011.

- x Czas trwania wpływu finansowego: okres przyszłych wieloletnich ram finansowych. W odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich wpływ na płatności będzie trwał do 2023 r.
- x Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania** (w odniesieniu do projektu rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku i rozporządzenia horyzontalnego)
- Wprowadzenie w życie od 2014 r.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania⁵⁵

- x **Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję
- ☐ **Pośrednie zarządzanie scentralizowane** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:
 - ☐ agencjom wykonawczym
 - ☐ organom utworzonym przez Wspólnoty⁵⁶
 - ☐ krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
 - ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego
- x **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi
- ☐ **Zarządzanie zdecentralizowane** z państwami trzecimi
- ☐ **Zarządzanie wspólne** z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

Uwagi:

Nie ma znaczących zmian w porównaniu z sytuacją obecną, tj. większość wydatków związanych z wnioskami ustawodawczymi w sprawie reformy WPR będzie zarządzana w drodze zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi. Bardzo niewielka część nadal jednak będzie podlegać bezpośredniemu zarządzaniu scentralizowanemu przez Komisję.

⁵⁵ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁵⁶ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Pod względem monitorowania i oceny WPR Komisja co cztery lata przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, przy czym pierwsze sprawozdanie zostanie przedłożone nie później niż pod koniec 2017 r.

Jest to uzupełnione przepisami szczegółowymi we wszystkich obszarach WPR, a różne wyczerpujące wymogi w zakresie sprawozdawczości i powiadamiania zostaną określone w przepisach wykonawczych.

Jeżeli chodzi o rozwój obszarów wiejskich, istnieją również przepisy dotyczące monitorowania na poziomie programu, które zostanie powiązane z innymi funduszami i połączone z ocenami *ex ante*, bieżącymi i *ex post*.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Istnieje ponad siedem milionów beneficjentów WPR otrzymujących wsparcie w ramach różnych systemów pomocy, z których każdy posiada szczegółowe i czasami złożone kryteria kwalifikowalności.

Obniżanie poziomu błędów w obszarze wspólnej polityki rolnej można już uznać za tendencję. Najnowszy poziom błędów, wynoszący niemal 2 %, potwierdza zatem ogólną pozytywną ocenę poprzednich lat. Planowane są dalsze starania w celu osiągnięcia poziomu błędów poniżej 2 %.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

W pakiecie ustawodawczym, w szczególności we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i jej monitorowania, przewiduje się utrzymanie i wzmocnienie obecnego systemu utworzonego przez rozporządzenie (WE) nr 1290/2005. W rozporządzeniu tym określono istnienie obowiązkowej struktury administracyjnej na poziomie państwa członkowskiego, skupionej wokół akredytowanych agencji płatniczych, które są odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli na poziomie beneficjenta końcowego zgodnie z zasadami określonymi w punkcie 2.3. Co roku kierownik każdej agencji płatniczej jest zobowiązany do przedstawienia poświadczenia wiarygodności, które obejmuje kompletność, dokładność i prawdziwość sprawozdań finansowych, właściwe funkcjonowanie systemów kontroli wewnętrznej oraz zgodność z prawem i prawidłowość transakcji podstawowych. Niezależny organ audytowy proszony jest o wydanie opinii na temat wszystkich tych trzech elementów.

Komisja będzie kontynuować kontrolę wydatków na rolnictwo, stosując podejście oparte na ryzyku, aby zapewnić ukierunkowanie kontroli na obszary najwyższego ryzyka. W przypadku gdy w drodze kontroli zostanie wykazane, że wydatki poniesiono z naruszeniem prawa Unii, Komisja wykluczy odpowiednie kwoty z finansowania z Unii zgodnie z kontrolą zgodności rozliczeń.

Jeżeli chodzi o koszt kontroli, szczegółowa analiza przedstawiona jest w załączniku 8 do oceny skutków towarzyszącej wnioskowi ustawodawczemu.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

W pakiecie ustawodawczym, w szczególności we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej, przewiduje się utrzymanie i wzmocnienie obecnych szczegółowych systemów kontroli i kar w odniesieniu do agencji płatniczych, mających wspólne podstawowe cechy i specjalne zasady dostosowane do specyfiki każdego systemu pomocy. Systemy te zasadniczo zapewniają gruntowną kontrolę administracyjną 100 % wniosków o przyznanie pomocy, kontrole krzyżowe z innymi bazami danych w stosownych przypadkach, a także kontrole na miejscu przed dokonaniem płatności w odniesieniu do minimalnej liczby transakcji, w zależności od ryzyka związanego z danym systemem. Jeżeli te kontrole na miejscu wskazują na dużą liczbę nieprawidłowości, należy przeprowadzić dodatkowe kontrole. W tym kontekście najważniejszym systemem jest Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli (ZSZIK), który w roku budżetowym 2010 obejmował około 80 % wszystkich wydatków w ramach EFRG i EFRROW. W odniesieniu do państw członkowskich posiadających właściwie funkcjonujące systemy kontroli i niskie poziomy błędów Komisja będzie uprawniona do zezwolenia na zmniejszenie liczby kontroli na miejscu.

W pakiecie ponadto przewiduje się, że państwa członkowskie zapobiegają nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom oraz je wykrywają i korygują, wymierzają skuteczne, odstraszające i proporcjonalne kary określone w prawodawstwie Unii lub w prawie krajowym oraz odzyskują wszelkie nieprawidłowe płatności wraz z odsetkami. Obejmuje to automatyczny mechanizm rozliczania przypadków nieprawidłowości, przy czym jeżeli w ciągu czterech lat od daty wniosku o odzyskanie wierzytelności lub w ciągu ośmiu lat w przypadku postępowań sądowych nie doszło do odzyskania, kwota nieodzyskana obciąża dane państwo członkowskie. Mechanizm ten będzie dla państw członkowskich silną zachętą do możliwie szybkiego odzyskiwania nieprawidłowych płatności.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

Kwoty wskazane w tej ocenie skutków finansowych są wyrażone w aktualnych cenach i w zobowiązaniach.

Poza zmianami wynikającymi z wniosków ustawodawczych wymienionych w poniższych tabelach wnioski ustawodawcze powodują dalsze zmiany, które nie mają wpływu finansowego.

W odniesieniu do każdego roku w okresie 2014-2020 nie można na tym etapie wykluczyć stosowania dyscypliny finansowej. Nie będzie to jednak zależało od propozycji reform jako takich, ale od innych czynników, takich jak udzielenie bezpośredniej pomocy lub przyszły rozwój rynków rolnych.

W odniesieniu do pomocy bezpośredniej podwyższone pułapy netto dla 2014 r. (rok kalendarzowy 2013) zawarte we wniosku dotyczącym okresu przejściowego są wyższe niż kwoty przydzielone na pomoc bezpośrednią podane w załączonych tabelach. Celem tego podwyższenia pułapów jest zapewnienie kontynuacji istniejącego prawodawstwa w scenariuszu, w którym wszystkie inne elementy pozostałyby niezmienione, bez uszczerbku dla możliwej potrzeby zastosowania mechanizmów dyscypliny finansowej.

Propozycje reform zawierają przepisy zapewniające państwom członkowskim pewien poziom elastyczności w odniesieniu do przydziału pomocy bezpośredniej w zakresie rozwoju obszarów wiejskich. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowią skorzystać z tej elastyczności, będzie to miało w ramach danych kwot finansowych konsekwencje finansowe, których nie można oszacować ilościowo na tym etapie.

W niniejszej ocenie skutków finansowych nie uwzględnia się możliwego wykorzystania rezerwy kryzysowej. Należy podkreślić, że uwzględnione kwoty na wydatki związane z rynkiem opierają się na braku publicznego zakupu interwencyjnego i innych środków związanych z sytuacją kryzysową w dowolnym sektorze.

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Tabela 1: Kwoty dotyczące WPR, w tym kwoty dodatkowe przewidziane we wnioskach w sprawie wieloletnich ram finansowych oraz wnioskach w sprawie reformy WPR

w mln EUR (ceny bieżące)

Rok budżetowy	2013	2013 po korekcie (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM 2014-2020
Wieloletnie ramy finansowe										
Dział 2										
Pomoc bezpośrednia oraz wydatki związane z rynkiem (2) (3) (4)	44 939	45 304	44 830	45 054	45 299	45 519	45 508	45 497	45 485	317 193
Szacowane dochody przeznaczone na określony cel	672	672	672	672	672	672	672	672	672	4 704
P1 Pomoc bezpośrednia i wydatki związane z rynkiem (włącznie z dochodami przeznaczonymi na określony cel)	45 611	45 976	45 502	45 726	45 971	46 191	46 180	46 169	46 157	321 897
P2 Rozwój obszarów wiejskich (4)	14 817	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	101 157
Ogółem	60 428	60 428	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
Dział 1										
Badania i innowacje w rolnictwie w ramach wspólnych ram strategicznych	-	-	682	696	710	724	738	753	768	5 072
Osoby najbardziej potrzebujące	-	-	379	387	394	402	410	418	427	2 818
Ogółem	-	-	1 061	1 082	1 104	1 126	1 149	1 172	1 195	7 889
Dział 3										
Bezpieczeństwo żywności	-	-	350	350	350	350	350	350	350	2 450
Poza wieloletnimi ramami finansowymi										
Rezerwa na wypadek kryzysu w rolnictwie	-	-	531	541	552	563	574	586	598	3 945
Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EGF)										
Maksymalna ilość dostępnych środków na rolnictwo: (5)	-	-	379	387	394	402	410	418	427	2 818
OGÓŁEM										
ŁĄCZNA liczba wniosków Komisji (w ramach WRF oraz poza WRF) + dochody przeznaczone na określony cel	60 428	60 428	62 274	62 537	62 823	63 084	63 114	63 146	63 177	440 156

ŁĄCZNA liczba wniosków w sprawie WRF (tzn. z wyłączeniem Rezerwy i EGF) + dochody przeznaczone na określony cel	60 428	60 428	61 364	61 609	61 877	62 119	62 130	62 141	62 153	433 393
--	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

Uwagi:

- (1) Biorąc pod uwagę wprowadzone zmiany ustawodawcze, tzn. dobrowolną modulację w Wielkiej Brytanii oraz art. 136, „niewydane kwoty” przestaną obowiązywać przed końcem 2013 r.
- (2) Kwoty te odnoszą się do proponowanego pułapu rocznego dla pierwszego filaru. Należy jednak zauważyć, że proponuje się przeniesienie ujemnych wydatków z księgowego rozliczania rachunków (obecnie pozycja budżetu 05 07 01 06) na dochody przeznaczone na określony cel (pozycja budżetu 67 03). Szczegółowe informacje – zob. tabela dot. szacowanych dochodów na kolejnej stronie.
- (3) Dane liczbowe dotyczące 2013 r. zawierają kwoty odnoszące się do środków weterynaryjnych i fitosanitarnych, a także instrumentów rynkowych sektora rybołówstwa.
- (4) Kwoty zawarte w powyższej tabeli odpowiadają tym z komunikatu Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM(2011)500 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2011 r.). Należy zdecydować, czy WRF będą odzwierciedlać proponowane przesunięcie finansowania przez państwo członkowskie krajowego programu restrukturyzacji sektora bawełny na rozwój obszarów regionalnych od 2014 r. przy dostosowaniu (4mln EUR rocznie) kwot odpowiednio poniżej pułapu EFRG oraz dla drugiego filaru. Kwoty w tabelach zaprezentowanych w poniższych sekcjach zostały przesunięte, bez względu na ich wskazanie w WRF.
- (5) Zgodnie z założeniami komunikatu Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM(2011)500 wersja ostateczna) całkowita kwota 2,5 mld EUR w cenach z 2011 r. będzie dostępna w ramach Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji na rzecz zapewnienia dodatkowego wsparcia dla rolników odczuwających skutki globalizacji. Zastosowany w powyższej tabeli podział na lata i bieżące ceny jest **orientacyjny**. We wniosku w sprawie porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie współpracy budżetowej oraz należytego zarządzania finansami (COM(2011)403 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2011 r.) określono całkowitą maksymalną kwotę roczną dla EGF w wysokości 429 mln EUR w cenach na 2011 r.

3.2. Szacowany wpływ na wydatki

3.2.1. Podsumowanie dotyczące szacowanego wpływu na wydatki

Tabela 2: Szacunkowe dochody oraz wydatki na obszar polityki 05 w ramach działu 2

w mln EUR (ceny bieżące)

Rok budżetowy	2013	2013 po korekcie	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM 2014-2020
DOCHODY										
123 – Opłata produkcyjna od cukru (zasoby własne)	123	123	123	123						246
67 03 - Dochody przeznaczone na określony cel	672	672	741	741	741	741	741	741	741	5 187
w tym: ex 05 07 01 06 – Księgowe rozliczanie rachunków	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Ogółem	795	795	864	864	741	741	741	741	741	5 433
WYDATKI										
05 02 – Rynki (1)	3 311	3 311	2 622	2 641	2 670	2 699	2 722	2 710	2 699	18 764
05 03 – Pomoc bezpośrednia (przed ograniczeniem) (2)	42 170	42 535	42 876	43 081	43 297	43 488	43 454	43 454	43 454	303 105
05 03 – Pomoc bezpośrednia (po ograniczeniu)	42 170	42 535	42 876	42 917	43 125	43 303	43 269	43 269	43 269	302 027
05 04 - Rozwój obszarów wiejskich (przed ograniczeniem)	14 817	14 451	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	101 185
05 04 - Rozwój obszarów wiejskich (po ograniczeniu)	14 817	14 451	14 455	14 619	14 627	14 640	14 641	14 641	14 641	102 263
05 07 01 06 – Księgowe rozliczanie rachunków	-69	-69	0	0	0	0	0	0	0	0
Ogółem	60 229	60 229	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
BUDŻET NETTO po dochodach przeznaczonych na określony cel			59 212	59 436	59 682	59 901	59 890	59 879	59 867	417 867

Uwagi:

- (1) Ocena wstępna w odniesieniu do 2013 r. w oparciu o Projekt budżetu na rok 2012 z uwzględnieniem ustalonych już dostosowań prawnych na rok 2013 (np. pułap dotyczący sektora win, zniesienie premii z tytułu skrobi ziemniaczanej, susz paszowy) oraz niektóre przewidywane zmiany rozwojowe. Na wszystkie lata przyjęto założenie o braku konieczności dodatkowego finansowania środków wsparcia z powodu zakłóceń lub kryzysu na rynku.
- (2) Kwota odnosząca się do 2013 r. zawiera oszacowanie dotyczące karczowania winorośli w 2012 r.

Tabela 3: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do dochodów oraz wydatków WPR w podziale na rozdziały dotyczące budżetu.

w mln EUR (ceny bieżące)

Rok budżetowy	2013	2013 po korekcie								OGÓŁEM 2014-2020
			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
DOCHODY										
123 – Opłata produkcyjna od cukru (zasoby własne)	123	123	0	0	0	0	0	0	0	0
67 03 - Dochody przeznaczone na określony cel	672	672	69	69	69	69	69	69	69	483
w tym: kiedyś 05 07 01 06 – Księgowe rozliczanie rachunków	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Ogółem	795	795	69	69	69	69	69	69	69	483
WYDATKI										
05 02 – Rynki (1)	3 311	3 311	-689	-670	-641	-612	-589	-601	-612	-4 413
05 03 – Pomoc bezpośrednia (przed ograniczeniem) (2)	42 170	42 535	-460	-492	-534	-577	-617	-617	-617	-3 913
05 03 – Pomoc bezpośrednia – Szacunkowy produkt wynikający z ograniczenia			0	-164	-172	-185	-186	-186	-186	-1 078
05 04 - Rozwój obszarów wiejskich (przed ograniczeniem)	14 817	14 451	4	4	4	4	4	4	4	28
05 04 – Rozwój obszarów wiejskich – Szacunkowy produkt wynikający z			0	164	172	185	186	186	186	1 078
05 07 01 06 – Księgowe rozliczanie rachunków	-69	-69	69	69	69	69	69	69	69	483
Ogółem	60 229	60 229	-1 076	-1 089	-1 102	-1 115	-1 133	-1 144	-1 156	-7 815
BUDŻET NETTO po dochodach przeznaczonych na określony cel			-1 145	-1 158	-1 171	-1 184	-1 202	-1 213	-1 225	-8 298

Uwagi:

- (1) Ocena wstępna w odniesieniu do 2013 r. w oparciu o Projekt budżetu na rok 2012 z uwzględnieniem ustalonych już dostosowań prawnych na rok 2013 (np. pułap dotyczący sektora win, zniesienie premii z tytułu skrobi ziemniaczanej, susz paszowy) oraz niektóre przewidywane zmiany rozwojowe. Na wszystkie lata przyjęto założenie o braku konieczności dodatkowego finansowania środków wsparcia z powodu zakłóceń lub kryzysu na rynku.
- (2) Kwota odnosząca się do 2013 r. zawiera oszacowanie dotyczące karczowania winorośli w 2012 r.

Tabela 4: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do wydatków WPR związanych z rynkami.

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY		Podstawa prawna	Przewidywane zapotrzebowanie	Zmiany w stosunku do 2013 r.							OGÓŁEM 2014-2020
			2013 (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Środki nadzwyczajne: uproszczony oraz rozszerzony zakres podstawy prawnej		art. 154, 155, 156	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Zniesienie interwencji na rzecz pszenicy twardej oraz sorgo		wcześniej art. 10	p.m.	-	-	-	-	-	-	-	-
Programy żywnościowe dla najbardziej potrzebujących	(2)	wcześniej art. 27 rozp. 1234/2007	500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-3 500,0
Prywatne przechowywanie (len zwyczajny)		art. 16	-	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Pomoc dla sektora bawełny - restrukturyzacja	(3)	wcześniej art. 5 rozp. 637/2008	10,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-28,0
Ustanowienie programu pomocy dla grup producentów owoców i warzyw		wcześniej art. 117	30,0	0,0	0,0	0,0	-15,0	-15,0	-30,0	-30,0	-90,0
Program „Owoce w szkole”		art. 21	90,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	420,0
Zniesienie organizacji producentów chmielu		wcześniej art. 111	2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-15,9
Dobrowolne prywatne przechowywanie odtłuszczonego mleka w proszku		art. 16	-	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Pomoc w zniesieniu zastosowania odtłuszczonego mleka/ odtłuszczonego mleka w proszku jako paszy/		wcześniej art. 101, 102	p.m.	-	-	-	-	-	-	-	-
Dobrowolne prywatne przechowywanie masła	(4)	art. 16	14,0	[-1,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-85,0]
Zniesienie promocyjnego sektora mleka		wcześniej art. 309	p.m.	-	-	-	-	-	-	-	-

OGÓŁEM 05 02									
Wpływ netto wniosków w sprawie reformy (5)		-446,3	-446,3	-446,3	-461,3	-461,3	-476,3	-476,3	-3 213,9

Uwagi:

- (1) Zapotrzebowanie na 2013 r. zostało oszacowane w oparciu o Projekt budżetu Komisji na rok 2012 z wyjątkiem (a) sektora owoców i warzyw, którego potrzeby opiera się na ocenie skutków finansowych poszczególnych reform oraz b) wszelkich już uzgodnionych zmian prawnych.
- (2) Kwota dotycząca 2013 r. odpowiada zapisom wniosku Komisji COM(2010)486. Począwszy od 2014 r. działanie to będzie finansowane w ramach działu 1.
- (3) Od 2014 r. finansowanie programu restrukturyzacji bawełny w Grecji (4 mln EUR rocznie) zostanie przesunięte na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Finansowanie dla Hiszpanii (6,1 mln EUR rocznie) zostanie przekazane na system jednolitej płatności od 2018 r. (decyzja została już podjęta).
- (4) Szacunkowy rezultat w przypadku braku zastosowania działania.
- (5) Poza wydatkami w ramach rozdziałów 05 02 oraz 05 03, spodziewane jest finansowanie wydatków bezpośrednich w ramach rozdziałów 05 01, 05 07 oraz 05 08 z dochodów przeznaczonych na EFRG.

Tabela 5: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do pomocy bezpośredniej

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY	Podstawa prawna	Przewidywane zapotrzebowanie		Zmiany w stosunku do 2013 r.							OGÓŁEM 2014-2020
		2013 (1)	2013 po korekcie (2)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Pomoc bezpośrednia		42 169,9	42 535,4	341,0	381,1	589,6	768,0	733,2	733,2	733,2	4 279,3
- Zadeklarowane zmiany											
Stopniowe wprowadzanie EU 12				875,0	1 133,9	1 392,8	1 651,6	1 651,6	1 651,6	1 651,6	10 008,1
Restrukturyzacja sektora bawełny				0,0	0,0	0,0	0,0	6,1	6,1	6,1	18,4
Badania kontrolne				-64,3	-64,3	-64,3	-90,0	-90,0	-90,0	-90,0	-552,8
Poprzednie reformy				-9,9	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-204,2
- Zmiany w związku z wnioskami w sprawie nowej reformy WPR				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3
w tym: ograniczenie				0,0	-164,1	-172,1	-184,7	-185,6	-185,6	-185,6	-1 077,7
OGÓŁEM 05 03											
Wpływ netto wniosków w sprawie				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3

reformy											
WYDATKI OGÓŁEM		42 169,9	42 535,4	42 876,4	42 916,5	43 125,0	43 303,4	43 268,7	43 268,7	43 268,7	302 027,3

Uwagi:

- (1) Kwota odnosząca się do 2013 r. zawiera oszacowanie dotyczące karczowania winorośli w 2012 r.
- (2) Biorąc pod uwagę wprowadzone zmiany ustawodawcze, tzn. dobrowolną modulację w Wielkiej Brytanii oraz art. 136, „niewydane kwoty” przestaną obowiązywać przed końcem 2013 r.

Tabela 6: Części składowe pomocy bezpośredniej

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM 2014-2020
Załącznik II	42 407,2	42 623,4	42 814,2	42 780,3	42 780,3	42 780,3	256 185,7
Płatności na rzecz praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska (30%)	12 866,5	12 855,3	12 844,3	12 834,1	12 834,1	12 834,1	77 068,4
Maksymalna kwota przeznaczona na płatności na rzecz młodych rolników (2 %)	857,8	857,0	856,3	855,6	855,6	855,6	5 137,9
System płatności podstawowych, Płatności z tytułu obszarów z ograniczeniami naturalnymi, dobrowolne wsparcie powiązane z produkcją	28 682,9	28 911,1	29 113,6	29 090,6	29 090,6	29 090,6	173 979,4
Maksymalna możliwa kwota do przeniesienia z powyższych źródeł na finansowanie programu dla drobnych producentów rolnych (10 %)	4 288,8	4 285,1	4 281,4	4 278,0	4 278,0	4 278,0	25 689,3
Przesunięcia w sektorze wina, o których mowa w załączniku II ⁵⁷	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	959,1
Ograniczenie	-164,1	-172,1	-184,7	-185,6	-185,6	-185,6	-1 077,7
Bawelna	256,0	256,3	256,5	256,6	256,6	256,6	1 538,6
POSEI/ małe wyspy Morza Egejskiego	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	2 504,4

⁵⁷

Pomoc bezpośrednia w latach 2014-2020 obejmuje oszacowanie przesunięcia w sektorze wina na środki sanitarne i fitosanitarne (SPS) w oparciu o decyzje podejmowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do 2013 r.

Tabela 7: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do środków tymczasowych wobec przyznawania pomocy bezpośredniej w 2014 r.

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY	Podstawa prawna	Przewidywane zapotrzebowanie		Zmiany w stosunku do 2013 r.
		2013 (1)	2013 po korekcie	2014 (2)
Załącznik IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009		40 165,0	40 530,5	541,9
Stopniowe wprowadzanie EU 10				616,1
Badania kontrolne				-64,3
Poprzednie reformy				-9,9

OGÓŁEM 05 03				
WYDATKI OGÓŁEM		40 165,0	40 530,5	41 072,4

Uwagi:

- (1) Kwota odnosząca się do 2013 r. zawiera oszacowanie dotyczące karczowania winorośli w 2012 r.
- (2) Zwiększone pułapy netto obejmują oszacowanie przesunąć w sektorze wina na środki sanitarne i fitosanitarne (SPS) w oparciu o decyzje podejmowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do 2013 r.

Tabela 8: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY		Podstawa prawna	Środki przyznane na rozwój obszarów wiejskich		Zmiany w stosunku do 2013 r.							OGÓŁEM 2014-2020
			2013	2013 po korekcie (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Programy rozwoju obszarów wiejskich			14 788,9	14 423,4								
Pomoc dla sektora bawełny - restrukturyzacja	(2)				4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	28,0
Produkt wynikający z ograniczenia pomocy bezpośredniej						164,1	172,1	184,7	185,6	185,6	185,6	1 077,7
Finansowanie BR z wyjątkiem pomocy technicznej	(3)				-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-59,4
Pomoc techniczna	(3)		27,6	27,6	8,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	29,4
Nagroda za lokalne projekty innowacyjnej współpracy	(4)		-	-	0,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	30,0

OGÓŁEM 05 04												
Wpływ netto wniosków w sprawie reformy					4,0	168,1	176,1	188,7	189,6	189,6	189,6	1 105,7
WYDATKI OGÓŁEM (przed ograniczeniem)			14 816,6	14 451,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	101 185,5

WYDATKI ograniczeniu)	OGÓŁEM	(po		14 816,6	14 451,1	14 455,1	14 619,2	14 627,2	14 639,8	14 640,7	14 640,7	14 640,7	102 263,2
----------------------------------	---------------	------------	--	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	------------------

Uwagi:

- (1) Dostosowania zgodne z obowiązującymi przepisami mające zastosowanie jedynie do końca roku finansowego 2013.
- (2) Kwoty zawarte w tabeli 1 (sekcja 3.1) odpowiadają tym z komunikatu Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM(2011)500 wersja ostateczna). Należy zdecydować, czy WRF będą odzwierciedlać proponowane przesunięcie finansowania przez państwo członkowskie krajowego programu restrukturyzacji sektora bawełny na rozwój obszarów regionalnych od 2014 r. przy dostosowaniu (4 mln EUR rocznie) kwot odpowiednio poniżej pułapu EFRG oraz dla drugiego filaru. Kwoty zaprezentowane w tabeli 8 powyżej zostały przesunięte, bez względu na ich wskazanie w WRF.
- (3) Kwota dotycząca pomocy technicznej odnosząca się do 2013 r. została opracowana w oparciu o wstępne finansowanie rozwoju obszarów wiejskich (nie uwzględnia przesunięć z pierwszego filaru).

Pomoc techniczna na lata 2014-2020 wynosi 0,25 % całkowitego finansowania rozwoju obszarów wiejskich.
- (4) Ze środków dostępnych na pomoc techniczną.

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Uwaga: Szacuje się, że wnioski ustawodawcze nie będą miały wpływu na wysokość przyznanych środków o charakterze administracyjnym, tj. założenie jest takie, że ramy legislacyjne mogą zostać wdrożone przy obecnym stanie zasobów ludzkich i przy obecnym poziomie wydatków administracyjnych.

		Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁEM
DG: AGRI									
• Zasoby ludzkie		136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	958,986
• Inne wydatki administracyjne		9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	67,928
OGÓŁEM DG AGRI	Środki	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914
--	--	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	------------------

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N ⁵⁸	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)	OGÓŁEM
--	--	------------------------	------------	------------	------------	---	--------

⁵⁸

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania								
	Środki na płatności								

3.2.2. Szacowany wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych.
- x Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje ↓			Rok 2014		Rok 2015		Rok 2016		Rok 2017		Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020		OGÓŁEM	
	REALIZACJE																	
	Rodzaj realizacji	Średni koszt realizacji	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Łączna liczba realizacji	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 5: Poprawa konkurencyjności sektora rolniczego i wzmocnienie jego udziału jakościowego w łańcuchu żywnościowym																		
- Owoce i warzywa: wprowadzanie do obrotu przez organizacje producentów ⁵⁹	Procent wartości i produkcji wprowadzonej do obrotu			830,0		830,0		830,0		830,0		830,0		830,0		830,0		5 810,0

⁵⁹ W oparciu o wykonanie w przeszłości oraz szacunki w projekcie budżetu na rok 2012. W przypadku organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw kwoty są zgodne z reformą tego sektora i – jak już wskazano w sprawozdaniach z działalności do projektu budżetu na rok 2012, produkty znane będą dopiero pod koniec 2011 r.

	przez organizacje producentów w całości tej produkcji																
- Winorośl: finansowanie krajowe – restrukturyzacja	Liczba hektarów		54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	3 326,0
- Winorośl: finansowanie krajowe – inwestycje			1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 252,6
- Winorośl: finansowanie krajowe – destylacja produktów ubocznych	Hektolitry		700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	686,4
- Winorośl: finansowanie krajowe – alkohol spożywczy	Liczba hektarów		32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	14,2
- Winorośl: finansowanie krajowe – wykorzystanie zagęszczonego moszczu	Hektolitry		9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	261,8
- Winorośl: finansowanie krajowe –				267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9	1 875,3

działania promocyjne																	
- Inne				720,2		739,6		768,7		797,7		820,3		808,8		797,1	5 452,3
Cel szczegółowy nr 5 – suma cząstkowa:				2 621,8		2 641,2		2 670,3		2 699,3		2 721,9		2 710,4		2 698,7	18 763,5
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 6: Wsparcie dochodów gospodarstw oraz zmniejszanie ich zmienności																	
- Bezpośrednie wsparcie dochodów ⁶⁰	Liczba hektarów w objęta płatnością (w mln)		161,014	42 876,4	161,014	43 080,6	161,014	43 297,1	161,014	43 488,1	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	303 105,0
Cel szczegółowy nr 6 – suma cząstkowa:				42 876,4		43 080,6		43 297,1		43 488,1		43 454,3		43 454,3		43 454,3	303 105,0
KOSZT CAŁKOWITY																	

Uwaga: W przypadku celów szczegółowych nr 1-4 oraz 7-10, realizacje zostaną dopiero określone (zob. sekcja 1.4.2. powyżej).

⁶⁰ W oparciu o potencjalnie kwalifikowalne obszary na rok 2009.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁE M
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	------------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie ⁶¹	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	958,986
Inne wydatki administracyjne	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	67,928
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa								

Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Inne wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa								

OGÓŁEM	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914
---------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

⁶¹ W oparciu o średni koszt 127 000 EUR stanowisk przewidzianych w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony).

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Uwaga: Szacuje się, że wnioski ustawodawcze nie będą miały wpływu na wysokość przyznanych środków o charakterze administracyjnym, tj. założenie jest takie, że ramy legislacyjne mogą zostać wdrożone przy obecnym stanie zasobów ludzkich i przy obecnym poziomie wydatków administracyjnych. Dane za lata 2014-2020 oparte są na wynikach z 2011 r.

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034
XX 01 01 02 (w delegaturach)	3	3	3	3	3	3	3
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)⁶²							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	78	78	78	78	78	78	78
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy	- w centrali						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - bezpośrednie badania naukowe)							
Inna pozycja w budżecie (określić)							
OGÓŁEM⁶³	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115

⁶² AC = pracownik kontraktowy; INT = pracownik tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert;
AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy;

⁶³ Nie obejmuje pułapu częściowego pozycji 05.010404 w budżecie.

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	
Personel zewnetrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- x Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z **PROPOZYCJĄ** wieloletnich ram finansowych **NA LATA 2014-2020**.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- X Wniosek/inicjatywa dotycząca rozwoju obszarów wiejskich (EFRROW) przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Ogółem
Określić organ współfinansujący	PC	PC	PC	PC	PC	PC	PC	PC
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem ⁶⁴	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia

⁶⁴ Zostanie to określone w programach rozwoju obszarów wiejskich przekazywanych przez państwa członkowskie.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- x Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - x wpływ na zasoby własne
 - x wpływ na dochody różne

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów:	Kwoty wpisane w budżecie na bieżący rok	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶⁵						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)		

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmuje.

Zob. tabele 2 i 3 w sekcji 3.2.1.

⁶⁵

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.